ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ
ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΙΔ'-ΑΡ. 14-69
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 2

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
(Στοὰ Πεσμαζόγλου)

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοὰ Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνα: 31-351, 31-352

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία Δρ. 720, Ἑξάμηνος » 360, Τρίμηνος » 180
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία £ 2.0.0, Ἑξάμηνος » 1.5.0, Ἀμερικῆς $ 12

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΡΙΤΗ
10
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1939
Ἀνατολὴ ἡλίου 7.44'—Δύσις 5.22''
Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης

ΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΩΤΕΡΑΙ ΜΕΘΟΔΟΙ

Θὰ διέλθουν σήμερον ἐκ Παρισίων ὁ κ. Τσάμπερλαιν καὶ ὁ λόρδος Χάλιφαξ μεταβαίνοντες εἰς τὴν Ρώμην, συνεπείᾳ τῆς προσκλήσεως τοῦ κ. Μουσσολίνι καὶ κατὰ τὴν διάβασίν των ἐκ τῆς γαλλικῆς πρωτευούσης θὰ συναντηθοῦν μετὰ τῶν κ. κ. Νταλαντιὲ καὶ Μποννὲ διὰ νὰ συνεννοηθοῦν ἐπὶ τῶν μεγάλων ζητημάτων, τὰ ὁποῖα καθ' ὅμοιον τρόπον ἀντιμετωπίζονται ἀπὸ τὰς δύο δυτικὰς δυνάμεις.

Ζῶμεν μέσα εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῆς διεθνοῦς καταστάσεως καὶ ἐπειδὴ τὴν προσοχήν μας ἀπασχολοῦν τὰ ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ἐναλλασσόμενα γεγονότα, μᾶς διαφεύγει ἐνίοτε ἡ γενικωτέρα ἀντίληψις μιᾶς γοργῶς συντελουμένης βαθείας μεταβολῆς. Πράγματι, ὁ τρόπος τῆς ἀντιμετωπίσεως τῶν διεθνῶν προβλημάτων ὑπέστη ἤδη μίαν ριζικωτάτην μεταβολήν. Ἡ ὕπαρξις τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, εἰς τὴν ὁποίαν ἄλλοτε συνεζητοῦντο τὰ μεγάλα διεθνῆ προβλήματα, κινδυνεύει νὰ λησμονηθῇ. Μία νέα πραγματικότης ἀνέκυψεν ἀφ' ὅτου ὡρισμέναι ἰσχυραὶ δυνάμεις ἀπεχώρησαν ἐκ Γενεύης, διὰ νὰ ἔχουν τὴν εὐχέρειαν τῆς πρακτικῆς καὶ δυναμικῆς λύσεως ζωτικωτάτων δι' αὐτὰς προβλημάτων. Καὶ ἐπειδὴ ἡ σύγκρουσις συμφερόντων ὑποστηριζομένων δυναμικῶς θὰ ἠδύνατο νὰ ἔχῃ ὀλεθρίας διὰ τὴν εἰρήνην συνεπείας, καθιερώθη, πρωτοβουλίᾳ τοῦ Ἄγγλου πρωθυπουργοῦ, ἡ ἐπιδίωξις σωτηρίων συνεννοήσεων διὰ τῶν προσωπικῶν ἐπαφῶν, κατὰ τὰς ὁποίας ἡ εὐθυκρισία καὶ ἡ λογική, ὑποστηριζόμεναι ἀπὸ καλὴν θέλησιν, καλοῦνται νὰ κατευνάζουν ὀξύτητας καὶ νὰ αἴρουν καχυποψίας καὶ τὰς ἐξ αὐτῶν παρεξηγήσεις.

Ἀπὸ τὴν συνάντησιν τῆς Ρώμης δὲν εἶνε λογικὸν νὰ προσδοκᾶται μεσολάβησις τοῦ κ. Τσάμπερλαιν πρὸς ἐπίλυσιν διαφορᾶς μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Γαλλίας. Τοιαύτη διαφορὰ δὲν ὑφίσταται. Ἡ Ἰταλία κατήγγειλε μόνον τὰς συμφωνίας Λαβὰλ — Μουσσολίνι τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ 1935, τίποτε δὲ δὲν ἠξίωσεν ἐπισήμως ἀπὸ τὴν Γαλλίαν, οὕτως ὥστε νὰ ἔχῃ ἡ Δύναμις αὐτὴ ἀντιρρήσεις, ὁπότε μία φιλικὴ μεσολάβησις — ἄν, πάντως, τὴν ἐπεθύμει καὶ ἡ Γαλλία — θὰ ἦτο νοητή. Ἀλλὰ καὶ ἂν ἀκόμη ἤθελον χαρακτηρισθῇ ὡς ἰταλικαὶ διεκδικήσεις ὅσα ὁ ἰταλικὸς τύπος ἀνευθύνως διετύπωσε, πάλιν, ἐφ' ὅσον ἡ Γαλλία δὲν θὰ ἠννόει νὰ συζητήσῃ ἐπ' αὐτῶν, μεσολάβησις τρίτου δὲν θὰ ἦτο νοητή. Ὅτι εἰς τὴν Ρώμην θὰ συζητηθῇ τὸ μεσογειακὸν καταφαίνεται καὶ ἐκ τοῦ ὅτι κατεβλήθη προσπάθεια διὰ τὴν δημιουργίαν μιᾶς σαφεστέρας καταστάσεως εἰς τὴν Ἱσπανίαν, οὐδ' εἶνε δυνατὸν ν' ἀμφιβάλῃ κανεὶς ὅτι κατὰ τὰς ἐν Ρώμῃ συνομιλίας θὰ θιχθοῦν ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ μεγάλα ἐκκρεμῆ παγκόσμια ζητήματα. Εἰς τοῦτο, ἄλλως τε, ἔγκειται κυρίως ἡ ἐπελθοῦσα μεγάλη μεταβολή: εἰς τὴν ἀναζήτησιν τῆς διευθετήσεως τῶν προκυπτόντων ζητημάτων ὄχι διὰ τῆς συλλογικῆς ὁδοῦ, ἀλλὰ διὰ τῶν κατ' ἰδίαν συνδιαλέξεων τῶν κυβερνητῶν τῶν ἰσχυροτέρων δυνάμεων.

Ὁ κ. Μουσσολίνι ἀνέκαθεν ὑπεστήριζε τὴν γνώμην, ὅτι τὰ εὐρωπαϊκὰ ζητήματα θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ εὑρίσκουν μίαν πρακτικὴν καὶ σταθερὰν λύσιν διὰ τῆς ἑκάστοτε συζητήσεως των ἀπὸ τοὺς ἡγέτας τῶν τεσσάρων μεγάλων εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων — τῆς Ἀγγλίας, τῆς Γαλλίας, τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Γερμανίας. Ἡ συμφωνία τοῦ Μονάχου ἐχαιρετίσθη εἰς τὴν Ἰταλίαν ὡς ἡ ἀπαρχὴ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς πρακτικῆς αὐτῆς μεθόδου, ἡ ὁποία κρίνεται ὡς πληρέστερον ἀνταποκρινομένη εἰς τὴν σημερινὴν νέαν πραγματικότητα. Καὶ δὲν πρέπει νὰ λησμονῆται ὅτι ἡ Ἰταλία κατήγγειλε τὰς συμφωνίας Λαβὰλ — Μουσσολίνι μὲ τὴν τυπικὴν μὲν δικαιολογίαν, ὅτι οὐδέποτε ἐπεκυρώθησαν, μὲ τὴν οὐσιαστικὴν ὅμως δικαιολογίαν ὅτι ἔπαυσαν πλέον ν' ἀνταποκρίνωνται εἰς τὴν σημερινὴν πραγματικότητα.

Ὅτι μία νέα πραγματικότης ἐδημιουργήθη ἐκ τῆς ἀνελίξεως τῶν εὐρωπαϊκῶν γεγονότων εἶνε ἀναμφισβήτητον. Αἱ συμμαχίαι τῆς Γαλλίας μὲ κράτη τῆς Μέσης καὶ τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης ἀπώλεσαν τὴν προτέραν σημασίαν των. Ἀκριβῶς δὲ διὰ τοῦτο ἡ συνεργασία τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίαν ἀπέβη ἀκόμη στενωτέρα ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν μεγάλων διὰ τὴν εἰρήνην ἀνησυχιῶν. Καὶ τῆς νέας αὐτῆς πραγματικότητος ἐκδήλωσις εἶνε ἡ προσπάθεια τῆς δυναμικῆς ἰσορροπήσεως τῶν δύο μεγάλων εὐρωπαϊκῶν συγκροτημάτων, ἡ ὁποία, ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας, ἀποτελεῖ τὴν θετικωτέραν ἐγγύησιν τῆς εἰρήνης.

Ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτὰς μεταβαίνουν εἰς τὴν Ρώμην, κατόπιν ἐνδιαφέροντος σταθμοῦ εἰς τὴν γαλλικὴν πρωτεύουσαν, οἱ Ἄγγλοι ὑπουργοί. Καὶ εἶνε ἡ ἐπίσκεψις αὐτὴ χαρακτηριστικὴ τῶν πρακτικῶν μεθόδων, διὰ τῶν ὁποίων ἐπιδιώκεται σήμερον ἡ συνεννόησις τῶν ἰσχυρῶν παραγόντων ποὺ διέπουν, εἰς τὴν πραγματικότητα, τὰς τύχας τῆς Εὐρώπης.

Τέχνη καὶ ζωὴ

Ὕποπτοι ρόλοι στὴν Ἱστορία

Ὁ Μπαζαὶν ἦτο προδότης;

Τώρα ποὺ γίνονται ἀναθεωρήσεις γιὰ ὅλες τὶς «παλιὲς ἀξίες» γίνεται καὶ μιὰ παράλληλη προσπάθεια νὰ ἀναθεωρηθῇ ὁ ρόλος ὅλων τῶν ἱστορικῶν προσώπων στὴν παλιὰ ἢ στὴ νέα ἱστορία κι' αὐτὴ ἡ προσπάθεια ἔχει φθάσει σὲ τέτοιο σημεῖο ὥστε νὰ μὴν παραδέχεται τίποτα τὸ καθιερωμένο. Ἕνας Γερμανὸς ἱστορικὸς ἔβγαλε τώρα τελευταῖα ἕνα βιβλίο γιὰ ν' ἀποδείξῃ ὅτι ὁ Ρωμαῖος Αὐτοκράτωρ Αὔγουστος, μιὰ ἀπὸ τὶς λαμπρότερες μορφὲς στὴν ἀρχαία ἱστορία, ἦταν ὁ κυριώτερος ὑπεύθυνος γιὰ τὴν παρακμὴ τοῦ ρωμαϊκοῦ κράτους. Ἕνας Γάλλος ἱστορικὸς προσπαθεῖ τώρα ν' ἀποδείξῃ ὅτι ὁ στρατηγὸς Μπαζαίν, ποὺ ἦταν ἀρχιστράτηγος τῶν γαλλικῶν στρατευμάτων στὸ Γαλλογερμανικὸ πόλεμο τοῦ 1870 καὶ εἶχε καταδικασθῇ ἀπὸ τὸ στρατοδικεῖο σὲ καθαίρεση γιατὶ αὐτὸς ἦταν ὁ κυριώτερος ὑπαίτιος τῆς ἥττας τῶν Γάλλων, ἦταν ἀθῶος.

Αὐτὸν τὸν τίτλο ἔχει τὸ βιβλίο τοῦ Γάλλου ἱστορικοῦ: «Ὁ Μπαζαὶν ἀθῶος». Ἀλλὰ φαίνεται ὅτι μέσα στὶς σελίδες τοῦ βιβλίου, ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ὥς τὸ τέλος, δὲν βγαίνει καὶ τόσο καθαρὰ ἡ ἀθωότης τοῦ στρατηγοῦ. Ὁ συγγραφεὺς ἔκαμε εἰδικὴ ἔρευνα στὸ ἀρχεῖο τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν, ἐξέτασε τὰ πρακτικὰ τῆς δίκης, μελέτησε καὶ τὶς γνῶμες τῶν ἄλλων ἱστορικῶν καὶ ἔφθασε στὸ συμπέρασμα ὅτι ἦταν ἀθῶος. Ἀλλ' αὐτὴ ἡ ἀθωότης εἶνε συζητήσιμη. Ἄλλοι τὴν παραδέχονται καὶ ἄλλοι διστάζουν νὰ τὴν παραδεχθοῦν.

Ἕνα ἀπὸ τὰ παράξενα γεγονότα ἐκείνου τοῦ πολέμου εἶνε πῶς ὁ Μπαζαὶν κατάφερε νὰ γίνῃ ἀρχιστράτηγος. Δὲν τὸν ἤθελε οὔτε ἡ Αὐλὴ οὔτε ἡ κυβέρνηση καὶ δὲν εἶχε τὴν ἐκτίμηση τῶν συναδέλφων του. Ἦταν ἕνας μέτριος στρατηγὸς ποὺ δὲν εἶχε διοικήσει ποτέ του μεγάλη μονάδα. Εἶχε πολεμήσει λίγον καιρὸ στὴν Ἀφρική, εἶχε διοικήσει μιὰ μεραρχία καὶ εἶχε κάμει κάποια ἐπίδειξη προσωπικῆς γενναιότητος. Αὐτὸ ἦταν ὅλο του τὸ ἐνεργητικό. Πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι ἐκεῖνο τὸν καιρὸ εἶχεν ἡ Γαλλία πολλοὺς στρατάρχας καὶ στρατηγοὺς μὲ δοκιμασμένη ἀξία. Ἀλλὰ συνέβη τότε τὸ ἑξῆς παράξενο. Τὸν Μπαζαὶν τὸν ἐπέβαλε ὡς ἀρχιστράτηγο ὁ παρισινὸς ὄχλος χωρὶς νὰ τὸν ξέρῃ.

Εἶνε ἕνα φαινόμενο ἀνεξήγητο ὁ ἐνθουσιασμὸς τοῦ ὄχλου γιὰ ἕναν ἄνδρα ποὺ δὲν εἶχε καταφέρει τίποτα τὸ ἀξιόλογο ὥς τὴν ἡμέρα ἐκείνη. Κι' αὐτὸς ὁ ἴδιος ὁ Μπαζαὶν εἶχε μείνει κατάπληκτος. Ὑπῆρχαν πενῆντα στρατάρχες καὶ στρατηγοὶ ἀρχαιότεροι ἀπ' αὐτόν, ποὺ εἶχε δοκιμασθῇ ἡ ἀξία τους στὴ διοίκηση μεγάλων μονάδων. Ἦταν δηλαδὴ ἕνας ἀπὸ τοὺς τελευταίους ποὺ εἶχε νὰ σκεφθῇ ἡ κυβέρνηση προκειμένου γιὰ νὰ διαλέξῃ ἀρχιστράτηγο. Ἀλλὰ ὁ ὄχλος τοῦ Παρισιοῦ ἄξαφνα ἄρχισε νὰ κάνῃ μεγάλες διαδηλώσεις ζητῶντας γιὰ ἀρχιστράτηγο τὸν Μπαζαίν. Ἔδειχνε τέτοιον ἐνθουσιασμὸ γιὰ τὸν ἀπροσδόκητον ἥρωά του ὁ ὄχλος ποὺ ἔφθασε στὸ παραλήρημα. Εἶχε σηκωθῇ στὸ πόδι ὅλος ὁ κόσμος, ὅλοι ἔκαναν σὰν τρελλοί, μέρα νύχτα ὅλο τὸ Παρίσι ἀντηχοῦσε ἀπὸ μιὰ κραυγή: «Θέλομε τὸν ἔνδοξο Μπαζαίν». Καὶ ὁ ἴδιος ὁ Μπαζαὶν κάθε ἄλλο εἶχε σκεφθῇ ὥς τὴν ἐποχὴν ἐκείνη παρὰ ὅτι μποροῦσε νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ἔνδοξος.

Ἡ κυβέρνηση φοβήθηκε τὴν εὐθύνη ἀπέναντι τοῦ λαοῦ. Καὶ ἔστειλε πολεμικὸ πλοῖο νὰ φέρῃ τὸν Μπαζαὶν ἀπὸ τὴν Ἀφρικὴ ὅπου ὑπηρετοῦσε ὡς διοικητὴς μεραρχίας. Ἀλλὰ τὸ κακὸν ἦταν ὅτι αὐτὸς ὁ στρατηγὸς δὲν ἦταν μόνο μιὰ μετριότης ἀλλὰ εἶχε καὶ συνείδηση τῆς μετριότητός του. Ἦταν τελείως ἀνίκανος νὰ διοικήσῃ ἕνα τόσο μεγάλο στράτευμα. Καὶ καθὼς φαίνεται τὰ εἶχε χαμένα ἀπὸ τὴν πρώτη μέρα ποὺ εἶχε τὴ διοίκηση στὰ χέρια του ὥς τὸ τέλος. Κυριολεκτικῶς δὲν ἤξερε τί ἔκανε. Οἱ πρωτοβουλίες του ἦταν ἀνεπαρκεῖς, σφαλερὲς μηδαμινές. Ἔκανε καὶ κάποια στοιχειώδη σφάλματα ποὺ ἔμειναν ἀνεξήγητα. Καὶ στὸ τέλος ἔκανε συνθηκολόγηση μὲ τὸν ἐχθρὸ ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης.

Φαίνεται ὅμως ὅτι δὲν ἦταν προδότης. Τὸ Στρατοδικεῖο τὸν καταδίκασε σὲ καθαίρεση ὡς ἀνίκανο καὶ ἀμελῆ ὄχι ὡς προδότη. Καὶ καθὼς δὲν εἶχε οὔτε σύνταξη οὔτε περιουσία ὅταν κατάφερε νὰ δραπετεύσῃ ἀπὸ τὸ φρούριο ποὺ ἦταν φυλακισμένος καὶ νὰ πάῃ στὴν Ἱσπανία ψοφοῦσε ἀπὸ τὴν πεῖνα καὶ πέθανε, ὅπως λένε, στὴν ψάθα. Γιατὶ νὰ προδώσῃ τὴν πατρίδα του; Ἂν ἦταν προδότης θὰ εἶχεν ἀποκομίσει κάποιο ὑλικὸ κέρδος. Κι' αὐτὸς ὁ δυστυχὴς δὲν εἶχε τίποτε. Οἱ συνάδελφοί του τὸν λυπόντουσαν γιατὶ καταλάβαιναν ὅτι δὲν ἦταν ἄξιος γιὰ τόσο κακὴ τύχη ἀφοῦ μάλιστα εἶχε μεγάλη προσωπικὴ γενναιότητα. Μερικοὶ ἀπὸ τοὺς συναδέλφους του τοῦ ἔστελναν χρήματα στὴν Ἱσπανία γιὰ νὰ μὴν πεθάνῃ ἀπὸ τὴν πεῖνα.

Ἡ ἀπόφασις τοῦ Στρατοδικείου τὸν εἶχε καταδικάσει μὲ τὴν αἰτιολογία ὅτι «εἶχε παραδώσει στὸν ἐχθρὸ τὴν ὀχυρὴ θέση ποὺ τοῦ εἶχεν ἐμπιστευθῇ ἡ πατρὶς χωρὶς νὰ ἐξαντλήσει ὅλα τὰ μέσα τῆς ἀμύνης καὶ ὅτι εἶχε συνθηκολογήσει ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης χωρὶς νὰ ἐπιτελέσῃ ὅ,τι ἐπιβάλλει τὸ καθῆκον καὶ ἡ τιμή». Ἀλλὰ τώρα προκύπτει ἡ ἑξῆς ἀπορία. Ὁ Μπαζαὶν εἶχε φθάσει στὸ σημεῖο νὰ πολιορκηθῇ στὸ Μὲτς ἀπὸ ἀνικανότητα. Ἀλλὰ γιατί βιάστηκε νὰ παραδοθῇ; Ἡ ἀπάντηση φαίνεται ὅτι εἶνε πολὺ ἁπλῆ. Ἐβιάσθηκε νὰ παραδοθῇ γιατί εἶχεν ἐξαντλήσει τὰ πυρομαχικά του. Βρέθηκε στ' ἀρχεῖα τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν ἕνα ντοκουμέντο ἐπίσημο ποὺ ἀποδεικνύει ὅτι τὴν ὥρα ποὺ ἔγινε ἡ παράδοση στὸν ἐχθρὸ οἱ στρατιῶτες δὲν εἶχαν οὔτε τέσσερα φυσέκια ὁ καθένας. Καὶ οἱ ἀποθῆκες ἦταν ἄδειανές.

Στὸ ἐνεργητικὸ τοῦ Μπαζαὶν εἶνε ὅτι δὲν θέλησε νὰ ὑπερασπισθῇ τὸν ἑαυτό του καὶ δὲν ἔκαμε ἀποκαλύψεις. Ἄφησε νὰ τὸν καταδικάσουν μὲ μιὰ πολὺ χλιαρὴ ὑπεράσπιση. Εἶχε τὸ αἴσθημα τοῦ ἀνθρώπου ποὺ ἔχει κουρασθῇ καὶ ἀποφασίζει νὰ πληρώσῃ ἀφοῦ ἔχασε τὸ παιγνίδι. Ἀλλὰ στὸ σημεῖο αὐτὸ προστίθεται μιὰ τραγικὴ λεπτομέρεια. Στὴν ἀποθήκη ἑνὸς σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ ποὺ ἦταν ἐκεῖ κοντὰ βρέθηκαν ἀργότερα λησμονημένα ἑκατομμύρια τῶν ἑκατομμυρίων φυσέκια. Καὶ δὲν ἤξερε κανεὶς ὅτι ὑπῆρχε ἐκεῖ πέρα τὸ πολύτιμο αὐτὸ ὑλικό.

Ἀλλὰ ὑπάρχουν ἀκόμη καὶ ἄνθρωποι ποὺ δυσπιστοῦν. Εἶνε ἄραγε ἀλήθεια ὅτι ἦταν ξεχασμένα τὰ φυσέκια; Γιατί ὁ Μπαζαὶν πολλὲς μέρες πρὶν ἀπὸ τὴν παράδοση εἶχε ἔλθει σὲ ἀπ' εὐθείας συνεννόηση μὲ τὸν ἐχθρό; Γιατί ἔστειλε τὸν στρατηγὸ Βούρβαχη στὴν Αὐτοκράτειρα Εὐγενία ποὺ ἔμενε στὸ Λονδῖνον μὲ μυστικὴ ἀποστολή; Εἶνε βεβαιωμένο ὅτι εἶχεν ἔλθει σὲ συνεννοήσεις κρυφὲς μὲ ἕνα ὕποπτο ὑποκείμενο, ὀνόματι Ρενιὲ ποὺ εἶχε σχέσεις μὲ τοὺς Γερμανούς; Ἀλλὰ καὶ πάλι ἡ ἀπάντηση φαίνεται πὼς εἶνε πολὺ ἁπλῆ. Ὁ Μπαζαὶν τὰ εἶχε χαμένα, δὲν ἤξερε πῶς νὰ ξεμπλέξῃ καὶ δὲν ἤξερε τί ἔκανε.

SER

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΤΟΥ κ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΟΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Μὲ ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν ἐδόθη χθὲς τὸ βράδυ ἡ διάλεξις τοῦ ὑφυπουργοῦ Τύπου καὶ Τουρισμοῦ κ. Νικολούδη, περὶ ἐθνικοῦ κράτους. Κόσμος πολὺς καὶ ἐκλεκτὸς κατέκλυσεν ἀπὸ ἐνωρὶς τὰς αἰθούσας τοῦ «Παρνασσοῦ» καὶ μέγα μέρος τοῦ πρὸ αὐτοῦ χώρου, ὅθεν χάρις εἰς τοποθετηθέντα μεγάφωνα, κατώρθωσε παρακολουθήσῃ ὅλην τὴν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἐνδιαφέρουσαν διάλεξιν, ἥτις ἀφεώρα ἐπικαιρότατον θέμα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὁ ὁμιλητής, τόσον λόγῳ τῆς ἐπιστημονικῆς του καταρτίσεως, ὅσον καὶ λόγῳ τῆς ἐν τῇ κυβερνήσει θέσεώς του, ἦτο ὑπὲρ πάντα ἄλλον ἁρμόδιος νὰ ὁμιλήσῃ. Ἀπὸ τῆς 7.15' αἱ θύραι τοῦ κτιρίου τοῦ «Παρνασσοῦ» ἐκλείσθησαν, διότι ἡ αἴθουσα τῶν διαλέξεων εἶχεν ὑπερπληρωθῇ.

Πρὸ τοῦ «Παρνασσοῦ» εἶχε παραταχθῇ τμῆμα φαλαγγιτῶν διὰ τὴν ἀπόδοσιν τῶν τιμῶν. Ἡ προσέλευσις τῶν ἐπισήμων εἶχεν ἀρχίσει ἀπὸ τῆς 7ης.

Ἐκ τῶν ἐπισήμων παρέστησαν εἰς τὴν διάλεξιν ὁλόκληρον τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον μὲ τὸν κ. πρωθυπουργὸν ἐπὶ κεφαλῆς, ὁ ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν, ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου κ. Παπάγος, ὁ κυβερνητικὸς ἐπίτροπος Νεολαίας, ὁ πρύτανις καὶ καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου, τοῦ Πολυτεχνείου, τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Ἐμπορικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν, οἱ ἀρχηγοὶ Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ Χωροφυλακῆς, ὁ φρούραρχος Ἀθηνῶν, ὁ γενικὸς γραμματεὺς καὶ οἱ διευθυνταὶ τῶν γραφείων τῆς γενικῆς διοικήσεως Ε. Ο. Ν., οἱ περιφερειακοὶ διοικηταὶ καὶ διοικήτριαι καὶ ἅπαντες οἱ ἀνώτατοι βαθμοφόροι τῆς ὀργανώσεως, πλεῖστοι ἀνώτεροι καὶ κατώτεροι ἀξιωματικοὶ τοῦ στρατοῦ, ξηρᾶς, θαλάσσης καὶ ἀέρος, διευθυνταὶ ἐφημερίδων καὶ δημοσιογράφοι καὶ ἐκλεκτὴ μερὶς κόσμου τῆς ἀθηναϊκῆς κοινωνίας.

Τὴν ἐμφάνισιν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ὁ ὁποῖος ἀφίκετο τὴν 7.30', ὑπεδέχθησαν τὰ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς αἰθούσης συγκεντρωμένα πλήθη μὲ ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις. Ἐπὶ πολλὴν ὥραν ἡ ἀτμόσφαιρα ἐδονεῖτο ἀπὸ τὰς ζητωκραυγὰς τοῦ πλήθους καὶ τῶν φαλαγγιτῶν. Μόλις ὁ κ. Μεταξᾶς ἔλαβε θέσιν ἐντὸς τῆς αἰθούσης ἀνῆλθεν ἐπὶ τοῦ βήματος ὁ ὑφυπουργὸς Τύπου καὶ Τουρισμοῦ κ. Θ. Νικολούδης, ὁ ὁποῖος ἤρχισε τὴν διάλεξίν του, τὸ πρῶτον μέρος τῆς ὁποίας ἔχει ὡς ἑξῆς:

Α'

Εἶνε προφανὲς ὅτι ἡ ἀνθρωπότης διατρέχει μίαν ἱστορικὴν περίοδον, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐκ τῆς ἀνάγκης τῆς ἀντιμετωπίσεως τῶν ἐθνικῶν, οἰκονομικῶν καὶ κοινωνικῶν προβλημάτων, τὰ ὁποῖα ἐκληροδότησεν ὁ Παγκόσμιος πόλεμος, ἀναθεωροῦνται αἱ οἰκονομικαὶ καὶ πολιτικαὶ ἀρχαί, συμφώνως πρὸς τὰς ὁποίας ἐκυβερνήθη καὶ ἔζησεν ὁ κόσμος ἀπὸ τῆς Γαλλικῆς κυρίως Ἐπαναστάσεως καὶ ἐντεῦθεν.

Ἡ μάχη μεταξὺ τῶν φιλελευθέρων πολιτικῶν καὶ οἰκονομικῶν ἰδεῶν καὶ τῶν ἰδεῶν τοῦ ὁλοκληρωτικοῦ κράτους καὶ τῆς διευθυνομένης οἰκονομίας δὲν ἔληξεν ἀκόμη ἐντελῶς. Ἀλλὰ εἶνε κατάδηλον, ὅτι ἡ νίκη ἔγειρεν ἤδη πρὸς τὸ μέρος τῶν τελευταίων. Διότι ἀπὸ εἴκοσι περίπου ἐτῶν εἰς τὰς χώρας ὅπου οἱ λαοὶ κυβερνῶνται οὐχὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀρχῆς τοῦ ἀτόμου, ἀλλὰ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀρχῆς τοῦ συνόλου, οὐχὶ μὲ ἐλευθέραν, ἀλλὰ διευθυνομένην οἰκονομίαν ἐσημειώθησαν ἀποτελέσματα ἐθνικῆς ἰσχύος καὶ κοινωνικῆς εὐημερίας τοιαῦτα, ὥστε ἡ μάχη ἐκτὸς τοῦ πρακτικοῦ νὰ θεωρῆται κριθεῖσα καὶ ἐπὶ τοῦ θεωρητικοῦ πεδίου.

Ἐὰν ἐπιχειροῦμεν σήμερον νὰ ἐξηγήσωμεν πλατύτερον ποῖον εἶνε ἱστορικῶς καὶ θεωρητικῶς τὸ ὁλοκληρωτικὸν κράτος, τὸ ὁποῖον ἡμεῖς ἀποκαλοῦμεν ἐθνικόν, διότι μέσα εἰς τὴν ἐθνικὴν ἔννοιαν πλαισιοῦνται αὐστηρῶς καὶ ἀποκλειστικῶς οἱ σκοποί του, τὸ πράττομεν διὰ νὰ ἐνισχύσωμεν καὶ ἡμεῖς τὴν προσπάθειαν τῆς κατανοήσεως τοῦ μεγάλου αὐτοῦ θέματος, τὸ ὁποῖον συγκλονίζει σήμερον τὰς συνειδήσεις. Δι' ἔργα μεγάλα καὶ ἱστορικὰ ὡς τὸ ἔργον τῆς 4ης Αὐγούστου, χρειάζεται καὶ γνῶσις ἐκτὸς τῆς πίστεως. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς δευτέρας μεγάλης ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως καὶ ἐγνώρισε καὶ ἐπίστευσε καὶ ἔθεσεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ὀνείρου του ὅλας του τὰς δυνάμεις. Μόνον οὕτως ὑψώνονται τὰ ἱστορικὰ οἰκοδομήματα. Ἀλλ' εἶνε ἀνάγκη νὰ ἀκούῃ, νὰ σκέπτεται, νὰ γνωρίζῃ καὶ τὸ ἔθνος ὁλόκληρον, τὸ ὁποῖον μὲ τὴν πίστιν καὶ τὴν θαυμαστὴν πειθαρχίαν του τὸν ἀκολουθεῖ εἰς τὸν μεγάλον δρόμον τῆς ἀναγεννήσεως.

* * *

Ἡ ἱστορία, κυρίαι καὶ κύριοι, τῶν πολιτευμάτων εἶνε παλαιά, παναρχαία, ὅσον καὶ ὁ ἄνθρωπος. Τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ἕνα ἰσχυρὸν ἄτομον, μέσα εἰς μίαν ὁμάδα ἄλλων ἀτόμων, ἐπεβλήθη καὶ ἐκυβέρνησε, συνεκροτεῖτο ἡ πρώτη πολιτεία ἐπὶ τῆς γῆς, ἡ ἀρχέγονος φατρία. Ἔκτοτε ἡ ἀνθρωπότης ἔζησεν ἀλληλοδιαδόχως ὑπὸ δύο κυρίως μορφὰς πολιτευμάτων, τῆς ὀλιγαρχίας καὶ τῆς δημοκρατίας, ἀλλὰ καθὼς θὰ ἀποδείξωμεν διὰ μιᾶς συντόμου ἱστορικῆς ἀναδρομῆς, τόσον ἡ ἀρχαία καὶ μεσαιωνικὴ Ἑλλάς, ὅσον καὶ ἡ Εὐρώπη ἀργότερον ἐκυβερνήθησαν ὀλιγαρχικῶς κατὰ τὸ πλεῖστον, ἐκτὸς συντόμων χρονικῶν παρενθέσεων κατὰ τὰς ὁποίας ἐκυβερνήθησαν δημοκρατικῶς, ἀλλὰ διὰ νὰ παρακμάσουν, νὰ ὑποδουλωθοῦν καὶ νὰ ἐπανέλθουν μόλις ἠδυνήθησαν εἰς τὴν μορφὴν τοῦ πολιτεύματος ἐκείνου, τὴν ὁποίαν ὑπαγορεύουν οἱ φυσικοὶ νόμοι, ἡ λογικὴ καὶ ἡ ἀνάγκη τῆς ρυθμικῆς λειτουργίας τῶν κοινωνιῶν.

Οὕτως ἐὰν διατρέξωμεν εἰς τοὺς ἀρχαίους ἑλληνικοὺς χρόνους θὰ ἴδωμεν τὴν Βασιλείαν ὡς δεσπόζον πολίτευμα μέχρι τοῦ 9ου αἰῶνος π. Χ. Ἡ ἀρχή της χάνεται μέσα εἰς τὰ προϊστορικὰ βάθη. Ὁ Βασιλεὺς ἰσόβιος καὶ κατὰ κληρονομίαν ἀνώτατος ἄρχων εἶχεν ἐν καιρῷ πολέμου τὴν ἀρχηγίαν τοῦ στρατοῦ καὶ ἐξετέλει ἐν καιρῷ εἰρήνης θρησκευτικὰ καὶ διοικητικὰ καθήκοντα.

Ὁ κ. Νικολούδης ὁμιλῶν κατὰ τὴν χθεσινὴν διάλεξίν του

Μεταξὺ τοῦ 9ου καὶ 8ου αἰῶνος π. Χρ. ἀναφαίνονται αἱ «ἀριστοκρατίαι». Οἱ ἄριστοι ἀνεδεικνύοντο μεταξὺ τῶν ἰσχυρῶν εὐγενῶν γαιοκτημόνων, καθ' ἣν ἐποχὴν ἡ Ἑλλὰς ἦτο ἀκόμη χώρα γεωργική.

Ἀργότερον ἀπὸ τοῦ 8ου αἰῶνος καὶ ἐφεξῆς, μὲ τὴν βαθμιαίαν ἀνάπτυξιν τῆς ναυτιλίας, τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας, δημιουργεῖται βαθμηδὸν μία νέα τάξις ἐμπόρων, μὴ εὐγενῶν. Μὲ αὐτοὺς οἱ «ἄριστοι» μοιράζονται τὴν ἐξουσίαν καὶ ἐπειδὴ κυβερνοῦν πάντοτε οἱ ὀλίγοι, τὸ νέον πολίτευμα ὀνομάζεται «ὀλιγαρχικὸν» καὶ σὺν τῷ χρόνῳ γενικεύεται καθ' ἅπασαν τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα.

Ἀπὸ τὸν 7ον αἰῶνα ἀρχίζει νὰ ἀνατέλλῃ ἡ περίοδος τοῦ «δήμου», ἀλλὰ μὲ τὴν ἀνατολὴν αὐτὴν σημειώνονται ἀμέσως ἔριδες, ταραχαὶ καὶ στάσεις. Πολλάκις αἱ ἀρχαῖαι μας πολιτεῖαι κινδυνεύουν νὰ καταποντισθοῦν μέσα εἰς τὴν δίνην τῶν ἀνωμαλιῶν αὐτῶν. Ὁπότε ὅμως ἐμφανίζονται πολῖται ἰσχυροὶ καὶ συγκεκροτημένοι, ἀναλαμβάνοντες νὰ σώσουν τὴν κατάστασιν. Πρόκειται περὶ τῶν πρώτων κυβερνητῶν, ὁμοίων μὲ τοὺς μετέπειτα Ρωμαίους δικτάτορας, τοὺς ὁποίους οἱ πρόγονοί μας ἀπεκάλουν «αἰσυμνήτας». Ἡ αἰσυμνητεία, ἡ δικτατορία συμφώνως πρὸς τὸν νεώτερον ὅρον, ὑπῆρξε γνώριμον πολίτευμα τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος, τὸ ὁποῖον μᾶς ἔδωκε μεταξὺ τοῦ 7ου καὶ 6ου αἰῶνος π. Χ. ὀνομαστοὺς πολιτικοὺς καὶ νομοθέτας, ὅπως ὁ Σόλων τῶν Ἀθηνῶν, ὁ Πιττακὸς τῆς Μυτιλήνης, ὁ Ζάλευκος τῶν Λοκρῶν, ὁ Χαρώνδας τῆς Κατάνης.

Πολίτευμα ὅμως, συνηθέστερον καὶ τῆς αἰσυμνητείας, ὑπῆρξεν, ἰδίως κατὰ τὸν 6ον αἰῶνα π. Χ., ἡ «τυραννίς». Οἱ «τύραννοι» ἦσαν δραστήριοι, εὐφυεῖς καὶ μορφωμένοι εὐγενεῖς, οἱ ὁποῖοι στηριζόμενοι ἐπὶ τοῦ λαοῦ κατελάμβανον τὴν ἐξουσίαν, κάμνοντες συνήθως μεγάλα κοινωφελῆ ἔργα καὶ ὑποστηρίζοντες τὰ γράμματα καὶ τὰς τέχνας, ὅπως ὁ Περίανδρος τῆς Κορίνθου, ὁ Πεισίστρατος τῶν Ἀθηνῶν, ὁ Ἱέρων τῶν Συρακουσῶν, ὁ Πολυκράτης τῆς Σάμου. Τὴν «τυραννίδα», ἡ ὁποία κυριαρχεῖ καθ' ὅλον τὸν 6ον αἰῶνα, διαδέχεται, ἀλλοῦ ἐνωρίτερον, ἀλλοῦ βραδύτερον, ἡ «δημοκρατία» ἀπὸ τοῦ 5ου αἰῶνος καὶ ἐφεξῆς. Ἀλλὰ ἡ «δημοκρατία» ἔζησεν ὀλίγον καὶ ἤκμασεν ὀλιγώτερον. Μόλις ἐπρόλαβε νὰ φωτίσῃ μὲ μίαν πρόσκαιρον λάμψιν τὰς Ἀθήνας κατὰ τὸν λεγόμενον «χρυσοῦν αἰῶνα» τοῦ Περικλέους, ὁ ὁποῖος, ἐν τούτοις, ὅπως καὶ ἄλλοτε εἴπομεν, ὑπῆρξεν ἕνας πραγματικὸς δικτάτωρ μέσα εἰς ἕνα ἁπλοῦν σχῆμα δημοκρατικόν. Καὶ μόλις τριάκοντα ἔτη διετηρήθη τὸ ὀνομασθὲν «ἑλληνικὸν θαῦμα». Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Περικλέους ἀρχίζει ἀμέσως ἡ κρίσις τῶν Ἀθηνῶν ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς. Ἡ δημοκρατία ἐξελίσσεται ταχέως εἰς ὀχλαγωγικὸν καθεστώς, αἱ πολιτεῖαι παραδίδονται εἰς τὸ ἔλεος τῶν δημαγωγῶν καὶ οὕτως ἡ Ἑλλὰς κατὰ τὰ τέλη τοῦ 5ου αἰῶνος ὁδηγεῖται εἰς τὴν συμφορὰν τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, ὁ ὁποῖος καὶ ἐσήμανε τὴν ἀρχὴν τῆς παρακμῆς τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ κόσμου. Εἰς τὴν λειτουργίαν τῶν διαφόρων δημοκρατικῶν πολιτευμάτων τοῦ ἑπομένου 4ου αἰῶνος καταφαίνονται ὅλα τὰ συμπτώματα τῆς παρακμῆς αὐτῆς, ἡ ὁποία εἶχε μεγάλην διάρκειαν, διότι μεγάλη ἦτο καὶ ἡ ἀντοχὴ τοῦ ἀρχαίου κόσμου. Μὲ τὸν Φίλιππον ὅμως τὸν Μακεδόνα ὁ ἑλληνισμὸς συσσωματοῦται, ὡς γνωστόν, κατὰ τὰ μέσα τοῦ 4ου αἰῶνος γύρω ἀπὸ τὸ ἰσχυρὸν μακεδονικὸν βασίλειον καὶ ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου κατακτᾷ ὁλόκληρον τὴν Ἀνατολήν. Ἡ κατάκτησις αὐτὴ προκαλεῖ τὴν δημιουργίαν καὶ ἄλλων μεγάλων ἑλληνικῶν βασιλείων, ὅπως τῶν Πτολεμαίων εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ τῶν Σελευκιδῶν εἰς τὴν Συρίαν.

Κατὰ τὸν 3ον ὅμως καὶ 2ον αἰῶνα εἰς τὴν κυρίως Ἑλλάδα συνεχίζεται ἡ παρακμή. Ἡ ἀνάγκη τῆς ἀμύνης κατὰ τῶν Ρωμαίων δημιουργεῖ εὐρυτέρας πολιτειακὰς συνομοσπονδίας, τὰς λεγομένας «συμπολιτείας», ἢ «κοινά». Ἡ σπουδαιοτέρα αὐτῶν, ἡ Ἀχαϊκή, κυβερνᾶται ὀλιγαρχικῶς. Ἐξακολουθεῖ ἡ ρωμαϊκὴ κατάκτησις τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας ἡ Ἑλλὰς δὲν εἶνε παρὰ μία ρωμαϊκὴ ἐπαρχία, χωρὶς αὐτόνομον πολιτειακὴν συγκρότησιν. Ἀλλὰ

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΜΙΑ ΕΠΙΤΥΧΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Η ΜΕΘΟΔΟΣ ΤΣΑΜΠΕΡΛΑΙΝ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ κ. Λ. ΡΟΜΙΕ

Ἐὰν εἶνε ἐπιτρεπτὸν νὰ κρίνωμεν τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τὴν φυσιογνωμίαν του, τότε θὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ φυσιογνωμία τοῦ κ. Τσάμπερλαιν προδίδει τὸν ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος παρακολουθεῖ, συλλαμβάνει καὶ συγκρατεῖ ἕνα καθωρισμένον ἀντικείμενον, παρ' ὅλην τὴν διασπορὰν τῶν ἰδεῶν ἢ τοῦ καλπασμοῦ τῆς φαντασίας. Κατέχει εἰς τὸν ἀνώτατον βαθμὸν τὸ δῶρον τῆς πρακτικῆς συγκεντρώσεως, τὸ ὁποῖον οἱ παλαιοὶ ἀγγλικοὶ ἐμπορικοὶ οἶκοι ἠξίουν πρωτίστως ἀπὸ τοὺς ὑπὸ δοκιμασίαν ὑπαλλήλους των.

Ὁ κ. Τσάμπερλαιν, ὅταν ἀπαντᾷ εἰς τὰς παραπειστικὰς ἐρωτήσεις τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἀποκρίνεται χωρὶς νὰ προφέρῃ οὔτε μίαν λέξιν πλέον τῶν ὅσων ἀπαιτοῦνται. Ὁ πεισμόνων ζῆλος, ὁ ἀπηλλαγμένος ἀπὸ δισταγμοὺς καὶ ματαίας φιλοδοξίας, μὲ ἕνα ἐλαφρὸν τόνον ἠρέμου ἀπαισιοδοξίας, εὑρίσκεται εἰς τὸ βάθος τοῦ χαρακτῆρος του. Ἡ ἠθική του εὐθύτης συνεκίνησε τὸν κόσμον ὅταν ὡμίλησε κατὰ τὴν ἱστορικὴν ἐκείνην νύκτα, ἡ ὁποία προηγήθη τῆς διασκέψεως τοῦ Μονάχου... Οἱ μακρινοί του πρόγονοι ἦσαν βιοτέχναι. Ἡ συντηρητικὴ δὲ Ἀγγλία τὸν σέβεται ὡς πρότυπον ἐκείνου τὸ ὁποῖον ἔχει τὸ ἀσφαλέστερον. Καὶ ὅμως, διὰ πολλούς, ἡ πολιτική του ἔχει μίαν μυστηριώδη πλευράν. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Μονάχου ὁ κ. Τσάμπερλαιν ὑπῆρξεν αὐστηρὸς πρὸς τὴν χιτλερικὴν Γερμανίαν. Οἱ ὑπαινιγμοί του ὡς πρὸς τὴν πολιτικήν, τὴν γλῶσσαν καὶ τὰς πράξεις τῶν ἐθνικοσοσιαλιστῶν, λαμβανόμενοι ὑπὸ τὴν πραγματικήν των ἔννοιαν, ὑπῆρξαν αὐστηρότεροι ἀπὸ ὅ,τι ἔχει εἰπεῖ μέχρι τοῦδε οἱοσδήποτε ἄλλος ὑπεύθυνος Ἄγγλος. Ἐπέτρεψεν ἀκόμη εἰς μέλη τῆς κυβερνήσεώς του νὰ ὁμιλήσουν δημοσίᾳ μὲ μεγάλην αὐστηρότητα προκειμένου περὶ τοῦ Ράϊχ. Ἀκόμη περισσότερον ὅταν ὁ δόκτωρ Σάχτ μετέβη εἰς τὸ Λονδῖνον, δὲν τὸν ἐδέχθη, αἱ σχέσεις δὲ μεταξὺ Λονδίνου καὶ Βερολίνου, παρ' ὅλα τὰ «πήγαινε-ἔλα» τῶν ἐπισήμων, εἶνε εἰς τὴν πραγματικότητα ἀρκετὰ τεταμέναι. Ἡ Γερμανία ἀνήγγειλεν ἤδη ὅτι θὰ αὐξήσῃ τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ ἐκτόπισμα τῶν ὑποβρυχίων της. Οἱ Ἄγγλοι ἠνωχλήθησαν, ἂν καὶ ἐπέμεναν τὸ πρᾶγμα, ὁ κ. Τσάμπερλαιν δὲν ἔκαμε τίποτε διὰ ν' ἀποτρέψῃ τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν τῶν Γερμανῶν.

Δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ ὑποστηρίξωμεν ὅτι ὁ Ἄγγλος πρωθυπουργὸς δεικνύει μίαν ἠθελημένην ἀδυναμίαν ἔναντι τῶν ὁλοκληρωτικῶν κρατῶν. Ὄχι ὀλιγώτερον χαρακτηριστικὴ τῆς αὐστηρότητος τοῦ κ. Τσάμπερλαιν ἔναντι τῆς Γερμανίας ὑπῆρξεν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Μονάχου καὶ ἡ ἐφεκτικὴ διακριτικότης του ἔναντι τῆς Ἰταλίας. Οὔτε αἱ κατὰ τῆς Γαλλίας ἐκδηλώσεις τῆς Ρώμης, οὔτε ἡ προκλητικὴ ἔννοια τῶν φασιστικῶν αἰτημάτων καὶ ἡ ὄχι ὀλιγώτερον προκλητικὴ ἐπιχειρηματολογία των, δὲν κατώρθωσαν νὰ κάμουν τὸν κ. Τσάμπερλαιν ν' ἀποστῇ τῆς ἠρέμου στάσεως του ἔναντι τοῦ ἰταλικοῦ προβλήματος. Περιωρίσθη εἰς τὸ νὰ ἐπαναλάβῃ σαφέστατα ἄλλωστε τὴν ἀντίθεσιν τῆς Μεγάλης Βρεταννίας εἰς πᾶσαν μεταβολὴν τοῦ σήμερον ὑφισταμένου μεσογειακοῦ καθεστῶτος.

Ποία λοιπὸν εἶνε ἡ κρίσις ἐκείνη τῶν πραγμάτων, ἡ ὁποία καθορίζει τὴν πολιτικὴν τοῦ κ. Τσάμπερλαιν; Ἕνας Ἀμερικανός, ὁ ὁποῖος ἔκαμε κατὰ τοὺς παρελθόντας μῆνας μακρὰς συνομιλίας μὲ τοὺς Ἄγγλους συντηρητικούς, εὗρεν ὅλους συμφώνους ἐπὶ τῶν ἀναγκῶν τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης τῆς Αὐτοκρατορίας καὶ ἐπὶ παντὸς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἰσχύν, τὰς παραδόσεις καὶ τὸν πολιτισμὸν τῆς Ἀγγλίας. Προκειμένου ὅμως νὰ καθορίσουν ποῖος εἶνε ὁ ἐπικινδυνωδέστερος ἐχθρὸς τῆς αὐτοκρατορίας, διαιροῦνται εἰς τρεῖς ὁμάδας. Διὰ τοὺς πλέον πιστοὺς κληρονόμους τοῦ παλαιοῦ ἰμπεριαλισμοῦ, ὁ ὁποῖος ἠγωνίσθη κυρίως ἐν Ἀσίᾳ, ὁ κυριώτερος ἀντίπαλος εἶνε ἡ Ρωσία ὑπὸ τὴν ἐπαναστατικὴν μορφὴν τοῦ κομμουνισμοῦ. Διὰ τοὺς συντηρητικοὺς τῆς σχολῆς Τσῶρτσιλλ, Ἦντεν καὶ Ντὰφ Κοῦπερ, ὁ κυριώτερος ἀντίπαλος εἶνε ὁ ἄξων Ρώμης—Βερολίνου. Τέλος, ἡ τρίτη ὁμάς, ἡ τοῦ κ. Τσάμπερλαιν, βλέπει τὸν κίνδυνον καὶ πρὸς τὰς δύο πλευράς νομίζει ὅμως ὅτι δύναται ν' ἀποτρέψῃ τὸν πόλεμον ἀπωθοῦσα τὸν κομμουνισμὸν καὶ «καταπραΰνουσα» τὰς φιλοδοξίας τῶν ὁλοκληρωτικῶν κρατῶν, δεδομένου ὅτι ὁ ἐθνικοσοσιαλισμὸς καὶ ὁ κομμουνισμὸς ἀντιτίθενται ὁ μὲν πρὸς τὸν δέ.

Κατὰ τοὺς ὀπαδοὺς τῆς τελευταίας αὐτῆς ὁμάδος, ἡ «καταπράϋνσις» τῶν φιλοδοξιῶν τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Ἰταλίας εἶνε εὔκολον νὰ ἐπιτευχθῇ, εὐκολώτερον μάλιστα ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἰταλίαν ἢ ὅσον ἀφορᾷ τὴν Γερμανίαν.

Εὐνοϊκὴ διάθεσις ἔναντι τῆς Ἰταλίας ὑφίστατο παρὰ τῷ κ. Τσάμπαιρλαιν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, ἐφ' ὅσον αὐτὴ ἀκριβῶς, πρὸ ἑνὸς ἔτους προὐκάλει τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ κ. Ἦντεν καὶ ἔδιδε τὸν τόνον εἰς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τοῦ Ἄγγλου πρωθυπουργοῦ.

Τίποτε ἐπὶ πλέον δὲν μᾶς ἐμποδίζει ἀπὸ τοῦ νὰ φαντασθῶμεν ὅτι ὁ κ. Μουσσολίνι κατὰ τοὺς τελευταί-

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΕΝ ΟΨΕΙ ΤΗΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΡΩΜΗΣ

ΤΙ ΘΑ ΖΗΤΗΣΗ Ο ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΣΑΜΠΕΡΛΑΙΝ;

ΤΟ ΙΣΠΑΝΙΚΟΝ, ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 9. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Τηλεγραφοῦν ἐκ Ρώμης ὅτι κατὰ τοὺς ἐκεῖ καλῶς πληροφορημένους κύκλους, ὁ κ. Μουσσολίνι θὰ θέσῃ ὑπ' ὄψιν τοῦ κ. Τσάμπερλαιν κατάλογον τῶν νομικῶν καὶ οἰκονομικῶν διεκδικήσεών του εἰς τὴν Ἀφρικήν, καθὼς καὶ τῶν ἐδαφικῶν του διεκδικήσεων, αἱ ὁποῖαι θὰ ἀφοροῦν μόνον τὸ Τζιμπουτὶ καὶ τὴν Γαλλικὴν Σομαλίαν, διατηρουμένου οὕτω τοῦ ἐδαφικοῦ καθεστῶτος τῆς Μεσογείου, τὸ ὁποῖον ἐγγυᾶται ἡ ἀγγλοϊταλικὴ συμφωνία. Κατὰ τοὺς ἰδίους κύκλους, ὁ κ. Μουσσολίνι θὰ ἐπικαλεσθῇ τὸ «πνεῦμα τοῦ Μονάχου» καὶ θὰ τονίσῃ τὴν ἀνάγκην τῆς ἱκανοποιήσεως «τῶν δικαίων ἰταλικῶν ἀξιώσεων» πρὸς σταθεροποίησιν τῆς καταστάσεως ἐν τῇ Μεσογείῳ. Οἱ αὐτοὶ κύκλοι φρονοῦν ὅτι ὁ κ. Μουσσολίνι θὰ παρακινήσῃ τὸν κ. Τσάμπερλαιν νὰ μεσολαβήσῃ μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἰταλίας, συνδέων τὰς ἰταλικὰς διεκδικήσεις ἔναντι τῆς Γαλλίας μὲ τὸ ἱσπανικὸν πρόβλημα. Φαίνεται ἐπίσης ὅτι θὰ ζητήσῃ ἀναγνώρισιν τῶν δικαιωμάτων ἐμπολέμου εἰς τὸν Φράνκο, παρέχων ὡς ἀντάλλαγμα τὴν ἀνάκλησιν τῶν Ἰταλῶν ἐθελοντῶν. Κατὰ τοὺς ἁρμοδίους κύκλους τῆς Ρώμης, εἶνε πιθανὸν ἐκ τῶν συνομιλιῶν τῆς Ρώμης νὰ προκύψῃ ἀγγλοϊταλικὴ ἐμπορικὴ συμφωνία.

Ἀφ' ἑτέρου οἱ καλῶς πληροφορημένοι ἀγγλικοὶ κύκλοι ἔλεγον ἀπόψε ὅτι εἰς τὰς ἀγγλοϊταλικὰς συνομιλίας τῆς Ρώμης θὰ τεθῇ ἴσως τὸ ζήτημα τῆς μεσολαβήσεως τῶν τεσσάρων δυνάμεων, αἱ ὁποῖαι ὑπέγραψαν τὴν συμφωνίαν τοῦ Μονάχου, εἰς τὸν ἱσπανικὸν ἐμφύλιον πόλεμον. Τονίζεται ὅτι τὸ ἱσπανικὸν πρόβλημα θὰ κυριαρχήσῃ τῶν συνομιλιῶν, δεδομένου ὅτι ἡ ρύθμισίς του θεωρεῖται ὡς προκαταρκτικὸς ὅρος δι' ἕνα γενικώτερον κατευνασμόν. Ἐπιπροσθέτως ἐκυκλοφόρησαν ἀπόψε φῆμαι ὅτι ἀμφότεραι αἱ ἐν Ἱσπανίᾳ ἀντιμαχόμεναι μερίδες θὰ ἀποστείλουν ἀνεπισήμως εἰς Ρώμην παρατηρητὰς διὰ νὰ παρακολουθήσουν τὰς ἀγγλοϊταλικὰς συνομιλίας. Πιθανώτατα ὁ δοὺξ τοῦ Ἄλμπα θὰ ἀντιπροσωπεύσῃ τὸν Φράνκο, τὸ ὄνομα ὅμως τοῦ παρατηρητοῦ τῶν κυβερνητικῶν δὲν ἐγνώσθη ἀκόμη.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 9. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Ὁ κ. Τσάμπερλαιν ἐπανῆλθε σήμερον τὴν πρωΐαν εἰς Λονδῖνον ἐκ τῆς ἐξοχῆς του. Τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον συνῆλθε τὸ ἀπόγευμα ὅπως συζητήσῃ τὰς τελευταίας λεπτομερείας τῶν διαπραγματεύσεων, αἱ ὁποῖαι θὰ γίνουν ἐν Ρώμῃ. Ὁ κ. Τσάμπερλαιν καὶ ὁ λόρδος Χάλιφαξ θὰ ἀναχωρήσουν μετὰ τῆς ἀκολουθίας των αὔριον τὴν πρωΐαν. Διὰ τὰς συνομιλίας τῆς Ρώμης, αἱ ὁποῖαι θὰ περιορισθοῦν εἰς ἀνταλλαγὴν σκέψεων, δὲν ἔχει καθορισθῇ πρόγραμμα. Κατὰ τοὺς ἁρμοδίους κύκλους, αἱ συνομιλίαι πρόκειται νὰ συνεχίσουν τὴν προσωπικὴν ἐπαφὴν τῶν κ. κ. Τσάμπερλαιν καὶ Μουσσολίνι, ἥτις ἤρχισε τὸν Σεπτέμβριον καὶ θὰ βασισθοῦν ἐπὶ τῆς ἀγγλοϊταλικῆς συμφωνίας.

Ἡ ἀγγλοϊταλικὴ κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ διεβίβασε, κατὰ τὴν παραμονὴν τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ κ. Τσάμπερλαιν καὶ τοῦ λόρδου Χάλιφαξ εἰς Ρώμην, τὰς εὐχάς της ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας τῶν ἐν Ρώμῃ συνομιλιῶν πρὸς προαγωγὴν τῆς διαρκοῦς φιλίας καὶ τῆς καλῆς θελήσεως μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Ἀγγλίας καὶ ἐνίσχυσιν τῆς ἰδέας τῆς παγκοσμίου εἰρήνης. Ἡ ἐπιτροπὴ ἀπηύθυνε καὶ τηλεγράφημα πρὸς τὸν Ἰταλὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν, ἐν τῷ ὁποίῳ ἐκφράζονται εὐχαὶ ὑπὲρ τῆς ἐξασφαλίσεως διαρκοῦς εἰρήνης καὶ καλῆς θελήσεως μεταξὺ τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Ἀγγλικῆς συμπολιτείας. Ἡ ἀγγλοϊταλικὴ ἐπιτροπὴ ἐκφράζει τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ συνεργασία μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν καὶ ἡ ἀμοιβαία κατανόησις θ' ἀποτελέσουν τὴν βάσιν ἀποκαταστάσεως μιᾶς διαρκοῦς εἰρήνης μεταξὺ τῶν κρατῶν τοῦ κόσμου.

Αἱ ἐφημερίδες δὲν ἠδυνήθησαν ἀκόμη νὰ ἐξακριβώσουν τὰς προθέσεις τῶν Ἄγγλων ὑπουργῶν, οἱ ὁποῖοι πρόκειται νὰ ἐπισκεφθοῦν τὴν Ρώμην. Ὁ διπλωματικὸς συνεργάτης τῶν «Τάϊμς» παρατηρεῖ ὅτι δὲν κατηρτίσθη σχέδιον, τὸ ὁποῖον θὰ ἀκολουθηθῇ κατὰ τὰς ἐν Ρώμῃ συνομιλίας. Τοῦτο σημαίνει ὅτι οἱ ἑκατέρωθεν ἐνδιαφερόμενοι θεωροῦν ἀπαραίτητον νὰ γνωρίσουν τὰς ἀπόψεις ἀλλήλων προτοῦ προβοῦν εἰς τὰς ἀπαιτουμένας ἐνεργείας διὰ τὴν ἐπίτευξιν μιᾶς συνεννοήσεως.

Οἱ «Τάϊμς» ἀποκρούουν κατηγορηματικῶς τὰ ἀναγραφέντα εἰς τινας ἐφημερίδας ὅτι σκοπὸς τῆς ἀγγλικῆς ἐπισκέψεως εἶνε ν' ἀπομακρύνῃ τὴν Ἰταλίαν ἐκ τοῦ ἄξονος Ρώμης — Βερολίνου ἢ νὰ μειώσῃ τὴν γαλλικὴν ἀντίστασιν ἐπὶ τῶν

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

Ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια ἀμέσως μετὰ τὴν βάπτισιν τῆς μικρᾶς πριγκιπίσσης τοῦ Διαδοχικοῦ ζεύγους: Ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιά: Ἡ Α.Β.Υ. ἡ πριγκίπισσα Εἰρήνη, ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεύς, ἡ Α.Β.Υ. ὁ Διάδοχος, [illegible] πριγκιπίσσης Σοφίας, [illegible] Αἰκατερίνη καὶ ἡ Α.Υ. ἡ πριγκίπισσα Ἑλένη, χήρα τοῦ πρίγκηπος Νικολάου.
(Τοῦ καλλιτέχνου φωτογράφου τῆς Β. Αὐλῆς κ. Γ. Μπούκα)

Τὸ δρᾶμα τοῦ Ἀνταρκτικοῦ

Μόνος ἐπάνω εἰς τοὺς πάγους

Τοῦ ναυάρχου Ρ. Μπὲρντ

5ον

Ἔφθασα κοντὰ στὸ κρεββάτι μου, ἔβγαλα τὸ πανωφόρι μου καὶ τὰ παπούτσια μου, ἀλλὰ δὲν εἶχα τὴ δύναμι νὰ βγάλω τὸ πουκάμισό μου. Χρησιμοποιῶν τὴν καρέκλα γιὰ σκάλα, ἐκρέμασα τὸ φανάρι στὴ θέσι του πάνω ἀπὸ τὸ κρεββάτι, ἀνέβηκα πάνω σ' αὐτὸ καὶ σωριάσθηκα χάμω μὲ αἴσθημα πλήρους ἐκμηδενίσεως.

Μόλις ἔσβησε τὸ κερὶ πυκνὸ σκοτάδι πλημμύρισε τὸ δωμάτιο. Αἰσθανόμουν τρομακτικὴν ἀνάγκη γιὰ ὕπνο, ἀλλὰ ὁ ὕπνος δὲν ἐρχόταν, γιατὶ ἦσαν ἀφόρητοι οἱ πόνοι στὸ κεφάλι μου, τὴν πλάτη μου καὶ τὰ πόδια μου. Ἐνῷ ἔμενα ἐκεῖ ξαπλωμένος μὲ κατέλαβε ὁ φόβος πὼς δὲν θὰ γινόμουν πειὰ καλά.

Ἐκείνη τὴ νύκτα, ὅπως ποτὲ ὥς τότε, ἀνεκάλυψα πόσο μόνος ἤμουν καὶ ἡ σκέψι αὐτὴ μοῦ δυνάμωνε τὸν πόθο νὰ εἶχα κοντά μου ἐκείνους ποὺ μὲ ἤξαιραν καλύτερα. Ἐνῷ ξαναθυμόμουν τὶς λεπτομερεῖς προετοιμασίες, τὰ προφυλακτικὰ μέτρα ποὺ εἶχα λάβει διὰ τὸν ἑαυτόν μου, ἐθύμωνα περισσότερο. Τὸ κάστρο μου εἶχε γίνει παγίδα. Οὔτε ἡ νύκτα, οὔτε τὸ κρύο εὐθύνοντο γι' αὐτό. Μόνο τὴν ἀνοησία μου ἔπρεπε νὰ κατηγορήσω καὶ κανένα ἄλλον.

Ἄναψα τὸ κερί, ἀποφασισμένος νὰ γράψω μερικὰ σημειώματα, ἀλλὰ δὲν ὑπῆρχε χαρτὶ κοντά μου. Ἔπειτα ἀπὸ λίγο ἔσβησα τὸ κερί. Στὸ χέρι μου κρατοῦσα τὸ κουτὶ μὲ τὰ ὑπνωτικὰ χάπια. Δὲν ἤθελα νὰ τὰ πάρω, ἀπὸ φόβο ὅτι θὰ μὲ ἐξασθένιζαν περισσότερο. Ἔτσι, λέγοντας στὸν ἑαυτό μου πὼς ἔπρεπε νὰ περιμένω ὥς τὶς τέσσαρες, πρὶν νὰ χρησιμοποιήσω τὸ καταπραϋντικό, ἄφησα τὸ κουτὶ στὸ κάθισμα. Λίγο μετὰ τὶς τρεῖς, ἔπεσα σὲ ἕνα ἐφιαλτικὸ ὄνειρο.

* * *

Ἡ 1η Ἰουνίου ἦταν Παρασκευή. Μαύρη Παρασκευὴ γιὰ μένα. Ὁ ἐφιάλτης μὲ ἐγκατέλειψε καὶ κατὰ τὶς ἐννέα τὸ πρωῒ ξύπνησα μὲ ἕνα βίαιον τίναγμα, σὰν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὕπνου μου νὰ εἶχα πέσει μέσα σ' ἕνα πηγάδι. Ἡ ἀδυναμία ποὺ αἰσθανόμουν σ' ὅλο τὸ σῶμα μου ὅταν ἅπλωσα τὸ χέρι μου καὶ ἔπιασα τὸ κλεφτοφάναρο γιὰ νὰ ἰδῶ τὸ ρολόϊ, μοῦ θύμισε τὴν κατάστασί μου. Ἤμουν ὁ Ρίτσαρντ Ε. Μπὲρντ, ναύαρχος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν (ἐ. ἀ.), διαμένων προσωρινῶς εἰς 80ο 08' νοτίου πλάτους.

Τὸ στόμα μου ἦταν στεγνὸ καὶ πικρό. Θεέ μου, διψοῦσα, ἀλλὰ δὲν εἶχα τὴ δύναμι νὰ κινηθῶ. Στριφογύριζα πάνω στὸ κρεββάτι μου, τὸ μόνο πρᾶγμα ποὺ μοῦ παρεῖχε ἀνακούφισιν καὶ ζέστη καὶ προσπαθοῦσα νὰ σκεφθῶ τί μποροῦσε νὰ γίνῃ.

Δύο πράγματα ἦσαν βέβαια. Τὸ ἕνα ἦταν ὅτι οἱ ἐλπίδες μου ἀναρρώσεως ἦσαν ἐλάχιστες. Τὸ ἄλλο ἦτο ὅτι μέσα στὴν ἀδυναμία μου ἤμουν ἀνίκανος νὰ κάμω τὸ παραμικρὸν ὑπὲρ τοῦ ἑαυτοῦ μου. Αὐτὰ ἦσαν τὰ δύο θλιβερὰ συμπεράσματα καὶ ἡ κατάστασίς μου δὲν ἐπέτρεπε κανένα ἄλλο.

Τὸ μόνο ποὺ μποροῦσα νὰ ἐλπίζω λογικὰ ἦτο νὰ παρατείνω τὴν ὕπαρξίν μου ἐπὶ μερικὰς ἡμέρας, ἐξοικονομῶντας τὶς δυνάμεις ποὺ μοῦ ἀπέμεναν, κάνοντας μόνο τὰ ἀπαραίτητα καὶ αὐτὰ πολὺ ἀργὰ καὶ μὲ σκέψιν. Ὅταν ἐνεργῇ ἔτσι καὶ διατηρῇ κάποιαν διαύγειαν πνεύματος καὶ ἕνας πραγματικὰ ἄρρωστος θὰ κατορθώσῃ νὰ ζήσῃ ἀρκετὸν καιρό. Ἔτσι σκεπτόμουν. Δὲν ὑπῆρχε ἄλλος τρόπος. Αἱ ἐλπίδες μου νὰ σωθῶ ἦσαν μόνον θεωρητικές.

Πρέπει ὅμως νὰ ἔχῃς πεποίθησι — νὰ ἔχῃς πεποίθησι ὅτι θὰ σωθῇς, ἐφώναξα στὸν ἑαυτό μου.

Ἡ πρώτη ἀνάγκη μου ἦταν ζέστη καὶ τροφή. Ἡ φωτιὰ εἶχε σβήσει πρὸ δώδεκα ὡρῶν περίπου καὶ ἐπὶ τριάντα ἓξ ὥρας δὲν ἔφαγα τίποτε. Γιὰ νὰ προμηθευθῶ αὐτὰ τὰ ἀπαραίτητα, ἄρχισα νὰ συγκεντρώνω τὶς δυνάμεις ποὺ μοῦ ἀπέμεναν. Ἂν ὑπῆρχε μιὰ κινηματογραφικὴ μηχανὴ γιὰ νὰ ἀποτυπώσῃ τὶς κινήσεις μου, ἡ ταινία θὰ ἐφαίνετο σὰν γυρισμένη «ὠ ραλαντί». Κάθε κίνησίς μου ἐγίνετο μὲ τὴν μεγαλυτέραν δυνατὴν βραδύτητα.

* * *

Ἄναψα τὸ φανάρι... καὶ περίμενα. Σηκώθηκα ἀπὸ τὸ κρεββάτι καὶ κάθησα στὴν καρέκλα πίσω ἀπὸ τὴν θερμάστρα. Ἄρχισα νὰ ντύνωμαι σιγὰ-σιγά. Πρῶτα τὸ σακκάκι, ἔπειτα τὸ πανταλόνι, κατόπιν τὰ παπούτσια... Ὅλα αὐτὰ χρειάσθηκαν πολλὴν ὥρα. Ἔτρεμα τόσο ἀπὸ τὸ κρύο, ὥστε δὲν μποροῦσα νὰ διευθύνω τὶς κινήσεις τῶν χεριῶν μου.

Μὴ μπορῶντας νὰ κρατηθῶ πλέον, ξαναγύρισα στὸ κρεββάτι μου. Μετὰ μισὴν ὥρα εἶχα συνέλθει τόσο, ὥστε νὰ σκεφθῶ νὰ κάμω νέαν ἀπόπειρα νὰ φθάσω στὴ θερμάστρα.

Ἡ ἀδυναμία μὲ κατέλαβε πάλι μόλις πάτησα στὸ πάτωμα. Μετὰ δυσκολίας ἔφθασα στὴν καρέκλα. Ἐκάθησα ἐκεῖ μερικὰ λεπτά, χωρὶς νὰ κινοῦμαι καθόλου, κυττάζοντας μόνο τὸ κερί. Κατόπιν ἐγύρισα τὴ βαλβίδα καὶ ἀνοίγοντας τὴ σόμπα περίμενα νὰ ποτισθῇ τὸ φυτίλι της μὲ τὸ κρύο πετρέλαιο.

Ἡ δίψα ἐξακολουθοῦσε νὰ μὲ βασανίζῃ. Μέσα στὸ δοχεῖο τοῦ νεροῦ ὑπῆρχε ἕνας ὄγκος πάγου. Τὸ χτύπησα χάμω, ὥσπου ἔσπασε ἕνα κομμάτι πάγου, ποὺ ἄρχισα νὰ τὸ γλύφω ἕως ὅτου τὰ δόντια μου μούδιασαν ἀπὸ τὸ κρύο. Ἐπάνω στὸ τραπέζι ὑπῆρχε ἕνα κουτὶ σπίρτα. Ἄναψα ἕνα καὶ τὸ πλησίασα στὸ φυτίλι τῆς θερμάστρας. Μιὰ κόκκινη φλόγα ἁπλώθηκε γύρω στὸ μετάλλινο κρίκο ἦταν πολὺ ὡραῖα. Ἐκάθησα ἐκεῖ δέκα ἢ δέκα πέντε λεπτὰ ρουφῶντας τὴ ζέστη μὲ ὅλους τοὺς πόρους μου.

Ἡ φλόγα ἦταν κόκκινη καὶ ἐκάπνιζε, ἀντὶ νὰ εἶνε γαλάζια καὶ καθαρή. Ἐξετάζοντας προσεκτικώτερα εἶδα ὅτι αὐτὸ προήρχετο ἀπὸ κακὴν καῦσιν καὶ ἦτο μία ἀφορμὴ τῶν ἀτυχημάτων μου. Ἡ φωτιὰ αὐτὴ ἦταν ὁ ἐχθρός μου, ἀλλὰ δὲν μποροῦσα νὰ ζήσω χωρὶς αὐτήν.

Ἔτσι ἄρχισε ἡ ἀτελείωτη ἡμέρα.

* * *

Ἡ δίψα μου ἦταν τὸ μεγαλύτερο βασανιστήριο τοῦ κόσμου. Ἡ σήραγξ ἐξόδου ἀπεῖχε πολλὲς ἑκατοντάδες μιλίων, ἀλλὰ ξεκίνησα κατὰ κεῖ, κρατῶντας τὸν κουβᾶ καὶ τὸ φανάρι. Καθὼς πήγαινα, παραπάτησα καὶ ἔπεσα. Ἔγλυφα τὸ χιόνι ὥσπου ἡ γλῶσσα μου ἄρχισε νὰ καίῃ.

Ἡ σήραγξ ἐξόδου ἦταν πολὺ μακρυά, ἀλλὰ στὴν σήραγγα τῶν τροφίμων τὰ παπούτσια εἶχαν σκεπα-

Θεάματα

Ἀπογευματιναὶ - Ἑσπεριναὶ
ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ. 5 μ.μ. καὶ 9.30 μ.μ. «Ὁ ἰδανικὸς σύζυγος».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. 6.30 καὶ 10 μ.μ. «Ὁ κ. Εἰσαγγελεύς».
ΑΝΔΡΕΑΔΗ (Θέατρον Ἀλίκης). «Ἀνοιξιάτικο ρωμάντζο».
ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ (Ἀργυρόπουλος). «Ἡ θεία Γιούτα ἀπ' τὴν Καλκούττα».
ΙΝΤΕΑΛ (Μηλιάδης—Κυριακός, συνεργασία Μαυρέα). «Κορίτσια τῆς παντρειᾶς».
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Ἡ βελουδένια», ἐπιθεώρησις.
ΟΛΥΜΠΙΑ (Ἑλλην. Μελόδραμα). Σήμερον 6 ½ μ.μ. «Μποέμ».

Κινηματογράφοι

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Ἔγκλημα στὸ Καφὲ ντὲ Παρί».
ΑΛΑΜΠΡΑ. «Γυναικεῖες φυλακές».
ΒΡΕΤΑΝΝΙΑ. «Ἔρωτες φοιτητῶν».
ΙΡΙΣ. «Περιπλανώμενος λαός».
ΚΡΟΝΟΣ. «Ἀσιατικὴ θύελλα».
ΚΟΣΜΟΠΟΛΙΤ. «Δαίμων τῆς Σιβηρίας».
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. «Ὁ ὅρκος τῶν Τεσσάρων».
ΟΡΦΕΥΣ. «13ος ἔνορκος».
ΟΥΦΑ. «Χαμένος ὁρίζων».
ΠΑΛΛΑΣ. «Μετὰ τὴν καταιγίδα».
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Στοῦ χοροῦ τὸν ἴλιγγον».
ΡΕΞ. «Τὸ λιμάνι τῶν ἀποκλήρων».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Ἀνδριανὴ Λεκουβρέρ».
ΣΙΝΕΑΚ. Ἐπίκαιρα κλπ. ἀπὸ 10 π.μ.
ΤΙΤΑΝΙΑ. «Κάτια».
ΑΡΗΣ. «Στὰ χέρια τῶν λύκων».
ΑΘΗΣ. «Παριζιάνικες βραδυές».
ΕΚΘΕΣΙΣ. «Γυναῖκες στὰ κάτεργα».
ΕΛΛΑΣ. «Λοχίας τῶν συνόρων».
ΘΗΣΕΥΣ. «Τούρα, ἡ θεὰ τῆς ζούγκλας».
ΜΑΖΕΣΤΙΚ. «Ζεζεμπέλ, τὸ ἄνθος τοῦ κακοῦ».
ΟΡΦΕΥΣ (Βουλ.). «Τὸ μὰρς τῶν Ἀπομάχων».
ΠΑΛΛΑΣ (Παγκρ.). «Τάφος τοῦ Ἰνδοῦ».
ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ. «Μιὰ ζωὴ χωρὶς ἱστορία».

Πειραιῶς καὶ Προαστίων

ΒΑΛΚΑΝΙΑ. «Σόδομα καὶ Γόμορρα».
ΚΑΛΙΦΟΡΝΙΑ. «Γυναῖκες στὸ ναυτικό».
ΚΑΠΙΤΟΛ. «Ὁ κουρσάρος».
ΠΑΛΛΑΣ. «Ὅταν ἡ καρδιὰ κτυπᾷ».
ΡΕΞ. «Ἐκδίκησις τοῦ Μαύρου Ἀετοῦ».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Ἡ τιμή».
ΦΟΙΒΟΣ. «Κόλασις τῆς ζούγκλας».
ΧΑΪ-ΛΑΪΦ. «Θύελλα».
ΑΠΟΛΛΩΝ (Κοκ.). «Μάρκο Πόλο».
ΕΚΛΑΙΡ (Κοκ.). «Μάρκο Πόλο».
ΚΡΥΣΤΑΛ (Κοκ.). «100 ἄνδρες ἕνα κορίτσι».
ΟΡΦΕΥΣ (Κοκ.). «Ἡ Χιονάτη καὶ οἱ 7 νᾶνοι».
ΑΣΤΗΡ (Ν. Ἰων.). «Ταγκὸ Νοττοῦρνο».
ΓΚΡΕΚΑ (Ν. Φαλ.). «Ἕνας ἀπρόοπτος μάρτυς».
ΕΤΟΥΑΛ (Καλ.). «Ταραντέλλα».
ΗΡΩΔΕΙΟΝ (Ν. Φιλ.). «Ἄνθρωπος μὲ δύο πρόσωπα».
ΚΡΥΣΤΑΛ (Χαρ.). «Δὲν θὰ λησμονήσουν ποτέ».
ΚΡΟΝΟΣ (Ν. Ἰων.). «Νύχτες μεγαλοπόλεων».
ΜΟΝ ΣΙΝΕ. (Βύρ.) «Μαννεκέν».

Διευθυντὴς τοῦ Τυπογραφείου
Ἐμμανουὴλ Γ. Κασιμάτης
Μεθύμνης — Μοσχονησίων 19

σθῆ μὲ στρῶμα χιονιοῦ. Τὸ χιόνι ἦταν ἀκάθαρτο, ἐγὼ ὅμως γέμισα μὲ αὐτὸ τὸν κουβᾶ καὶ ἐπέστρεψα στὴν καλύβα σιγὰ-σιγά. Τὸ χιόνι χρειάσθηκε πολλὴν ὥρα γιὰ νὰ λυώσῃ, ἀλλὰ δὲν μποροῦσα νὰ περιμένω. Ἔβαλα λίγο σ' ἕνα φλυτζάνι καὶ τὸ ζέστανα μὲ κομπριμὲ ἀλκοόλ. Ἦταν ἀκόμη ἕνας παχύρευστος ὄγκος χιονιοῦ ὅταν τὸ ἔφερα στὰ χείλη μου. Τὰ χέρια μου ἔτρεμαν καὶ τὸ νερὸ χυνόταν πάνω στὸ πανωφόρι μου. Ἔπειτα ἔκαμα ἐμετὸν καὶ ἔβγαλα ὅ,τι εἶχα πιεῖ. Σὲ λίγο ξανάρχισα, πίνοντας σιγὰ-σιγά.

Κατόπιν ἐσύρθηκα πρὸς τὸ κρεββάτι καὶ ἔρριξα ἕνα βαρὺ σκέπασμα στοὺς ὤμους μου, ἐλπίζοντας ὅτι ἔτσι θὰ μποροῦσα νὰ ἀνακτήσω λίγες δυνάμεις. Τὸ κρύο ἔφευγε ἀπὸ τὴν καλύβα καὶ ἡ ζέστη, ποὺ ἀκτινοβολοῦσε ἀπὸ τὴ θερμάστρα, ἀπωθοῦσε τοὺς ὑδρατμοὺς πρὸς τὸ ταβάνι, ὅπου ἐσχημάτιζαν πυκνὴν ὁμίχλη.

Ναύαρχος RICHARD BYRD

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

Ἀριθ. Πρωτ. 80

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Προγράμματος ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ κινητῶν πραγμάτων τῶν ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου Πέπο Φλορεντίν, Δαυΐδ Φλορεντίν, Ἀριστείδου Πρωτεκδίκου, Στερίνας χήρας Φλορεντίν, Ἴνδας Λεβῆ Μοσέρη καὶ Ὄλγας συζύγου Ἰ. Ἀμιέλ.

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ταμείου εἰσπράξεων Φαλήρου δηλοποιῶ ὅτι τὴν δεκάτην πέμπτην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου 1939 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ ὥρας 10ης π.μ. μέχρι τῆς 12ης ὥρας τῆς μεσημβρίας τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ἐπισπεύσει τοῦ δημοσίου ἐκτίθενται εἰς δημόσιον ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν τὰ κάτωθι κινητὰ τῶν ὡς ἄνω ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου ἤτοι τὰ ἑξῆς: α') Εἷς πάγκος (μπουφὲς) μήκ. 3 μέτρων. β') Ἓν ψυγεῖον πεπαλαιωμένον διαστ. 2.50Χ2.20Χ1.20 Εὐρωπ. γ') Μία ξυλίνη ἐγκατάστασις μουφὲ μετὰ τῶν ραφίων. δ') Εἷς πάγκος μετὰ μαρμάρου λευκοῦ διαστ. 2Χ1. ε') Εἷς πάγκος ξύλινος μετὰ καλύμματος ἐκ τσίγκου. στ') Εἷς πάγκος ξύλινος μετὰ μαρμάρου λευκοῦ μήκ. 2.50 μ. ζ') Εἷς πάγκος ξύλινος διαστ. 3.50 μ. μὲ τρεῖς θέσεις. η') Εἷς πάγκος ξύλινος διαστ. 2.50 μ. μήκους. θ') Εἷς πάγκος ξύλινος μὲ 4 θέσεις (διαφράγματα) ἐκ τσίγκου μ. 2.20. ι') Εἷς πάγκος ξύλινος μὲ κάλυμμα ἐκ τσίγκου. ια') Ἑπτὰ τραπέζια ξύλινα. ιβ') Μία πλάστιγξ μικρὰ ἄνευ σταθμῶν. ιγ') Μία κλούβα φαγητῶν συρματόπλεγμα μὲ τρεῖς θέσεις. ιδ') Μία δαμιζάνα βεργόπλεκτος τῶν 50 ὀκάδων. ιε') Ἕνα ψυγεῖον διαστ. μ. 2Χ1.60Χ1. ιστ') Ἕνα ψυγεῖον διαστ. μ. 1.25Χ0.80Χ0.60 περίπου. ιζ') Δύο κρεμάστρες ξύλινες καθιστές. ιη') Ἓξ ὑποδοχὰς ξυλίνας πλεκτὰς τριῶν θέσεων. ιθ') Ἕνα ψυγεῖον διαστ. 1.25Χ1Χ0.60. κ') Εἴκοσι τραπέζια ξύλινα κοινά. κα') Ἓν κλειδοκύμβαλον πράσινον μὲ οὐρὰν παλαιόν. κβ') 85 καθίσματα ταπετσαρίας ἐξ ὀξυᾶς. κγ') 32 καθίσματα ὅμοια τῶν ἄνω ἡμικατεστραμμένα. κδ') 24 καθίσματα βέργας μεταχειρισμένα. κε') 90 πολυθρόνες ψάθινες. κστ') 110 καθίσματα ψάθινα. κζ') 40 καθίσματα ψάθινα ἡμικατεστραμμένα. Τὰ ὡς ἄνω ἀντικείμενα ἐξετιμήθησαν διὰ δρχ. 18.130. Γίνεται μνεία ὅτι ταῦτα πλειστηριασθήσονται ἀνὰ ἓν ἕκαστον χωριστὰ ἢ καὶ συνολικῶς, ὡς τιμὴν πρώτης προσφορᾶς ὁρίζομεν δι' ἕκαστον τὸ ½ τῆς ἐκτιμήσεως συνολικῶς δὲ τὸ ποσὸν τῶν 15.000. Ὁ πλειστηριασμὸς θέλει τελεσθῆ ἐν Παλ. Φαλήρῳ καὶ ἐν τῷ Κέντρῳ «Τροκαντερὸ» ἔνθα τὰ κατεσχημένα καὶ ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Π. Φαλήρου Ἀποστόλου Καρακαντᾶ, ὑπὸ τοὺς ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 7006 προγράμματί μου ὅρους. Ἐν Π. Φαλήρῳ τῇ 9 Ἰανουαρίου 1939. Ὁ Δ)ντὴς τοῦ Ταμείου Φαλήρων (Τ. Σ.) Ι. Πιντέρης. Ἀκριβὲς ἀντίγραφον. Ἐν Π. Φαλήρῳ τῇ 9 Ἰανουαρίου 1939. Ὁ Γραμματεὺς (Ὑπογρ. δυσανάγνωστος).

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ πρὸς ἀγορὰν τὰ ἑξῆς βιβλία: Μπάμπη Ἀννίνου: «Νίκη τοῦ Λεωνίδα», κωμῳδία, «Ἀττικαὶ Ἡμέραι», εὐθυμογραφήματα Α' καὶ Β' ἔκδοσις, «Λεύκωμα Τριακονταετηρίδος». Γράψατε: κ. Γερ. Ἄννινον, γραφεῖα «Πρωΐας».

ΡΕΑΛΙΣΜΟΣ ΑΦΘΑΣΤΟΣ! ποὺ νομίζει κανεὶς πὼς ζῇ κοντὰ στοὺς ἥρωάς του! ΕΡΓΟ ΔΥΝΑΤΟ! ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ποὺ ἔδωσε ἕως τώρα Η ΓΑΛΛΙΚΗ ΤΕΧΝΗ
ΤΟ ΛΙΜΑΝΙ ΤΩΝ ΑΠΟΚΛΗΡΩΝ
QUAI DES BRUMES
Ἡ ὁλοκληρωτικὴ ἐκδήλωσις τοῦ ταλέντου τῆς νέας βεντέττας
ΜΙΣΕΛ ΜΟΡΓΚΑΝ
Ἡ ἀποθέωσις τοῦ ἀσυγκρίτου
ΖΑΝ ΓΚΑΜΠΕΝ
Ὁ μεγάλος ἐφετεινὸς θρίαμβος τοῦ γαλλικοῦ κινηματογράφου ποὺ ἄρχισε ἀπὸ χθὲς καὶ στὴν Ἀθήνα
ΡΕΞ
2—4 τιμαὶ ἠλαττωμέναι
«ΔΙΤΣ»

ΓΕΝΙΚΗ ΟΜΟΛΟΓΙΑ! ὅτι ΥΠΕΡΟΧΩΤΕΡΟ! ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΩΤΕΡΟ! ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΦΙΛΜ ἀπὸ τὸ κομψοτέχνημα
ΕΓΚΛΗΜΑ ΣΤΟ ΚΑΦΕΝΤΕΠΑΡΙ
ποὺ ἐδημιούργησε ἡ γαλλικὴ φινέτσα ΔΕΝ ΕΙΔΕ ΑΚΟΜΗ Ο ΚΟΣΜΟΣ!
Ὁ θρίαμβος τῶν
ΒΕΡΑ ΚΟΡΕΝ καὶ ΖΥΛ ΜΠΕΡΥ
ποὺ συνήρπασαν στὴ χθεσινὴ κοσμικὴ πρεμιέρα
ΑΤΤΙΚΟΝ
2—4 τιμαὶ ἠλαττωμέναι
«ΔΙΤΣ»

Ἀριθ. 3930

ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΟΝ

Ἐν Κερκύρᾳ σήμερον τὴν τρίτην (3ην) τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ 1939 τριακοστοῦ ἐνάτου ἔτους ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 5 μ.μ. ὁ ὑποφαινόμενος δικαστικὸς κλητὴρ τῶν ἐν Κερκύρᾳ Πρωτοδικῶν Σωτήριος Ἀθ. Καφάλης, κατ' ἔγγραφον παραγγελίαν τοῦ δικηγόρου κ. Γεωργίου Μοναστηριώτου, πληρεξουσίου τοῦ Δημητρίου Κοκόρια τοῦ Σωτηρίου, κατοίκου Κερκύρας, μετέβην καὶ ἐπέδωκα πρὸς τὸν κ. Εἰσαγγελέα τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν διὰ τὴν τέως κατοικοῦν ἐνταῦθα καὶ ἤδη ἀγνώστου διαμονῆς ἐναγομένην Λίτσαν σύζ. Δημητρίου Κοκόρια, τὸ γένος Ἀνδρ. Ἀγγελακοπούλου, ἀκριβὲς ἀντίγραφον ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθ. 94)1934 ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου τῶν ἐν Κερκύρᾳ Πρωτοδικῶν, πρὸς γνῶσιν της καὶ διὰ πᾶσαν νόμιμον συνέπειαν. Καὶ εἰς ἔνδειξιν. Ὁ λαβὼν Εἰσαγγελεὺς (Τ. Σ.) ὑπ. Ν. Κατωπόδης. Ὁ δικ. κλητὴρ (Τ. Σ.) ὑπ. Σ. Α. Καφάλης. Ὁ Δημοσιευθήτω διὰ τῶν ἐφημερίδων τῆς ἐν Ἀθήναις ἐκδιδομένης «Πρωΐας» καὶ τοῦ Δελτίου Ταμείου Συντάξεων Νομικῶν. Ἐν Κερκύρᾳ τῇ 3ῃ Ἰανουαρίου 1939. Ὁ Εἰσαγγελεὺς (Τ. Σ.) ὑπ. Ν. Κατωπόδης. Ἀκριβὲς ἀντίγραφον ἐκ τοῦ εἰς χεῖρας μου πρωτοτύπου. Ὁ τοῦ ἐνάγοντος πληρεξούσιος δικηγόρος Γ. Ι. Μοναστηριώτης.

ΟΙΚΟΠΕΔΑ ΕΥΚΑΙΡΙΑΣ. Πλησίον Ὁμονοίας π. 560, τιμὴ 1.850.000. Προνομιοῦχον θέσιν Μακρυγιάννη, μεσημβρινόν, π. 790, τιμὴ 850.000. Πατησίων π. 700, τιμὴ 650.000. Τηλ. 26.205.

Απο Πρωΐας εις Πρωΐαν

Ἀριστερά: Ὁ κ. πρωθυπουργὸς καὶ τὰ μέλη τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου κατὰ τὴν χθεσινὴν τελετὴν τῆς βαπτίσεως τῆς πριγκιπίσσης Σοφίας. — Δεξιά: Τὸ Δ. Σ. τῶν Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸ πρόεδρόν του κ. Ἀλιβιζᾶτον, ἐπισκεφθὲν χθὲς τὸν κ. πρωθυπουργόν, τὸν συνεχάρη ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ του ἑορτῇ ἐκ μέρους τοῦ ἀγροτικοῦ κόσμου.

Τὸ χιόνι

Τὸ χιόνι εἶνε ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ πράγματα ποὺ τὰ ἐπιθυμεῖ κανεὶς καὶ τὰ φοβᾶται.. Τὸ βλέπουμε ἀνάμεσα ἀπὸ τὶς κακοκαιρίες τοῦ χειμῶνα σὰν κάτι ποὺ πρόκειται νάρθῃ σίγουρα, κι' οἱ βροχὲς αὐτές, εἶνε ἕνα εἶδος προπαρασκευαστικῆς «ουβερτούρας», γιὰ νὰ ἀρχίσῃ κάποτε ἡ συμφωνία τοῦ χιονιοῦ καὶ τοῦ πάγου, καὶ πότε-πότε, ἔτσι, σὰν μουσικὴ φράσις «λάϊτ-μοτίβ», τινιάζεται ἀπάνω στὰ βουνά, τὰ ἀσπρίζει λιγάκι καὶ ξαναχάνεται... Κι' ὅμως, τὸ φοβόμαστε, ὄχι μονάχα οἱ βέβηλοι, ποὺ δὲν ἐγκατέλειψαν ποτὲ τὰ πεζοδρόμια, ἀλλὰ καὶ οἱ ὑψηβᾶται, ποὺ τρέχουν στὰ βουνὰ πρὸς συνάντησίν του. Γιατί, κακὰ εἶν' τὰ ψέμματα. Πάνοπλοι ἐκεῖ ἐπάνω, μποροῦν καὶ τὸ ἀντιμετωπίζουν, ἀλλὰ ἐδῶ, μέσα στὴν πόλη εἶνε ἕνας ἐχθρὸς καὶ μιὰ ἀθλιότης.

Τὸ χιόνι εἶνε ἕνα ὄνειρο, τὸ σύμβολον τῶν ὀνείρων, ὡραῖο, ὅσο τὸ βλέπει κανεὶς νὰ πέφτῃ σὲ νιφάδες, ἄϋλο, ἄπιαστο, εὐκολόσβηστο, ποὺ ὅταν στρωθῇ γίνεται κάτι ἀπίθανο καὶ ὅταν πατηθῇ κάτι συχαμένο... Κι' ὄχι μόνον, ἀλλὰ καὶ ὕπουλο.. Τὸ ἀληθινό του μεγαλεῖον, εἶνε ἔξω στὴν ὕπαιθρο, ποὺ στοιβιάζεται, ὀγκοῦται, κάτω ἀπὸ τὰ γκρίζα πέπλα τῆς συννεφιᾶς, κι' ὕστερα σιγολυώνει ἀπὸ κάτω, ἡ γῆ τὸ ρουφᾷ, γιὰ νὰ τὸ ξαναστείλῃ πάλι, μὲ τὰ νερὰ καὶ τὴν ἐξάτμιση, στὸν οὐρανό... Μέσα στὸ χιόνι, βλέπει κανείς, πειὸ πολὺ ἀπὸ κάθε τι, τὴν πραγματοποίηση τῆς συζυγίας καὶ τῆς γονιμοποιήσεως τῆς γῆς ἀπὸ τὸν οὐρανό. Αὐτὸ τὸ στενὸ μὰ καὶ μαλακὸ ἀγκάλιασμα μὲ τὸ χιόνι, θυμίζει ἀπόλυτα τὴν ἐρωτικὴ ἐπαφὴ τῶν ὄντων, θαρρεῖς κι' ἡ γῆ ἀνεβαίνει νὰ τὸ δεχθῇ...

Κι' ὕστερα μαλακιὰ καὶ ἀπαλυμένη, ξεχύνει πρὸς τὸν οὐρανὸ τὴν πλούσιαν ἄνθησή της, κι' εἶνε τὸ αἰώνιο θῆλυ, ποὺ ξαπλώνει κάτω ἀπὸ τὸν ἥλιο, τὶς εὔγονες λαγόνες του.

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Χθές, σήμερα, αὔριον

Ἀσφυκτικῶς γεμάτη ἡ αἴθουσα τοῦ «Παλλὰς» χθὲς τὸ ἀπόγευμα μὲ τὴν συναυλίαν συνδρομητῶν τῇ συμμετοχῇ τοῦ διασήμου καλλιτέχνου κ. Χούμπερμαν. Ὁμοιόμορφες ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μαῦρες στολές, τὰς ὁποίας ἐποίκιλλαν τὰ πιὸ περίεργα καὶ διασκεδαστικὰ καπέλλα. Ἐπάνω στὰ δεξιὰ θεωρεῖα ὑπερτεροῦσαν πανύψηλα «κουτώ», δύο ἐξαιρετικὰ κομψὲς κυρίες, ἡ κ. Α. Μ. καὶ ἡ κ. Κ. Λ. φοροῦσαν καὶ ἔκαναν ἐντύπωσιν σὲ συναγωνισμὸ ποιὸ ἦταν τὸ ὑψηλότερο.

Καπέλλα, ἢ μᾶλλον ἴχνη καπέλλων. Ἕνα πολὺ ἰδιότυπο φοροῦσεν ὡραιοτάτη ξανθὴ κυρία παρεπιδημοῦσα εἰς τὰς Ἀθήνας. Ἦταν ἕνα μικρὸ καπελλάκι ἀπὸ τοῦλι μαῦρο καὶ ἐπάνω στὴν κορυφὴ μιὰ πελώρια ντάλια ρόζ. Βέλα πολὺ ὀλιγώτερα ἀπὸ πρίν, ἀρκετὰ καπέλλα μὲ «μπρίντες» καὶ βαλμένα στὸ μέτωπο.

Ὡραιοτάτη ἦτο ἡ κ. Κ. Οἰκονομίδη, μὲ σύνολον κόκκινο σκοῦρο καὶ ἐπανωφόρι πετὶ γκρὶ καθὼς καὶ ἡ δὶς Μ. Κετσέα μὲ κόκκινο σκοτωμένο καὶ ρενάρ.

Εἴδομεν ἐπίσης τὸν πρεσβευτὴν τοῦ Βελγίου καὶ τὴν κ. Κυβελιέ, τὴν κ. Π. Καραπάνου, τὴν κ. Σ. Ράλλη τὴν κ. Π. Καλλιγᾶ τὴν κ. Νίτα Σινιόσογλου, τὸν κ. Μάρμοραν, τὸν κ. Σαλταφέραν, τὸν κ. Ἀλ. Ρωμάνον, τὴν κ. Βρυάκου, τὴν κ. Κοκκίδη, τὴν κ. Πεζᾶ, τὸν κ. Θεοχάρην, τὴν κ. Ρ. Λιάμπεη, τὴν δίδα Δαμαλᾶ, τὸν κ. καὶ τὴν Ἀρ. Βαλαωρίτη, τὴν κ. Ν. Μικρουλάκη, τὴν κ. Ζαλοκώστα.

◆◆◆

Γεῦμα προχθὲς παρὰ τῷ κ. καὶ τῇ κ. Θ. Γκέρτσου, εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησαν, ἡ κομψοτάτη κ. Φίρμενιχ, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Γ. Ρής, ὡραιοτάτη μὲ μαῦρα, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Καρόλου, ὁ κ. Καλαμποκίδης, ὁ κ. Φραγκόπουλος, ὁ κ. Πεσμαζόγλου, ὁ κ. Ρής, ἡ δὶς Μήτρου μὲ ροδί. Ἡ οἰκοδέσποινα ὑπὲρ ποτε χαριτωμένη μὲ ἁπλούστατον μαῦρο φόρεμα. Μετὰ τὸ γεῦμα ἐνεφανίσθησαν τὰ ἀπαραίτητα πράσινα τραπέζια.

◆◆◆

Τὴν Τετάρτην τὸ ἀπόγευμα, τὸ 8ον καὶ τελευταῖον ρεσιτὰλ τοῦ κ. Χούμπερμαν εἰς τὰ «Ὀλύμπια».

ΚΑΠΟΙΟΣ

Βιβλιογραφία

Γεωργιάδου: Ἑρμηνεία Εὐαγγελίων. Ζαμπάκης Α. Ἱπποκράτους 5, τηλ. 29272.

Ταχυδρομεῖον

Τρίτη, 10 Ἰανουαρίου

Τὰ τελευταῖα χρονικὰ ὅρια καταθέσεως τῆς ἀλληλογραφίας ὑπὸ τοῦ κοινοῦ σήμερον εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταχυδρομεῖον καὶ εἰς τὸ Παράρτημα τῆς Πλατείας Συντάγματος εἶνε τὰ ἑξῆς:

Ἐξωτερικοῦ: Δι' Εὐρώπην, Ἀμερικήν, Ἰαπωνίαν, Κίναν, Βορειοδυτ. καὶ Νότ. Ἀφρικὴν ὥρα 19. Ρόδον, Ἀλεξάνδρειαν 1 μ.μ. Ἀλεξάνδρειαν, Πὸρτ Σαΐδ 1 μ.μ. Κωνσταντινούπολιν 9 π.μ.

Ἐσωτερικοῦ: Σιδηροδρομικῶς: Διὰ Πελοπόννησον, Ἤπειρον, ὥρα 5 π.μ. καὶ 11.40 π.μ. Χαλκίδα 6.50 π.μ. καὶ 17.40. Στερεὰν Ἑλλάδα, Θεσσαλίαν, Μακεδονίαν, Θράκην 5 π.μ.

Ἀτμοπλοϊκῶς: Ἀργολικὸν 6 π.μ. καὶ 12 μεσ. Αἰδηψὸν 4 μ.μ. Ἀρχιπελάγους 4 μ.μ. Γραμμὴν Σύρου, Μυκόνου, Σάμου 5 μ.μ. Γραμμὴν Κέας, Μήλου 12 μεσ. Κρήτην 4 μ.μ. Παροναξίαν καὶ Ἄγονον 4 μ.μ. Γραμμὴν Σύρου, Ἀρχιπελάγους, Κάστρον 5 μ.μ. Ἀλεξανδρούπολιν 4 μ.μ. ἀτμόπλοιον «Ἑλένη» (διὰ Μαλέα) Πάτρας, Κέρκυραν 3 μ.μ.

Ἀεροπορικῶς: Τίρανα ὥρα 19. Εὐρώπην ἐν γένει ὥρα 24 (πλὴν Νοτιοσλαυΐας, Οὐγγαρίας, Αὐστρίας, Τσεχοσλοβακίας, Τουρκίας).

Ἐκδόσεις

Μὲ τὸν τίτλον «Σπάρτη - Μιστρᾶς - Λακωνία» ἐκυκλοφόρησε κατ' αὐτὰς ὁδηγὸς τῶν ἱστορικῶν μνημείων καὶ τῶν τόπων παραθερισμοῦ τῆς Λακωνίας, γραφεὶς ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ καὶ ἱστορικοῦ συγγραφέως κ. Κ. Ψυχογυιοῦ καὶ ἐκδοθεὶς ἐπιμελείᾳ τοῦ δημοσιογράφου κ. Γ. Πετρέα. Καλλιτεχνικαὶ εἰκόνες καὶ χάρται πρωτότυποι συμπληρώνουν τὰ περιεχόμενα τοῦ βιβλίου, τὸ ὁποῖον εἶνε χρησιμώτατον διὰ πάντα φιλομαθῆ.

Ἕνα καταπληκτικὸν κατόρθωμα τῆς τεχνικῆς τοῦ κινηματογράφου Ο ΒΑΛΕΝΤΙΝΟ ΞΑΝΑΖΗ!!

Δώδεκα χρόνια πέρασαν κι' ὅμως ἀκόμα τ' ὄνομα Βαλεντῖνο συγκινεῖ κάθε καρδιά... Αὐτὸ ἐσκέφθησαν οἱ πάντοτε ἐπιχειρηματίαι Ἀμερικανοὶ καὶ ἀπεφάσισαν νὰ συγχρονίσουν μίαν ἀπὸ τὶς μεγαλύτερες ἐπιτυχίες του, τὴν ἀριστουργηματικὴν ταινίαν

Ο ΥΙΟΣ ΤΟ ΣΕΪΧΗ

Ἐδικαιώθησαν δὲ πλήρως, διότι ὅπου καὶ ἂν προεβλήθη, εἶχε ἀφάνταστη ἐπιτυχίαν. Ἀμερική, Γαλλία, Ἀγγλία, Βουκουρέστιον κλπ. μὲ ἐνθουσιασμὸν ὑπεδέχθησαν εἰς τὴν ὀθόνην τὸν ἀλησμόνητον γόητα ΡΟΔΟΛΦΟΝ ΒΑΛΕΝΤΙΝΟ.

Εἰς τὴν Νοτιοσλαυΐαν

Ἡ ἑορτὴ τῶν γενεθλίων τῆς Α. Μ. τῆς βασιλίσσης Μαρίας

Διὰ πρώτην φορὰν ἐφέτος, μετὰ τὸ βαρὺ πένθος της, ἡ βασιλομήτωρ τῆς Νοτιοσλαυΐας Μαρία ἑώρτασε τὰ γενέθλιά της. Γεννηθεῖσα εἰς Γκάτα τὴν 9 Ἰανουαρίου 1900, ἡ βασίλισσα Μαρία ἔγινε δεκτὴ μὲ ἐνθουσιασμὸν ἀπὸ τὸ νοτιοσλαυϊκὸν ἔθνος. Ἡ εἴσοδός της εἰς τὴν νοτιοσλαυϊκὴν πρωτεύουσαν κατὰ τὴν 8)6)1922 — ἡμέραν τοῦ γάμου της μετὰ τοῦ ἀειμνήστου βασιλέως Ἀλεξάνδρου Α' — ὑπῆρξε θριαμβευτική. Ἡ βασίλισσα Μαρία ἠδυνήθη, χάρις εἰς τὰς ἀφθάστους ἀρετάς της καὶ τὰ προσωπικά της χαρίσματα, νὰ κερδίσῃ ταχέως τὴν ἀγάπην τοῦ λαοῦ της.

Τὰ αἰσθήματα βαθείας ἀφοσιώσεως, τὰ ὁποῖα τρέφει ὁ νοτιοσλαυϊκὸς λαὸς πρὸς τὴν λατρευτήν του βασίλισσαν, ἔγιναν ἐντονώτερα ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς τραγῳδίας τῆς Μασσαλίας, τῆς 9 Ὀκτωβρίου 1934. Τὸ θάρρος, μετὰ τοῦ ὁποίου ἡ Α. Μ. ἡ

Ἡ Α. Μ. ἡ βασιλομήτωρ τῆς Νοτιοσλαυΐας Μαρία

βασίλισσα Μαρία ἐβάστασε τὴν σκληροτάτην ταύτην δοκιμασίαν, τὴν ὁποίαν τῆς ἐπεφύλασσεν ἡ Μοῖρα, ἐκίνησε τὸν θαυμασμὸν ὄχι μόνον τῆς χώρας της, ἀλλὰ καὶ τοῦ κόσμου ὁλοκλήρου.

Ἔκτοτε ἀφωσιώθη ὁλοψύχως εἰς τὴν ἀνατροφὴν τῶν τέκνων της: τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως Πέτρου Β', γεννηθέντος τὴν 6 Σεπτεμβρίου 1923 εἰς Βελιγράδιον, τῆς Α.Β.Υ. τοῦ πρίγκιπος Τόμισλαβ, γεννηθέντος τὴν 19 Ἰανουαρίου 1928 εἰς Βελιγράδιον καὶ τῆς Α.Β.Υ. τοῦ πρίγκιπος Ἀνδρέου, γεννηθέντος τὴν 28ην Ἰουνίου 1929 εἰς Μπλέντ. Παραλλήλως ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα Μαρία ἐνδιεφέρθη ζωηρότατα δι' ὅλα τὰ παιδιὰ τῆς χώρας της, πρωτοστατοῦσα εἰς τὴν σχετικὴν πρὸς προστασίαν τῆς βρεφικῆς καὶ παιδικῆς ἡλικίας κίνησιν. Πολλάκις ἔχει ἐκφρασθῆ δημοσίως λέγουσα ὅτι «τὰ παιδιὰ εἶνε ἡ μεγαλυτέρα φροντὶς ὅλων». Ἐπίσης εἰς πρωτοβουλίαν τῆς Α. Μ. τῆς βασιλίσσης Μαρίας ὀφείλεται ἡ ἵδρυσις πολλῶν νέων κοινωφελῶν ἱδρυμάτων, τὰ ὁποῖα ἔχουν σκοπὸν τὴν προστασίαν τῆς παιδικῆς ἡλικίας καὶ τῆς μητρότητος. (Βρεφοκομεῖα, σχολικαὶ πολυκλινικαί, παιδικαὶ ἐξοχαὶ κλπ.). Πολλὰ ἐκ τῶν ἱδρυμάτων τούτων συντηροῦνται κατὰ τὸ πλεῖστον δι' ἐξόδων τῆς βασιλίσσης.

Ἐξ ἄλλου τὴν προσοχὴν τῆς βασιλίσσης ἀπησχόλησαν πολὺ αἱ σχολαὶ τῶν νηπιαγωγῶν, καθὼς καὶ πολλὰ ἄλλα ἐκπαιδευτικὰ ἱδρύματα σχετιζόμενα μὲ τὴν ὅλην ὀργάνωσιν τῆς κοινωνικῆς προνοίας τῆς χώρας της.

Οἱ ἄποροι ἀσθενεῖς εἰς τὰ νοσοκομεῖα, καθὼς καὶ αἱ ἄποροι οἰκογένειαι γνωρίζουν πολλάκις τὴν προστασίαν τῆς βασιλίσσης. Εἰς ἑκάστην μεγάλην ἑορτὴν ἑκατοντάδες πτωχῶν παιδιῶν ἐνδύονται μὲ ἔξοδα τῆς βασιλίσσης.

Εἰς τὰς σταθερὰς προόδους τῶν τέκνων της, εἰς τὴν καθημερινὴν φιλανθρωπικὴν δρᾶσιν της, εἰς τὴν ἀδιάλειπτον ἀφοσίωσιν τοῦ λαοῦ της εὑρίσκει ἡ Α. Μ. ἡ βασίλισσα Μαρία τὴν παρηγορίαν διὰ τὴν δεινὴν συμφοράν, ἡ ὁποία τὴν ἔπληξε. Μὲ τὴν ἀφοσίωσίν της εἰς τὴν οἰκογένειάν της καὶ εἰς τὴν πατρίδα της, ἡ βασίλισσα Μαρία δίδει τὸ παράδειγμα εἰς ὅλας τὰς μητέρας καὶ συζύγους. Ἡ Νοτιοσλαυΐα ὁλόκληρος παρακολουθεῖ μετὰ βαθείας συγκινήσεως τὸ ἔργον της, ἡ δὲ ἑορτὴ τῆς ἔδωσε χθὲς τὴν εὐκαιρίαν εἰς τὸν νοτιοσλαυϊκὸν λαὸν νὰ ἐκδηλώσῃ τὰ αἰσθήματα ἀφοσιώσεως καὶ λατρείας, τὰ ὁποῖα τρέφει πρὸς τὸ σεπτὸν πρόσωπόν της.

Ἡ μουσικὴ κίνησις

Ἡ στ' συναυλία συνδρομητῶν

Λαμπρὰ ἡ ἰδέα νὰ ἐκτελεσθῇ κατὰ τὴν στ' συναυλίαν Συνδρομητῶν τῆς Συμφωνικῆς Ὀρχήστρας τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν μουσικὴ τοῦ μεγάλου Ἄγγλου μουσουργοῦ Henry Purcell.

Δικαίως ἀποκαλοῦν τὸν συνθέτην αὐτόν, ὁ ὁποῖος ἔγραψε τ' ἀριστουργήματά του τὸ τελευταῖον τέταρτον τοῦ 17ου αἰῶνος, Ὀρφέα τῆς Βρεταννίας. Ὁ Purcell εἶνε ἡ μεγαλυτέρα μουσικὴ μεγαλοφυΐα τοῦ τόπου του. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς του ἕως σήμερα ἡ Ἀγγλία δὲν ἀνέδειξε ὅμοιόν του. Ἡ τεχνοτροπία του, ἂν καὶ ἐπηρεασμένη ἀπὸ τὴν Γαλλικὴν καὶ τὴν Ἰταλικὴν σχολήν, φανερώνει μολοντοῦτο αὐτοτέλειαν καὶ καθαρῶς τοπικὸν (ἀγγλικὸν) χρῶμα. Ὁ Purcell ἐγνώριζε νὰ χρησιμοποιῇ ὅ,τι τοῦ ἔδιδαν αἱ ξέναι σχολαὶ διὰ τὴν δημιουργίαν ὄχι μιᾶς «ἑτεροφώτου», ἀλλὰ μιᾶς ἐθνικῆς μουσικῆς. Ἐκεῖνο ἐπίσης, τὸ ὁποῖον, ἀνεξαρτήτως τοπικοῦ χρώματος, χαρακτηρίζει τὴν μουσικὴν αὐτήν, εἶνε ἡ πραγματικὴ εὐγένεια, ὁ αὐθορμητισμὸς καὶ τὸ δραματικὸν πάθος. Μία μουσικὴ πλουσία ἀπὸ πάσης πλευρᾶς, ἡ ὁποία ἀβιάστως ἐγγίζει καὶ δονεῖ τὶς πειὸ εὐαίσθητες χορδὲς τῆς καρδιᾶς.

Ἡ ὀρχήστρα (ἐγχόρδων) διευθυνομένη ἀπὸ τὸν κ. Φ. Οἰκονομίδην, μᾶς ἔδωσε μίαν ἀξίαν κάθε ἐπαίνου ἐκτέλεσιν τῆς Σουΐτας ἀπὸ τὴν ὄπερα τοῦ μουσουργοῦ «Βασιλεὺς Ἀρθοῦρος». Ὅλαι αἱ μουσικαὶ φράσεις ἠκούσθησαν καθαρώτατα καὶ οἱ χρωματισμοί, μέσα εἰς τὸ αὐστηρῶς κλασσικὸν πλαίσιον, λαμπροί.

Τὸ ὑπόλοιπον τοῦ προγράμματος ἐκράτησεν ὁ μεγάλος καλλιτέχνης τοῦ βιολιοῦ Μπρόνισλαβ Χούμπερμαν μὲ δύο κοντσέρτα (τὸ εἰς μὶ μεὶζ. τοῦ Μπὰχ καὶ τοῦ Μπράμς) καὶ δύο συνθέσεις Μότσαρτ: τὸ Ἀντάτζιο εἰς μὶ μεὶζ. καὶ τὸ Ρόντο εἰς ντὸ μεὶζ.

Βέβαια δὲν ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ κάμῃ διακρίσεις μεταξὺ τοῦ τρόπου ἐκτελέσεως τῶν ἔργων τούτων ἀπὸ τὸν μουσικὸν αὐτὸν φιλόσοφον. Ἡ βαθύτης τῆς ἑρμηνείας οἱουδήποτε εἴδους μουσικῆς καὶ ἡ ἐν γένει καλλιτεχνικὴ ἐξωτερίκευσις τοῦ ἐσωτάτου ἐγώ του ἀποτελοῦν εἰς τὸν καλλιτέχνην αὐτὸν μίαν τελείαν ἑνότητα καὶ ἁρμονίαν εἰς ὅλην τὴν κλίμακα τῆς ψυχικῆς ἐκδηλώσεως καὶ τῆς ἐκφράσεως τοῦ συναισθηματικοῦ κόσμου καὶ τῶν βαθυτέρων στοχασμῶν. Ἐν τούτοις ἂς μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ θέσωμεν, χωρὶς ν' ἀποτελῇ τοῦτο «καταστρατήγησιν» τῆς διατυπωθείσης ἀρχῆς, εἰς κάπως ἰδιαίτερον μέρος τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ κοντσέρτου τοῦ Μπράμς. Εἰς τὸ ἔργον αὐτὸ ὁ Χούμπερμαν (ὅπως ἄλλως τε καὶ εἰς τὸ κοντσέρτο τοῦ Μπετόβεν) εὑρίσκει ἀπολύτως τὸν ἑαυτόν του. Πρόκειται περὶ μιᾶς μουσικῆς, ἡ ὁποία εὑρίσκεται εἰς ἀπόλυτον, εἰς ἰδεώδη συντονισμὸν μὲ τοὺς ἐσωτερικοὺς κόσμους τοῦ καλλιτέχνου.

Εἶνε ἀδύνατον, νομίζω, ν' ἀκούσῃ κανεὶς σοφωτέραν καὶ βαθυτέραν ἑρμηνείαν τοῦ ἀριστουργήματος αὐτοῦ τοῦ Μπράμς. Ἀλησμόνητος μένει εἰς τὸν ἀκροατὴν ἡ νοσταλγικὴ ἐκείνη φράσις (ἡ ὁποία ἐπανέρχεται εὐθὺς μετὰ ἀπὸ τὴν «καντέντσα»), ὅπως τὴν ἐκτελεῖ ὁ Χούμπερμαν. Πράγματι, πρόκειται περὶ ἀνωτέρας δημιουργίας. Τί πρέπει νὰ κλείνῃ κανεὶς μέσα του διὰ νὰ μεταδώσῃ μὲ δύο μόνον νότες τόσας ἀνωτέρας συγκινήσεις ἕς τὸν ἄλλον; Τί πρέπει νὰ κλείνῃ μέσα του διὰ νὰ κατορθώσῃ νὰ συγκεντρώσῃ εἰς μίαν μόνον τέχνην καὶ νὰ ἐκφράσῃ δι' αὐτῆς μόνης τὸ σύμπαν τῶν ἀνθρωπίνων ἐκδηλώσεων καὶ συγκινήσεων;

Ὁ Χούμπερμαν εἶνε ἕνας ἀπὸ τοὺς ὀλιγίστους αὐτούς, τοὺς προικισμένους ἀπὸ τὴν φύσιν μὲ τὸ θεῖον δῶρον. Ἕνας ἀπὸ τοὺς ἐκλεκτούς, ὁ ὁποῖος ἐγεννήθη διὰ νὰ μεταδίδῃ τὸν πραγματικὸν παλμὸν τῆς Τέχνης, τὸν πραγματικὸν παλμὸν τῆς καρδιᾶς.

Ἡ ὀρχήστρα πολὺ καλὴ τόσον εἰς τὰς συνθέσεις Μπὰχ - Μότσαρτ, ὅσον καὶ εἰς τὸ συμφωνικὸν κοντσέρτο τοῦ Μπράμς.

Ἡ Διεθνὴς Ἔκθεσις Ζαχαροπλαστικῆς

Αἱ προκαταρκτικαὶ ἐργασίαι διὰ τὴν ἔκθεσιν ζαχαροπλαστικῆς καὶ λοιπῶν εἰδῶν διατροφῆς βαίνουν πρὸς τὸ τέρμα των. Ἐκτὸς τοῦ πλουσιωτάτου βιομηχανικοῦ τμήματος, τοῦ εἰδικοῦ τοιούτου μαγειρικῆς καὶ ζαχαροπλαστικῆς τέχνης θὰ δώσῃ ἐπίσης τὴν εὐκαιρίαν εἰς τας οἰκοκυρὰς νὰ γνωρίσουν τὴν δημιουργικὴν τεχνικὴν ἱκανότητα τῶν εἰρημένων ἐπαγγελμάτων. Οἱ Ἑλληνικοὶ Σιδηρόδρομοι παρέχουσιν ἔκπτωσιν 50% ἐπὶ τῶν εἰσιτηρίων εἰς τοὺς ἐκθέτας καὶ ἐπισκέπτας. Σημαντικαὶ δὲ ἐπίσης ἐκπτώσεις ναύλων ἐπετεύχθησαν ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας καὶ τῶν σιδηροδρόμων τῶν γειτόνων κρατῶν.

Λογοτεχνικὸς διαγωνισμός

Ὁ Γυναικεῖος Σύλλογος Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν προκηρύσσει λογοτεχνικὸν βραβεῖον: «Βραβεῖο Γυναικείας Πεζογραφίας» καὶ μὲ χρηματικὸ ἔπαθλο δρχ. 5000. Τὸ βραβεῖο αὐτὸ θὰ ἀπονέμεται κάθε χρόνο σὲ ἕνα βιβλίο, γραμμένο ἀπὸ γυναῖκα συγγραφέα καὶ δημοσιευμένο κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ προηγουμένου ἔτους. Τὰ ἔργα, ποὺ θὰ κριθοῦν, πρέπει νὰ εἶνε γραμμένα εἰς τὴν δημοτικὴν καὶ νὰ ἀνήκουν εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ διηγήματος ἢ μυθιστορήματος. Ἡ κριτικὴ ἐπιτροπὴ θὰ εἶνε πενταμελὴς καὶ δι' ἐφέτος, θ' ἀποτελεῖται δὲ ἀπὸ τοὺς ἑξῆς: Τὴν ἀντιπρόσωπο τοῦ λογοτεχνικοῦ τμήματος τοῦ Συλλόγου Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν κυρίαν Τατιάνα Σταύρου, τὸν κ. Κ. Καρθαῖο, μέλος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑταιρείας Ἑλλήνων Λογοτεχνῶν, τὴν κριτικὸ κ. Ἄλκη Θρύλο καὶ τοὺς συγγραφεῖς κ.κ. Γ. Θεοτοκᾶ καὶ Η. Βενέζη. Παρακαλοῦνται αἱ ἐνδιαφερόμεναι νὰ στείλουν 5 ἀντίτυπα εἰς τὸν ἐκδοτικὸν οἶκον «Πυρσός», ὁδὸς Βουκουρεστίου 6β, μέχρι τῆς 30 Ἰανουαρίου.

Εἰς τὸ Λύκειον Ἑλληνίδων

Σήμερον 6 μ.μ. θὰ δοθῇ εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ Λυκείου τὸ κατὰ Τρίτην τεῖον μὲ ἐκλεκτὸν μουσικὸν πρόγραμμα, ἐκτελούμενον ὑπὸ μελῶν τοῦ Μουσικοῦ Τμήματος τοῦ Λυκείου.

Ὁμιλίαι

Αὔριον Τετάρτην, 11ην τρέχοντος, περὶ ὥραν 7ην μ.μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν διαλέξεων τοῦ «Παρνασσοῦ» θὰ ὁμιλήσῃ ὁ σεβασμιώτατος μητροπολίτης Σάμου κ. Εἰρηναῖος «περὶ τῆς δυνάμεως καὶ τῆς ἀξίας τῶν παραδόσεων». Εἰς τὴν διάλεξιν θὰ παραστοῦν ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν, τὰ μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι. Ἡ εἴσοδος ἐλευθέρα εἰς τὸ κοινόν.

—Ἡ ἀναβληθεῖσα λόγῳ τῆς ἀντιαεροπορικῆς ἀσκήσεως β' ὁμιλία τοῦ Φυσιολατρικοῦ Συνδέσμου «ὁ ΠΑΝ» δίδεται σήμερον Τρίτην ὥραν 8 μ.μ. εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Συνδέσμου μὲ θέμα «ἡ αἴσθησις τῆς φύσεως καὶ αἱ ἐκδρομαί». Ὁμιλητὴς ὁ πρόεδρος τοῦ συνδέσμου κ. Χ. Γιαννουλόπουλος.

—Σήμερον καὶ ὥραν 7—8 μ.μ. ὁ κ. Θρ. Σταύρου θὰ ὁμιλήσῃ μὲ θέμα: «Ἀρχαία ἑλληνικὴ ποίησις, οἱ μῖμοι τοῦ Θεοκρίτου», εἰς τὸν «Ἀσκραῖον», Δραγατσανίου 6.

—Σήμερον 7.15 μ.μ. θὰ δοθῇ εἰς τὴν Στέγην Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν, Καραγεώργη τῆς Σερβίας 8, ἡ δευτέρα διάλεξις τῆς Ἑταιρείας Ἑλλήνων Λογοτεχνῶν μὲ ὁμιλητὴν τὸν κ. Στράτην Μυριβήλην καὶ θέμα: «Μοναξιά, ἡ πηγὴ τῆς Τέχνης».

Διεθνὲς Μαθηματικὸν Συνέδριον

Δι' ἐγγράφου της πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Μαθηματικὴν Ἑταιρείαν ἡ Μαθηματικὴ Ἑταιρεία τῆς Ἀμερικῆς ἀνακοινοῖ ὅτι τὸ προσεχὲς Μαθηματικὸν Συνέδριον, ὀργανούμενον ὑπ' αὐτῆς, θὰ συνέλθῃ εἰς Καίμπριτς τῆς Μασσαχουσέτης καὶ παρακαλεῖ, ὅπως ἀνακοινωθῇ ἡ εἴδησις εἰς τοὺς Ἕλληνας μαθηματικούς, ἵνα μετάσχουν τοῦ Συνεδρίου, διὰ τὸ ὁποῖον θὰ καταβληθῇ πᾶσα δυνατὴ προσπάθεια πρὸς παροχὴν εὐκολιῶν οἰκονομικῆς φύσεως κλπ. κατὰ τὴν ἐν Ἀμερικῇ διαμονήν των.

Μεταξόθριξ ἁλιείας

Ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Ι. Κοκκώνης, ἀσχολούμενος ἀπὸ μακροῦ μὲ τὸν τρόπον παρασκευῆς καὶ παρ' ἡμῖν μεταξοτριχὸς χρησίμου διὰ τὴν ἁλιείαν καὶ χειρουργικήν, ἐπέτυχεν ἐσχάτως τοῦτο καὶ ἔτυχε διπλώματος εὑρεσιτεχνίας παρὰ τοῦ ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. Ὁ κ. καθηγητὴς εἶχε πρὸ ἐτῶν μεταβῆ εἰς Ἰσπανίαν καὶ Γαλλίαν καὶ κατεῖδεν ἔκτοτε τὴν μεγάλην χρησιμότητα, ἣν θὰ εἶχε διὰ τὴν χώραν ἡμῶν ἡ παρασκευὴ τοιαύτης μεταξοτριχός. Ἡ παρασκευὴ αὕτη θὰ ἀνοίξῃ διὰ τὴν σηροτροφίαν τῆς χώρας νέον πεδίον καταναλώσεως.

Ρεσιτὰλ πιάνου

Τὸ μόνον ἐφετεινὸν ρεσιτὰλ τῆς καλλιτέχνιδος δίδος Ρένας Κυριακοῦ θὰ δοθῇ εἰς τὰς 20 Ἰανουαρίου 6.30 μ.μ. εἰς τὸ θέατρον «Ὀλύμπια». Ἡ δὶς Κυριακοῦ, τῆς ὁποίας δύο ἔργα ἐξεδόθησαν πρὸ μηνὸς ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ γαλλικοῦ οἴκου Ντυράν, θὰ ἐκτελέσῃ ἔργα τῶν Μπάχ, Μέντελσον, Σοῦμαν, Νίν, Σολὲρ καθὼς καὶ τέσσερα νέα ἰδικά της πρελούδια.

Συναυλίαι

Σήμερον 7½ μ.μ. δίδεται εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Παρνασσοῦ» ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Ἑλληνογερμανικοῦ Συνδέσμου, ἡ προαγγελθεῖσα συναυλία τοῦ διεθνοῦς φήμης γερμανικοῦ κουαρτέττου «Φρίτσε». Εἰς τὸ πρόγραμμα ἔργα Χάϋντν, Μπετόβεν καὶ Σοῦμπερτ. Εἴσοδος ἐλευθέρα.

Ἐκθέσεις

Τὴν ἔκθεσιν τοῦ κ. Γρ. Εὐκλείδη, ζωγράφου καὶ ὑπαλλήλου τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ συλλόγου Ὑπαλλήλων Τραπέζης Ἀθηνῶν (Ἀκαδημίας 66) ἐπεσκέφθησαν ὁ κ. Α. Δημητρᾶτος, ὑπουργὸς Ἐργασίας, μετὰ τῶν προέδρων τοῦ Ἐθνικοῦ Ἐργατοϋπαλληλικοῦ Κέντρου Ἀθηνῶν καὶ τῆς Ἐθνικῆς Συνομοσπονδίας Ἐργατῶν Ἑλλάδος, οἵτινες καὶ ἠγόρασαν. Ἡ ἔκθεσις θέλει κλείσῃ τὴν 12ην Ἰανουαρίου 1939.

Η «ΜΠΛΕ ΑΛΕΠΟΥ» ΕΙΣ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ

Μὲ μίαν κωμεντὶ διεθνοῦς ἐπιτυχίας, τὴν «Μπλὲ ἀλεποῦ» τοῦ Οὔγγρου συγγραφέως Φράντς Χέρτσεγκ, κατὰ μετάφρασιν Β. Ἀργυροπούλου, ἐγκαινιάζει τὸ θέατρον Κοτοπούλη τὴν νέαν ἀπὸ τῆς ἡμικρατικοποιήσεώς του περίοδον.

Τὰ σκηνικὰ τοῦ ἔργου ἐκτελοῦνται ἐπὶ σχεδίων καὶ τῇ ἐπιβλέψει τοῦ σκηνογράφου τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου κ. Κλ. Κλώνη, ἐπιτραπέντος εἰς αὐτὸν παρὰ τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου κ. Κωστῆ Μπαστιᾶ, νὰ ἐργασθῇ ἐκτάκτως διὰ τὸ ἡμικρατικὸν θέατρον.

Ἡ ἑβδομηκονταετηρὶς τοῦ κ. Μ. Γερουλάνου

Τὴν προσεχῆ Πέμπτην 7 μ.μ. θὰ δοθῇ εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου ἡ ἑορτὴ τῆς ἑβδομηκονταετηρίδος τοῦ καθηγητοῦ κ. Μ. Γερουλάνου. Ἡ εἴσοδος θὰ εἶνε ἐλευθέρα καὶ θὰ ἐπιτραπῇ μέχρι τῆς 6.45.

«ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ» Τὸ καλλίτερο Θέαμα στὸ καλλίτερο Θέατρο

ΥΠΕΡΟΧΗ ὅσον ποτὲ ΣΥΝΑΡΠΑΣΤΙΚΗ ὅσον καμμιὰ ἄλλη μεγάλη ἠθοποιὸς
Μᾶς ἐπαρουσιάσθηκε χθὲς Ἡ μεγαλυτέρα δραματικὴ καλλιτέχνης τοῦ γαλλικοῦ κινηματογράφου
ΜΙΣΕΛ ΜΟΡΓΚΑΝ
Στὸ κοινωνικὸ δραματικὸ ἀριστούργημα
Ο 13ος ΕΝΟΡΚΟΣ
(GRIBOUILLE)
τοῦ MARCEL ACHARD τῆς γαλλικῆς Ἀκαδημίας
μὲ τὸν ἄφθαστο ΡΑΙΜΥ καὶ τοὺς ΖΑΝ ΒΟΡΜΣ καὶ ΖΙΛΜΠΕΡ ΖΥΛ
Σκηνοθεσία ΜΑΡΚ ΑΛΛΕΓΚΡΕ
Ἐπὶ πλέον ἐπίκαιρα ΤΟΜΠΙΣ ΒΟΧΕ ΣΗΜΕΡΟΝ
ΟΡΦΕΥΣ
2 — 4 τιμαὶ ἠλαττωμέναι
«ΜΕΝΤΩΡ»

ΠΛΟΥΣΙΩΤΑΤΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΑΔΑΜΑΝΤΙΝΩΝ ΚΑΙ ΧΡΥΣΩΝ ΚΟΣΜΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΩΡΟΛΟΓΙΩΝ
ΕΙΣ ΤΟΥ ΖΟΛΩΤΑ ΑΙΟΛΟΥ 82
ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟΣ ΠΛΟΥΤΟΣ ΣΧΕΔΙΩΝ ΣΕ ΑΡΓΥΡΑ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ ΜΕ ΜΑΡΚΑΣΙΤΑΣ.

ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ἡ ἄνευ προηγουμένου ἐπιτυχία τῆς
ΚΑΤΙΑ
μὲ τὴν ΝΤΑΝΙΕΛ ΝΤΑΡΙΕ καὶ τὸν ΤΖΩΝ ΛΟΝΤΕΡ
στὴν ΤΙΤΑΝΙΑ
2—4 τιμαὶ ἠλαττωμέναι
«ΜΗΝΥΤΩΡ»

ΙΤΑΛΙΑ
ΚΟΡΣΙΚΗ
ΤΥΝΙΣ

Εἰς τὸ ΣΙΝΕΑΚ
ΤΟ ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ τοῦ κ. ΝΤΑΛΑΝΤΙΕ ΕΙΣ ΤΥΝΙΔΑ ΚΑΙ ΚΟΡΣΙΚΗΝ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΠΡΟΒΟΛΗΣ εἶνε ὁ Κινηματογράφος
ΚΥΒΕΛΗΣ - ΟΥΦΑ
γιατὶ δὲν προβάλλει ἁπλῶς καλὲς ταινίες, ἀλλὰ ΚΟΛΟΣΣΟΥΣ
Ἀπὸ χθὲς νέα μεγαλειώδης ἐπιτυχία
3η ΕΒΔΟΜΑΣ
τοῦ μεγαλυτέρου κατορθώματος τῆς ἀνθρωπίνης τέχνης
ΧΑΜΕΝΟΣ ΟΡΙΖΩΝ
μὲ τὸν γίγαντα ΡΟΝΑΛΤ ΚΟΛΜΑΝ
Λόγῳ τῆς μεγάλης ἀξίας τοῦ ἔργου ἐκρίθη κατάλληλον διὰ ΜΙΚΡΑ καὶ ΜΕΓΑΛΑ ΠΑΙΔΙΑ
Τιμαὶ πάντοτε Δρχ. 20 καὶ 12.50 συμπεριλαμβανομένης τῆς νέας φορολογίας καὶ τοῦ φιλοδωρήματος ταξιθετῶν.
2—4 τιμαὶ ἠλαττωμέναι

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ἡ διεύθυνσις τῆς κ. Ἔλλης Προύσαλη, πρόσφυγος ἐκ Σμύρνης, δι' ὑπόθεσιν ἐνδιαφέρουσαν αὐτήν. Παρακαλεῖται ὅθεν, εἴτε ἡ ἰδία, εἴτε πᾶς τις γνωρίζων περὶ αὐτῆς, ὅπως πληροφορήσῃ σχετικῶς τὸν ἐν Θεσσαλονίκῃ δικηγόρον κ. ΔΗΜ. Β. ΣΚΟΥΡΑΝ Νομικὸν Σύμβουλον τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος (Γωνία ὁδῶν Ἑρμοῦ καὶ Ἀριστοτέλους 17) εἰς Θεσσαλονίκην.

Ἡ μόνη παρκετίνη ἡ ὁποία συνδυάζει ποιότητα, οἰκονομίαν καὶ ὑγιεινὸ ἄρωμα εἶνε ἡ παρκετίνη ΦΟΙΝΙΞ.

Κοινωνικά

Ἀρραβῶνες

Ἰωάννης Α. Μιλᾶνος — Ἔλλη Ν. Π τρακίδου ἔδωσαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου. Θ. Δ.

Γάμοι

Θέμος Ι. Ἰωαννίδης — Ἀσπασία Π. Παναγιωτοπούλου ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των. —Ὁ κ. Δημήτριος Πλαγερινὸς καὶ ἡ δὶς Ἑλένη Κωνσταντινίδου ἐτέλεσαν χθὲς τοὺς γάμους των ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῆς Ἁγ. Ζώνης. Παράνυμφος παρέστη ὁ κ. Γρηγόριος Εὐθυμιάδου. Τοῖς εὐχόμεθα βίον ἀνθόσπαρτον. Οἰκογένεια Γ. Κωνσταντινίδου.

Κηδεῖαι

Τὸν προσφιλῆ μας υἱόν, ἀδελφόν, ἀνεψιὸν καὶ θεῖον

ΠΑΝΤΕΛΗΝ Κ. ΜΗΓΓΑΝ
ἐτῶν 52

θανόντα χθές, κηδεύομεν σήμερον Τρίτην καὶ ὥραν 10 π.μ. ἐκ τῆς οἰκίας μας κειμένης ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀρτεμισίου 9, εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τῆς Ἁγίας Τριάδος (Κεραμεικοῦ).

Παρακαλοῦμεν ὅθεν τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους, ὅπως, εὐαρεστούμενοι, συνοδεύσωσι τὴν ἐκφοράν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ἰανουαρίου 1939. Ἡ μήτηρ: Αἰκατερίνη Μηγγα. Οἱ ἀδελφοί: Μεταξία καὶ Παναγιώτης Μαν ρου, Ἀσπασία καὶ Εὐάγγελος Λουκ κου, Μαριγὼ καὶ Ἰωάννης Νικολ. Ὁ θεῖος: Ἀνδρέας Σπυράκης. Οἱ ἀνεψιοί. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

Τὸν πολυαγαπημένον μας σύζυγον, πατέρα, ἀδελφὸν καὶ θεῖον

ΝΙΚΟΛΑΟΝ ΜΙΧ. ΕΜΙΡΗΝ
ἐφοπλιστὴν ἐκ Κάσου

θανόντα, κηδεύομεν σήμερον Τρίτην καὶ ὥραν 3.30 μ.μ. ἐκ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ἰανουαρίου 1939. Ἡ τεθλιμμένη σύζυγος: Ἄννα Ν. Ἐμίρη. Τὰ τέκνα: Κική Γ. Μανιάδη, Γεώργιος Μανιάδης. Οἱ ἀδελφοί: Ἀγγελική Ἐμίρη, Νικόλαος Μηνᾶ Ἐμίρης, Ἰωάννης Θ. Καντάρτζης, Εὐγενία Θ. Καντάρτζη, Καλλιόπη Β. Καντάρτζη, Οὐρανία Ἐμμ. Μανιάδη. Οἱ ἀνεψιοί. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

Τὴν προσφιλῆ μας σύζυγον καὶ μητέρα

ΙΣΑΒΕΛΛΑΝ ΚΑΜΠΑΛΟΥΡΗ

θανοῦσαν χθές, κηδεύομεν σήμερον Τρίτην καὶ ὥραν 3.30 μ.μ. ἐκ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Διονυσίου τῶν Καθολικῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ἰανουαρίου 1939. Ὁ σύζυγος: Μιχαὴλ Καμπαλούρης. Ὁ υἱός: Νικόλαος Μ. Καμπαλούρης. Οἱ ἀδελφοὶ καὶ λοιποὶ συγγενεῖς.

(Ἰδιαίτεραι προσκλήσεις δὲν θὰ σταλοῦν.)

Πένθη

Τὸν λατρευτόν μας σύζυγον, πατέρα καὶ πάππον

ΝΙΚΟΛ. Θ. ΠΑΝΤΑΖΟΠΟΥΛΟΝ

θανόντα, ἐκηδεύσαμεν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ἰανουαρίου 1939. Ἡ σύζυγος: Ἰφιγένεια Ν. Πανταζοπούλου. Τὰ τέκνα: Ἠλέκτρα καὶ Δημήτριος Περσίδης, Εὔα καὶ Ἀλέκος Κέντρος, Κίτσα καὶ Νικόλαος Μάϊς. Οἱ ἔγγονοι. Οἱ λοιποὶ συγγενεῖς.

Εὐχαριστήρια

Ὁ κ. Ἀλέξανδρος Π. Τσιγγούνης, ἡ κ. Χρυσούλα Κ. Χατζητόλια καὶ ἡ οἰκογένεια Σπυρ. Ν. Λιζάρδου, βαθύτατα ποιηένοι ἀπὸ τὴν πρόωρον καὶ σκληρὰν ἀπώλειαν τοῦ λατρευτοῦ των ἀδελφοῦ

ΣΠΥΡΟΥ Π. ΤΣΙΓΓΟΥΝΗ

καὶ τὸν θάνατον τῆς προσφιλοῦς μητρός των

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ Π. ΤΣΙΓΓΟΥΝΗ

ἐκφράζουσι τὰς θερμοτάτας εὐχαριστίας αὐτῶν πρὸς πάντας τοὺς ὁπωσδήποτε συμμετασχόντας τοῦ βαρυτάτου πένθους των.

Soldes

Ὁ Οἶκος Γυναικείων Φορεμάτων MADY DONNET & Cie Κανάρη 9 α' ἐκποιεῖ, ἀπὸ 9 τρέχοντος τὴν χειμερινήν του Collection (Manteaux) καὶ ἀπογευματινὰ φορέματα μάλλινα καὶ μεταξωτά).

Soldes

Ὁ Οἶκος Ραπτικῆς Π. Τσοπανέλη, Ξενοφῶντος 1, ἐκποιεῖ ὅλα τὰ ἐναπομείναντα μοντέλα.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΚΟΠΕΥΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀναβληθείσης τῆς δημοπρασίας ἐκποιήσεως οἰκοπέδων ἐν θέσει «Παλαιὰ Σκοποβολή», ἥτις εἶχεν ὁρισθῆ διὰ τὴν Κυριακὴν 8 Ἰανουαρίου 1939 ἐπαναλαμβάνεται αὕτη τὴν Κυριακὴν 15ην ἰδ. μ. καὶ ὥραν 10—12 μ. ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Ἐπιτροπῆς Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων (Καψάλη 4).

Πληροφορίαι παρέχονται εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἑταιρείας (Ἑρμοῦ 51α) καὶ παρὰ τῷ πληρεξουσίῳ δικηγόρῳ ταύτης κ. Κ. Σταυρίτη (Θεμιστοκλέους 3 τηλ. 25-122).
(Ἐκ τῆς Διοικήσεως τῆς Π. Σ. Ε.)

Δρ ΝΕΑΡΧΟΣ Γ. ΚΟΚΚΑΡΑΚΗΣ
Ἰατρὸς Παθολόγος
Ἐπιμελητὴς Θεραπευτηρίου «Εὐαγγελισμὸς»
Δέχεται καθ' ἑκάστην ἐν τῇ οἰκίᾳ του ὁδὸς Σκουφᾶ 81, 4—6 μ.μ.
Ἀριθ. τηλεφ. 22.162.

BESSO WINE
SUPERIOR OLD
MAVRODAPHNE
WINE OF PATRAS

Ὁ Ροδίτης τὸ Σωτὲρ ἡ Μαυροδάφνη τῆς Ἑταιρείας
ΒΕΣΣΟ
εἶνε οἱ ἄσσοι τῶν Ἑλληνικῶν Κρασιῶν.
Ζητήσατέ τα εἰς τὰ καλύτερα ἐδωδιμοπωλεῖα.
«ΜΗΝΥΤΩΡ»

Πᾶσα ἀπόδειξις διὰ νὰ εἶνε ἔγκυρος, δέον ἀπαραιτήτως νὰ φέρῃ τὰς ὑπογραφὰς τοῦ Οἰκονομικοῦ Διευθυντοῦ τῆς «Πρωΐας» κ. Δημητρίου Ν. Μίχα καὶ τοῦ Διαχειριστοῦ της κ. Ἐμμανουὴλ Γ. Περπινιᾶ, καθὼς καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς Ἐφημερίδος.

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΡΙΤΗ
10
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1939
Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης

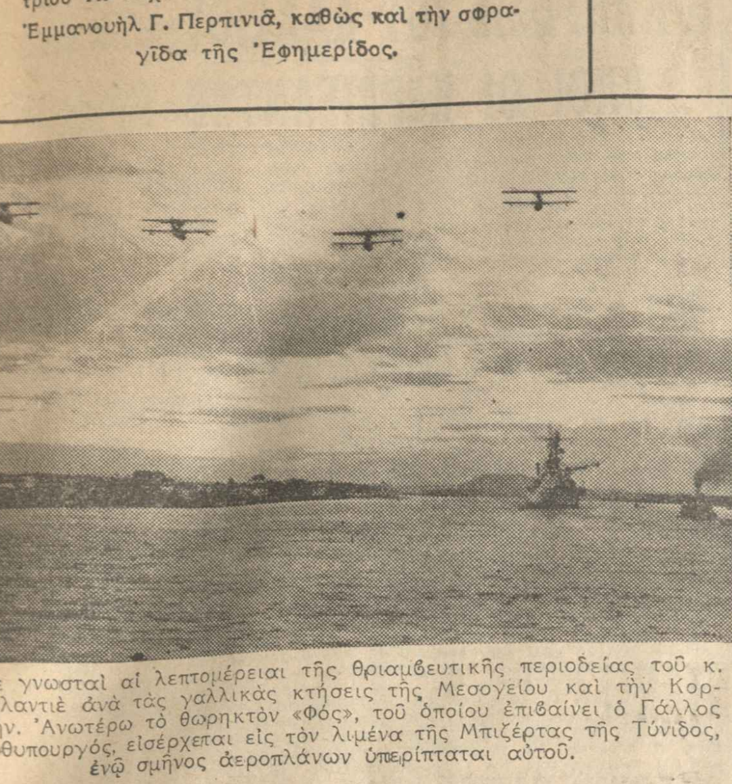

Εἶνε γνωσταὶ αἱ λεπτομέρειαι τῆς θριαμβευτικῆς περιοδείας τοῦ κ. Νταλαντιὲ ἀνὰ τὰς γαλλικὰς κτήσεις τῆς Μεσογείου καὶ τὴν Κορσικήν. Ἀνωτέρω τὸ θωρηκτὸν «Φός», τοῦ ὁποίου ἐπιβαίνει ὁ Γάλλος πρωθυπουργός, εἰσέρχεται εἰς τὸν λιμένα τῆς Μπιζέρτας τῆς Τύνιδος, ἐνῷ σμῆνος ἀεροπλάνων ὑπερίπταται αὐτοῦ.

Ὁ κ. Ρούζβελτ ὁμιλῶν κατὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ συνεδρίου τῆς Βασιγκτῶνος, κατὰ τὸ ὁποῖον ἐπρότεινε τὴν ἀναθεώρησιν τῆς ὑφισταμένης ἀμερικανικῆς νομοθεσίας περὶ ὑπηκοότητος.

Ὁ βαρῶνος Χιρανοῦμα, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ Μικάδο ἀνέθεσε τὸν σχηματισμὸν τῆς νέας ἰαπωνικῆς κυβερνήσεως, μετὰ τὴν παραίτησιν τοῦ μέχρι τοῦδε πρωθυπουργοῦ πρίγκιπος Κονόε.

Ἡ μόλις ἐννεαετὴς Σίρλεϋ Χώλ, θυγάτηρ τοῦ περιφήμου Ἄγγλου αὐτοκινητιστοῦ, προγυμνάζεται εἰς τὸ Σαὶν Μόριτς τῆς Ἑλβετίας, προκειμένου νὰ συμμετάσχῃ εἰς τὸ πρωτάθλημα παγοδρομιῶν τοῦ προσεχοῦς ἔτους.

Ἡ Ἀγγλὶς ἠθοποιὸς τοῦ κινηματογράφου Μάργκαρετ Λοκγοῦντ δίδει γάλα εἰς δύο λεονταράκια ἡλικίας ἓξ μόλις ἡμερῶν, γεννηθέντα εἰς τὸν ζωολογικὸν κῆπον τὴν 30ην Δεκεμβρίου 1938.

Διακόσιοι ξένοι, οἱ ὁποῖοι παρεθέριζαν εἰς τὴν λουτρόπολιν τοῦ Κούλινγκ ἐν Κίνᾳ, ἐπὶ τῶν ὀρέων τοῦ Λουσάν, εὑρέθησαν τελευταίως εἰς τὴν ζώνην τῶν ἐπιχειρήσεων καί, συνεπῶς, ἐν ἀδυναμίᾳ νὰ ἐπιστρέψουν εἰς Σαγγάην. Μετὰ μακρὰς διαπραγματεύσεις πρὸς τὰς κινεζικὰς καὶ ἰαπωνικὰς στρατιωτικὰς ἀρχάς, οἱ δυστυχεῖς περιηγηταὶ ἔλαβον τὴν ἄδειαν νὰ διέλθουν διὰ τῶν δύο παρατάξεων καὶ διασχίσαντες πεζῇ τὰ ὄρη Λουσάν, ἔφθασαν δι' ἰαπωνικοῦ πλοίου εἰς Σαγγάην.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Ἐὰν δὲν συνέπιπτε νὰ ριφθῇ τὸ ἐκτροχιασθὲν τρὰμ τῆς γραμμῆς Παγκρατίου ἐπὶ σιδηροῦ στύλου, ὁ ὁποῖος ἀνέκοψε τὴν ὁρμήν του, τὴν ὁποίαν, κατόπιν τούτου, ἀνεχαίτισε τὸ στηθαῖον τῆς ὄχθης τοῦ Ἰλισοῦ, τὸ τρὰμ θὰ ἀνετρέπετο εἰς τὸ βάθος τῆς κοίτης του καὶ ἀντὶ τῶν δεκαεπτὰ τραυματιῶν, θὰ ὑπῆρχον πολλοὶ νεκροί. Ἀλλὰ δὲν εἶνε πλέον ἀνεκτὸν νὰ ταξιδεύῃ τὸ κοινὸν ὑπὸ τοιούτους ὅρους εἰς τὰς γραμμὰς τῆς Πάουερ. Εἰς τὸ ἴδιον σημεῖον, εἰς τὴν καμπὴν τῆς ὁδοῦ Ἐρατοσθένους πρὸς τὴν ὄχθην τοῦ Ἰλισοῦ, ἐπανειλημμένως μέχρι τοῦδε ἐξετροχιάσθησαν ὀχήματα τροχιοδρομικὰ καὶ ἐτραυματίσθησαν ἐπιβάται. Εἶνε βέβαιον ὅτι ἡ ἐν λόγῳ ὁδὸς ἔχει μεγάλην σχετικῶς κλίσιν καὶ ὅτι, ὅταν βρέχῃ, αἱ σιδηροτροχιαὶ ἀποβαίνουν ἐκτάκτως ὀλισθηραί. Αὐτά, ὅμως, δὲν ἠμποροῦν νὰ χρησιμεύσουν ὡς ἐλαφρυντικά. Ἂν ἐλαμβάνοντο αἱ ἀναγκαῖαι προφυλάξεις, ἂν αἱ τροχοπέδαι ἐλειτούργουν καλῶς, ἂν οἱ ὁδηγοὶ τῶν τρὰμ, βιαζόμενοι ἀπὸ τὴν πυκνότητα τῶν δρομολογίων καὶ τὴν προσπάθειαν τῆς Ἑταιρείας ὅπως ἐξοικονομῇ ἀριθμὸν ὀχημάτων ἐπιταχύνουσα τὰς διαδρομάς, δὲν ἀνέπτυσσον ἐπικίνδυνον ταχύτητα εἰς τὰς κατωφερείας καὶ τὰς καμπάς, οἱ ἐκτροχιασμοὶ θ' ἀπεφεύγοντο. Εἰς τὴν Γαργαρέτταν, εἰς τὴν καμπὴν τοῦ Παλαιοῦ Φαλήρου, παρὰ τὰ λουτρά, οὐχὶ ἅπαξ ἐσημειώθησαν ἀνάλογα ἀπευκταῖα, εἰς δὲ τὴν εὐθεῖαν γραμμὴν τῆς ὁδοῦ Πατησίων οἱ ἐπιβάται, εἰς ὡρισμένας ὥρας, ἔχουν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν τὸ τρὰμ θὰ πεταχθῇ ἔξω ἀπὸ τὰς σιδηροτροχιὰς λόγῳ τῆς ἀναπτυσσομένης ταχύτητος, ἡ ὁποία τὸ κλυδωνίζει ὡς ἀνεμάτιστον σκάφος εἰς θαλασσοταραχήν. Νομίζομεν ὅτι εἶνε καιρὸς νὰ ὑπαχθῇ ὅλη ἡ κίνησις τῶν τρὰμ εἰς αὐστηρὸν ἔλεγχον χάριν τῆς ἀσφαλείας τοῦ κοινοῦ, τὸ ὁποῖον δὲν ἐπλάσθη διὰ νὰ ἐξυπηρετῇ τὰ συμφέροντα τῆς Πάουερ, ὅπως φαίνεται νὰ πιστεύῃ ἡ Ἑταιρεία.

Ἡ νεοφώτιστος πριγκίπισσα

Εἰς τὸ θυγάτριον τῶν Α.Α. Β.Β. Υ.Υ., τοῦ Διαδόχου Παύλου καὶ τῆς πριγκιπίσσης Φρειδερίκης, τὸ ὁποῖον ἐβαπτίσθη χθὲς εἰς τὰ Ἀνάκτορα, ἐδόθη τὸ ὄνομα Σοφία. Καὶ εἰς τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν τῶν Ἑλλήνων ἀναζῇ ἡ ἀνάμνησις τῆς ὑπερόχου ἀοιδίμου βασιλίσσης, τῆς Μάμμης τῆς νεοφωτίστου πριγκιπίσσης ποὺ φέρει ἀπὸ τῆς χθὲς τὸ ὄνομά της, τῆς ἀφιερωσάσης ἑαυτὴν εἰς τὸν Οἶκον της καὶ τὴν χώραν της. Εἰς τὴν νεοφώτιστον πριγκίπισσαν Σοφίαν ὁ ἑλληνικὸς λαὸς εὔχεται ἐκ βάθους ψυχῆς ὅλας τὰς ἀρετὰς τῆς ἀλησμονήτου Βασιλίσσης, καὶ βίον εὐτυχίας ἀνεφέλου.

Μία δεκαετία

Παρουσίᾳ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ κ. προέδρου τῆς κυβερνήσεως, θὰ ἑορτάσῃ σήμερον τὴν συμπλήρωσιν δεκαετίας ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς του τὸ Συμβούλιον Ἐπικρατείας. Ἐπὶ αἰῶνα ὁλόκληρον ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τοῦ ἀνεξαρτήτου ἑλληνικοῦ κράτους δὲν ὑπῆρχεν ἵδρυμα ἀπονέμον τὴν διοικητικὴν δικαιοσύνην, ἐκδικάζον τὰς διαφορὰς ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ ἢ δυνάμενον, κατ' αἴτησιν τῶν ἐνδιαφερομένων, νὰ ἀκυρώσῃ πράξεις τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν δι' ὑπέρβασιν ἐξουσίας, ἢ διὰ παράβασιν νόμου. Αἱ διοικητικαὶ ἐξουσίαι εἶχον τοιουτοτρόπως μίαν ἀσυδοσίαν, ἐπιζήμιον διὰ τοὺς πολίτας καὶ διὰ τὴν εὔρυθμον ἐν γένει λειτουργίαν τῆς διοικητικῆς μηχανῆς καὶ μάλιστα εἰς ἐποχήν, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ πολιτικὴ εἶχεν ἔκδηλον κομματικὸν χαρακτῆρα. Ἐπὶ μίαν ἤδη δεκαετίαν τὸ Συμβούλιον Ἐπικρατείας ἀνταπεκρίθη ἀπολύτως εἰς τὸν προορισμόν του. Ἀπέβη οὕτω θεσμὸς χρησιμώτατος καὶ τὰ πεπραγμένα μιᾶς δεκαετίας τὸ μαρτυροῦν ἀριδήλως. Τὸ Συμβούλιον Ἐπικρατείας ἐπεβλήθη ἤδη ἠθικῶς καὶ ἀποτελεῖ μίαν ἀπὸ τὰς κρηπῖδας τοῦ πολιτεύματος κατὰ γενικὴν ἀναγνώρισιν.

Διὰ τὴν καλὴν συσκευασίαν

Ὁ ἐν Ἡρακλείῳ τῆς Κρήτης Οἶκος τοῦ Ἀγρότου ἀπεφάσισε τὴν ἀνέγερσιν νέων, συγχρονισμένων ἀποθηκῶν διὰ τὴν καλυτέραν εἰς αὐτὰς συσκευασίαν καὶ ἐναποθήκευσιν τῶν πρὸς ἐξαγωγὴν νωπῶν ὀπωρῶν. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ ἀξίζει νὰ χαιρετισθῇ μὲ πολλὴν ἱκανοποίησιν. Ἀποδεικνύει ὅτι ἤρχισεν, ἐπὶ τέλους, νὰ κατανοῆται ἀπὸ τοὺς ἐξαγωγεῖς ἡ πρωταρχικὴ σημασία τῆς καλῆς συσκευασίας τῶν καρπῶν ποὺ ἐξάγονται ἀπὸ τὴν χώραν μας καὶ οἱ ὁποῖοι συχνὰ δὲν φθάνουν εἰς καλὴν κατάστασιν λόγῳ πλημμελοῦς συσκευασίας, πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον ἀποβαίνει εἰς βάρος ὅλης τῆς προσπαθείας διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐξαγωγῆς τῶν νωπῶν ὀπωρῶν μας. Ἡ Κρήτη ἐξάγει σταφυλὰς καὶ ἑσπεριδοειδῆ. Καὶ αἱ μὲν καὶ τὰ δὲ ἀπαιτοῦν προσεκτικὴν καὶ μεθοδικὴν συσκευασίαν, εἶνε δὲ ἀναμφισβήτητον ὅτι αὐτὴ ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ μόνον εἰς εὐρυχώρους εἰδικὰς ἀποθήκας, οἷαι πρόκειται τώρα νὰ κατασκευασθοῦν εἰς τὸ Ἡράκλειον. Θὰ ἦτο εὐκταῖον εἰ τὸ παράδειγμα τῶν Ἡρακλειωτῶν πολλοὺς ἀνὰ τὴν χώραν μας μιμητάς.

Ἑκατονταετῆ!

Ὁ Ἰάπων συνταγματάρχης Τατσουχίκο ἤρχισε νὰ δημοσιεύῃ σειρὰν ἄρθρων ἐπὶ τοῦ πρακτέου εἰς τὴν Κίναν ἐκ μέρους τῆς Ἰαπωνίας καὶ ὁ γενικὸς τίτλος τῶν ἄρθρων του εἶνε: «Κήρυξις ἑκατονταετοῦς πολέμου ἀπὸ μέρους τῆς Ἰαπωνίας». Ὁ θυμοειδὴς ἀρθρογράφος δὲν συμβιβάζεται μὲ βραχύτερον πόλεμον, θέλει ἕνα πόλεμον τὸν ὁποῖον ἡ μία γενεὰ ν' ἀφήνῃ ὡς κληρονομίαν εἰς τὴν ἑπομένην ἐπὶ ἕνα αἰῶνα τοὐλάχιστον. Ὁ ἐν Κίνᾳ πόλεμος τῶν Ἰαπώνων διαρκεῖ ἤδη ἐπὶ διετίαν καὶ ὁ ἀρθρογράφος δὲν διευκρινίζει ἐὰν θὰ προσυπολογισθοῦν αὐτὰ τὰ δύο ἔτη εἰς τὸν πολεμικὸν αἰῶνα, ἢ ἂν ἡ ἑκατονταετία πρέπει ν' ἀρχίσῃ ἀπὸ τώρα, τῆς μέχρι τοῦδε πολεμικῆς διετίας χαρακτηριζομένης ὡς «εἰσαγωγῆς» εἰς τὴν κυρίαν ὑπόθεσιν. Εἰς ἐποχήν, κατὰ τὴν ὁποίαν ὅλοι ἑτοιμάζονται πρὸς πόλεμον, συγχρόνως ὅμως διακηρύττουν ὅτι ὁ πόλεμος θὰ ἦτο κάτι τὸ ἀποτρόπαιον δι' ὁλόκληρον τὴν ἀνθρωπότητα, ὁ κ. Τατσουχίκο, ἔχει τὸ θάρρος νὰ εἶνε εἰλικρινής. Θέλει πόλεμον καὶ μάλιστα πόλεμον χορταστικόν: ἑκατονταετῆ. Θὰ ἦτο σκληρὸν νὰ τοῦ ἀρνηθῇ κανεὶς αὐτὴν τὴν μικρὰν εὐχαρίστησιν.

Ἡ φιλανθρωπία εἰς τὰς ἐπαρχίας

Ἡ Φιλανθρωπικὴ Ἑταιρεία τῶν Καλαμῶν, διὰ τὴν ἀξιόλογον κοινωνικὴν δρᾶσιν τῆς ὁποίας καὶ ἄλλοτε ἠσχολήθημεν, προέβη εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς περισυλλογῆς ὅλων τῶν ἐπαιτῶν τῆς πόλεως καὶ τῆς εἰσαγωγῆς των εἰς ἄσυλον. Ἐκ παραλλήλου θὰ χορηγῇ δωρεὰν φάρμακα καὶ ἰατρικὴν περίθαλψιν εἰς ἀναξιοπαθούσας οἰκογενείας. Μὲ τὴν πρόθυμον ἐνίσχυσιν τῶν κατοίκων τῆς μεσσηνιακῆς πρωτευούσης ἡ ἐν λόγῳ Ἑταιρεία θὰ ἐξελιχθῇ εἰς σωματεῖον κοινωνικῆς προνοίας τὸ ὁποῖον θὰ ἀποτελέσῃ πρότυπον εἰς τὸ εἶδος του.

Ἀπὸ τὸ Ξένον Ταχυδρομεῖον

Τὸ παράσημον τῆς Λεγεῶνος τῆς τιμῆς εἰς μητέρα 16 τέκνων.— Αἱ συνεννοήσεις διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ βαρώνου Ρότσιλδ τῆς Αὐστρίας.— Ἡ κίνησις τῶν παρισινῶν ταχυδρομείων ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν.— Πρωτοφανὴς ἐπιτυχία τῆς τηλεοράσεως.— Ἕνα οἰκογενειακὸν δρᾶμα.—Ἐφορολόγησαν εἰς Παρισίους τὰ «σκυλιὰ πολυτελείας».

Ἡ κοινότης Βαρμοζέ, παρὰ τὴν πόλιν Σάρμ, ἀριθμεῖ μόνον 34 κατοίκους, ὑπάρχουν ὅμως αἱ ἐλπίδες ὅτι ὁ πληθυσμός της θ' αὐξηθῇ συντόμως, ἐὰν ἐπεκταθῇ τὸ παράδειγμα τοῦ ζεύγους Ἐδμόνδου Ρός.

— Πράγματι, τὸ ζεῦγος Ρός, τὸ ὁποῖον ἐτέλεσε τοὺς γάμους του τῷ 1907 ἔχει ἀποκτήσει 16 τέκνα, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ 14 ζοῦν: 7 ἀγόρια καὶ 7 κορίτσια.

— Ὁ νεαρὸς ἀρχηγὸς τῆς πολυμελεστάτης οἰκογενείας ἐπὶ εἰκοσαετίαν ὁλόκληρον εἰργάσθη πολὺ σκληρῶς διὰ τὴν συντήρησιν τῶν τέκνων του, ἀπετέλει δὲ πραγματικὸν ὑπόδειγμα ἀφωσιωμένου πατρός.

— Διήνυε καθ' ἑκάστην διὰ ποδηλάτου ἀπόστασιν 14 χιλιομέτρων, ὅταν δὲ ἐπήρχετο ὁ χειμὼν καὶ οἱ δρόμοι καθίστανται ἀδιάβατοι ἀπὸ τὰς χιόνας ἠναγκάζετο νὰ μεταβαίνῃ εἰς τὴν ἐργασίαν του πεζῇ.

— Ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις τιμῶσα τὸ παραδειγματικὸν ζεῦγος ἀπένειμεν εἰς τὴν μητέρα τῶν 14 παιδιῶν τὸ παράσημον τῆς Λεγεῶνος τῆς τιμῆς.

◆◆◆

Ἡ «Ἑσπερινὴ Σημαία» τοῦ Λονδίνου δημοσιεύει τὴν πληροφορίαν καθ' ἣν διεξάγονται συνεννοήσεις διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ βαρώνου Λουδοβίκου ντὲ Ρότσιλδ, τῆς Αὐστρίας, κρατουμένου, ὡς γνωστὸν εἰς τὰς φυλακὰς τῆς Βιέννης.

— Πρὸ καιροῦ ἐγράφη ὅτι αἱ γερμανικαὶ ἀρχαὶ ἐζήτησαν διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ Αὐστριακοῦ τραπεζίτου τὸ ποσὸν τῶν 200 χιλ. λιρῶν, τὸ ὁποῖον ὅμως, κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας, ηὐξήθη τελευταίως εἰς 500 χιλιάδας λιρῶν.

— Ἡ κυριωτέρα κατηγορία ἐναντίον τοῦ βαρώνου Ρότσιλδ εἶνε ἡ πτώχευσις ἑνὸς μεγάλου οἰκονομικοῦ ὀργανισμοῦ τῷ 1931, τοῦ ὁποίου ἦτο πρόεδρος — λόγῳ τῆς ὁποίας πολλοὶ Αὐστριακοὶ ὑπέστησαν σημαντικωτάτας ζημίας.

— Τὸ ζητούμενον ἤδη ποσὸν τῶν 500 χιλιάδων λιρῶν θὰ διατεθῇ ὑπὸ τῆς γερμανικῆς κυβερνήσεως πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν ὑποστάντων ζημίας.

◆◆◆

Ἀπὸ τῆς ἑσπέρας τῆς 31ης Δεκεμβρίου μέχρι τῆς ἑσπέρας τῆς 1ης Ἰανουαρίου εἰς τὰ παρισινὰ ταχυδρομεῖα ἐρρίφθησαν 18 ἑκατομμύρια ἐπιστολῶν καὶ εὐχετηρίων δελταρίων, ἔναντι 2—3 ἑκατομμυρίων τῆς καθημερινῆς ταχυδρομικῆς κινήσεως.

— Ἐξ ἄλλου κατὰ τὸ διάστημα τῆς μιᾶς ἑβδομάδος μεταξὺ τῶν Χριστουγέννων καὶ τῆς πρωτοχρονιᾶς διὰ τῶν ταχυδρομείων τῶν Παρισίων καὶ τῶν προαστίων ἐστάλησαν τρία ἑκατομμύρια ταχυδρομικῶν δεμάτων, ἔναντι τῶν 1.600.000 τῆς συνήθους κινήσεως.

— Οἱ ὑπάλληλοι τῶν ταχυδρομείων ἐργασθέντες ὑπερανθρώπως κατώρθωσαν ν' ἀνταποκριθοῦν πλήρως εἰς τὰ καθήκοντά των.

◆◆◆

Οἱ μηχανικοὶ τοῦ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ τῆς Νέας Ὑόρκης κατώρθωσαν τελευταίως νὰ λάβουν εἰκόνας διὰ τηλεοράσεως ἐκπεμφθείσας ἀπὸ τοῦ θεάτρου «Ἀλεξάνδρα» τοῦ Λονδίνου, ἤτοι ἐξ ἀποστάσεως 5 χιλ. χιλιομέτρων.

— Τὸ γεγονὸς τοῦτο φαίνεται ἐκ πρώτης ὄψεως ἐντελῶς ἀδύνατον, δεδομένου ὅτι μέχρι σήμερον τὰ σχετικὰ πειράματα δὲν ἐπέτυχον, παρὰ ἐξ ἀποστάσεως 100 μόνον χιλιομέτρων.

— Οἱ εἰδικοὶ ἀποδίδουν τὴν ἀπρόβλεπτον ἐπιτυχίαν εἰς φαινόμενον λίαν σπάνιον, τῆς ἀνακλάσεως τῶν βραχέων κυμάτων εἰς τὰ ὑψηλὰ ἀτμοσφαιρικὰ στρώματα.

◆◆◆

Εἰς ἕνα χωρίον τῆς Ἀβινιὸν ἐσημειώθη τραγικὸν οἰκογενειακὸν δρᾶμα, μὲ δράστην ἕνα παραφρονήσαντα χωρικόν.

— Ὁ χωρικὸς οὗτος, ὀνόματι Λουΐ — Σὰν Μπωντουέν, ἡλικίας 54 ἐτῶν, εἰσῆλθε τὰς νυκτερινὰς ὥρας εἰς τὸ δωμάτιον τῆς μητρός του, τὴν ὁποίαν, σημειωτέον, προσεκάλεσε διὰ νὰ τὴν φιλοξενήσῃ καὶ ἐπυροβόλησεν ἐναντίον της μὲ τὸ κυνηγετικόν του ὅπλον, ἀφήσας αὐτὴν νεκράν.

— Μόλις ἠκούσθη ὁ πυροβολισμός, ἡ σύζυγος τοῦ παραφρονήσαντος χωρικοῦ ἔσπευσε διὰ νὰ ἐξακριβώσῃ τί συνέβη, ὁπότε ἀντίκρυσε τὸν σύζυγόν της, ἔχοντα ἐστραμμένον κατ' αὐτῆς τὸ ὅπλον του.

— Παρὰ τὰς ἱκεσίας της ὁ παράφρων σύζυγός της ἐπυροβόλησεν ἐναντίον της καὶ τὴν ἐτραυμάτισε θανασίμως.

— Ἐν τῷ μεταξὺ ἐξῆλθε τοῦ δωματίου του καὶ ὁ υἱὸς τοῦ παράφρονος ἐγκληματίου, ἐναντίον τοῦ ὁποίου οὗτος ἐπυροβόλησεν ἐπίσης, εὐτυχῶς ὅμως ἀνεπιτυχῶς.

— Ὅταν οἱ ἀστυνομικοὶ κατέφθασαν εἰς τὸν τόπον τοῦ δράματος διὰ νὰ συλλάβουν τὸν χωρικόν, οὗτος ἠρνεῖτο νὰ παραδοθῇ ἀπειλῶν ὅτι θὰ ἐφόνευε πάντα, ὅστις ἤθελε τὸν πλησιάσει.

— Τελικῶς ὅμως οἱ προστρέξαντες χωρικοὶ τὸν ἔπεισαν νὰ παραδοθῇ καὶ τὸν ὡδήγησαν εἰς ψυχιατρικὴν κλινικήν, ὅπου τὸν ἐνέκλεισαν.

◆◆◆

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον τῶν Παρισίων διὰ τελευταίας ἀποφάσεώς του ἐπέβαλε φορολογίαν εἰς τὰ... σκυλιά.

— Ἡ φορολογία αὐτὴ ἐπεβλήθη μόνον εἰς τὰ «σκυλιὰ πολυτελείας» ἐξῃρέθησαν δηλαδὴ τὰ κυνηγετικὰ καὶ οἱ φύλακες τῶν κήπων καὶ τῶν ἐπαύλεων.

— Ἡ σχετικὴ ἀπόφασις τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καθορίζει καὶ τὴν διαδικασίαν τῆς ἐπιβληθείσης φορολογίας, τὸ ποσοστὸν τῆς ὁποίας θὰ κυμαίνεται ἀναλόγως τοῦ ἐνοικίου, τὸ ὁποῖον καταβάλλει ὁ ἰδιοκτήτης.

— Τὰ σκυλιὰ θὰ πρέπῃ νὰ φέρουν μικρὸν δίσκον, ἐκ τοῦ ὁποίου θὰ ἐμφαίνηται ὅτι ὁ ἰδιοκτήτης των κατέβαλε τὸν φόρον, ἄλλως θὰ συλλαμβάνωνται, διὰ νὰ παραδοθοῦν δὲ θὰ καταβάλλεται ἐκ μέρους τῶν κυρίων των μεγαλύτερον ποσόν.

◆◆◆

Αἱ ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες δημοσιεύουν μίαν πρωτότυπον ἀγγελίαν: Ὁ κόμις Μπωσὰμπ θὰ πωλήσῃ τὸν... ἰδιόκτητον φάρον του!

— Ὁ φάρος οὗτος εὑρίσκεται εἰς τὸ Οὐΐντερτον, παρὰ τὰς ἀκτὰς τοῦ Νόρφολκ, διατηρεῖται δὲ εἰς ἀρίστην κατάστασιν.

— Ὁ κόμις Μπωσὰμπ ἠγόρασε τὸν πύργον - φάρον πρὸ ἐννέα ἐτῶν, κατόπιν ὑποσχέσεως, τὴν ὁποίαν ἔδωσε πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς περιφερείας, οἱ ὁποῖοι τὸν ἐκλέγουν τακτικῶς ἀντιπρόσωπόν των εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων.

— Ὁ φάρος ἔχει ὀκτὼ δωμάτια, ἐκ τῶν ὁποίων ἓν εἰς τὸ ὑψηλότερόν του μέρος, χωρὶς ὅμως ὁ ἰδιοκτήτης νὰ τὰ χρησιμοποιῇ, ὁσάκις ἐπισκέπτεται τὴν ἐκλογικήν του περιφέρειαν, παρὰ τὴν ἀρτίαν ἐπίπλωσίν των.

— Ὁ κόμις ἐπροτίμουσε νὰ κοιμᾶται εἰς ἕνα οἰκίσκον, τὸν ὁποῖον ἀνήγειρε πλησίον τοῦ φάρου.

Περὶ τὰ γεγονότα τῆς ἡμέρας

ΑΠΟΓΡΑΦΗ. Ἀπεφασίσθη ὅπως διενεργηθῇ κατ' αὐτὰς ἀπογραφὴ τῶν βιομηχανικῶν καὶ βιοτεχνικῶν ἐπιχειρήσεων, πρὸ τῆς νέας γενικῆς ἀπογραφῆς τοῦ πληθυσμοῦ, ἡ ὁποία θὰ διενεργηθῇ κατὰ τὸ 1940. Αἱ ἀπογραφαὶ ἐν Ἑλλάδι ἤρχισαν διενεργούμεναι εὐθὺς ἀπὸ τῆς συγκροτήσεώς της εἰς κράτος. Ἀπὸ τοῦ 1828 μέχρι σήμερον διενηργήθησαν 22 ἐν ὅλῳ ἀπογραφαί, ἐκ τῶν ὁποίων ὅμως αἱ 14 ἦσαν ἁπλαῖ ἀπαριθμήσεις τοῦ πληθυσμοῦ. Πρώτη ἀπογραφὴ εἶνε ἡ κατὰ τὸ 1828 ἐνεργηθεῖσα ἐπὶ Καποδίστρια, κατὰ τὴν ὁποίαν ἔγινε καὶ ἀναδρομικὴ ἐξακρίβωσις τοῦ πληθυσμοῦ διὰ τὸ 1821. Ἀπὸ τοῦ 1836 μέχρι τοῦ 1845 διενηργεῖτο κατ' ἔτος ἀπαρίθμησις τοῦ πληθυσμοῦ, τοιαῦται δὲ ἀπαριθμήσεις διενηργήθησαν καὶ κατὰ τὰ ἔτη 1848, 1853 καὶ 1856. Κατὰ τὸ 1861 διενηργήθη ἀπογραφὴ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ καθηγητοῦ Ι. Σούτσου, ἐπηκολούθησαν δὲ αἱ ἀπογραφαὶ τοῦ 1870 καὶ 1879. Τὸ 1881 ἔγινεν ἀπαρίθμησις τῶν κατοίκων τῆς προσαρτηθείσης Ἠπειροθεσσαλίας καὶ κατὰ τὸ 1889 καὶ 1896 δύο νέαι ἀπογραφαί. Τελευταία ἀπογραφὴ τῆς παλαιᾶς Ἑλλάδος ἔγινε κατὰ τὸ 1907. Μετὰ τοὺς πολέμους διεξήχθη μία γενικὴ ἀπογραφὴ ὅλης τῆς χώρας κατὰ Δεκέμβριον 1920 καὶ ἑτέρα κατὰ τὸ 1928, ἡ ὁποία καὶ εἶνε ἡ τελευταία ὅλων τῶν μέχρι τοῦδε ἐνεργηθεισῶν ἀπογραφῶν, συμπέσασα ἀκριβῶς νὰ γίνῃ κατὰ τὸ ἑκατοστὸν ἔτος ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀπογραφῶν.

◆◆◆

ΜΟΥΝΚΑΤΣ (σλοβ. Μουκάτσεβο), ἡ παρὰ τὰ οὐγγροτσεχικὰ σύνορα πόλις, ὅπου ἔλαβον χώραν τὰ τελευταῖα αἱματηρὰ ἐπεισόδια μεταξὺ Οὔγγρων καὶ Τσέχων. Ἡ πόλις, ἀριθμοῦσα περὶ τὰς 21.000 κατοίκων, ἦτο μία ἀπὸ τὰς πλέον βιομηχανικὰς τῆς Τσεχοσλοβακίας, παραχωρηθεῖσα ἐσχάτως εἰς τὴν Οὐγγαρίαν (μετὰ τὴν διαιτησίαν τῆς Βιέννης), ἔχουσα ἰδίως βιομηχανίαν καπνοῦ καὶ πετρελαίου. Ἔχει διάφορα ἐκπαιδευτικὰ ἱδρύματα, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ Ἐμπορικὴν Ἀκαδημίαν. Εἶνε ἐπίσης ἕδρα ἑλληνικῆς ἐπισκοπῆς. Ἡ πόλις ἔχει ἰδιαιτέραν σημασίαν διὰ τὴν ἑλληνικὴν ἱστορίαν, διότι εἰς τὸ φρούριον αὐτῆς ἐνεκλείσθη ὁ Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς ἐπαναστάσεως ἐν Μολδοβλαχίᾳ καὶ τὴν καταφυγήν του εἰς Αὐστρίαν. Ὁ Ὑψηλάντης εἰσέβαλε, μετὰ τῶν ἀδελφῶν του Γεωργίου καὶ Νικολάου, εἰς τὰς παραδουναβίους ἡγεμονίας κατὰ Φεβρουάριον τοῦ 1821, ὅπου καὶ ἐκήρυξε τὴν ἐπανάστασιν. Τὸ κίνημα ταχέως ἐξεφυλίσθη καὶ τελικῶς ἀπέτυχε, συντριβὲν ὁριστικῶς μετὰ τὴν μάχην τοῦ Δραγατσανίου, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡττήθη ὁ Ὑψηλάντης καὶ διελύθη ὁ Ἱερὸς Λόχος του. Ὁ Ὑψηλάντης κατέφυγεν εἰς Αὐστρίαν, ὅπου καὶ συνελήφθη, ἐνεκλείσθη δὲ ἀρχικῶς εἰς τὸ φρούριον τοῦ Μουνκάτς. Αἱ κακουχίαι τῆς φυλακῆς ἐκλόνισαν σοβαρῶς τὴν ὑγείαν του καὶ ἐπέφερον τὸν θάνατόν του ἐν ἔτος μετὰ τὴν κατὰ τὸ 1827 ἀπελευθέρωσίν του, γενομένην κατόπιν ἐπεμβάσεως τοῦ Τσάρου.

◆◆◆

ΠΕΝΑΝΓΚ. Νῆσος τοῦ Ἰνδικοῦ ὠκεανοῦ, κειμένη πρὸς δυσμὰς τῆς χερσονήσου Μαλάκας, ἀπέχουσα περὶ τὰ 2 ½ μίλια ἀπὸ τῶν δυτικῶν ἀκτῶν αὐτῆς. Τὸ ἐπίσημον ὄνομά της εἶνε «Νῆσος τοῦ πρίγκιπος τῆς Οὐαλλίας». Οἱ κάτοικοι τῆς νήσου, ὑπαγομένης διοικητικῶς εἰς τὴν βρεταννικὴν ἀποικίαν τῶν «Στραίτς Σήτλεμεντς», ἀνέρχονται εἰς 125.000 περίπου. Εἰς τὴν ἀπέναντι τῆς μαλαϊκῆς χερσονήσου ἄκραν εἶνε κτισμένη ἡ ὁμώνυμος πρὸς τὴν νῆσον πόλις, τῆς ὁποίας τὸ ἐπίσημον ὄνομα εἶνε Τζώρτζτάουν. Ἡ Τζώρτζτάουν εἶνε πρωτεύουσα τῆς νήσου καὶ σημαντικὸς λιμὴν ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου. Ἤδη εἰς τὴν Πενάνγκ ἡ Ἀγγλία θὰ ἐγκαταστήσῃ νέαν ναυτικὴν καὶ στρατιωτικὴν βάσιν, μὲ συγχρόνους ὀχυρώσεις καὶ ἄρτιον ἐξοπλισμὸν εἰς πυροβολικόν, ὑπολογίζεται δὲ ὅτι συντόμως θὰ καταστῇ μία ἀπὸ τὰς ὀχυρωτέρας βάσεις τοῦ κόσμου.

◆◆◆

ΤΑΡΩ (Ἱερώνυμος), ὁ Γάλλος συγγραφεὺς καὶ ἀκαδημαϊκός, τὸν ὁποῖον ἀπήλασαν ἐξ Αἰθιοπίας αἱ ἰταλικαὶ ἀρχαί. Εἶνε ὁ νεώτερος ἐκ τῶν ἀδελφῶν Ταρὼ (Ζὰν καὶ Ζερώμ), οἱ ὁποῖοι συνεργάζονται καὶ ὑπογράφουν ἀπὸ κοινοῦ ὅλα τὰ φιλολογικὰ τῶν ἔργα, τὰς ἰδιωτικὰς περιγραφάς, ἐρεύνας κλπ. Ἐγεννήθη τὸ 1874 καὶ ἔγραψε μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του τὰ πλεῖστα ἔργα λογοτεχνικά, ἱστορικὰ κλπ. Κατὰ τὸ 1906 ἐτιμήθη διὰ τοῦ βραβείου Γκονκοὺρ καὶ κατὰ τὸ 1920 ἔλαβε, μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του Ζάν, τὸ Μέγα Βραβεῖον τῆς Λογοτεχνίας τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας. Ἐγένετο προσφάτως ἀκαδημαϊκός, προκριθεὶς τοῦ πρεσβυτέρου του ἀδελφοῦ. Οἱ δύο ἀδελφοὶ Ταρώ, ἄλλοτε ἀπὸ κοινοῦ καὶ ἄλλοτε χωριστὰ ἕκαστος, ἐπεχείρησαν πολλὰ ταξίδια ἀνὰ τὰς χώρας τῆς Μεσογείου καὶ τῆς Ἀνατολῆς, ἔγραψαν δὲ τὰς ταξιδιωτικὰς των ἐντυπώσεις.

Εὐχάριστο καὶ ὑγιεινὸ ἄρωμα ἔχει ἡ ἀρίστης ποιότητος Παρκετίνη «ΦΟΙΝΙΞ».

Ἡ ἀνυπέρβλητος ποιήτρια

Σαπφώ, ἡ δεκάτη Μοῦσα

Ἱστορία καὶ θρῦλος

42ον

Τὰ ἔπιπλα τῶν πλούσιων σπιτιῶν, ὅπως τῆς Σαπφῶς, ἤτανε πολυτελέστατα. Ὑπῆρχανε πολυθρόνες μὲ ξύλο σκαλισμένο ἢ στολισμένο μὲ μετάλλινα κοσμήματα, καθίσματα μὲ μαξιλάρια καὶ πλῆθος μικρὰ σκαμνιὰ καθὼς κι' ἀκουμπιστήρια γιὰ τὰ πόδια. Στὴν τραπεζαρία ὑπήρχανε πολλὰ φαρδιὰ ντιβάνια, ὅπου οἱ συμπότες ξαπλωνόντανε τὴν ὥρα, ποὺ τρώγανε (οἱ ἀρχαῖοι στὰ συμπόσια τρώγανε πλαγιασμένοι). Ὁ σκελετὸς καὶ τὰ πόδια τῶν ντιβανιῶν ἤτανε στολισμένα μὲ χρυσάφι, ἀσήμι, μπροῦντζο, φίλντισι κι' ἀπὸ διάφορα πετράδια καὶ σὲ κάθε ντιβάνι ἀπάνω ὑπῆρχε ἕνα παχὺ στρῶμα, σκεπασμένο μὲ πλούσια ὑφάσματα, καὶ πολλὰ μεγάλα μαξιλάρια. Δὲ χρησιμοποιούσανε μεγάλα τραπέζια παρὰ μικρὰ τραπεζάκια, ἕνα γιὰ τὸν κάθε συμπότη, μὲ τρία πόδια καὶ πολλὲς φορὲς πλούσια στολισμένα. Σὲ κάθε δωμάτιο ὑπήρχανε ψηλοὶ λυχνοστάτες, ποὺ στηριζόντανε κι' αὐτοὶ σὲ τρία πόδια κ' εἴχανε τρία ἢ περισσότερα βραχιόνια ὅπου μπήγανε τὶς δᾶδες. Εἴχανε ἀκόμα καὶ μικρὰ λυχνάρια τοῦ λαδιοῦ.

Στὴν κρεββατοκάμαρα τὰ κρεββάτια ἤτανε πολλὲς φορὲς μεγαλόπρεπα ἔργα τέχνης. Εἴχανε μαλακὰ στρώματα καὶ μαξιλάρια καὶ κουβέρτες κεντημένες. Τὰ φορέματα, τὰ παπούτσια, τὰ κοσμήματα καθὼς καὶ κάθε τι ἄλλο σχετικὸ μὲ τὴν τουαλέτα τὸ κλείνανε σὲ κασέλλες ἢ κασσετίνες, ποὺ ἤτανε πολὺ συχνὰ πλουσιώτατα σκαλισμένες. Στὶς ἀποθῆκες τῶν τροφίμων ὑπήρχανε μεγάλα πιθάρια γεμάτα ἀπὸ λάδια, κρασιά, ὄσπρια κτλ.

Ὑπήρχανε ἀκόμα ἄφθονα πιατικά: πιατέλες, πιάτα, λαγήνια, ποτήρια κτλ. ἀπὸ χρυσάφι, μπροῦντζο, ἀσήμι, πέτρα, κεραμεικὴ γῆ ἢ φαγιέντσα. Τὰ ὡρολόγιά τους ἤτανε ἡλιακὰ («γνώμονες») ἢ ὑδραυλικὰ («κλεψύδραι»). Ἀνάμεσα στὰ διάφορα ἀντικείμενα τῆς τουαλέτας ὑπήρχανε καθρέφτες ἀπὸ γυαλιστερὸ μέταλλο, μεγάλες καρφίτσες τῶν μαλλιῶν ἀπὸ μέταλλο, φίλντισι ἢ κόκκαλο, ποὺ εἴχανε κεφάλια διακόσμητα. Ὑπήρχανε καρφίτσες κοινές, πόρπες σὰν τὶς σημερινὲς παραμάννες, ψαλίδια, χτένια ἀπὸ φίλντισι ἢ ξύλο, μποτιλλάκια καὶ μικρὰ βαζάκια γιὰ τ' ἀρώματα καὶ τὶς πομμάδες, πιατάκια, δίσκοι κτλ.

Ἡ Σαπφὼ σὰν ποιήτρια καὶ σοφὴ γυναῖκα, θὰ εἶχε μεγάλη βιβλιοθήκη. Τὰ βιβλία στὴν ἀρχαία ἐποχὴ ἤτανε κύλινδροι ἀπὸ χειρόγραφα, φυλαγμένοι μέσα σὲ κασέλλες, χωρισμένες σὲ θέσεις. Μεγάλες βιβλιοθῆκες αὐτὴν τὴν ἐποχὴ εἴχανε ὁ Πολυκράτης τῆς Σάμου καὶ ὁ Πεισίστρατος στὴν Ἀθήνα. Μερικοὶ νεώτεροι φιλόλογοι καὶ ἱστορικοὶ ἀμφιβάλλουν, ἂν αὐτὴ τὴν ἐποχὴ ὑπῆρχανε τέτοιου εἴδους βιβλία (κύλινδροι). Ὅμως ὁ Ἡρόδοτος (V, 58) ἀναφέρει, πὼς πολὺ πρὶν ἀπ' αὐτὴν τὴν ἐποχὴ οἱ Ἴωνες γράφανε ἀπάνω σὲ «διφθέρας» (γαγραμμένα δέρματα κατσικιῶν καὶ προβάτων) καὶ ὑπῆρχε «σπάνις βίβλων», δηλαδὴ χαρτιοῦ ἀπὸ πάπυρο. Ὡστόσο στὴν ἐποχὴ αὐτὴ ὁ πάπυρος θὰ εἶχε διαδοθῆ ἀρκετὰ στὴν Ἑλλάδα, ἀφοῦ οἱ Αἰγύπτιοι τὸν χρησιμοποιούσανε πρὶν ἀπὸ δυὸ χιλιάδες χρόνια κ' εἴχανε ἔρθῃ σὲ στενὲς ἐμπορικὲς σχέσεις μὲ τοὺς Ἕλληνες τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ τῶν νησιῶν πρὶν ἀπὸ πολλοὺς αἰῶνες.

Χρησιμοποιούσανε ἀκόμα στὴν ἐποχὴ τῆς Σαπφῶς καὶ τὰ «πινάκια», μικρὰ τετράγωνα σανίδια στρωμένα μὲ κερί, ὅπου ἔγραφαν μὲ τὸ λεγόμενο «στῦλο», ἕνα εἶδος «γραφίδος», ποὺ εἶχε μύτη λεπτὴ καὶ ἡ κορυφή της ἤτανε πλατισμένη. Μὲ τὴ μύτη «γράφανε» στὸ στρῶμα τοῦ κεριοῦ καὶ μὲ τὸ πλατὺ μέρος σβήνανε. Αὐτὰ τὰ πινάκια τὰ χρησιμοποιούσανε γιὰ λογαριασμούς, γιὰ τὴν ἀναγραφὴ νόμων, γιὰ τὶς μηνύσεις στὰ δικαστήρια κτλ.

◆◆◆

Στὰ πλούσια σπίτια εἴχανε καὶ ποικιλώτατο ἐδεσματολόγιο. Ἂν καὶ ἡ κουζίνα τους σχετικὰ μὲ τὴ ρωμαϊκὴ κουζίνα τῶν αὐτοκρατορικῶν χρόνων ἤτανε πολὺ ἁπλῆ, ὅμως ξαίρανε νὰ μαγειρεύουνε μὲ πολλὴ τέχνη καὶ πολὺ νόστιμα. Ἀγαποῦσανε τὰ χοιρινά, τὸ κατσικίσιο, τὸ μοσχαρίσιο καὶ τὸ βωδινὸ κρέας καθὼς καὶ τὰ κυνήγια καὶ πρὸ πάντων τὸ λαγό. Τὰ κρέατα τὰ τρώγανε συνήθως ψητά, ὅμως καὶ τὰ βραστὰ τοὺς ἀρέσανε. Τρώγανε ὄρνιθες, πάπιες, χῆνες, φαζάνια, πέρδικες, πιτσούνια, ὀρτύκια, τσίχλες κι' ἄλλα μικρὰ πουλιά. Τρώγανε πατσᾶ καὶ ποδαράκια χοιρινά, γλῶσσα παστὴ καὶ λουκάνικα μὲ μπόλικα μπαχαρικά, καθὼς καὶ σαλιγκάρια. Τρώγανε ὅλα τὰ γνωστὰ εἴδη τῶν ψαριῶν καθὼς καὶ τὰ χέλια, τὰ μουγκριὰ καὶ τὰ χταπόδια. Μὰ τὸν τόνο τὸν ἀγαποῦσανε πάρα πολὺ καθὼς καὶ τὶς ἀντσούγες, ποὺ τὶς τηγανίζανε σὲ λάδι μπόλικο μαζὶ μὲ τσουκνίδες καὶ πολλὰ καρυκεύματα. Τὶς σαρδέλλες συνηθίζανε νὰ τὶς τυλίγουνε μέσα σὲ φύλλα συκιᾶς καὶ νὰ τὶς τηγανίζουνε. Καὶ τὶς ρέγγες τὶς τρώγανε ἢ τηγανητὲς ἢ παστές. Ὅμοια τρώγανε στρείδια, μύδια, καβούρια, ἀστακούς, γαρίδες, καλαμάρια καὶ κάθε λογῆς χάβαρα καὶ κυδώνια καθὼς καὶ τὸ χαβιάρι μερικῶν ψαριῶν παστό.

Ἀπὸ τὰ χορταρικὰ καὶ τὰ ὄσπρια χρησιμοποιούσανε τὰ κρεμμύδια, τὰ πράσα, τὰ καρόττα, τὰ γογγύλια, τὰ κουκιά, τὰ μπιζέλια, τὴ φακή, τὰ φασόλια, τὰ λάχανα, τὶς ἀγκινάρες, τὰ σπαράγγια, τὰ σκολύμπρια, τὰ ραπανάκια, τὰ ἀγγούρια, τὰ κολοκύθια, τὰ κοκκινογούλια, τὰ μαρούλια, τὸ κάρδαμο καθὼς καὶ τὶς τσουκνίδες. Τὰ κρεμμύδια τὰ τρώγανε ὠμά, βραστὰ ἢ τηγανισμένα καὶ τὸ σκόρδο συνώδευε τὰ περισσότερα φαγητά τους. Τὰ φροῦτα τους ὅμως δὲν ἤτανε πολλά. Τὰ ἑσπεριδοειδῆ ἤτανε ἄγνωστα. Ὑπήρχανε ὅμως σῦκα, ρόδια, μῆλα, κυδώνια, χουρμάδες καὶ φράουλες. Οἱ πειὸ συνηθισμένοι «ξηροὶ καρποὶ» ἤτανε τὰ καρύδια, τὰ φουντούκια, τὰ ἀμύγδαλα καὶ τὰ φυστίκια. Τρώγανε ὅμως καὶ τὰ βαλανίδια. Τὰ καρυκεύματα, τὰ μυρωδικὰ καὶ τὰ χόρτα, ποὺ βάζανε στὰ φαγητὰ ἢ ποὺ φκιάνανε μ' αὐτὰ τὶς διάφορες σάλτσες, ἤτανε ἡ μουστάρδα, τὸ πιπέρι, ἡ κάππαρη, ὁ μαϊντανός, ὁ ἄνηθος, ὁ δυόσμος, ἡ ρίγανη, τὸ σουσάμι, τὸ θυμάρι, ὁ ἀπήγανος κι' ἕνα φυτὸ μὲ ρητινώδη χυμό, τὸ σίλφιο. Χρησιμοποιούσανε τὸ ἁλάτι, τὸ λάδι, τὸ ξίδι. Κι' ὅλα τους τὰ φαγητὰ τὰ φκιάνανε μὲ λάδι. Ζάχαρη δὲν εἴχανε· στὰ γλυκύσματά τους βάζανε μέλι. Προτιμούσανε τὸ κατσικίσιο γάλα ἀπὸ τὸ γελαδινὸ κ' εἴχανε λογῆς-λογῆς τυριά. Ὅμως τὸ βούτυρο δὲν τὸ χρησιμοποιούσανε στὴ μαγειρική τους. Τρώγανε πολλὰ αὐγὰ πάπιας καὶ ὀρνιθίσια, μὰ τ' αὐγὰ τοῦ παγωνιοῦ ἤτανε περιζήτητα. Τὸ ψωμί τους τὸ φκιάνανε μὲ σιταρένιο ἀλεύρι μὲ προζύμι ἢ χωρὶς προζύμι (εἶδος λαγάνες), ὅμως τὸ κριθαρένιο ψωμὶ ἤτανε τὸ πειὸ συνηθισμένο. Κάμνανε πολλῶν εἰδῶν γλυκύσματα, μὰ τὰ περισσότερα τὰ κάμνανε μὲ μέλι καὶ σουσάμι («σησαμοῦντες»).

Τὸ κρασὶ τῆς Λέσβου ἤτανε φημισμένο. Ὅμως οἱ Λέσβιοι φέρνανε κρασιὰ κι' ἀπ' ἔξω καὶ μάλιστα ἀπὸ τὴ Χίο. Τὸ κρασὶ τὸ πίνανε πάντα νερωμένο, ἐξὸν ἀπὸ μερικὲς ἐξαιρετικὲς περιπτώσεις καὶ τότες σὲ μικρὲς δόσεις. Δὲν νερώνανε τὸ κρασὶ χύνοντας νερὸ μέσα παρὰ μέσα στὸ νερὸ χύνανε τὸ κρασὶ μὲ ἀναλογία δυὸ ἢ τρία μέρη νερὸ μὲ ἕνα κρασί. Ὅταν ἤτανε νὰ τὸ πιοῦνε ζεστὸ ρίχνανε μέσα καὶ μέλι ἢ ἄλλα μυρωδικά. Μὰ γενικὰ τὸ κρασὶ τὸ πίνανε κρύο. Κι' ὅταν δὲν ἦταν εὔκολο τὸ καλοκαίρι νὰ φέρουνε χιόνι ἀπὸ τὸ βουνό, ἀφήνανε τὸ κρασὶ μέσα στὰ πιθάρια στὸ πειὸ βαθήσκιωτο μέρος τοῦ κήπου ὥς τὴν ὥρα, ποὺ θὰ τὸ σερβίρανε στὸ τραπέζι, μπύρα ὅμως («ζῦθο») δὲν πίνανε. Αὐτὸ τὸ ποτὸ τὸ ἀγαποῦσανε οἱ Αἰγύπτιοι καὶ οἱ Σκύθες, μὰ οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες δὲν τὸ συνηθίσανε ποτές. (Αὔριον ἡ συνέχεια)

ZETSKA PLOVIDBA A.D.
ἀ)π «LOVCEN»
(3.500 τόννων)
Ἀναχώρησις ἐκ ΠΕΙΡΑΙΩΣ 10ην Ἰανουαρίου 6 μ.μ. διὰ ΔΥΡΡΑΧΙΟΝ, ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΥΪΑΝ ΤΕΡΓΕΣΤΗΝ
Δι' ἐπιβάτας καὶ ἐμπορεύματα ἀπευθυντέον: Μέγ. Βάτη. Τηλ. 43-027 καὶ εἰς τὰ γραφεῖα Ταξιδίων.

Ο ΕΡΡΟΛ ΦΛΥΝΝ
Ὁ ἐμψυχωτὴς τῶν μεγάλων φίλμ
1: ΚΑΠΙΤΑΙΝ ΜΠΛΟΥΝΤ
2: ΕΠΕΛΑΣΙΣ ΕΛΑΦΡΑΣ ΤΑΞΙΑΡΧΙΑΣ
3: ΠΡΙΓΚΙΨ ΚΑΙ ΠΤΩΧΟΣ
4: ΡΟΜΠΕΝ ΤΩΝ ΔΑΣΩΝ
μᾶς παρουσιάζεται τώρα στὴν ἀποθέωσί του
ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΙΓΙΔΑ
μαζὶ μὲ τὴν μεγαλύτερη δραματικὴ ἠθοποιὸ τοῦ κόσμου.
ΜΠΕΤΤΥ ΝΤΑΙΒΙΣ
(πρωταγωνίστριαν τῶν ἔργων «Στιγματισμένες Γυναῖκες» καὶ «Ζεζεμπέλ»)
Ἕνα δυνατὸ καὶ πλῆρες περιπετειῶν δραματικὸ ρομάντζο ποὺ ἀποτελεῖ ἕναν ὕμνο γιὰ τὶς δυνατὲς γυναῖκες, οἱ ὁποῖες ξέρουν νὰ θυσιάζωνται γιὰ τὸν ἔρωτα.
Σκηνοθεσία τοῦ μεγάλου σκηνοθέτου τοῦ «Μάγερλιγκ» ΑΝΑΤΟΛ ΛΙΤΒΑΚ
Μουσικὴ τοῦ Βιεννέζου μουσουργοῦ ΜΑΞ ΣΤΑΪΝΕΡ
Ταινία τῆς WARNER BROS
ΠΑΛΛΑΣ
2—4 τιμαὶ ἠλαττωμέναι

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ
ΟΣΚΑΡ ΟΥΑΪΛΔ
Ο ΙΔΑΝΙΚΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ
ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΒΔΟΜΑΣ
«ΓΚΡΕΚΑ»

ΧΟΡΕΥΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΣΜΟΣ! ΟΡΑΜΑ ΟΥΡΑΝΙΟ! ΧΑΡΜΑ! ποὺ ὅλες οἱ αἰσθήσεις παρασύρονται
ΣΤΟΥ ΧΟΡΟΥ ΤΟΝ ΙΛΙΓΓΟ
ἀπὸ τὸ ἀπαράμιλλο ζευγάρι
ΦΡΕΝΤ ΑΣΤΑΙΡ
ΤΖΙΝΤΖΕΡ ΡΟΤΖΕΡΣ
ποὺ μὲ τὸ νέο τους χορὸ ΓΙΑΜ - ΓΙΑΜ ξετρέλλαναν χθὲς ὅλη τὴν κοσμικὴ Ἀθήνα!
ΠΑΝΘΕΟΝ
2—4 τιμαὶ ἠλαττωμέναι
«ΔΙΤΣ»

SCHERK
Τὸ ἀποτέλεσμα: ὡραῖο πρόσωπο
Ὀμορφιὰ σημαίνει ἀποτέλεσμα. Ἕνα τρυφερό, καθάριο πρόσωπο προκαλεῖ παντοῦ τὸν θαυμασμὸ καὶ σᾶς δίδει τὸ εὐχάριστο συναίσθημα τῆς ὡραίας ἐμφανίσεως. Ἡ συνταγὴ γι' αὐτὸ εἶναι ἁπλῆ: Σ' ἕνα κομμάτι βαμβάκι στάζετε μερικὲς σταγόνες Λοσιὸν Προσώπου Σὲρκ καὶ καθαρίζετε καθημερινῶς τὸ πρόσωπό σας. Θὰ τὸ ἀπαλλάξετε ἀπὸ τὶς ἀκαθαρσίες καὶ τὰ μπιμπίκια ὁριστικὰ καὶ θ' ἀποκτήσετε μιὰ ὑγιᾶ καὶ φρέσκια ἐπιδερμίδα. Φιάλαι δρχ. 35.-, 55.-, 90.-, καὶ 175.-. Ἀντ)ποι: Οἶκος Μαγκριώτη.
Scherk Face Lotion

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ

Δελτίον τῆς 9ης Ἰανουαρίου κλείσιμον μεσημβρίας

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝ. ΔΑΝΕΙΩΝ

Εἰς χρυσὸν	
1881	* 3200
1884	* 3200
Μονοπωλ. Π.	2520
Παγίου .. Α.	2540
Σιδ. Π.-Λ. Α.	3050
Κεφαλ. .. Α.	3300
Μοναστηρ. Α.	1255
Θεσ.-Κων.	* 200
Ἠγγυημ. Α.	84000
Ἑλλ. Σιδ. Π.	2530
Ἀμύνης ... Α.	650
110 ἑκατ. Α.	2520
500 ἑκατομμ.	3510
Πρ. 1924 Α.	4480
Πρ. 1924 Α.	22000
Ὑδρεύσεως	81800
Σταθ. 6% Π.	4185
Στ. 1928	* 19000
Παρ. 1926 Π.	4000
Παρ. 1931 Α.	4810

Εἰς δραχμὰς	
Ἐνοποιήσεως	44.—
Πύργ.Μελ. Α.	44.—
Ναυτ. Χορ.	* 19.—
Ἐπιτάξεως Α.	52.—
75 ἑκατομ.	* 52.—
Ἀπ. μον. Α.	67.50
Ἀπαλ. πολλ.	69.50
Μεταναστ.	* 254.—
Τέκτονος Π.	68 —
Ἐντ. Γραμ.	* 70.75
Ἑλλ. υπηκ.	346.50
Ἀνταλλ. 8%	766.50
Ἀνταλλ. 6%	764.50
Πολεμοπαθ.	* 52.75
Ἀπ. Ἀγρ.Α.	503.—
Λαχειοφόρα	
Πατριωτ. ..	* 1.75
300 ἑκατ.	* 129.50
Ἀναγκ. 6½%	66.50
Ἀν. 6% Α.	62.25

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

1912 ΣΠΑΠ Π.	2150
Λιπασμ. 7½%	11300
Ἐκκ. κοιν. Π.	160
Ἐκκ. προν.	* 820

Λαχειοφόρα	
Κτημ. 1925	337.—
Κτ. 1926	* 326.—
Ἐθν. 30	* 69.—
Ἐθν. 20½	* 83.—

ΜΕΤΟΧΑΙ

Τράπεζαι	
Ἑλλάδος ...	7800
Ἀθηνῶν Π.	220
Ἐθνικῆς	64600
Ἐμπορικῆς ..	525
Ἐμπ. Πίστ. Α.	115
Καραβασίλη	* 2150
Κτηματ. Α.	1300
Λαϊκῆς .. Π.	4650
Λακωνίας .. Π.	400
Πειραιῶς Α.	211
Χίου ..... Π.	960

Σιδηρόδρομοι	
Ἠλ. Σιδ. ..	886
Θεσσαλίας ..	982
Σ.Π.Α.Π. Α.	315
Διάφ. Βιομ.	
Βιὸ	370
Γεωρ. Βιομ. Π.	214
Ἑρμῆς ... Π.	435
«Ἶρις» .. Π.	125
Χαρτοποιΐας	* 315

Βάμβαξ Ἔρια	
Ἀκές	* 160
Βάμβαξ	* 180
Βέρμιον ...	* 420
Βίκα .... Α.	1700
Ἐρ. Λεβαδ.	* 299
Ἔρια .... Π.	10
Ἐριουργία ..	323
Κυρελλα .. Α.	445
Κλ. Θεσσ. Π.	1800
Λαν.-Κύρτση Π.	1650
Γιατραίκη ...	1180
Πλ. Μαρκεζ.	* 160
Ὑφαντουρ. Π.	1950
Ὑφ. Τρικκ. Α.	125
Μέταξα	
Ἀθηναΐς ...	131
Ἔτμα ... Π.	850
Ναυανσηλ	* 1325
Χρυσαλλίς Π.	123
Οἰκον. Ἐπιχ.	
Γεν. Ἐπιχ.	* 490
Ἐργοληπτική	* 40
Ἔργον ... Π.	252
Ἔρρα .... Π.	500
Καψαμπέλης Π.	20
Κέκροψ .. Π.	470
Πρώτη Οἰκ. Π.	145
Τέκτων	75
Οἰκοδ. Ὑλῶν	
Ἄτλας	366
Ἡρακλῆς ...	1460
Κύκλωψ ... Π.	67
Τιτὰν .... Α.	1260
Κινητ. Δυναμ.	
Ἀεριοφ. Π.	9500
Ἠλ. Ἑταιρ.	325
Ἠλ. (Ἐπικ.)	* 40
Λαμπτήρων Π.	815
Παγοπ. Πατ. Π.	140
Ψυγ. Θεσσαλ.	* 150
Ψυγ. Πειρ. Π.	380
Διάφοροι	
Κονσερβῶν Α.	785
Φίξ	* 790

Χημ. Προϊόντων	
Ἀνατολή Α.	265
Αἴολος	* 200
Καισάρη ..	* 900
Π. «Ἀθηνᾶ» Α.	720
Λιπασμάτων .	1715
Πυριτιδοπ. ..	3250
Χημικῆς ...	* 155
Χρωματουργ.	925
..ατερ. ξύλου	
Ἑλλούλ ...	* 17
Γεωργ. & Σέκ. Π.	35
Μηχ. Ἐπιχ.	
Βασιλειάδη Π.	1150
Ἑστια ... Π.	180
Μεταλλουργ. Π.	400
Σταυριαν. Α.	6600
Οἰνοποιητικαί	
Ἕνωσις .. Π.	103
Θεσσαλική Α.	310
Καμπᾶ ... Α.	468
Οἰνοπνευματοπ.	340
Οἴνων	1015
Ἀλευροποιητ.	
Εὐαγγελίστρ.Α.	335
Εὐρωίας .. Α.	220
Ζύμαι .... Α.	800
Κυλινδρομ. Α.	275
Ἐμπορίου	
Αὐτ. Ἀθηνᾶ Π.	50
Γεν. Ἀποθ. Α.	300
Προμηθεύς Α.	365
Ὑπ. Προσ.	* 3200
Μεταλλείων	
Ἐπ. κοιναί Α.	122
Ἐπ. προν. Π.	150
Μεταλλείων	* 590
Καπνοβιομ.	
Βιομ.Καπν. Α.	410
Ναυτιλίας	
Ἐθν. Ἀτμοπλ.	* 14
Διώρυγος .. Π.	220
Κορκόδειλος Π.	50
Μιχαληνός Α.	1530

ΣΗΜ. Α = Ἀγορασταί. Π = Πωληταί. * = Ἡ τιμὴ τῶν μετοχῶν τούτων εἶνε παλαιά, μὴ σημειωθείσης νέας

ΤΟ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

Δελτίον Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος τῆς 9ης Ἰανουαρίου 1939

Ἐπὶ	Ἀγορὰ	Πώλησις
Λονδίνου	546.—	550.—
Ν. Ὑόρκης	116.70	117.70
Παρισίων	3.07	3.13
Ζυρίχης	26.40	26.65
Ἀμστερνταμ	63.50	64.10
Στοκχόλμης	28.10	28.35
Βρυξελλῶν	3.96	4.—
Ἀλεξανδρείας	560.—	564.—
Κορυτσᾶς	38.40	38.90
Μοντρεάλ	115.—	116.—
ΤΙΜΑΙ ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΑΙ		
Βουκουρεστίου	0.80	0.85
Σόφιας	1.40	1.45
ΤΙΜΑΙ ΚΛΗΡΙΓΚ		
Βερολίνου *	42.—	43.—
Παρισίων	3.07	3.13
Μιλάνου	5.88	5.94
Πράγας	3.96	4.—
Ζυρίχης	26.40	26.65
Βρυξελλῶν	3.98	4.02
Βουδαπέστης	24.34	24.86
Βελιγραδίου	2.66	2.69
Κων)πόλεως	93.50	94.50
Βαρσοβίας	21.12	21.32
Ἑλσιγκφορς	2.40	2.45
Κόβνο	19.30	19.80

ΑΙ ΔΙΑΚΥΜΑΝΘΕΙΣΑΙ ΑΞΙΑΙ

ΤΙΤΛΟΙ	ΑΝΩΤ.	ΚΑΤΩΤ.	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 9)1	7)1
110 ἑκατομμ.	2525	2520	2520	2575
500 ἑκατομμ.	3515	3505	3510	3545
Ἀνταλλαξίμων	768	766	766.50	768
Ἑλλάδος	7810	7790	7800	7800
Ἐμπορικῆς	525	524	525	528
Ἠλ. Σιδηρ.	887	885	886	887
Σιδ. Θεσσαλίας	999	982	982	1000
Σ.Π.Α.Π.	313	312	313	316
Λιπασμάτων	1725	1715	1715	1735
Χημικῆς	930	925	925	936
Ἄτλαντος	370	365	366	373
Ἡρακλέους	1465	1460	1460	1470
Οἰνοπνευματοπ.	347	339	340	349
Οἴνων	1025	1015	1015	1035
Ἠλεκτρικῆς	328	325	325	331
Βιὸ	375	370	370	377

Τίτλοι ἐκτὸς Χρηματιστηρίου

Αἱ ὁμολογίαι τῆς Κτηματικῆς ἐτιμῶντο χθὲς 9.150 αἱ πολλαπλαῖ καὶ 10.200 αἱ μοναί. (Ἄνευ εὐθύνης τῆς ἐφημερίδος).

Γνωστοποίησις

Ἡ Ἐμπορικὴ Τράπεζα ἀνακοινοῖ ὅτι διανέμει νέον φύλλον μερισματαποδείξεων ὑπ' ἀριθ. 61—90 ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ τῶν μετοχῶν.

ΤΑ ΞΕΝΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΥ

Ἡ ἀγορὰ ἦτο ἥσυχος. Τὰ βρεταννικὰ δάνεια ἀπώλεσαν καὶ πάλιν μερικὰ ἑκατοστά. Αἱ βιομηχανικαὶ μετὰ σταθερότητα ὑπεχώρησαν. Αἱ μετοχαὶ χρυσωρυχείων ἦσαν κρατημέναι.

	4)1	5)1
Funding	107.7)16	107.1)4
Consols 2 ½%	70.1)16	70.
Consolid 4%	104.9)16	104.3)8
Conversion 3½%	98.3)8	98.1)8
War Loan	97.11)16	97.7)16
Midlan	9.25)32	9.25)32
Westminst	91.0	91.0
Coats	36.0	36.0
Imper. Chemical	30.6	30.7.1)2
Brit. am. Tobacco	4.3)4	4.25)32

ΚΑΪΡΟΥ

	4)1	5)1
Land Bank	2.7)8	2.29)32
National Bank	30.1)8	30.3)8
Dette Unifiée	82.3)8	82.
Κρεντὶ Φονσιὲρ	595	594
Κρεντὶ Φονσιὲρ 1903	302 ½	303
Τράπεζα Ἀθηνῶν	7 ¾	7 ½

ΠΑΡΙΣΙΩΝ

Μετὰ τὴν σταθερότητα, ἡ ἀγορὰ ἀνετιμήθη, σημειώσασα οὐσιώδεις διαφοράς. Αἱ ρανται ἦσαν σταθεραί.

	5)1	6)1
Rente 3%	[illegible]	[illegible]
» 4% 1925	159.50	161.75
Banque de France	8.930	9.010
Credit Lyonnais	1.745	1.760

ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ

Ἡ ἀγορὰ ἤνοιξε ἄρρυθμος. Κατόπιν ἡ ἀγορὰ ἦτο κρατημένη.

	4)1	5)1
U. S. Steel	69.1,4	69.3)8
Ceneral Motors	50.	51.
Am Tel & Tel	149 3)4	150.3)4
Radio	8.3)8	8.1)4
Westinghouse	118.3)8	119.1)2
Elektric Bond a. Sh.	11.1)4	12.
Canadian Pacific	6.	6.
Pennsylvania	23.7)8	24.1)8
Chrysler	82.7)8	83.7)8
Standard Oil N. J.	53.	52.1)8
Bethlehem Steel	78.1)4	79.1)2
Montgomery W.	50.3)4	50.7)8
Du Pont	153.1)4	156.

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

Ν. ΥΟΡΚΗ (Ἄνοιγμα 9ης).— Λονδίνου 467 3)8, Παρισίων 263 11)16, Βερολίνου 40.10, Ὀλλανδίας 54.40 1)2, Βρυξελλῶν 16.89 1)2, Ἰταλίας 526 1)4, Ζυρίχης 22.58.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (Κλείσιμον 9ης).— Νέας Ὑόρκης 467.34, Παρισίων 177.26, Βερολίνου 11.665, Ὀλλανδίας 8.59.06, Βρυξελλῶν 27.677, Ἰταλίας 88.81, Ζυρίχης 20.685.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ

Κλείσιμον 7ης Ἰανουαρίου

ΒΑΜΒΑΞ. Ν. Ὑόρκη. Ἰανουάριος 8.39, Μάρτιος 8.41, Μάϊος 8.16, Ἰούλιος 7.94, Ὀκτώβριος 7.42.

ΖΑΚΧΑΡΕΙΣ. Ν. Ὑόρκη. Μάρτιος 1.12, Μάϊος 1.12 1)2, Ἰούλιος 1.12 1)2, Σεπτέμβριος 1.12 1)2.

ΣΙΤΟΣ. Σικάγον. Μάϊος 69 3)8, Ἰούλιος 69 1)2, Σεπτέμβριος 70 3)8. Βίννιπεγκ. Μάϊος 62 1)2, Ἰούλιος 63 1)8, Ὀκτώβριος 63 3)8.

ΚΑΦΕΔΕΣ. Ν. Ὑόρκη. Μάρτιος 4.24, Μάϊος 4.29, Ἰούλιος 4.32, Σεπτέμβριος 4.33.

Ἄνοιγμα 9ης Ἰανουαρίου

ΒΑΜΒΑΞ. Ἀλεξάνδρεια. Φεβρουάριος 10.30, Μάρτιος 12.62, Ἀπρίλιος 10.39, Μάϊος 12.85, Αὔγουστος 10.17. Λίβερπουλ. Ἰανουάριος 4.84, Μάρτιος 4.81—82, Μάϊος 4.76, Ἰούλιος 4.63—64, Ὀκτώβριος 4.46.

Ν. Ὑόρκη. Μάρτιος 8.34—35, Μάϊος 8.08—09, Ἰούλιος 7.82—83, Ὀκτώβριος 7.32—33.

ΖΑΚΧΑΡΕΙΣ. Ν. Ὑόρκη. Μάρτιος 1.11, Μάϊος 1.12, Ἰούλιος 1.12, Σεπτέμβριος 1.12.

ΣΙΤΟΣ. Λίβερπουλ. Μάρτιος 4.7 1)2, Μάϊος 4.7 5)8. Σικάγον. Μάϊος 69, Ἰούλιος 69, Σεπτέμβριος 70. Βίννιπεγκ. Μάϊος 62, Ἰούλιος 62 3)4, Ὀκτώβριος 63.

ΚΑΟΥΤΣΟΥΚ. Λονδῖνον. Ἰανουάριος 8 1)16, Φεβρουάριος 8 1)8, Ἀπρίλιος 8 1)4, Ἰούλιος 8 5)16, Ὀκτώβριος 8 3)8.

Κλείσιμον 9ης Ἰανουαρίου

ΒΑΜΒΑΞ. Ἀλεξάνδρεια. Ἰανουάριος 12.05, Φεβρουάριος 10.20, Μάρτιος 12.41, Ἀπρίλιος 10.28, Μάϊος 12.66, Ἰούνιος 10.36, Αὔγουστος 10.08.

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

Η ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ κ. ΜΕΤΑΞΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΡΧΙΑΣ

ΣΙΔΗΡΟΚΑΣΤΡΟΝ.— Σήμερον τὴν πρωΐαν ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ ἑορτῇ τοῦ κ. προέδρου τῆς κυβερνήσεως ἐτελέσθη ἐνταῦθα εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγ. Γεωργίου περὶ τὴν 10ην ὥραν πρὸ μεσημβρίας πρωτοβουλίᾳ τῆς Ε. Ο. Ν. Σιδηροκάστρου πάνδημος δοξολογία, εἰς ἣν παρέστησαν κληθεῖσαι ἅπασαι αἱ ἀρχαὶ καὶ πλῆθος κόσμου. Κατ' αὐτὴν ὡμίλησεν ὁ ὑποδιοικητὴς τῆς Ε. Ο. Ν. ἐξάρας ἔργον ἑορτάζοντος ἐν συνδυασμῷ πρὸς προορισμὸν Ε.Ο.Ν. Λόγῳ τοῦ καιροῦ ἐματαιώθη ἡ παρέλασις τῆς Ε.Ο.Ν. καὶ τῶν σχολείων. Μετὰ τὴν δοξολογίαν ἐπηκολούθησε δεξίωσις εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ κινηματογράφου κατακλυσθεῖσαν ὑπὸ κόσμου, ὅπου ὡμίλησεν ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος ἐξάρας τὸ ἔργον τοῦ κ. προέδρου τῆς κυβερνήσεως, ὁ σεβ. μητροπολίτης καὶ ὁ ἔπαρχος. Ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ ἑορτάζοντος ἐθνικοῦ κυβερνήτου ὑπεδέχθησαν τοὺς λόγους.

ΔΙΔΥΜΟΤΕΙΧΟΝ.— Εἰς ἅπασαν τὴν περιφέρειαν τῆς ἐπαρχίας Διδυμοτείχου ἐτελέσθησαν πάνδημοι δοξολογίαι ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ ἑορτῇ τοῦ ἐθνικοῦ κυβερνήτου κ. Ἰω. Μεταξᾶ. Πλήθη λαοῦ εἰς τοὺς ναοὺς ἐδεήθησαν ἐν κατανύξει ὑπὲρ τῆς μακροημερεύσεως καὶ ὁλοκληρώσεως τοῦ ἔργου τῆς ἐθνικῆς ἀναδημιουργίας. Ὁ ἑορτασμὸς εἰς τὴν Ὀρεστιάδα καὶ τὴν ὕπαιθρον εἶχεν ὁλοκληρωτικὴν τὴν συμμετοχὴν τοῦ λαοῦ, ὅστις ηὐχήθη μὲ εἰλικρινῆ αἰσθήματα εὐγνωμοσύνης ὑπὲρ τῆς ὑγείας τοῦ κ. Ι. Μεταξᾶ. Ἡ ἁπανταχοῦ τῆς ἐπαρχίας ἐμφάνισις τῆς Ε. Ο. Ν. ἐλάμπρυνε τὴν ἑορτήν, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ὁποίας ὁ λαὸς ἐξεδήλωσε τὴν χαρὰν καὶ τὸν ἐνθουσιασμόν του διὰ τὴν συντελουμένην ἐθνικὴν ἀναγέννησιν ὑπὸ τὴν σημερινὴν διακυβέρνησιν τοῦ κ. Μεταξᾶ.

ΦΑΝΑΡΙΟΝ.— Γενικαὶ συνελεύσεις συνεταιρισμῶν πωλήσεως καπνοῦ Φαναρίου, Γεωργικῆς τραπέζης Φαναρίου καὶ γεωργικοῦ πιστωτικοῦ συνεταιρισμοῦ Φαναρίου συνελθοῦσαι εἰς ἔκτακτον γενικὴν συνέλευσιν σήμερον ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ ἑορτῇ ἐθνάρχου, ψηφίζουν: ἐκφράζουν πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν πρὸς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ κράτους, εὔχονται ὅπως ὁ Ὕψιστος δώσῃ χαρὰν καὶ μακροβιότητα ἵνα ὁλοκληρώσῃ τὸ γιγάντειον ἔργον τῆς ἀναπλάσεως τοῦ ἔθνους καὶ διαδηλοῦν τὸν ἐνθουσιασμὸν καὶ τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ συνεταιρισμένου γεωργικοῦ κόσμου ἐπὶ τῇ σημερινῇ ἱστορικῇ ἡμέρᾳ.

ΚΟΜΟΤΙΝΗ.— Διοικητικὸν συμβούλιον ἑνώσεώς μας μεθ' ὁλοκλήρου προσωπικοῦ αὐτῆς καὶ ἀντιπροσωπειῶν συνεταιρισμῶν δυνάμεώς της μετέσχε μετὰ λαβάρων καὶ σημαιῶν σημερινῆς ἐπ' ὀνομαστικῇ ὑμῶν ἑορτῇ δοξολογίας. Συμβούλια συνεταιρισμῶν μας μετὰ συνεταιρισμένων ἀγροτῶν μετέσχον δοξολογίας χωρίων ἑορτάζοντες μετ' ἐξάλλου ἐνθουσιασμοῦ ὀνομαστικὴν ἐπέτειον μεγάλου ἀρχηγοῦ. Τὴν δοξολογίαν τῆς Κομοτινῆς ἐπηκολούθησε συγκέντρωσις ἐνθουσιώντων ἀγροτῶν εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἑνώσεως, τιμηθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἀναπληρωτοῦ ὑπουργοῦ Θράκης, καθ' ἣν ἔλαβον χώραν συγκινητικαὶ ἐκδηλώσεις ἀφοσιώσεως ἀγάπης καὶ λατρείας. Παναγροτικὸς συναγερμὸς ὑπαίθρου ἐξ ἐνθουσιασμοῦ ἀποτελεῖ τρανὴν ἀπόδειξιν τῶν ἀρρήκτων ψυχικῶν καὶ ἰδεολογικῶν δεσμῶν κυβερνήτου καὶ κυβερνωμένων. Χρόνια πολλὰ ἀρχηγέ.

ΑΤΑΛΑΝΤΗ.— Λίαν συγκεκινημένος γνωρίζω ὑμῖν πρωτοφανῆ παλλαϊκὴν συμμετοχὴν εἰς δοξολογίαν πρὸς ἑορτασμὸν ὀνομαστικῆς ἑορτῆς τοῦ ἐθνικοῦ μας κυβερνήτου. Ὁ ἔξαλλος ἐνθουσιασμὸς καὶ ἡ ἀθρόα συμμετοχὴ τοῦ λαοῦ τῆς Ἀταλάντης ἔδειξαν περιτράνως ἀκλόνητον πίστιν καὶ ἀφοσίωσίν του εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ σωτῆρος τῆς Πατρίδος.

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ.— Ὁ πανηγυρισμὸς τῆς ὀνομαστικῆς ἑορτῆς τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς κυβερνήσεως κ. Ι. Μεταξᾶ ἐσυνεχίσθη καὶ κατὰ τὴν νύκτα. Εἰς τὰ διάφορα τμήματα τῆς πόλεως φίλοι παρεκάθησαν εἰς κοινὰ γεύματα. Κατὰ τὸ παρατεθὲν εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ ξενοδοχείου «Μεντιτερανέαν» γεῦμα παρεκάθησαν αἱ ἀρχαὶ καὶ ὑπερτριακόσια ἄτομα. Κατὰ τὰ ἐπιδόρπια, μετὰ τὰς προπόσεις τῶν κ. κ. προέδρου, γεν. γραμματέως τῆς Ἐθνικῆς Ἑταιρείας καὶ τοῦ ἐπιτελάρχου τῆς Ε.Ο.Ν., ἐξεφώνησεν ἐμπνευσμένον λόγον ὁ ὑπουργὸς γεν. διοικητὴς κ. Κυριμῆς. «Εἰσήλθομεν, εἶπε, εἰς τὸ 1939 νικηταί. Ἐνικήσαμεν, διότι ἐξηλείψαμεν ἀπὸ τὰς ψυχὰς τῶν Ἑλλήνων τὰ μίση, ἐνικήσαμεν διότι βλέπομεν μίαν Ἑλλάδα ὁμονοοῦσαν καὶ ἀγαπημένην, ἐνικήσαμεν διότι συνετρίψαμεν τὰς σκοτεινὰς δυνάμεις, ἐνικήσαμεν, διότι ὁ στρατός μας, τὸ καμάρι τοῦ ἔθνους, εἶνε ἕτοιμος νὰ ὑπερασπισθῇ τὸ πάτριον ἔδαφος ἐὰν ποτὲ ἤθελε παραστῇ πρὸς τοῦτο ἀνάγκη, ἐνικήσαμεν, διότι ἐξυψώσαμεν τὸ βιοτικὸν ἐπίπεδον τῶν ἐργατῶν καὶ ὑπαλλήλων καὶ τῶν ἀγροτῶν καὶ γενικῶς τῶν ἐργαζομένων τάξεων, ἐνικήσαμεν, διότι ἀπηλλάξαμεν τοὺς ἀγρότας ἀπὸ τὰ διάφορα παράσιτα καὶ τοὺς ἐκάμαμε νὰ ἀγαπήσουν τὴν ἑλληνικὴν γῆν, ἐνικήσαμεν, διότι 500 χιλιάδες μέλη τῆς Νεολαίας ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς χώρας εἶνε ἕτοιμα νὰ ὑπερασπίσουν τὰ ἀθάνατα ἰδανικὰ τῆς Ἑλλάδος, ἐνικήσαμεν διότι ἐξηλείψαμεν τὰ διάφορα ἐρωτηματικὰ ἀπὸ τὰ πρόσωπα τῶν Ἑλλήνων καὶ τοὺς ἐνεπνεύσαμεν τὴν πίστιν διὰ τὴν ἐμπέδωσιν τῆς ἀσφαλείας τῆς χώρας, ἐνικήσαμεν διότι εἰς πολλὰ μέρη αἱ φυλακαὶ τοῦ κράτους ἔχουν ὑψώσει λευκὴν σημαίαν, ἐνικήσαμεν πρὸς ὅλας τὰς κατευθύνσεις. Καὶ ἂν ποτὲ κύριοι ἀξιωματικοί, διανοούμενοι, ἐργάται καὶ ἀγρόται, ἀπὸ τοὺς νόμους τῆς φύσεως μόνον ἀπέλθωμεν καὶ ἡμεῖς, σᾶς ἐξορκίζω νὰ ἀκολουθήσετε τὸν δρόμον ποὺ ἐξέλεξε καὶ ἐχάραξεν ὁ μεγάλος μας ἀρχηγός, ὁ Ι. Μεταξᾶς». Τέλος οἱ συνδαιτημόνες ἐνέκριναν τὸ κάτωθι τηλεγράφημα, ὅπερ ἀπεστάλη πρὸς τὸν ἑορτάζοντα ἐθνικὸν κυβερνήτην: «Ὑπουργὸς γενικὸς διοικητὴς Μακεδονίας, στρατηγὸς Γ' Σώματος Στρατοῦ καὶ λοιποὶ στρατηγοί, Μητροπολίτης, Δήμαρχος Θεσσαλονίκης μεθ' ἁπασῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν, διοίκησις κέντρου μετὰ τετρακοσίων καὶ πλέον μελῶν τοῦ κέντρου, τομεῖς Ἐθνικῆς Ἑταιρείας, ἑορτάζοντες ὑμετέραν ὀνομαστικὴν ἑορτὴν εἰς κοινὸν δεῖπνον, παρατεθὲν ὑπὸ τῶν μελῶν τῆς Ἐθνικῆς Ἑταιρείας, εὔχονται ὑμῖν μακροζωΐαν πρὸς ἀποπεράτωσιν μεγαλειώδους ἔργου ὑμῶν ἀναγεννήσεως φιλτάτης πατρίδος. Ζήτω ὁ μέγας ἀρχηγός». Διαρκοῦντος τοῦ γεύματος, ἐλήφθησαν πλεῖστα τηλεγραφήματα ἐκ τῆς ὑπαίθρου, ἀναγγέλλοντα τὸν ἑορτασμόν.

ΚΑΤΕΡΙΝΗ. Σήμερον 11ην π.μ. ἐγένετο δοξολογία ἐν τῷ κεντρικῷ ναῷ τῆς Ἁγίας Ἀναλήψεως. Παρέστησαν ἅπασαι αἱ δημόσιαι ἀρχαί, ἡ ἐθνικὴ Ἑταιρεία, ἡ ὀργάνωσις τῆς Ε. Ο. Ν., ἡ Ὁμοσπονδία Ἐμποροεπαγγελματιῶν Κατερίνης, ἡ Ἕνωσις Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν Κατερίνης, ἅπαντα τὰ σωματεῖα Κατερίνης, οἱ γεωργικοὶ συνεταιρισμοί, καὶ ὁ λαός. Ἡ λιτανεία ἐγένετο κατανυκτική. Ἄκρατος ἐνθουσιασμὸς κατεῖχε τὸ ἐκκλησίασμα. Μετὰ τὴν δοξολογίαν ὡμίλησαν οἱ κ.κ. δήμαρχος, ὁ περιφερειακὸς διοικητὴς τῆς Ε.Ο.Ν. καὶ ὁ διευθυντὴς τῆς Ἑνώσεως Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν. Ὁ κ. δήμαρχος εἶπε τὰ ἑξῆς περίπου: «Ταύτην τὴν στιγμὴν εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μικρὰς καὶ μεγάλας ὡς ἐκ συνθήματος οἱ κώδωνες καλοῦσι τοὺς κατοίκους εἰς δέησιν ἵνα οὗτοι εὐλαβῶς ἀποτίσωσιν ἕνα φόρον, φόρον τιμῆς, φόρον εὐγνωμοσύνης, φόρον σεβασμοῦ, πρὸς τὸν ἐθνικὸν κυβερνήτην, τὸν Ἰωάννην Μεταξᾶν, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ὀνομαστικῆς του ἑορτῆς. Εἶνε ἡ ἀπότισις τοῦ φόρου τούτου ἐπιβεβλημένη, ἐπιτακτική, ἀπαραίτητος. Ἀποτελεῖ ὑψίστην ὑποχρέωσιν, ὕψιστον καθῆκον τοῦ πολίτου, διότι ὁ ἑορτάζων σήμερον Ἰωάννης Μεταξᾶς εἶνε ὁ διαπρεπὴς στρατιώτης τῆς χθές, ὁ διορατικός, ὁ προφητικὸς πολιτικός, ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ἔσχε τὸ θάρρος μίαν ἡμέραν ἐντὸς τῆς αἰθούσης τῆς Βουλῆς, ὅπου ἡ ἐξαχρείωσις, ἡ πώρωσις δεσμίους ἐκράτει τὰς ψυχὰς τῶν κομμάτων, νὰ ὑψώσῃ τὸ ἀνάστημά του, νὰ βροντοφωνήσῃ διὰ τοὺς κινδύνους, τοὺς ὁποίους διέτρεχε τὸ ἔθνος καὶ νὰ ἀποδώσῃ ὅλα τὰ δεινὰ εἰς τὸ κοινοβουλευτικὸν πολίτευμα, τὸ ὁποῖον εἶχε παρεκκλίνει τοῦ προορισμοῦ του καὶ νὰ ὑποδείξῃ τὰ πρὸς σωτηρίαν ληπτέα μέτρα. Ὅταν ἔφθασε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου δὲν ἐλιποψύχησε, δὲν ἐδειλίασε, ἀλλὰ εἰς τὰς στιβαρὰς του χεῖρας ἁρπάσας τὸ πηδάλιον τοῦ κλυδωνιζομένου σκάφους ὡδήγησε τοῦτο εἰς τὸν λιμένα τῆς σωτηρίας. Καὶ εἴδομεν κατὰ τὸ βραχὺ τῆς κυβερνήσεώς του χρονικὸν διάστημα ἔργα τεράστια εἰς ὅλας τὰς ἐκφράσεις τῆς πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς ζωῆς τῆς Ἑλλάδος. Τὰ ὀχυρωματικά μας ἔργα, τὰ ὁποῖα διὰ τὴν τελειότητά των ἑλκύουν τὸν θαυμασμὸν καὶ αὐτῶν τῶν εἰδικῶν ἔκλεισαν τὰς πύλας πρὸς τὸν ἐχθρὸν καὶ ἔφεραν εἰς τὸν λαὸν τῆς Ἑλλάδος τὴν γαλήνην τῆς ζωῆς, τὴν γαλήνην τῆς ψυχῆς στοιχεῖον ἀπαραίτητον διὰ τὴν εὐημερίαν καὶ τὴν πρόοδον τοῦ ἔθνους. Τὰ προστατευτικὰ ὑπὲρ τῆς γεωργίας, τῆς βιομηχανίας ἔργα, τὰ ληφθέντα τοιαῦτα ὑπὲρ τοῦ ἐργάτου, τὰ τεράστια τῆς κοινωνικῆς προνοίας ἔργα, τὰ συγκοινωνιακὰ καὶ τὰ ἀποξηραντικὰ καὶ ἀξιοποιήσεως τῶν γαιῶν ἔργα, αἱ κοινωνικαὶ ἀσφαλίσεις καὶ πλεῖστα ἄλλα πολλοστημόριον τῶν ὁποίων οὐδὲ ν' ἀτενίσωσι ἐπεχείρησαν ποτὲ αἱ πρῶται κυβερνήσεις, παρέχουσι τὴν εἰκόνα τῆς θεληματικότητος καὶ ἀξίας τοῦ ἑορτάζοντος σήμερον μεγάλου κυβερνήτου μας. Δι' ὃ τὸ ἔθνος σύσσωμον ἀποτίει φόρον τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης ταύτην τὴν στιγμὴν καὶ εὔχεται ὑπὲρ ὑγείας καὶ μακροημερεύσεως τοῦ μεγίστου κυβερνήτου καὶ ἀναφωνεῖ μεθ' ἡμῶν: ζήτω ὁ μέγας ἐθνικός μας κυβερνήτης».

ΤΙ ΘΑ ΖΗΤΗΣΗ Ο ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΣΑΜΠΕΡΛΑΙΝ ;

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

ἰταλικῶν ἀξιώσεων. Ἀναφορικῶς πρὸς τὸ κατ' ἐπανάληψιν λεχθὲν ὅτι κατὰ τὰς ἐν Ρώμῃ συνομιλίας θὰ γίνῃ λόγος καὶ περὶ πιθανῆς ἐπεκτάσεως τῶν ἀγγλοϊταλικῶν ἐμπορικῶν σχέσεων, οἱ «Τάϊμς» παρατηροῦν ὅτι ἀπὸ τῆς ἀγγλικῆς πλευρᾶς οὐδεμία ἰδιαιτέρα προετοιμασία ἐγένετο πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην. Ὁπωσδήποτε δὲν διαψεύδεται ὅτι τὰ οἰκονομικὰ ζητήματα πιθανὸν νὰ ἀπασχολήσουν τὰς ἐν Ρώμῃ συνομιλίας.

Κατὰ τοὺς «Τάϊμς», ἡ συνάντησις τῆς Ρώμης ἀποτελεῖ νέαν ἀπόδειξιν τοῦ γεγονότος ὅτι ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἀρνεῖται νὰ ἀποκλείσῃ τὴν πιθανότητα συνεννοήσεως μὲ ἄλλα κράτη ἁπλῶς καὶ μόνον διότι ταῦτα διαφέρουν ὡς πρὸς τὸ κυβερνητικὸν σύστημα. Ἡ ἐφημερὶς φρονεῖ ὅτι ἀπ' εὐθείας συνομιλίαι δύνανται ν' ἀπομακρύνουν πολλὰ ἐμπόδια. Ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις —προσθέτουν οἱ «Τάϊμς» — δὲν ἀποβλέπει εἰς τὸ νὰ προκαλέσῃ διχασμὸν μεταξὺ Ρώμης καὶ Βερολίνου. Τὸ ἔργον τοῦ κ. Τσάμπερλαιν θὰ εἶνε κυρίως βολιδοσκόπησις τοῦ ἐδάφους. «Ὁπωσδήποτε— ἐπιλέγουν οἱ «Τάϊμς» — αἱ συνομιλίαι τῆς Ρώμης θὰ ἐξελιχθοῦν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πνεύματος τοῦ Μονάχου καὶ τῆς ἀγγλοϊταλικῆς συμφωνίας καὶ ὑπάρχουν μεγάλαι πιθανότητες ὅτι θὰ καταλήξουν εἰς ἀποτέλεσμα».

Ὁ «Ἡμερήσιος Τηλέγραφος» παρατηρεῖ τὰ ἑξῆς: «Αἱ φῆμαι, κατὰ τὰς ὁποίας ὁ κ. Τσάμπερλαιν θὰ ἀναχωρήσῃ εἰς Ρώμην μὲ τὴν πρόθεσιν νὰ ἀποδεχθῇ «παζάρευμα» ἀναφορικῶς πρὸς τὴν ἀποχώρησιν τῶν Ἰταλῶν ἐθελοντῶν ἐξ Ἰσπανίας, εἶνε ἀβάσιμοι. Ἡ ἀναγνώρισις δικαιωμάτων ἐμπολέμου ἐξακολουθεῖ νὰ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν πλήρη ἀπομάκρυνσιν τῶν ξένων ἐθελοντῶν ἐξ Ἰσπανίας, τῆς ἀποχωρήσεως τῶν Γερμανῶν ἐθελοντῶν οὔσης ἀναγκαίας, ὡς καὶ τῆς τῶν Ἰταλῶν». Ἡ ἐφημερὶς ἐν συνεχείᾳ λέγει ὅτι τὸ ταξίδιον τῶν Ἄγγλων ὑπουργῶν δὲν γίνεται διὰ νὰ φέρῃ τὴν Ἰταλίαν ἔξω τοῦ ἄξονος Ρώμης — Βερολίνου, οὔτε διὰ νὰ ἀποθαρρύνῃ τὴν ἀντίστασιν τῆς Γαλλίας κατὰ τῶν ἀξιώσεων αἱ ὁποῖαι διετυπώθησαν ἐν τῇ ἰταλικῇ βουλῇ καὶ τῷ ἰταλικῷ τύπῳ. «Ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις —λέγει ἡ ἐφημερὶς—ἔλαβε κατηγορηματικὰς διαβεβαιώσεις περὶ τῆς στάσεως τῆς κυβερνήσεως τοῦ Λονδίνου ἔναντι τῆς γαλλοϊταλικῆς διαφορᾶς. Καίτοι ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἐπιθυμεῖ ὅπως ἴδῃ τὴν ἀγγλοϊταλικὴν συμφωνίαν συμπληρουμένην διὰ γαλλοϊταλικῆς τοιαύτης, δὲν παραγνωρίζει τὸ κακόν, τὸ ὁποῖον προυξένησεν ἡ πρόσφατος ἐκστρατεία τοῦ ἰταλικοῦ τύπου. Ἡ κυβέρνησις τοῦ Λονδίνου, χαίρουσα διότι ἡ ἰταλικὴ κυβέρνησις ἀπεδοκίμασε τὴν ἐκστρατείαν ταύτην, φρονεῖ ὁπωσδήποτε ὅτι τὰ ἀναγραφέντα ἐν τῷ τύπῳ δὲν εἶνε εὔκολον νὰ λησμονηθοῦν». Ἡ ἐφημερὶς καταλήγουσα λέγει ὅτι τὴν στιγμὴν ταύτην δὲν ὑπάρχει ζήτημα ἀγγλικῆς μεσολαβήσεως μεταξὺ τῶν δύο κυβερνήσεων.

ΡΩΜΗ, 9. (Ἀθην. Πρακτ.) — Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κόμης Τσιάνο ἐδέχθη χθὲς τὸν πρεσβευτὴν τῆς Ἀγγλίας λόρδον Πέρθ, ὁ ὁποῖος ἀνεκοίνωσεν αὐτῷ ἐπισήμως τὰ τοῦ ταξιδίου τῶν κ.κ. Τσάμπερλαιν καὶ Χάλιφαξ εἰς τὴν ἰταλικὴν πρωτεύουσαν. Ἐν τῷ μεταξὺ κατὰ τὰς πληροφορίας τοῦ ἀνταποκριτοῦ τοῦ ἡμιεπισήμου γερμανικοῦ πρακτορείου, εἰς τὴν Ρώμην ὑπογραμμίζεται, ἐν σχέσει πρὸς τὰς δηλώσεις αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο ἐν Παρισίοις ὡς πρὸς τὸ ταξίδιον τοῦ κ. Τσάμπερλαιν καὶ κατὰ τὰς ὁποίας ἡ Γαλλία θὰ ἀρνηθῇ πᾶσαν μεσολάβησιν ἀπὸ μέρους τῆς Ἀγγλίας, ὅτι τὰ γεγονότα θ' ἀκολουθήσουν κατ' ἀνάγκην τὴν πορείαν των. Τὸ ταξίδιον τοῦ κ. Νταλαντιὲ δὲν διηυθέτησε τὸ γαλλοϊταλικὸν πρόβλημα, ἀλλὰ τοὐναντίον κατέστησε πλέον ἐξοφθάλμους τὰς ἀντιθέσεις. Ἐξ ἄλλου πιστεύεται ὅτι ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις θὰ εἶνε ἴσως ἑτοίμη νὰ ἀναγνωρίσῃ εἰς τὸν στρατηγὸν Φράνκο δικαιώματα ἐμπολέμου ἢ ἐν πάσῃ περιπτώσει νὰ συζητήσῃ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου. Ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ ἡμιεπισήμου γερμανικοῦ πρακτορείου λέγει ἐν τέλει ὅτι ἡ ἐπίσκεψις τῆς γαλλικῆς ἀντιπροσωπείας εἰς τὴν Καταλανίαν ἐνίσχυσεν ἐν Ρώμῃ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ κατάστασις ἐν Ἰσπανίᾳ δὲν φαίνεται ὅτι θὰ βελτιωθῇ συντόμως.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 9. (Ἀθην. Πρακτ.). —Τὸ πρακτορεῖον Χαβὰς πληροφορεῖται ἐκ Βερολίνου, ὅτι εἰς τὰς παραμονὰς τοῦ ταξιδίου τοῦ κ. Τσάμπερλαιν εἰς Ρώμην ὁ γερμανικὸς τύπος ὑπογραμμίζει τὰ σχόλια τῶν ἰταλικῶν ἐφημερίδων βεβαιῶν ὅτι «ἡ Ἰταλία θὰ ἐπιτύχῃ κατὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον τρόπον ἱκανοποίησιν τῶν ἀξιώσεών της». Ταὐτοχρόνως ὁ γερμανικὸς τύπος προσπαθεῖ νὰ ἀσκήσῃ πίεσιν ἐπὶ τῶν Ἄγγλων ἰθυνόντων, τονίζων ὅτι οἱ Ἄγγλοι πολιτικοὶ πρέπει νὰ διευκολύνουν ἐν Ρώμῃ μίαν συνολικὴν λύσιν τῶν προβλημάτων τῆς Μεσογείου συμφώνως πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ Μονάχου.

Ἡ «Μόνταγκ Πόστ» λέγει ὅτι: «τὸ ἰσπανικὸν πρόβλημα ἀποκρυσταλλοῦται ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον, καθιστάμενον οὐσιωδῶς θέμα τῶν ἐπικειμένων συνομιλιῶν τῆς Ρώμης» καὶ ὅτι «ἡ σκιὰ τῶν ἐπιτυχιῶν τοῦ στρατηγοῦ Φράνκο διαφαίνεται ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον εἰς τὸν ὁρίζοντα. Ἀπὸ τῆς εὐρωπαϊκῆς πλευρᾶς — καταλήγει ἡ ἐφημερὶς — τὸ ἰσπανικὸν πρόβλημα εἶνε τὸ πρόβλημα τῆς ἰσορροπίας ἐν τῇ Μεσογείῳ. Πρόκειται περὶ ἰσορροπίας δυνάμεων τόσον διὰ τὸν κ. Μουσσολίνι, ὅσον καὶ διὰ τὸν κ. Τσάμπερλαιν. Ἡ Ἀγγλία πρέπει νὰ ἐννοήσῃ ὅτι ἡ Ἰσπανία καθισταμένη «ὑποκατάστημα» τῆς Μόσχας, θὰ κατέστρεφε τὸ μεσογειακὸν καθεστώς, τὸ ὁποῖον ἐγγυᾶται ἡ ἀγγλοϊταλικὴ συμφωνία τοῦ Ἀπριλίου».

Αἱ γαλλικαὶ ἐφημερίδες ἐξακολουθοῦν νὰ κάμνουν διαφόρους εἰκασίας διὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ κ. Τσάμπερλαιν εἰς Ρώμην. Ὁ ἀρθρογράφος τοῦ «Φιγκαρῶ» λέγει ὅτι ὁ Ντοῦτσε θὰ φανῇ τολμηρὸς καὶ θὰ δώσῃ εἰς τὸν κ. Τσάμπερλαιν νὰ ἐννοήσῃ ὅτι εἶνε ἕτοιμος δι' ὅλα καὶ ὅτι οὐδὲν φοβεῖται. «Καὶ ἂν τὸ παιγνίδιον εἶνε δύσκολον— λέγει ἡ ἐφημερὶς—ὁ κ. Μουσσολίνι εἶνε παρεσκευασμένος ν' ἀντιμετωπίσῃ τοὺς κινδύνους».

Ἡ «Μικρὰ Ἐφημερὶς» λέγει ὅτι ἡ Γαλλία δὲν δύναται τὴν στιγμὴν ταύτην νὰ δεχθῇ τετραμερῆ διάσκεψιν. Προηγουμένως —λέγει— πρέπει νὰ ἐξομαλυνθοῦν αἱ μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἰταλίας σχέσεις.

Ἡ «Ἡμέρα» λέγει ὅτι ἡ ἀγγλοϊταλικὴ συμφωνία θὰ ἔπρεπε νὰ εἶχε τερματίσει τὴν ἐπέμβασιν. «Ἀλλὰ— προσθέτει — εἴμεθα ὑποχρεωμένοι χάριν τῆς ἀληθείας νὰ εἴπωμεν ὅτι ἡ σχετικὴ συμφωνία δὲν ἐτηρήθη πιστῶς. Καὶ τοῦτο διαφαίνεται ἀπὸ τὰς νέας ἐχθροπραξίας, αἵτινες συνεχίζονται σήμερον εἰς τὴν Ἰσπανίαν».

ΡΩΜΗ, 9. (Ἀθην. Πρακτ.)—Καθ' ἃ τηλεγραφοῦν ἐκ Βαρσοβίας πρὸς τὸ πρακτορεῖον Στέφανι, ὁ πολωνικὸς τύπος ἀσχολεῖται διὰ μακρῶν μὲ τὸ ἐπικείμενον ταξίδιον τῶν κ. κ. Τσάμπερλαιν καὶ Χάλιφαξ εἰς Ρώμην. Ἡ «Πόλσκα Σμπρόζνα», ὄργανον τῶν ἐνόπλων δυνάμεων τῆς χώρας γράφει ὅτι ἡ Τύνις ἀξιοποιήθη διὰ τῆς ἰταλικῆς ἐργασίας καὶ ὅτι ὁ ἰταλικὸς πληθυσμὸς τῆς Τύνιδος εἶνε πολυπληθέστερος τοῦ γαλλικοῦ. Σχετικῶς μὲ τὸ ζήτημα τῆς Κορσικῆς, ἡ ἐφημερὶς ὑποστηρίζει ὅτι εἶνε ἀπεριόριστοι οἱ ἱστορικοὶ δεσμοὶ τῆς νήσου μὲ τὴν Ἰταλίαν καὶ ὅτι εἶνε ἐκτὸς ἀμφισβητήσεως τὸ ὅτι εἰς τὴν Κορσικὴν ὑφίσταται κίνησις ἀπαλλαγῆς τῆς νήσου ἀπὸ τῆς γαλλικῆς κυριαρχίας, κίνησις ἡ ὁποία ἐντείνεται ὁλονὲν περισσότερον καὶ ἡ ὁποία θὰ ἤρκει νὰ δικαιολογήσῃ τὰς ἰταλικὰς διεκδικήσεις. Τέλος, τονίζει ἡ ἐφημερίς, μετὰ τὴν ὑπὸ τῆς Ἰταλίας κατάκτησιν τῆς Ἀβησσυνίας ἡ ἀξία τῆς γαλλικῆς Σομαλίας κατῆλθεν εἰς τὸ μηδὲν καὶ αἱ ἰταλικαὶ βλέψεις ἐπὶ τοῦ Τζιμπουτὶ εἶνε δικαιολογημέναι.

Η ΜΕΘΟΔΟΣ ΤΣΑΜΠΕΡΛΑΙΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

ους μῆνας κατώρθωσε νὰ παράσχῃ εἰς τὸν κ. Τσάμπερλαιν μᾶλλον συγκεκριμένας ὑποσχέσεις περὶ ἐπιτυχίας ἀπὸ ἐκείνας τὰς ὁποίας τοῦ παρέσχεν ὁ κ. Χίτλερ.

Ὁ Ἄγγλος πρωθυπουργός, πνεῦμα κατ' ἐξοχὴν πρακτικόν, δὲν ἀποβλέπει εἰς τὸ νὰ διαλύσῃ τὸν ἄξονα. Αἰσθάνεται ὅμως κανεὶς ὅτι αἱ ἰθύνουσαι βρεταννικαὶ τάξεις φοβοῦνται διὰ τὸ μέλλον τοῦ ἔθνους καὶ τῆς αὐτοκρατορίας περισσότερον τὰς ἀπροβλέπτους κινήσεις τῆς τεραστίας γερμανικῆς μάζης ἢ τὰς ἐντοπισμένας ἀπαιτήσεις τοῦ ἰταλικοῦ λαοῦ.

Ἀντιλαμβάνεται ἐπίσης κανεὶς ὅτι ἐὰν ἡ Γερμανία ἀντιπροσωπεύῃ μίαν τεραστίαν ἀβεβαιότητα—πρᾶγμα τὸ ὁποῖον κατ' ἐξοχὴν ἀντιπαθεῖ τὸ ἀγγλικὸν πνεῦμα, ἀντιθέτως, ἡ Ἰταλία ἀφήνει τὴν ἐλπίδα, ἔστω καὶ χωρὶς ν' ἀποχωρισθῇ τῆς Γερμανίας, περὶ μιᾶς ἐλπίδος βεβαιότητος καὶ σταθερότητος ἐν τῇ Μεσογείῳ. Ἡ γερμανικὴ ἀβεβαιότης, συνεπῶς, θὰ ἐπλαισιοῦτο πρὸς Δυσμὰς μὲν ὑπὸ τῆς Γαλλίας, πρὸς Νότον ὑπὸ τῆς Ἰταλίας καὶ πρὸς Ἀνατολὰς ὑπὸ τῆς σλαυϊκῆς ἀβεβαιότητος.

Οὐδεὶς γνωρίζει καλύτερον ἀπὸ τὸν κ. Μουσσολίνι τὰς βρεταννικὰς ἐλπίδας. Ἡ ἀπόδειξις εἶνε ὅτι ὑπέγραψε τὴν ἀγγλοϊταλικὴν συμφωνίαν ἡ ὁποία δὲν περιέχει τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὸ μέσον ἐκμεταλλεύσεως τῆς ἐλπίδος αὐτῆς. Ἡ ἐλπὶς αὐτὴ ἡ ὁποία τοῦ παρέχεται εἶνε νὰ ἐπιτύχῃ, χάρις εἰς τὴν Ἀγγλικὴν ἀρωγήν, ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερα ἀπὸ τὴν Γαλλίαν. Ὁ μέγας κίνδυνος διὰ τὴν ἰταλικὴν πολιτικὴν ἔγκειται εἰς τὸν θετικὸν συμβιβαστικὸν καὶ θρησκευτικῶς ἔντιμον χαρακτῆρα τοῦ κ. Τσάμπερλαιν, ὁ ὁποῖος ἔχει ὡρισμένας ἰδέας ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἰσπανικὸν πρόβλημα, τὸ μεσογειακὸν καὶ τὸ ἀποικιακόν. Ἔχει ἐπίσης σαφεστάτας ἰδέας ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀνάγκην τῶν γαλλοαγγλικῶν δεσμῶν. Τὰ πάντα, ἐπιτρέπουν τὴν πρόβλεψιν ὅτι θὰ κάνῃ ὅ,τι δύναται διὰ νὰ «καταπραΰνῃ» ἐμμέσως ἢ ἀμέσως τὴν Ἰταλίαν. Προκειμένου ὅμως νὰ παραβῇ τὸν δοθέντα λόγον του, θὰ ἐκινδύνευε τόσον ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς ἀγγλικῆς κοινῆς γνώμης ὅσον καὶ λόγῳ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, νὰ γίνῃ ἀδιαλλακτικότερος καὶ αὐτοῦ ἀκόμη τοῦ κ. Ἤντεν. Ἤδη δέ, πολλοὶ ψύχραιμοι παρατηρηταὶ θεωροῦν ὡς προσεχῆ— ἐὰν αἱ ἀπογοητεύσεις ἐξακολουθήσουν—τὴν ἀφύπνισιν τῆς «τρομερᾶς δραστηριότητος τῶν Τόρυ».

LUCIEN ROMIER

ΕΙΣΦΟΡΑΙ
ΔΙΑ ΤΑ ΜΑΘΗΤΙΚΑ ΣΥΣΣΙΤΙΑ

Ὑπὲρ τῶν μαθητικῶν συσσιτίων τῆς Β' περιφερείας Ἀθηνῶν προσέφεραν τὰ κατωθι ποσά:

Ἀνώνυμος δρχ. 500, 21ον δημοτ. σχολεῖον δρχ. 850, Κ. Βαρβαρέσσος 500, Στ. καὶ Ἀλέξ. Παντελίδης 500, Αἰκ. Μάνου 500 Ἱερὸς ναὸς Ἁγ. Νικολάου 614, Κοιμήσεως Ἀμαρουσ. 1010.70, Ἁγ. Διονυσίου 624.50 Ἁγ. Γλυκερίας 303, 28ον δημοτ. σχολεῖον 160, Ἱερὸς ναὸς Ἁγ. Ἀντωνίου 470. Πολυδρόσου 415, Ἁγ. Κων)νου Ἀμπελοκήπων 220, Στυλιανοῦ 296, Λουκᾶ 1133, Παντελεήμονος 900, Βασιλείου 1662.50.

ΣΥΓΚΡΟΥΣΙΣ ΣΚΑΦΩΝ

Χθὲς τὴν μεσημβρίαν συνεκρούσθησαν εἰς τὸν προλιμένα Πειραιῶς τὸ ρυμουλκὸν «Κλεοπάτρα» τῆς Ἑταιρείας φορτοεκφορτώσεων Παπαδάκη καὶ τὸ πετρελαιοκίνητον «Παναγία Θυμιανή» τῆς Ἑταιρείας Μεταλλείων. Τὸ πετρελαιοκίνητον ὑπέστη σοβαρὸν ρῆγμα εἰς τὴν πλευρὰν κατεκλύσθη ἀπὸ τὰ ὕδατα καὶ ἐβυθίσθη ἐντὸς ὀλίγων λεπτῶν τῆς ὥρας. Τὸ πλήρωμα διεσώθη ἀπὸ τὸ ρυμουλκόν. Τὸ βυθισθὲν σκάφος ἔφερε 70 τόννους ἀποικιακῶν εἰδῶν καὶ ἀρκετὰ βαρέλια κενά. Αἱ ζημίαι ὑπολογίζονται εἰς 1.500.000 δρχ. Ἀνακρίσεις ἐνεργεῖ τὸ λιμεναρχεῖον Πειραιῶς.

Ἂν θέλετε τὰ παπούτσια σας νὰ διατηροῦνται ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα γυαλισμένα καὶ μαλακὰ χρησιμοποιῆτε BRISTOL.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΤΟΥ κ. ΝΙΚΟΛΟΥΔΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΑΡΝΑΣΣΟΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

φθάνομεν εἰς τοὺς χρόνους τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας καὶ διαπιστώνομεν ὅτι καθ' ὅλην τὴν ὑπερχιλιετῆ λαμπρὰν περίοδον αὐτὴν πολίτευμα τῶν Βυζαντινῶν Ἑλλήνων ἦτο ἡ ἀπόλυτος καὶ συγκεντρωτικὴ μοναρχία, μέχρις ὅτου ἡ Ἑλλὰς ἔχασε καὶ πάλιν τὴν ἀνεξαρτησίαν της, διὰ δευτέραν φορὰν ἐν ἔτει 1453.

Μελετῶντες μετὰ ταῦτα τὴν ἱστορίαν τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν, παρατηροῦμεν ὅτι οἱ λαοὶ τῆς Εὐρώπης μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας συνεκροτήθησαν εἰς διάφορα κρατίδια, ὑπὸ βασιλικὸν καθεστώς. Τὸ σημαντικώτερον ἐξ αὐτῶν ὑπῆρξε τὸ βασίλειον τῶν Φράγκων εἰς τὴν Γαλατίαν. Ὁ βασιλεὺς τῶν Φράγκων, Κάρολος ὁ Μέγας, ὅστις συνήνωσεν ὑπὸ τὸ σκῆπτρον του πολλὰς χώρας τῆς ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας, ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος μέγας βασιλεὺς τῆς Δύσεως. Ἑκατὸν ἔτη βραδύτερον, περὶ τὸ 900 μ. Χ., ὁ Γερμανὸς βασιλεὺς Ὄθων ὁ Α' συνεκρότησεν ἐπίσης μέγα βασίλειον, τὸ ὀνομασθὲν «Ἅγιον Ρωμαϊκὸν Κράτος τοῦ Γερμανικοῦ Ἔθνους».

Γενικῶς ὅμως ἡ μεσαιωνικὴ φεουδαλικὴ Εὐρώπη δὲν εἶχεν ἀκόμη συγκροτηθῆ εἰς μεγάλα ἐθνικὰ κράτη, ἀλλὰ ἦτο διεσπασμένη εἰς πολυάριθμα μικρά, ἡμιανεξάρτητα κρατίδια. Διὰ τοῦτο ἡ δύναμις τῆς κεντρικῆς βασιλικῆς ἐξουσίας ἦτο ἐξησθενημένη. Πάντως καὶ τὰ κρατίδια ταῦτα, δουκᾶτα, κομιτεῖαι, βαρωνίαι, ἐκυβερνῶντο ἀπὸ τοὺς εὐγενεῖς ἡγεμόνας τῶν ἀπολυταρχικῶς καθὼς καὶ αἱ ἰσχυραὶ ἰταλικαὶ πόλεις Βενετία, Φλωρεντία, Γένουα καὶ ἄλλαι.

Ἀπὸ τοῦ 12ου αἰῶνος γίνεται βαθεῖα μεταβολὴ εἰς τὴν κοινωνίαν τῆς Δύσεως μὲ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἐμπορίου, τῆς βιομηχανίας, τῶν γραμμάτων καὶ τῶν τεχνῶν. Μὲ τὴν ἀποκληθεῖσαν «Ἀναγέννησιν» ἐτέθη τέρμα εἰς τὴν μεσαιωνικὴν διάσπασιν τῆς κεντρικῆς ἐξουσίας. Τότε μὲ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἀρχῆς τῶν ἐθνοτήτων, ἐδημιουργήθησαν τὰ μεγάλα νεώτερα ἐθνικὰ κράτη, ὡς ἡ Γαλλία, ἡ Ἀγγλία, ἡ Ἰσπανία. Τοῦτο καὶ ἐπέφερε τὴν ἐνίσχυσιν τῆς κεντρικῆς βασιλικῆς ἐξουσίας. Τοιουτοτρόπως κατὰ τοὺς πρώτους αἰῶνας τῶν νεωτέρων χρόνων ἐπεκράτησεν εἰς τὴν Εὐρώπην ἡ ἀπόλυτος μοναρχία. Εἰς τὴν Γαλλίαν ἰδίως οἱ Βασιλεῖς, ὅπως ὁ Φίλιππος Αὔγουστος, ὁ Ἅγιος Λουδοβῖκος, ὁ Φίλιππος ὁ Ὡραῖος ἀπέκτησαν ἐνωρὶς μεγάλην δύναμιν καὶ κατώρθωσαν νὰ ἀναβιβάσουν τὴν Γαλλίαν εἰς τὴν θέσιν τοῦ καλύτερον ὠργανωμένου κράτους τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Ἀργότερον περὶ τὸ 1600 οἱ Ριςελιὲ καὶ Μαζαρὲν ἐπέβαλον τὴν ἀπόλυτον μοναρχίαν καὶ ἡ Γαλλία ἔφθασεν εἰς τὸ ἀπόγειον τῆς ἰσχύος καὶ τῆς λαμπρότητος αὐτῆς ἐπὶ Λουδοβίκου ΙΔ'.

Εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἀντιθέτως ἀνεπτύχθη ἐνωρὶς ἡ συνταγματικὴ μοναρχία, ἰδίᾳ ἀπὸ τοῦ Βασιλέως Ἰωάννου τοῦ ἀκτήμονος. Εἰς ἀκμὴν ἔφθασεν ἡ Ἀγγλία ἐπὶ τῆς βασιλείας τῆς Ἐλισσάβετ κατὰ τὸ ἔτος 1600. Τὸν 17ον ὅμως αἰῶνα διῆλθε περίοδον ἀναστατώσεως μὲ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ Κρόμβελ. Τέλος τὸ πολίτευμά της ἐπαγιώθη εἰς τὸν γνωστὸν τύπον τῆς κοινοβουλευτικῆς μοναρχίας, ὁ ὁποῖος διατηρεῖται μέχρι σήμερον.

Εἰς τὴν Ἰσπανίαν ὁ Φερδινάνδος καὶ ἡ Ἰσαβέλλα ἠλευθέρωσαν τὴν χώραν των ἀπὸ τοὺς Ἄραβας κατὰ τὸ 1500. Μετὰ ταῦτα συγκεντρώσαντες ὅλην τὴν ἐξουσίαν εἰς χεῖρας των ὡδήγησαν τὴν πατρίδα των εἰς ἀκμὴν καὶ πρόοδον. Ὁ ἔγγονός των Κάρολος ὁ Ε' ἔγινεν ὀνομαστὸς αὐτοκράτωρ Ἰσπανίας καὶ Γερμανίας καὶ μετεχειρίσθη τὴν μεγάλην του δύναμιν διὰ νὰ καταστήσῃ τὴν Ἰσπανίαν κοσμοκράτειραν. Ἡ μοναρχία ἐν Ἰσπανίᾳ διετηρήθη μέχρι τῶν ἡμερῶν μας. Εἶνε γνωστὴ ἡ κατάστασις ἥτις ἐπηκολούθησε τὴν ἐγκαθίδρυσιν τῆς Δημοκρατίας ἐν Ἰσπανίᾳ.

Ἡ πολιτικὴ ἀνάπτυξις τῆς ἀνατολικῆς Εὐρώπης ἐπροχώρησε πολὺ βραδύτερον. Τὸν 17ον αἰῶνα τὰ κράτη τῆς Ἀνατολῆς καὶ Εὐρώπης εἶχον ἀκόμη τὸν μεσαιωνικὸν φεουδαλικὸν χαρακτῆρα καὶ χαλαρὰν τὴν κεντρικὴν ἐξουσίαν. Σιγὰ-σιγὰ ὅμως, ἐπῆλθεν ὁ πολιτισμὸς καὶ οἱ Βασιλεῖς των ἀπέκτησαν δύναμιν καὶ ἐπέβαλον τὴν ἀπόλυτον μοναρχίαν. Εἰς τὴν Ρωσίαν ἡ ἀπόλυτος μοναρχία ἦλθε μὲ τὸν Μεγάλον Πέτρον, τοῦ ὁποίου τὴν πολυπράγμονα καὶ δημιουργικὴν πολιτικήν, συνεχίσεν ἡ αὐτοκράτειρα Αἰκατερίνη. Ἔκτοτε, ἀπὸ τοῦ 1700, δηλαδή, ἡ Ρωσία ἐκυβερνᾶτο ἀπολυταρχικῶς ὑπὸ τῶν Τσάρων μέχρι τῆς μπολσεβικικῆς ἐπαναστάσεως. Ποία κατάστασις ἐπηκολούθησε καὶ ἐν Ρωσίᾳ εἶνε γνωστόν.

Εἰς τὴν Πρωσσίαν τὴν διοικητικὴν συγκέντρωσιν καὶ τὴν πρόοδον τῆς χώρας ἐπέτυχεν ἰδίᾳ ὁ Μέγας Φρειδερῖκος καὶ εἰς τὴν Αὐστρίαν ἡ Μαρία Θηρεσία καὶ ὁ υἱός της Ἰωσὴφ ὁ Β'. Ἀντιθέτως κατὰ τοὺς ἰδίους χρόνους, περὶ τὰ τέλη τοῦ 18ου αἰῶνος ἡ Πολωνικὴ Δημοκρατία, καθυστερημένον μεσαιωνικὸν κράτος καὶ μὲ χαλαρὰν διοίκησιν, ἐστάθη ἀνίκανος νὰ προστατεύσῃ ἑαυτὴν καὶ διεμελίσθη.

Περὶ τὰ τέλη τοῦ 18ου αἰῶνος εἰς τὴν Γαλλίαν, τὴν μοναρχικὴν καθεστηκυῖαν τάξιν ἀνέτρεψεν ἡ Ἐπανάστασις τοῦ 1789. Ταχέως ὅμως ἐκ τῶν τάξεών της ἐξεπήδησε Ναπολέων ὁ Α' διὰ νὰ ρυθμίσῃ τὸ ἐπαναστατικὸν χάος καὶ ἱδρύσῃ τὴν Α' Γαλλικὴν Αὐτοκρατορίαν. Μετὰ τὴν συντριβὴν τοῦ Ναπολέοντος εἰς τὸ Βατερλώ, εἰς ὁλόκληρον τὴν Εὐρώπην κατὰ τὰς πρώτας δεκαετίας τοῦ 19ου αἰῶνος ἐπιβάλλεται ἡ ἀπόλυτος μοναρχία, δημιούργημα τῆς Ἱερᾶς Συμμαχίας καὶ τῆς ἐπιβολῆς τῆς ἰσχυρᾶς προσωπικότητος τοῦ Μέττερνιχ. Οὕτω καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν ἐπραγματοποιήθη ἡ παλινόρθωσις τῆς δυναστείας τῶν Βουρβώνων. Ἡ Βασιλεία αὐτὴ μεταρρυθμισθεῖσα κάπως ἐπὶ τὸ συνταγματικώτερον διετηρήθη μέχρι τοῦ 1848. Σημειωτέον ὅτι καὶ τὰ βαλκανικὰ κράτη εὐθὺς μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσίν των καθιέρωσαν τὸ μοναρχικὸν πολίτευμα μὲ τινας διαφορὰς ἀποχρώσεων. Ἡ Τουρκία ἐπίσης καθ' ὅλους τοὺς χρόνους διεβίωσεν ὑπὸ ἀπόλυτον μοναρχικὸν ἢ δικτατορικὸν καθεστώς.

Ἡ ἀνάπτυξις τῶν δημοκρατικῶν ἰδεῶν χρονολογεῖται μόλις ἀπὸ τῶν μέσων τοῦ 19ου αἰῶνος. Ἡ θρησκεία δὲ αὐτὴ τῆς ἀνθρωπότητος, ὡς ἤθελον νὰ τὴν παρουσιάσουν οἱ δημοκρατικοί, δὲν ἤνθησε πραγματικῶς παρὰ ἐπὶ μίαν δεκαπενταετίαν μόνον. Τὸ δημοκρατικὸν δόγμα, ἐγεννήθη ὡς μία ἀντίδρασις κατὰ τῆς Ἱερᾶς Συμμαχίας, ἡ ὁποία ἤθελε νὰ ὀπισθοδρομήσῃ τὴν Εὐρώπην καὶ ἐκεῖθεν τοῦ 1789 καὶ ἔφθασεν εἰς τὴν ἀκμήν του κατὰ τὸ 1848, ὅταν καὶ ὁ Πάπας Πῖος ὁ ΙΧος ἐξεδηλώθη ὡς φιλελεύθερος. Ἀλλὰ ἡ παρακμὴ ἤρξατο ἀμέσως ἀπὸ τοῦ ἑπομένου ἔτους, κατὰ τὸ ὁποῖον ἡ Δημοκρατία τῆς Ρώμης συνετρίβη ἀπὸ μίαν ἄλλην Δημοκρατίαν, τὴν Γαλλικήν. Τὸ ἴδιον ἔτος ὁ Κάρολος Μὰρξ ἐξέδιδε τὸ περίφημον μανιφέστον του, ποὺ ἀπετέλεσε τὸ Εὐαγγέλιον τῆς σοσιαλιστικῆς θρησκείας.

Εἰς τὸ 1851 Ναπολέων ὁ Γ' διακόπτων τὰς φιλελευθέρας ἰδέας του ἵδρυσε τὴν δευτέραν Γαλλικὴν Αὐτοκρατορίαν, βασιλεύσας μέχρι τοῦ 1870. Ἐὰν ἔπεσε τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν μεγάλην ἧτταν ποὺ ὑπέστη κατὰ τὸν Γαλλογερμανικὸν πόλεμον εἰς τὸ Σεδάν. Εἰς τὴν Γερμανίαν ὅμως, ὁ νικητὴς αὐτοῦ, ὁ Βίσμαρκ, ὅστις οὐδέποτε ἀπέκλινε πρὸς τὴν νέαν θρησκείαν, κατώρθωσε νὰ συγκροτήσῃ τὴν Μεγάλην Γερμανικὴν Αὐτοκρατορίαν. Οὕτως ἡ Γερμανία ἐπέτυχε τὴν ἐθνικήν της ἑνότητα, ὄχι μόνον χωρὶς τὸν φιλελευθερισμὸν ἀλλὰ καὶ ἐναντίον αὐτοῦ. Ὅσον διὰ τὴν ἰταλικὴν ἑνότητα αὐτὴ κυρίως ὀφείλεται εἰς τὴν ἐπέμβασιν τοῦ Ναπολέοντος Γ' διὰ τῆς ὁποίας προσηρτήθη ἡ Λομβαρδία καὶ εἰς τὴν βοήθειαν τοῦ Βίσμαρκ, εἰς τὸν ὁποῖον ὀφείλεται ἡ Βενετία καὶ ἡ Ρώμη.

Συγκεφαλαιοῦντες δυνάμεθα νὰ ὑποστηρίξωμεν ὅτι ἡ Ἑλλὰς κατὰ τὰς μεγαλυτέρας ἀπὸ πάσης ἀπόψεως περιόδους τῆς ἱστορίας της ἐκυβερνήθη ὀλιγαρχικῶς. Τὰ διάφορα τῆς πολιτεύματα εἶχον διάφορα ὀνόματα, ἀλλὰ πάντοτε ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν ἀπολυταρχικόν, συγκεντρωτικὸν χαρακτῆρα. Ἐπίσης τὰ εὐρωπαϊκὰ κράτη πλὴν τῆς Ἀγγλίας, ἡ ὁποία διὰ λόγους ἀναγομένους εἰς τὸν χαρακτῆρα καὶ τὴν ἰδιοσυγκρασίαν τοῦ λαοῦ της, κατορθώνει νὰ διατηρῇ τὴν ἐθνικὴν καὶ κοινωνικήν της πειθαρχίαν, μέσα εἰς φιλελευθέρους τύπους, τὰ διάφορα εὐρωπαϊκὰ κράτη, λέγομεν, συνεκροτήθησαν καὶ ἀνῆλθον μόνον μὲ συγκεντρωτικὸν πολιτικὸν σύστημα.

Ἀλλὰ ἐὰν καὶ εἰς τὴν ἀρχαίαν Ρώμην ρίψωμεν ἓν βλέμμα ταχύ, θὰ ἴδωμεν ὅτι εἰς τὰς κρισίμους στιγμὰς εἰς δικτάτορας ὡς ὁ Κιγκινᾶτος καὶ ὁ Φάβιος Μάξιμος, ἀνετίθετο ἡ σωτηρία τῆς πατρίδος.

Μετὰ τὴν περίοδον ἐκείνην, καὶ πάλιν δικτάτορες, ὡς ὁ Μάριος, ὁ Σύλλας, ὁ Ἰούλιος Καῖσαρ, παρεσκεύασαν καὶ ἐσφυρηλάτησαν τὸ ρωμαϊκὸν μεγαλεῖον. Οὕτω ἡ Ρώμη κατώρθωσε νὰ γίνῃ κοσμοκράτειρα καὶ νὰ συνεχίσῃ ὡς αὐτοκρατορία μετὰ ταῦτα τὴν λαμπρὰν ἱστορίαν της ἀπὸ τοῦ Ὀκταβιανοῦ Αὐγούστου μέχρι τῶν χρόνων τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου, ἱδρυτοῦ τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας.

Αὐτὴ εἶνε περίπου εἰς γενικωτάτας γραμμὰς ἡ ἱστορία τῶν διαφόρων πολιτευμάτων μέχρι τοῦ 1918, ἔτους τῆς ἀνακωχῆς τοῦ Παγκοσμίου πολέμου. Ὁ Παγκόσμιος πόλεμος, μέσα εἰς τοὺς ποταμοὺς τῶν αἱμάτων, ποὺ ἐστοίχισε εἰς τὴν ἀνθρωπότητα, ἐξέπλυνε πολλὰ ψεύδη, πολλὰς πλάνας, πολλὰς νοσηρότητας, μεταξὺ τῶν ὁποίων τὸ ψεῦδος τῆς δημοκρατίας, τὴν οὐτοπίαν τῆς λαϊκῆς πλειοψηφίας, τὴν ποσοτικὴν ἔννοιαν τῆς ζωῆς. Οὕτω τὸ τέρμα τοῦ Μεγάλου Πολέμου ἀποτελεῖ ἀφετηρίαν νέων ἀγώνων, διὰ νὰ ἐπανέλθωμεν σιγὰ-σιγὰ ὅλοι εἰς τὴν ἱστορικὴν πραγματικότητα τοῦ ἐθνικοῦ κράτους ποὺ ὑπῆρξεν ἀνέκαθεν ἑλληνικόν.

Ἀλλὰ ἂς ἴδωμεν ποία εἶνε ἡ σύγχρονος θεωρία τοῦ ἐθνικοῦ κράτους, τὸ ὁποῖον ἀνταποκρίνεται εἰς ἀνάγκας παγκοσμίου χαρακτῆρος, ἀφοῦ λύει τὰ προβλήματα τοῦ ἔθνους, τὰ προβλήματα τοῦ κράτους, τὰ προβλήματα τοῦ ἀτόμου ἐν σχέσει πρὸς τὸ κράτος, τὰ προβλήματα τῆς ἐξουσίας καὶ τῆς ἐλευθερίας, τὰ προβλήματα τῶν σχέσεων μεταξὺ κεφαλαίου καὶ ἐργασίας, τῶν σχέσεων μεταξὺ κράτους καὶ ὠργανωμένων ὁμάδων, τῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν ὠργανωμένων ὁμάδων μεταξύ των, προβλήματα δηλαδὴ ἐθνικά, πολιτικά, κοινωνικὰ καὶ οἰκονομικά.

(Αὔριον τὸ τέλος)

Τὸ τέλος τοῦ λόγου τοῦ κ. Νικολούδη ἐκάλυψαν οὐρανομήκεις ζητωκραυγαὶ καὶ χειροκροτήματα ὑπὲρ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ. Πρῶτος συνεχάρη τὸν κ. ὑφυπουργὸν Τύπου καὶ Τουρισμοῦ διὰ θερμῆς χειραψίας ὁ πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως κ. Ι. Μεταξᾶς, ἀκολούθως δὲ ὁ μακ. Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χρύσανθος, ἅπαντες αἱ παριστάμενοι συνάδελφοί του κ. κ. ὑπουργοὶ καὶ πλῆθος κόσμου. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁμιλίας τοῦ κ. Νικολούδη εἰς τὸν ἐξώστην τῆς αἰθούσης φαλαγγῖται καὶ φαλαγγίτισσαι ἔψαλαν τὸν ὕμνον τῆς 4ης Αὐγούστου καὶ τὸν ὕμνον τῆς Νεολαίας.

Κατὰ τὴν ἀναχώρησίν του ὁ πρωθυπουργὸς ἐπευφημήθη ἐκ ζωηρότατα ὑπὸ τοῦ πλήθους.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ ΝΕ

Η ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΣΥΝΤΑΚΤ
ΟΛΟΙ ΟΙ ΚΕΡΔΙΣΑΝΤΕΣ ΑΡΙΘΜΟΙ

Χθὲς τὴν 10ην π.μ. ὥραν καὶ εἰς τὸ Ζάππειον Μέγαρον διενηργήθη ἡ κλήρωσις τοῦ Λαχείου τῶν Συντακτῶν ἐκδόσεως 1938 ἐπὶ παρουσίᾳ τῆς εἰδικῆς ἐπιτροπῆς ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ὑπουργοῦ Πρωτευούσης κ. Κ. Κοτζιᾶ ἀποτελουμένης ἐκ τῶν κ. κ. Ἀμβρ. Πλυτᾶ, δημάρχου Ἀθηναίων, Κλ. Μανέα, προέδρου τοῦ Ἐμπορικοῦ καὶ Βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου, Ι. Λαμπρινάκου, προέδρου τοῦ Ἐπαγγελματικοῦ καὶ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου, Κ. Παπαγιάννη, προέδρου τοῦ Ἐμπορικοῦ συλλόγου, Ν. Καγερ, προέδρου τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Γ. Σωφρονοπούλου τῆς Ἐπιτροπῆς Κρατικῶν Λαχείων, Ἀνδρ. Κωνσταντινίδη ἀντιπροσώπου τοῦ ὑφυπουργείου Τύπου, Σπ. Μουζάκη, ἀντιπροσώπου τοῦ ὑπουργείου Οἰκονομικῶν, Α. Μεσηνέζη, ἀντιπροσώπου τοῦ ὑφυπουργείου Ἐργασίας, Ψιλίδη ἀντιπροσώπου τοῦ ὑπουργείου Κρατικῆς Ὑγιεινῆς καὶ Ἀντιλήψεως, Ἀγγ. Γεωργάτου, προέδρου τῆς Ὁμοσπονδίας Ἐπαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν, Χ. Λεκατσᾶ, διοικητοῦ τοῦ 2ου ἀστυνομικοῦ τμήματος καὶ Ν. Ζαρίφη, προέδρου τῆς Ἑνώσεως συντακτῶν. Ἡ ἐπιτροπὴ συνεπληρώθη διὰ τεσσάρων ἀντιπροσώπων τοῦ κοινοῦ, κληρωθέντων διὰ τῆς κληρωτίδος, τῶν κ.κ. Ἰω. Πρίντζη, Ρ. Θεριακῆ, Ἀπ. Ἀποστολάτου καὶ Ξεν. Μωραϊτοπούλου.

Μετὰ τὸν ἔλεγχον τῆς κληρωτίδος καὶ τῆς λειτουργίας αὐτῆς, ὁ γεν. γραμματεὺς τῆς Ἑνώσεως Συντακτῶν κ. Ι. Στογιάννης ἀνεκοίνωσεν εἰς τὸ κοινὸν τὰ ἔγγραφα τῶν πρακτορείων ἐφημερίδων, δι' ὧν πιστοποιεῖται, ὅτι ἐπωλήθησαν ὅλοι μέχρις ἑνὸς οἱ τεθέντες εἰς κυκλοφορίαν λαχνοὶ καὶ ὅτι συνεπῶς ἀπὸ τὴν κλήρωσιν οὐδεὶς λαχνὸς πρόκειται νὰ ἐξαιρεθῇ. Μεθ' ὃ ἤρχισεν ἡ περιστροφὴ τῆς κληρωτίδος δι' ἕνα ἕκαστον κέρδος χωριστά.

Πρῶτος ἀνεῦρεν ἀπὸ τὰς σφαίρας καὶ ἤνοιξε τὰ σφαιρίδια τοῦ 1ου ἀριθμοῦ ὁ ὑπουργὸς διοικητὴς Πρωτευούσης κ. Κ. Κοτζιᾶς, ἔπειτα δὲ τὰ λοιπὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς τοὺς ὑπολοίπους ἀριθμούς. Ἐκέρδισαν οἱ ἑξῆς λαχνοί:

1ος ὁ ἀριθμὸς Β 0190 κερδίζει μίαν πολυκατοικίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἰθάκης 66 ἀξίας δρχ. 1.200.000.

2ος ὁ ἀριθμὸς Η 3240 κερδίζει μίαν διπλοκατοικίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ματρώζου 52 ἀξίας δρχ. 700.000.

3ος ὁ ἀριθμὸς ΣΤ 1921 κερδίζει μίαν μονοκατοικίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Γ. Κολοκοτρώνη 75 ἀξίας δρχ. 290.000.

4ος ὁ ἀριθμὸς Ι 1904 κερδίζει μίαν μονοκατοικίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μεσολογγίου 8 ἀξίας δρχ. 280.000.

5ος ὁ ἀριθμὸς ΙΖ 7310 κερδίζει μίαν μονοκατοικίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἡλιουπόλ. - Ἀνθέων, ἀξίας δρχ. 270.000.

6ος ὁ ἀριθμὸς Ε 0530 κερδίζει μίαν μονοκατοικίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ν. Σμύρνη τ. 137)6, ἀξίας δρχ. 270.000.

7ος ὁ ἀριθμὸς Ζ 6883 κερδίζει μίαν μονοκατοικίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Β. Γεωργίου 19 Α' ἀξίας δρχ. 265.000.

8ος ὁ ἀριθμὸς ΚΔ 8744 κερδίζει μίαν μονοκατοικίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Β. Γεωργίου — Λέσβου ἀξίας δρχ. 245.000.

9ος ὁ ἀριθμὸς ΚΖ 5204 κερδίζει μίαν μονοκατοικίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ν. Σμύρνη τ. 221)1 ἀξίας δρχ. 240.000.

10ος ὁ ἀριθμὸς ΚΒ 3386 κερδίζει μίαν μονοκατοικίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀρτέμωνος 69 ἀξίας δρχ. 200.000.

11ος ὁ ἀριθμὸς ΚΕ 7941 κερδίζει μίαν μονοκατοικίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀρκαδίας 8 ἀξίας δρχ. 200.000.

12ος ὁ ἀριθμὸς Κ 3195 κερδίζει μίαν μονοκατοικίαν εἰς τὴν Ν. Σμύρνην τ. 310) 19, ἀξίας δρχ. 190.000.

13ος ὁ ἀριθμὸς ΚΣΤ 5676 κερδίζει μίαν μονοκατοικίαν τῆς ἐκλογῆς τοῦ τυχηροῦ, ἀξίας δρχ. 180.000.

14ος ὁ ἀριθμὸς Α 1181 κερδίζει μίαν μονοκατοικίαν τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἀξίας 180.000.

15ος ὁ ἀριθμὸς ΚΔ 6242 κερδί μονοκατοικίαν τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἀξίας δρχ. 180.000.

16ος ὁ ἀριθμὸς Ε 4423 κερδίζ νοκατοικίαν τῆς ἐκλογῆς τοῦ τυχ δρχ. 180.000.

17ος ὁ ἀριθμὸς ΙΓ 1874 κερδί κόπεδον τῆς ἐκλογῆς τοῦ τυχηρ δρχ. 125.000.

18ος ὁ ἀριθμὸς Κ 6439 κερδί κόπεδον τῆς ἐκλογῆς τοῦ τυχηρ δρχ. 125.000.

19ος ὁ ἀριθμὸς ΚΒ 9914 κερ οἰκόπεδον τῆς ἐκλογῆς τοῦ τυχηρ δρχ. 125.000.

20ὸς ὁ ἀριθμὸς ΙΖ 9401 κερδί κόπεδον τῆς ἐκλογῆς τοῦ τυχηρ δρχ. 125.000.

Οἱ λαχνοί, οἱ φέροντες τοὺς τὰν ὡς ἄνω εἴκοσι λαχνῶν, οἱ ὁποῖ δισαν τὰς οἰκίας καὶ οἰκόπεδα, ἀνεξαρτήτως σειρᾶς ἀνὰ δρχ. λαχνοὶ οἱ λήγοντες εἰς τὸν τριψ ἀνεξαρτήτως σειρᾶς κερδίζουν δρχ. Οἱ λαχνοὶ οἱ λήγοντες εἰς τ φιον 757 ἀνεξαρτήτως σειρᾶ ἀνὰ 1.000 δρχ. Οἱ λαχνοὶ οἱ λή τὸν τριψήφιον 296, ἀνεξαρτήτως σ δίζουν ἀνὰ 500 δρχ. Οἱ λαχνοὶ οἱ εἰς τὸν τριψήφιον 642 ἀνεξαρτ κερδίζουν ἀνὰ 500 δρχ. Οἱ λαχνοὶ γοντες εἰς τὸν τριψήφιον 894 ἀνεξ σειρᾶς κερδίζουν ἀνὰ 500 δρχ. Οἱ οἱ λήγοντες εἰς τὸν διψήφιον 90 τως σειρᾶς κερδίζουν ἀνὰ 100 δρχ.

Τὰ κέρδη τῶν 1.000, τῶν 500 δραχμῶν ἐξαργυροῦνται ἐν Ἀθ 11—1 μ.μ. καὶ 5—7 μ.μ. εἰς φεῖα τῆς Ἑνώσεως Συντακτῶν (τρώνη 11), εἰς τὰς ἐπαρχίας δὲ πρακτορείων ἐφημερίδων, τῶν πεύοντων τὸ Κεντρικὸν Πρακτορ Τσαγκάρης» καὶ τὴν Ἑταιρ που «Τ. Πικραμένος καὶ Σία», εἶνε ἀπηλλαγμένα παντὸς φόρου τοσήμου, παραγράφονται δὲ λευσιν ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς κλη

ΟΙ ΤΥΧΗΡΟΙ

Ἀπὸ τοὺς τυχηρούς, πρῶτος σθη εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἑνώσεως κτῶν τὴν μεσημβρίαν χθὲς ὁ κ. Ν. λωνίτης, σωφέρ, κάτοικος Κηφ νύσου 31), ὁ ὁποῖος εἶνε κάτοχος ἀριθ. Ε 4423 λαχνοῦ, κερδίζοντ ἀριθ. 16 οἰκίαν τῆς ἀρεσκείας ροῦ ἀξίας 180.000 δρχ. Ὁ κ. Ν. τῆς ἠγόρασε τὸν κερδίσαντα λαχν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης πρὸ ἡμερ σας τὸ ἥμισυ τοῦ φιλοδωρήματος μανοῦ μηχανικοῦ, τὸν ὁποῖον φέρει εἰς τὰ ἀξιοθέατα τῆς πρω Ὁ δεύτερος τυχηρὸς ὁ ὁποῖος τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ματρώζου 52 ξίας 700.000 δραχμῶν παρουσιάσθ γραφεῖα τῆς Ἑνώσεως τὴν 4ην τινὴν τῆς χθές, κομίσας καὶ τὸ γραμμάτιον Η3240. Εἶνε ὁ κ. Ζογανᾶς, ἐφημέριος τοῦ Ἁγίου Ρέντη, πατὴρ δύο τέκνων, ἀρρεν τέρων, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ πρῶτον κίας 6 ἐτῶν καὶ τὸ δεύτερον 3 Ὁ τυχηρὸς εἶχεν ἀγοράσει ὀκτὼ μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὸ κερδ τοῦ ὁποίου εἶχεν ἀναγράψει τὸ μικροτέρου υἱοῦ του Ἀθανασίου.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 9. (Τοῦ ἀν τοῦ μας). — Ὁ Ἰσραηλίτης Μ. ρὶ ὑπάλληλος κομμωτηρίου, κάτοχ ὑπ' ἀριθ. ΚΒ 9914 λαχείου τῆς Συντακτῶν ἐκέρδισεν ἕνα οἰκόπε

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΚΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐλήφθησαν τὰ κάτωθι τηλεγραφήματα δι' ὧν ἐκφράζεται ἡ εὐγνωμοσύνη τοῦ λαοῦ πρὸς τὴν ἐθνικὴν κυβέρνησιν διὰ τὴν κατάργησιν τῆς φορολογίας τοῦ ἐλαίου καὶ διὰ τὴν συγκέντρωσιν τοῦ βάμβακος:

«Διὰ ληφθεῖσαν ἀπόφασιν καταργήσεως φόρου ἐλαίου, σύμπας ἐμπορικὸς καὶ ἐπαγγελματικὸς κόσμος ἐκφράζει βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην ὑποβάλλων ὑμῖν θερμὴν παράκλησιν μεταρρυθμίσεως κρατοῦντος συστήματος φορολογίας δασικῶν προϊόντων. Ἐμπορικὸν ἐπιμελητήριον Τρικκάλων, πρόεδρος Γρ. Δερπανόπουλος».

«Διὰ κατάργησιν φόρου ἐλαίου ὑποβάλλομεν ὑμῖν θερμὰ συγχαρητήρια ποιούμενοι ἔκκλησιν ὅπως τροποποιηθῇ καὶ ὑπάρχον ἀναχρονιστικὸν σύστημα εἰσπράξεως φόρου δασικῶν προϊόντων ἰδιωτικῶν δασῶν. Ἐντολῇ ὑλοτόμων Τρικκάλων, Ἀθ. Μπαλοδῆμος, Κ. Μπαλαμωτῆς».

«Μέλη συνεταιρισμοῦ Θουρίου εὐχαριστοῦσι διὰ σωτήριον μέτρον συγκεντρώσεως βάμβακος παρ' Ἀγροτραπέζης. Πρόεδρος συνεταιρισμοῦ Θουρίου, Γ. Βελώνης».

«Μέλη ἡμετέρου συνεταιρισμοῦ στοῦσι διὰ συγκέντρωσιν βάμβακ δρος Γεωργικοῦ συνεταιρισμοῦ Μαυ Λεβαδείας Καρανάσος».

«Μέλη συνεταιρισμοῦ Λοφυστίου στοῦσιν ἐθνικὴν κυβέρνησιν διὰ συ σιν βάμβακος παρ' Ἀγροτραπέζης ταιρισμὸς Λοφυστίου, πρόεδρος Σ

«Βαμβακοπαραγωγοὶ Ἁγίου Δ εὐγνωμονοῦσιν ἐθνικὴν κυβέρνησιν δ κέντρωσιν βάμβακος παρ' Ἀγροτ Πρόεδρος συνεταιρισμοῦ Ἁγίου Δ Λεβαδείας».

«Βαμβακοπαραγωγοὶ Κωπαΐδος νες παντοειδοῦς προστασίας παραγωγικῶν γεωργικῶν προϊόν ἐθνικῆς κυβερνήσεως ὑποβάλλουσι αν αὐτῶν εὐγνωμοσύνην δι' ἐπέκτ στατευτικῶν μέτρων ἐθνικῆς κυβερ πὲρ βαμβακοπαραγωγῆς. Συνετ Πετρομαγούλας, πρόεδρος Ι. Π προς».

ΜΕΤΑ ΤΟ ΤΡΟΧΙΟΔΡΟΜΙΚΟΝ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ

Σχετικῶς μὲ τὸ προχθεσινὸν δυστύχημα τῆς ὁδοῦ Ἐρατοσθένους, κατὰ τὸ ὁποῖον ἐξετροχιάσθη καὶ ἀνετράπη ἕνα τροχιοδρομικὸν ὄχημα, ἐτραυματίσθησαν δὲ 17 ἐκ τῶν ἐπιβατῶν αὐτοῦ, ἐγνώσθησαν αἱ κάτωθι λεπτομέρειαι: Ἡ ἐκτροχίασις τοῦ ὀχήματος προῆλθεν ἀπὸ ἀπότομον «φρενάρισμα», τὸ ὁποῖον ἔκαμεν ὁ ὁδηγὸς Ε. Πουλόπουλος, διὰ νὰ ἀποφύγῃ διαμελισμὸν ἑνὸς παιδιοῦ, τὸ ὁποῖον εὑρέθη πρὸ τοῦ ὀχήματος, ὅταν τοῦτο εἶχεν ἐκκινήσει ἐκ τῆς στάσεως τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος καὶ ἔβαινε πρὸς τὴν κατωφέρειαν. Μετὰ τὴν ἐκτροχίασιν, ἡ χρησιμοποίησις τῶν φρένων κατέστη ἀδύνατος καὶ τὸ ὄχημα, ἀκυβέρνητον πλέον, ἐπροχώρησε πρὸς τὴν κοίτην τοῦ Ἰλισσοῦ ἔξω ἀπὸ τὴν σιδηροτροχιὰν μὲ τὴν κεκτημένην ταχύτητά του. Ὅταν ἔφθασεν εἰς τὸ τέρμα τῆς κατωφερείας, ὅπου καὶ ἡ κοίτη τοῦ ποταμοῦ, προσέκρουσεν εἰς ἕνα σιδηροῦν στῦλον καὶ ἀνετράπη. Ἂν δὲν συνέβαινε ἡ πρόσκρουσις αὐτή, ὑπῆρχε φόβος νὰ πέσῃ εἰς τὸν

Τὰ προσδραμόντα εὐθὺς μετὰ τὸ χημα ἀστυνομικὰ ὄργανα, περισυν ἐκτὸς τῶν τραυματιῶν, καὶ διάφορ κείμενα, καπέλλα, παπούτσια, τσάν ὁποῖα εἶχον μεταφερθῆ εἰς τὸ ἀστυν τμῆμα Παγκρατίου, ὅπου προσήλθ τὰ παρέλαβον βραδύτερον οἱ ἐνδια νοι. Χθὲς εἶχον ἀπομείνει ἀζήτητα ἕ πέλλο καὶ μία τσάντα.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὑπὸ τοῦ ὑπουργεί δηροδρόμων ἀνεκοινώθησαν τὰ ἑξῆ

«Ἐκ τῆς γενομένης αὐτοψίας ε τόπον τῆς ἐκτροχιάσεως τοῦ ὑπ' ἀρ ὀχήματος τῆς γραμμῆς Παγκρατ τῶν μεταβάντων ἀμέσως διευθυντοῦ πουργείου Σιδηροδρόμων καὶ Αὐτο κ. Ζωγραφάκη καὶ τοῦ μηχανικοῦ διεπιστώθη ὅτι τὸ ἀτύχημα ὀ κυρίως εἰς ὀλίσθησιν τοῦ ὀχήματο τῆς ἐπικρατούσης τὴν ὥραν ἐκείνην τικῆς ὑγρασίας».

Η ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΛΑΧΕΙ

Αὔριον Τετάρτην, 11 τρέχοντος, ξαχθῇ ἡ 3η κλήρωσις τῆς Γ' ἐκδόσ Ἐθνικοῦ Λαχείου. Κατ' αὐτὴν θὰ ἐξ τῆς κληρωτίδος 2250 λαχνοί, κερδ συνολικῶς 3.400.000 δραχμάς, ἐκ τ ποίων 500.000 ὁ πρῶτος, 200.000 τερος καὶ 120.000 ὁ τρίτος. Ἡ κλ θὰ ἀρχίσῃ τὴν 9ην πρωϊνήν, θὰ δι δὲ εἰς τὰ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου 2 φεῖα τῆς Διευθύνσεως Κρατικῶν Λ

Η ΕΘΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙ

Προχθὲς ὁ τέταρτος τομεὺς Βάθης τῆς Ἐθνικῆς Ἑταιρείας ἑορτὴν τῆς βασιλοπίττας. Εἰς τὴ παρευρέθησαν ἀντιπρόσωποι τοῦ βουλίου, ὁ πρόεδρος τοῦ κέντρου τῆς τοῦ 4ου ἀστυνομικοῦ τμήματος μέλη τοῦ τομέως μετὰ τῶν οἰκογε Μετὰ τὴν ἱερὰν τελετήν, ἡ χορωδ Ἐθνικῆς Ἑταιρείας ἔψαλε τὸ «Π γιον» καὶ τὸν ὕμνον τῆς 4ης Αὐγ καὶ ἐν μέσῳ ἐνθουσιωδῶν ἐκδηλώσ πὲρ τοῦ Ἄνακτος, τῆς Βασιλικῆς νείας καὶ τοῦ ἀρχηγοῦ ἔλαβε τὸν λόγ διοικητὴς τοῦ τομέως, ὅστις κατα ἐξύμνησε τὴν τελετὴν καὶ τὸν σκοπ εἶπεν μεταξὺ τῶν ἄλλων, ὅτι, ἀ θνικὸς ἄξων, περὶ τὸν ὁποῖον ζῶμ κινούμεθα καὶ πιστεύομεν καὶ πεί μεν ὀνομάζεται Ἰωάννης Μεταξᾶς. μερινὴ τελετὴ προσλαμβάνει ἐθνικ γενειακὴν μορφὴν μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τ μελιωτὴν τοῦ μεγάλου οἰκοδομήματο 4ης Αὐγούστου. Μετ' αὐτὸν ἔλαβε τὸ γον ὁ πρόεδρος τοῦ κέντρου, καταλλήλως τὴν δρᾶσιν τοῦ τομέω κολούθως ἐκόπη ἡ πίττα. Τὸ νόμισμ ρέθη εἰς τὸ τεμάχιον τοῦ ἀρχηγοῦ, ἐξάλλου ἐνθουσιασμοῦ καὶ χειροκρ μάτων, θὰ ἐπιδοθῇ δὲ εἰς αὐτὸν τροπῆς.

Ι Ε Π Τ Ι Α ΟΡΕΙΒΑΤΩΝ

ΒΟΛΟΣ, 9. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ Τηλεγραφοῦν ἐκ Λαρίσης ὅτι ἐπὶ τρ ἡ κοινωνία τῆς γείτονος καὶ ἰδίᾳ ὁ βατικὸς κόσμος, ἀνησυχοῦσα ἐξαφάνισιν τῶν Λαρισινῶν ὀρειβατ παϊωάννου, Γραμμενοπούλου, Πλούτ Πολύζου, οἱ ὁποῖοι τὴν παρελθοῦσαν σκευὴν εἶχον ἀνέλθει εἰς τὸν Κίσσαβ λους ὀρειβάτας. Οἱ ὡς ἄνω τέσσ ὀρειβάται καταληφθέντες ὑπὸ αἰφνιδί σκηψάσης χιονοθυέλλης δὲν κατώρθωσ προσανατολισθοῦν διὰ νὰ ἐπανέλθου τὸ χωρίον Σπηλιά, ἀπ' ὅπου μετὰ τῶν λων εἶχον ἐκκινήσει. Οὕτω περιεπλανῶ σαν εἰς τὸ δάσος καὶ βαδίζοντες ἐπὶ ἡ μερονύκτια ἄνευ διακοπῆς κατώρθωσαν φθάσουν τὴν Κυριακὴν εἰς ἐλεεινὴν κατάστασιν, εἰς Λασποχώριον, ὅπου ὁ τησαν ἕνα ἐκ τῶν συνεργείων, ἅτινα κ τισεν ἐν τῷ μεταξὺ τὸ Β' Σῶμα Στ πρὸς ἀνεύρεσίν των. Ὁ Πολύζος ἔχε ὀπαγημα τοῦ δεξιοῦ ποδός.

ΕΤΟΣ Δ'

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΑΡΙΘ. 4-12

ΤΑ ΠΥΓΜΑΧΙΚΑ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑΤΑ
ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ

Διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς πυγμαχίας μας ἐξ πυγμαχικὰ πρωταθλήματα, ὅλα διαρκείας 10 γύρων τῶν τριῶν λεπτῶν, θὰ διεξαχθῶσι, τὸ ἓν κατόπιν τοῦ ἄλλου, εἰς τὴν αὐτὴν πυγμαχικὴν ὀργάνωσιν.

Εἶνε ἀξία συγχαρητηρίων ἡ Ἑλληνικὴ Πυγμαχικὴ Ὁμοσπονδία διὰ τὴν ἀπόφασιν ποὺ ἔλαβε νὰ γίνουν ὅλα τὰ πυγμαχικὰ πρωταθλήματα μαζί, εἰς μίαν μεγάλην συγκέντρωσιν, ἡ ὁποία ἀσφαλῶς θὰ ἀφήσῃ ἐποχὴν εἰς τὰ πυγμαχικὰ μας χρονικὰ καὶ θὰ δώσῃ τὴν εὐκαιρίαν εἰς τὸ ὡραῖον σπὸρ τῆς πυγμαχίας νὰ

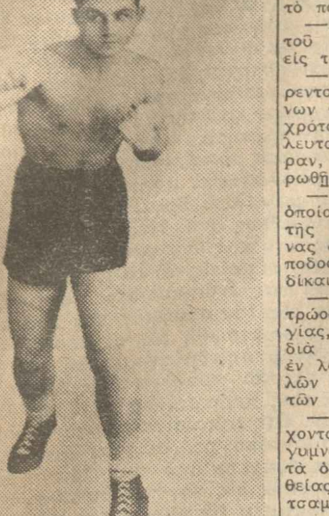

Ὁ Γ. Γρίσπος, ὁ ὁποῖος διεκδικεῖ τὸ πρωτάθλημα μέσων βαρῶν

γίνῃ εὐρύτερον γνωστὸν μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων φιλάθλων.

Μετὰ τὴν μεγάλην νίκην τοῦ Ἀντ. Χριστοφορίδη καὶ τὴν ἐξαιρετικὴν ἐντύπωσιν ποὺ ἐπροκάλεσε αὐτὴ εἰς τὴν ἀθηναϊκὴν κοινωνίαν, ἐπεβάλλετο ὅπως ἡ Πυγμαχικὴ Ὁμοσπονδία δώσῃ τὴν εὐκαιρίαν τῆς ὀργανώσεως μιᾶς μεγάλης πυγμαχικῆς συγκεντρώσεως. Ἐλπίζομεν ὅτι ἐπέτυχε ἀναθέτουσα ταύτην εἰς ἔμπειρον ὀργανωτὴν καὶ θέτουσα διὰ πρώτην φορὰν ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς της ὑπὸ τὴν προστασίαν της τοὺς ἀγῶνας.

Οἱ ἐν λόγῳ ἀγῶνες τελούμενοι τὸ Σάββατον εἰς τὰ «Ὀλύμπια» ἀπὸ καθαρῶς ἀθλητικῆς ἀπόψεως παρουσιάζουν ἕνα ἐνδιαφέρον ἐξαιρετικό. Ἀρκεῖ νὰ λεχθῇ ὅτι ἐὰν δὲν σημειωθοῦν νὸκ-ἄουτ ἢ ἐγκαταλείψεις, θὰ ἴδουν οἱ φίλαθλοι ἀγῶνας διαρκείας 60 γύρων τῶν 3 λεπτῶν ἕκαστον!

Εἶνε δύσκολον νὰ προείπῃ κανεὶς ποῖα θὰ εἶνε τὰ πλέον ἐνδιαφέροντα μάτς. Πάντως ἀρκεῖ νὰ σημειωθῇ ὅτι θὰ παρελάσουν ἀπὸ τὸ ρὶγκ ὁ ἀήττητος Γεώργ. Γρίσπος, ὁ ἐξ Αἰγύπτου Γρηγόριος Κοσμᾶς, ὁ ὁποῖος ἔδωσε εἰς τὰς Ἀθήνας 4 ἀγῶνας πρὸς ἱκανωτάτους πυγμάχους ἐπιτυχὼν 4 νίκας μὲ νὸκ-ἄουτ εἰς τοὺς πρώτους γύρους, ὁ Νικ. Παυλίδης, νικητὴς τοῦ Μισσούλη, ὁ Σουλόπουλος, νέος πυγμαχικὸς ἀστήρ, ὁ δεξιοτέχνης Καλενδέρης, ὁ παλαίμαχος ἀλλὰ συνεχῶς βελτιούμενος Μυκωνιάτης, ὁ Βαρθολομαῖος, ὁ Παπαδογιάννης, ὁ Μαρκόπουλος, ὅλοι μὲ γνωστὴν πυγμαχικὴν ἱστορίαν, καὶ ἄλλοι.

Γενικῶς πιστεύεται ὅτι οἱ ἀγῶνες τοῦ Σαββάτου, οἱ ὁποῖοι προκαλοῦν τὸ γενικὸν ἐνδιαφέρον τῶν φιλάθλων, θὰ δώσουν τὴν εὐκαιρίαν νὰ γνωρισθοῦν εὐρύτερον εἰς τὸν ἀθλητικόν μας κόσμον μερικοὶ πυγμάχοι ἀπὸ ἀρκετοὺς τῶν ὁποίων δυνάμεθα νὰ ἐλπίζωμεν σταδιοδρομίαν ἐφάμιλλον τοῦ Χριστοφορίδη.

Τὸ πρόγραμμα τῶν ἀγώνων περιλαμβάνει τὰς κάτωθι συναντήσεις: Πρωτάθλημα ὑπερελαφρῶν· Μυκωνιάτης—Τσέλιος. Πρωτάθλημα ἐλαχίστων. Βαρθολομαῖος—Μαρκόπουλος. Πρωτάθλημα ὑπερελαφρῶν. Σουλόπουλος—Φράγκου. Πρωτάθλημα ἐλαφρῶν. Παυλίδης—Ἰωάννου. Πρωτάθλημα ἡμιμέσων. Κοσμᾶς—Καλενδέρης· Πρωτάθλημα μέσων. Γρίσπος—Παπαδογιάννης.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΙΔΗΣ — ΤΕΝΕ

Τὸ Σάββατον ἐπίσης θὰ γίνῃ εἰς Παρισίους ἡ μεγάλη πυγμαχικὴ συνάντησις κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Ἕλλην πρωταθλητὴς τῆς Εὐρώπης Α. Χριστοφορίδης θὰ ἀντιμετωπίσῃ τὸν Γάλλον Τενὲ διὰ τὸ εὐρωπαϊκὸν πρωτάθλημα.

ΗΤΤΗΘΗ Ο ΦΡΕΝΤ ΑΠΟΣΤΟΛΙ

Ὁ παγκόσμιος πρωτοπυγμάχος τῆς κατηγορίας μέσων βαρῶν Φρὲντ Ἀποστόλι, συναντηθεὶς μὲ τὸν Μπίλλυ Κὸν εἰς τὸ Μάντισον Σκουαὶρ Γκάρντεν τῆς Νέας Ὑόρκης, ἡττήθη κατόπιν σκληροῦ ἀγῶνος εἰς τὰ σημεῖα. Ὁ Ἀποστόλι εἶνε εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν βάρους μὲ τὸν Χριστοφορίδην.

ΛΕΓΕΤΑΙ ΟΤΙ...

Ἡ συμπεριφορὰ ἐνίων θεατῶν κατὰ τὸν ἀγῶνα τῆς ρουμανικῆς ὁμάδος πρὸς τὴν ἑλληνικὴν δὲν ὑπῆρξεν ἡ ἐνδεδειγμένη. Οἱ ἐν λόγῳ θεαταί, οἱ ὁποῖοι νομίζουν ὅτι εἶνε φίλαθλοι, τὴν φορὰν αὐτὴν δὲν τὰ ἔβαλαν μὲ τὸν διαιτητὴν ἢ τοὺς ξένους ποδοσφαιριστάς, ἀλλὰ μὲ τοὺς ἰδικούς μας, διότι ἔχασαν τὸν ἀγῶνα ἀφ' ἑνὸς καὶ δὲν ἠγωνίζοντο περισσότεροι Πειραιεῖς ἀφ' ἑτέρου.

—Οἱ ὑγιῶς σκεπτόμενοι φίλαθλοι καὶ ὅλοι ἐν γένει οἱ θεωροῦντες τὸν ἀθλητισμὸν ὡς μέσον σωματικῆς καὶ ψυχικῆς διαπλάσεως τῆς νεολαίας ἐλπίζουν ὅτι ἡ Ε.Π.Ο. θὰ λάβῃ τὰ προσήκοντα μέτρα οὕτως ὥστε παρόμοιαι ἐκδηλώσεις νὰ μὴ ἐπαναληφθοῦν. Ὅταν μὲ τὰς πρώτας ἐκδηλώσεις συλλαμβάνωνται καὶ ἀποπέμπωνται τοῦ γηπέδου οἱ ταραχοποιοί, τότε ἡ τάξις καὶ ἡ εὐκοσμία εἰς τὰ γήπεδα θὰ εἶνε πραγματικότης.

—Αἱ εἰσπράξεις τῶν ἀγώνων τῆς «Φερεντσβάρος» εἰς τὰς Ἀθήνας ἀνῆλθον εἰς τὸ σεβαστὸν ποσὸν τῶν 786.000 δραχμῶν. Αἱ μεγαλύτεραι εἰσπράξεις πραγματοποιηθεῖσαι κατὰ τὸν ἀγῶνα της πρὸς τὴν μικτὴν Ἀθηνῶν, ἀνῆλθον εἰς 300.000 δραχμῶν καὶ αἱ μικρότεραι πρὸς τὴν ἀντιπροσωπευτικὴν τῆς Ε.Π.Ο. ἔφθασαν εἰς 206.000 δραχμῶν. Κατὰ τὸν ἀγῶνα της πρὸς τὴν μικτὴν Πειραιῶς αἱ εἰσπράξεις ἀνῆλθον εἰς τὸ ποσὸν τῶν 280.000 δραχμῶν.

—Εἰς τὴν Θεσσαλονίκην αἱ εἰσπράξεις τοῦ ἀγῶνος τῆς «Φερεντσβάρος» ἀνῆλθον εἰς τὸ ποσὸν τῶν 89.000 δραχμῶν.

—Ἀντιθέτως πρὸς τοὺς ἀγῶνας τῆς «Φερεντσβάρος», αἱ εἰσπράξεις τῶν δύο ἀγώνων τῆς ρουμανικῆς ὁμάδος ὑπῆρξαν πενιχρόταται. Δοθέντος δὲ ὅτι ὁ τρίτος καὶ τελευταῖος ἀγὼν θὰ τελεσθῇ ἐργάσιμον ἡμέραν, ἡ οἰκονομικὴ ἀποτυχία θὰ ὁλοκληρωθῇ.

—Ἡ ρουμανικὴ ποδοσφαιρικὴ ὁμάς, ἡ ὁποία χαρακτηρίζεται ὡς Β' ἐθνικὴ ὁμὰς τῆς Ρουμανίας, κατὰ τοὺς δύο της ἀγῶνας ἀπέδειξεν, ὅτι κατέχει τὴν τέχνην τοῦ ποδοσφαίρου καὶ ὅτι αἱ νῖκαι της ὑπῆρξαν δίκαιαι.

—Ὁ Σ.Ε.Γ.Α.Σ. διέγραψεν ἐκ τοῦ μητρώου τῶν ἀθλητῶν του, κατόπιν ἀπολογίας, τὸν ἀθλητὴν ἀθλοπαιδιῶν Ἀγγέλου, διὰ διαφόρους παραβάσεις. Καὶ ὅμως ὁ ἐν λόγῳ κύριος ἐνεφανίζετο ἀπὸ τῶν στηλῶν ἐφημερίδων ὡς ὁ πιστότερος τηρητὴς τῶν κανονισμῶν.

—Ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος ἄρχονται αἱ ἐργασίαι τῆς κατασκευῆς τῶν γυμναστηρίων Τρικκάλων καὶ Καρδίτσης, τὰ ὁποῖα ἱδρύονται χάρις εἰς τὰς προσπαθείας τοῦ Νομάρχου Τρικκάλων κ. Ι. Κατσαμπῆ.

—Ὁ Χάρρυ Χάτσενς, ὁ ὁποῖος ἐθεωρεῖτο κατὰ τὸ 1880 ὁ καλύτερος δρομεὺς τοῦ κόσμου, ἀπέθανε εἰς τὸ Λονδῖνον εἰς ἡλικίαν 81 ἐτῶν. Ὁ Χάτσενς ἐπραγματοποίησε τότε ρεκὸρ τοῦ κόσμου εἰς τὰς 300 ὑάρδας, τὰς ὁποίας διέτρεξεν εἰς 30.

—Εἰς τὰς κλιτῦς τοῦ Κρίγκφχορν τῆς Αὐστρίας οἱ ὀρειβάται ἀδελφοὶ Μέξνερ, ἐφονεύθησαν, καταπλακωθέντες ὑπὸ ὄγκου παγωμένης χιόνος. Εἷς τρίτος ὀρειβάτης, ὁ ὁποῖος εὑρίσκετο μετ' αὐτῶν, διεσώθη.

—Ἡ περίφημος στὰρ τοῦ κινηματογράφου Ντανιὲλ Νταριὲ κατέχει τόσον καλὰ τὰ ἀθλητικὰ ζητήματα, ὥστε πολλάκις ἀρθογραφεῖ.

—Ὁ διάσημος Φινλανδὸς ἀκοντιστὴς Νικάνεν, τραυματισθεὶς εἰς σύγκρουσιν μοτοσυκλέττας, θὰ ἐγκαταλείψῃ τὸν ἀθλητισμόν.

ΤΟ ΠΡΟΧΘΕΣΙΝΟΝ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΝ
ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ - ΑΘΗΝΑΙ 3:2 (2:0)
ΑΙ ΑΛΛΑΙ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ

Ἡ ρουμανικὴ ὁμάς, μὲ τὸ χρῖσμα τῆς ἀντιπροσωπευτικῆς ὁμάδος τοῦ Βουκουρεστίου, ἀντεμετώπισε προχθὲς τὸ ἀπόγευμα τὴν μικτὴν ὁμάδα τῶν Ἀθηνῶν, τῇ διαιτησίᾳ τοῦ κ. Τζίτζη. Εἰς τὸν ἀγῶνα μετέβησαν φίλαθλοι ὀλιγώτεροι ἀπὸ κάθε ἄλλην φορὰν λόγῳ τῆς κακοκαιρίας, τοιουτοτρόπως δὲ καὶ αἱ εἰσπράξεις ἦσαν πενιχραί, μολονότι ὁ ἐκ τῶν μελῶν τῆς οἰκονομικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Ε.Π.Ο. κ. Ν. Καρελᾶς ἔλαβεν αὐστηρὰ μέτρα διὰ τὸν περιορισμὸν τῶν πολυπληθῶν τζαμπατζήδων. Οἱ ὀλίγοι ὅμως σχετικῶς θεαταί, ποὺ παρέστησαν εἰς τὸ γήπεδον, ἀπεζημιώθησαν ἀπολύτως, διότι παρηκολούθησαν ἕνα πολὺ ἐνδιαφέροντα ἀγῶνα, μὲ συνεχῶς ἐναλλασσομένας φάσεις καὶ μὲ πρωταγωνιστὰς ἀφ' ἑνὸς τὴν συνεχῆ βροχὴν καὶ τὴν λάσπην καὶ ἀφ' ἑτέρου τὴν μεγάλην προσπάθειαν τῶν ὁμάδων διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῆς νίκης.

Ἡ φιλοξενουμένη ὁμάς, ἡ ὁποία, ὡς γνωστόν, ἐπεβλήθη τῆς ἑλληνικῆς ὁμάδος πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν, ἐνίκησε καὶ τὴν ἀθηναϊκὴν ὁμάδα, μὲ τέρματα 3:2, ὄχι ὅμως μὲ ὅσην εὐκολίαν θὰ ἐνόμιζε. Τοὐναντίον, θὰ ἦτο δυνατὸν καὶ νὰ ἡττηθῇ. Ἡ ἀθηναϊκὴ ὁμάς, μολονότι ἤρχισε τὸν ἀγῶνα πολὺ κακὰ καὶ παρουσίασε συγκρότημα πενιχρόν, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ δεχθῇ δύο τέρματα εἰς τὰ πρῶτα δέκα λεπτά, μετὰ ταῦτα κατώρθωσε νὰ συνέλθῃ, νὰ συνδυάσῃ τὰς ἐνεργείας της καὶ νὰ παρουσιάσῃ ἕνα θαυμάσιον σύνολον, πρὸς γενικὴν ἱκανοποίησιν τῶν θεατῶν καὶ κατάπληξιν τῶν ἀντιπάλων.

Τὴν ὁμάδα τῆς πρωτευούσης μας ἀπετέλεσαν οἱ Σκλαβοῦνος (τερματοφ.), Γάσπαρης καὶ Παπαδόπουλος (ὀπισθοφ.), Σβολόπουλος, Κοντούλης, Γκίκας (μέσοι), Μηγιάκης, Κρητικός, Μαρόπουλος, Στράτος, Τσοῦτσος (κυνηγοὶ) καὶ τοῦ Βουκουρεστίου οἱ Νέγκρον (τερματοφ.), Λέγκερ (Ντοῦτσε) καὶ Νταγομερέσκου (ὀπισθοφ.), Πάλ, Ρεφινάρου (Πὼπ) καὶ Κώστεα (μέσοι), Ὄπρεα (Μολντοβιάνου), Μιχαλέσκου (Μπαράρκυ), Πάβαρ, Ρέϊτερ καὶ Μπράχλερ (κυνηγοί).

Μόλις ἤρχισεν ὁ ἀγὼν καὶ προτοῦ παρέλθουν τὰ τρία λεπτὰ οἱ Ρουμᾶνοι ἐξητωκραύγασαν διὰ τὸ πρῶτον των τέρμα, πραγματοποιηθὲν ἀπὸ δυνατὸ σοὺτ τοῦ ἔξω ἀριστερὰ ἐκ μικρᾶς ἀποστάσεως. Ἡ μπάλλα εἰσῆλθεν εἰς τὸ τέρμα ἀπὸ τὴν δεξιὰν γωνίαν τοῦ τέρματος, ἐνῷ ὁ Σκλαβοῦνος εἶχε καταλάβει ὀρθῶς θέσιν εἰς τὴν ἀριστεράν. Μὲ τὴν ἐπιτυχίαν ταύτην οἱ ξένοι ἀνέλαβον τὴν πρωτοβουλίαν καὶ ἔγιναν κύριοι τοῦ γηπέδου καὶ τῆς καταστάσεως. Μεταφέρουν τὸ πεδίον δράσεως των πρὸ τοῦ ἀθηναϊκοῦ τέρματος καὶ ἀπὸ συνδυασμένην ἐνέργειαν τῶν κυνηγῶν τὸ παραβιάζουν καὶ πάλιν κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον, ἀλλὰ ἀπὸ σοὺτ τοῦ κεντρικοῦ τῆς ἐπιθέσεως. Κατόπιν καὶ τῆς ἐπιτυχίας ταύτης τῶν Ρουμάνων ἡ πανωλεθρία τῆς ἀθηναϊκῆς ὁμάδος θεωρεῖται βεβαία. Καὶ ὅμως ἀπὸ τοῦ σημείου αὐτοῦ ἡ ἀθηναϊκὴ ὁμὰς ἤρχισε μίαν ἀξιόλογον δρᾶσιν, ἡ ὁποία τῆς ἐξησφάλισεν ἕνα ὡραῖον ἀποτέλεσμα καὶ τὴν ἱκανοποίησιν ὅτι ἠγωνίσθη ἀνώτερα τῆς ἐθνικῆς ὁμάδος. Ἡ ἐπιθετικὴ γραμμή, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Κρητικόν, παρ' ὅλας τὰς δυσκολίας λόγῳ τῆς βροχῆς καὶ τοῦ λασπώδους ἐδάφους, συνεδύαζε τὰς ἐνεργείας της καὶ μέχρι τοῦ βαθμοῦ νὰ πραγματοποιῇ δύσκολα σούτ. Ἐχρειάζετο ὀλίγη τύχη διὰ νὰ ἰσοφαρισθῇ τὸ ἀποτέλεσμα, διότι ἕνα σοὺτ τοῦ Κρητικοῦ προσέκρουσεν εἰς τὸν στῦλον τοῦ τέρματος, ἕτερον ἰσχυρὸν τοῦ Τσούτσου ὁμοίως καὶ τρίτον ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς πλευρᾶς τοῦ στύλου. Ἡ μπάλλα ἠκολούθησε τότε τὴν γραμμὴν τοῦ τέρματος καὶ προσέκρουσεν εἰς τὰ πόδια τοῦ εὑρισκομένου εἰς τὸ κέντρον αὐτοῦ τερματοφύλακος, ὁ ὁποῖος ἐπενέβη

Σκληρὸς ἀγὼν πρὸ τοῦ ρουμανικοῦ τέρματος

καὶ τὴν ἀπεμάκρυνε. Μολονότι ὅμως ἡ ἀθηναϊκὴ ὁμὰς δὲν ἐπετύγχανε τέρμα, ἐν τούτοις ἡ ἐμφάνισις της ὑπῆρξεν ἀξιόλογος, θὰ ἦτο δὲ ἴσως καὶ καλύτερα ἂν ὁ Παπαδόπουλος εὑρίσκετο εἰς τὸ γνωστόν του ὕψος, ὁ Κοντούλης ἦτο εἰς θέσιν νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴν ὁμάδα ἀνάλογα πρὸς τὴν περίστασιν καὶ ὁ Σβολόπουλος ἀπέδιδεν ὅ,τι καὶ ὅσον ἐχρειάζετο.

Κατὰ τὸ δεύτερον ἡμιχρόνιον τὸν Κοντούλην ἀντικατέστησεν ὁ Ρεμούνδος, τὸν Σβολόπουλον ὁ Βουβουδάκης καὶ τὸν Στράτον ὁ Τριανταφύλλης. Ἡ ὁμὰς μὲ τὴν τροποποίησιν ταύτην, ἰδίως εἰς τὴν γραμμὴν τῶν μέσων, εὐθὺς ἀμέσως κατεφάνη ὅτι θὰ ἀποδώσῃ περισσότερα, διότι ἡ γραμμὴ αὐτὴ ἂν καὶ δὲν εἶχεν ὡς κεντρικὸν ἕνα ἔμπειρον καὶ εἰδικευμένον εἰς τὴν θέσιν ταύτην παίκτην, ἐν τούτοις διέθετε τρεῖς ἐκ τῶν πλέον ἐνεργητικῶν παικτῶν μας οἱ ὁποῖοι ἐπιζητοῦν καὶ δὲν ἀποφεύγουν τὸν ἀγῶνα. Ὄντως ἡ ὁμὰς ὁλόκληρος συνέχισε τὸν ἀγῶνα μὲ περισσοτέραν ζωηρότητα, οἱ δὲ κυνηγοὶ ἠγωνίζοντο μὲ μεγαλυτέραν ἄνεσιν. Ἡ ρουμανικὴ ὅμως ἀντελαμβάνετο τώρα ὅτι δὲν θὰ ἦτο εὔκολον νὰ κρατήσῃ τὴν νίκην ἂν δὲν κατέβαλλεν ὑπερανθρώπους προσπαθείας. Ἄλλωστε ἡ τροποποίησις τῆς συνθέσεώς της διὰ τῆς ἀλλαγῆς τεσσάρων παικτῶν, αὐτὸν τὸν σκοπὸν εἶχεν. Ὁ ἀγὼν συνεχίσθη λοιπὸν μὲ ζωηρότητα καὶ μὲ ἐδαφικὴν ὑπεροχὴν τῶν Ἀθηναίων μὲ ἀποτέλεσμα νὰ παραβιασθῇ τὸ ρουμανικὸν τέρμα ἀπὸ δυνατὸ σοὺτ τοῦ Μαροπούλου, ὑπὸ τὰς ζητωκραυγὰς τῶν θεατῶν. Μὲ τὴν ἐπιτυχίαν ταύτην, ἐπολλαπλασίασαν τὰς προσπαθείας των οἱ Ἀθηναῖοι παῖκται καὶ παρ' ὅλας τὰς προσπαθείας τῆς ρουμανικῆς ἀμύνης, ὕστερα ἀπὸ ἕνα καλοχτυπημένο ἀπὸ τὸν Τσοῦτσο κόρνερ καὶ σοὺτ τοῦ Κρητικοῦ, τὸ ἀποτέλεσμα ἰσοφαρίσθη. Ὁ ἀγὼν ἐξηκολούθησε μοιρασμένος, ἀλλ' ἀμφότεροι οἱ ἡμέτεροι ἀνέκοψαν τὴν ἐνεργητικότητά των, ἡ λάσπη φαίνεται ὅτι τοὺς ἐκούρασε πολὺ καὶ ἡ βροχὴ τοὺς ἐξενεύριζεν. Ἀντιθέτως οἱ Ρουμᾶνοι ἔδιδον τὴν ἐντύπωσιν ὅτι εὑρίσκονται εἰς τὸ στοιχεῖον των, ἰδίως οἱ κυνηγοί των οἱ ὁποῖοι ἐπεχείρουν ἀδιακόπους καθόδους διὰ τῶν ἀκραίων οἱ ὁποῖοι ἦσαν ταχύτατοι. Εἰς μίαν ἐξ αὐτῶν, ἐπραγματοποίησαν ἕνα ἰσχυρὸν σούτ, τὸ ὁποῖον τοῖς ἐχάρισε τὸ τρίτον καὶ νικηφόρον τέρμα. Ἔκτοτε οἱ Ρουμᾶνοι ἐπεβλήθησαν τῶν ἡμετέρων μέχρι τῆς λήξεως τοῦ ἀγῶνος. Γενικῶς τὸ παιγνίδι τῶν Ρουμάνων ὑπῆρξε καλό, συνδυασμένο καὶ ἀποτελεσματικό. Οἱ κυνηγοί τους εἶνε ταχεῖς, ἀκριβεῖς εἰς τὴν μεταβίβασιν τῆς μπάλλας, ἔχουν τὸ προσὸν νὰ τὴν παρακολουθοῦν συνεχῶς καὶ νὰ ξεμαρκάρωνται. Ἐπιχειροῦν καθόδους μὲ μεγάλες ἀνοιχτὲς καὶ μᾶλλον ὑψηλὲς πάσσες καὶ ἀποφεύγουν τὶς μικρὲς καὶ συρτές. Οἱ μέσοι, βοηθοῦν ἀρκετὰ τὴν ἐπίθεσιν, ἀλλὰ κάμνουν μᾶλλον ἀμυντικὸ παιγνίδι. Πάντως καὶ αὐτοὶ εἶνε ἀρκετὰ ταχεῖς καὶ σπεύδουν πρὸς τὴν μπάλλα. Οἱ ὀπισθοφύλακες εἶνε ἴσως ἡ ἰσχυροτέρα γραμμὴ τῆς ὁμάδος ταύτης, μαζὶ δὲ μὲ τὸν τερματοφύλακα, ἀποτελοῦν ἕνα ἀδιαπέραστο τρίο.

Ἡ ρουμανικὴ ὁμὰς θὰ δώσῃ τὸν τρίτον καὶ τελευταῖον αὐτῆς ἀγῶνα τὴν Πέμπτην καὶ ὥραν 2αν μ. μ. ἀντιμετωπίζουσα τὴν μικτὴν ὁμάδα τοῦ Πειραιῶς εἰς τὸ στάδιον Καραϊσκάκη τοῦ Νέου Φαλήρου.

Δ. Ι. ΚΑΡΑΜΠΑΤΗΣ

ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΟΥ «ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟΥ»

Ἡ ὁμὰς τοῦ «Παναθηναϊκοῦ», μεταβᾶσα εἰς Βόλον, ἔδωσε δύο ἀγῶνας τὴν Παρασκευὴν καὶ τὴν Κυριακήν. Εἰς τὸν πρῶτον της ἀγῶνα ἡ πρωταθλήτρια τῶν Ἀθηνῶν ἀντιμετώπισε τὴν «Νίκην», τὴν ὁποίαν καὶ ἐνίκησε μετέρματα 3:1, καὶ εἰς τὸν δεύτερον μικτὴν «Κεραυνοῦ» καὶ «Ἀπόλλωνος». Ὁ δεύτερος ἀγὼν διεκόπη λόγῳ βροχῆς προτοῦ λήξῃ τὸ πρῶτον ἡμιχρόνιον. Μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο 1:0 καὶ ὑπὲρ τῆς μικτῆς.

ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΑΤΡΑΣ

Ἡ ὁμὰς τοῦ «Ἀπόλλωνος» ἔδωσεν ἐπίσης εἰς τὰς Πάτρας δύο συναντήσεις, ἀντιμετωπίσασα τὸν «Ὀλυμπιακὸν» καὶ τὴν «Παναχαϊκήν». Τὴν πρώτην ὁμάδα ἐνίκησεν ὁ «Ἀπόλλων» μὲ τέρματα 6:2 καὶ τὴν δευτέραν μὲ 5:3. Ἀμφότεροι οἱ ἀγῶνες προεκάλεσαν πολὺ ἐνδιαφέρον καὶ μεγάλην συρροὴν θεατῶν, οἱ ὁποῖοι ἐπευφήμησαν τὴν ἀθηναϊκὴν ὁμάδα.

ΟΙ ΑΛΛΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν λοιπῶν συναντήσεων ἔχουν οὕτω:

«Γουδὶ» — «Ἑλληνορρωσικὸς» 2 : 1.

«Ἀπόλλων Ν. Ἰωνίας» — «Α. Ο. Κηφισιᾶς» 4:2.

«Ἄτλας Θυμαρακίων» — «Ν. Ἧστ» 4:0.

«Πανερυθραϊκὸς» — «Ἱεράπολις» 1:1.

«Ἀθηναϊκὸς» — «Ἕνωσις Χαλανδρίου» 4:2.

«Προοδευτική» — «Ἄμυνα» 4:2.

«Ὀρφεὺς Σερρῶν» — «Μακεδονικὸς» 3:3.

«Φίλιπποι Καβάλλας» — «Ἐλπὶς Δράμας» 3:1.

«Ἡρακλῆς Καβάλλας» — «Α.Ε. Κ. Καβάλλας» 2:2.

Η ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΟΥ Σ.Ε.Γ.Α.Σ.

Τὴν 21ην τοῦ μηνὸς συνέρχεται ἡ γενικὴ συνέλευσις τοῦ ΣΕΓΑΣ μὲ θέματα τὴν λογοδοσίαν τοῦ συμβουλίου, ἔκθεσιν ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, ἐκλογὴν ἑνὸς ἀντιπροέδρου καὶ ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, ὑποβολὴν προϋπολογισμοῦ χρήσεως 1939 καὶ τροποποίησιν τοῦ ἄρθρου 95 ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ.

Τὴν ἰδίαν ἡμέραν καὶ ὥραν 7.30 μ.μ. θὰ συνέλθῃ ἔκτακτος γενικὴ συνέλευσις μὲ θέμα τὴν διαγραφὴν τῆς σκοποβολῆς διὰ τοῦ κυνηγετικοῦ ὅπλου ἐκ τῆς δυνάμεως τοῦ Σ.Ε.Γ.Α.Σ.

ΤΟ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑ ΤΟΥ ΜΠΑΣΚΕΤ ΜΠΩΛ

Οἱ προκριματικοὶ ἀγῶνες τοῦ πρωταθλήματος μπάσκετ μπὼλ συνεχίσθησαν προχθὲς τὴν πρωΐαν εἰς τὸν περίβολον τῶν ἀποδυτηρίων τοῦ Σταδίου, παρουσίᾳ πλήθους φιλάθλων, διότι οἱ δύο ἐκ τῶν τριῶν ἀγώνων ἐνεῖχον μεγάλην σημασίαν, ὅσον ἀφορᾷ τὴν συμμετοχὴν τῶν ὁμάδων εἰς τοὺς τελικοὺς ἀγῶνας. Ἀμφότεροι οἱ ἀγῶνες προεκάλεσαν ἐνδιαφέρον, διότι αἱ ὁμάδες διεφιλονίκησαν πεισματωδῶς τὴν νίκην. Οὕτω ὁ «Πανιώνιος» ἐπεβλήθη τῶν «Νέων Βύρωνος» μὲ 36:28 καὶ τὸ «Σπόρτιγκ» τοῦ «Α.Ο.Π. Φαλήρου» μὲ 45:29.

Ἡ ὁμὰς τοῦ «Σπόρτιγκ» χάρις εἰς τὴν ἐπιτυχίαν της ἐξασφαλίζει θέσιν εἰς τοὺς τελικούς, ἐνῷ οἱ «Ν. Βύρωνος» κατόπιν τῆς ἥττης των θὰ ἀντιμετωπίσουν τοὺς «Ἐμποροϋπαλλήλους», μὲ τοὺς ὁποίους εἶνε ἰσόβαθμοι.

Ἤδη εἰς τοὺς τελικοὺς ἀγῶνας, ἐκ μὲν τῆς μιᾶς σειρᾶς εἰσέρχεται ὁ «Πανιώνιος» ἄνευ οὐδεμιᾶς ἥττης, τὸ «Πανεπιστήμιον» καὶ ὁ νικητὴς τοῦ ἀγῶνος «Ν. Βύρωνος»—«Ἐμποροϋπάλληλοι». Ἐκ τῆς ἄλλης σειρᾶς εἰσέρχεται ὁ «Πανελλήνιος» ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐπίσης ἥττης, ἡ «Νῆαρ Ἧστ» καὶ ἡ «Σπόρτιγκ».

Ο ΔΙΕΘΝΗΣ ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ

Πλὴν τοῦ Γερμανοῦ Κρέγκλιγκερ, ὁ ὁποῖος ἐδήλωσε πρῶτος συμμετοχὴν εἰς τὸν διεθνῆ Μαραθώνιον δρόμον, τὸν ὀργανούμενον ὑπὸ τοῦ Σ.Ε.Γ.Α.Σ., ἡ ἀθλητικὴ ὁμοσπονδία τοῦ Περοῦ δι' ἐγγράφου της ἐδήλωσεν, ὅτι θὰ ἀποστείλῃ τρεῖς Περουβιανοὺς Μαραθωνοδρόμους διὰ νὰ ἀγωνισθοῦν ἐπὶ τῆς κλασσικῆς διαδρομῆς. Οὕτω ὁ διεθνὴς Μαραθώνιος δρόμος τῶν Ἀθηνῶν ἤρχισε νὰ λαμβάνῃ παγκόσμιον χαρακτῆρα.

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΔΙΚΑΙΟΠΟΥΛΟΥ

Ὁ Παναθηναϊκὸς Ἀθλητικὸς Ὅμιλος ὠργάνωσε καὶ θὰ τελέσῃ τὴν 22αν τοῦ μηνὸς ἀγῶνα ἀνωμάλου δρόμου, εἰς μνήμην τοῦ ἀποθανόντος λόγῳ τραυματισμοῦ εἰς ποδοσφαιρικὸν ἀγῶνα ἀθλητοῦ του Λυσάνδρου Δικαιοπούλου. Εἰς τὸν ἀγῶνα δικαιοῦνται συμμετοχῆς οἱ ἀθληταὶ ἁπάντων τῶν σωματείων τῆς δυνάμεως τοῦ Σ.Ε.Γ.Α.Σ., τοῦ ὁποίου ἡ διαδρομὴ θὰ εἶνε περὶ τὰ ἓξ χιλιόμετρα.

Ὁ ἀγὼν οὗτος θὰ συμπέσῃ μὲ τὴν τέλεσιν τῆς μεγάλης ποδοσφαιρικῆς συναντήσεως, ἡ ὁποία θὰ γίνῃ εἰς τὸ γήπεδον τοῦ Παναθηναϊκοῦ ὑπὲρ τῆς οἰκογενείας τοῦ μεταστάντος.

ΤΟ ΡΑΛΛΥ ΜΟΝΤΕ-ΚΑΡΛΟ

Τὸ Ράλλυ Μόντε Κάρλο προκαλεῖ καὶ πάλιν τὸ ἐνδιαφέρον τῶν φίλων τοῦ αὐτοκινήτου. Ἐπὶ 229 ἐν συνόλῳ αὐτοκινήτων, τὰ ὁποῖα ἐδήλωσαν συμμετοχήν, 42 θὰ ἐκκινήσουν ἀπὸ τὰς Ἀθήνας. Μεταξὺ αὐτῶν δύο θὰ εἶνε μὲ Ἕλληνας ὁδηγούς, ἤτοι τὸ ὑπ' ἀριθ. 76 μὲ τὸν κ. Ζαφειρίου καὶ τὸ ὑπ' ἀριθμ. 123 μὲ τὸν κ. Στεφανίδην. Ἡ ἀναχώρησις θὰ γίνῃ τὴν προσεχῆ Τρίτην, 17 τοῦ μηνὸς καὶ ὥραν 10.20 μ.μ. ἐκ τῆς πρὸ τοῦ Σταδίου πλατείας.

ΑΘΗΝΑΙ - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Ὁ δεύτερος ἀγὼν τοῦ κυπέλλου πόλεων θὰ γίνῃ τὴν Κυριακὴν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην μὲ ἀντιμετώπους τὰς ὁμάδας Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης. Τὴν ἀθηναϊκὴν ὁμάδα θὰ συνοδεύσουν εἰς τὴν μακεδονικὴν πρωτεύουσαν πολλοὶ Ἀθηναῖοι φίλαθλοι διὰ νὰ τὴν ἐνισχύσουν εἰς τὸν ἀγῶνα της.

ΝΙΚΑΙ ΤΟΥ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ

Ἡ ὁμὰς ἀθλοπαιδιῶν τοῦ «Πανελληνίου», μεταβᾶσα εἰς Πάτρας ἠγωνίσθη μὲ τὰς ὁμάδας τοῦ «Π.Ο.Π.» Καὶ εἰς μὲν τὸ μπάσκετ μπὼλ ἀνεδείχθη νικήτρια μὲ 42:17 εἰς δὲ τὸ βόλλεϋ μπὼλ μὲ 15:3, 15:10.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ: Ἐπὶ τῆς λεωφόρου Βασιλίσσης Σοφίας 4 δύο δωμάτια μετὰ λουτροῦ ἀντὶ δρχ. 2500. Πληροφορίαι παρὰ τῷ θυρωρῷ καὶ τῷ Δικηγόρῳ κ. Παξιμάδη Στοὰ Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ πολυτελέστατον κατάστημα πλησίον Ὁμονοίας διὰ ταβέρναν ἢ κέντρον διασκεδάσεως. Πληροφορίαι Φαβιέρου 24, τηλέφωνον 52-372.

ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΧΙΟΝΟΔΡΟΜΙΑΣ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑΤΟΣ ΖΗΡΕΙΑΣ

Οἱ ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὀρειβατικοῦ Συνδέσμου ὀργανωθέντες ἀγῶνες χιονοδρομίας διὰ τὸ πρωτάθλημα Ζηρείας ἐτελέσθησαν ἐπιτυχῶς τὸ Σάββατον μὲ συμμετοχὴν 25 ἀθλητῶν καὶ ἀθλητριῶν, διαιρεθέντες εἰς δύο κατηγορίας.

Τὰ ἀποτελέσματα, μολονότι ὁ καιρὸς ἦτο ἀκατάστατος λόγῳ τοῦ ὅτι ἔπνεεν δυνατὸς ἄνεμος καὶ ἐχιόνιζε, ὑπῆρξαν ἱκανοποιητικά.

Τὸ μῆκος τῆς διαδρομῆς ἦτο διὰ μὲν τὴν πρώτην κατηγορίαν περὶ τὰ 4.000 μέτρα μὲ ὑψομετρικὴν διαφορὰν ἀπὸ ἐκκινήσεως μέχρι τέρματος 600 μέτρα, τόσον διὰ τὴν κατηγορίαν ἀνδρῶν ὅσον καὶ τῶν κυριῶν, διὰ δὲ τὴν δευτέραν κατηγορίαν ἀνδρῶν περὶ τὰ 3.000 μέτρα μὲ ὑψομετρικὴν διαφορὰν 400 μέτρα. Τὰ τεχνικὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀγώνων ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Αης κατηγορίας ἀνδρῶν: 1) Π. Πανόργιος 4 : 32, 2) Κ. Νάτσης 5 : 25, 3) Ι. Παπαρρόδου 7 : 14.

Βας κατηγορίας ἀνδρῶν: 1) Γ. Κατσίκας

3 : 50, 2) Στ. Σακκαλῆς 8 : 02. 3) Χ. Ποταμιάνος 9 : 28.

Κατηγορίας κυριῶν: 1) Ἡ δὶς Ε. Ἀγγελοπούλου 19 : 20, 2) ἡ δὶς Α. Ἀγγελοπούλου 19 : 34.

Η ΜΙΚΤΗ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ τὸν κ.κ. Ρ. Δαρίγου καὶ Β. Ἀνδριανοπούλου κατηρτίσθη ἡ ἀντιπροσωπευτικὴ ὁμὰς τῆς γείτονος, ἡ ὁποία θὰ ἀντιμετωπίσῃ μεθαύριον τὴν ρουμανικὴν ὁμάδα. Τὴν ὁμάδα ἀποτελοῦν οἱ Καρνέσης (τερμ.), Α. Λούκοβιτς καὶ Παλεύρας (ὀπισθ.), Ἀλιφραγκῆς, Χέλμης καὶ Κορσιάνος (μέσοι), Δεληγιώργης, Δεπούντης, Βάζος, Συμεωνίδης, Ἀναματερὸς (κυνηγοί). Ἀναπληρωματικοὶ ὡρίσθησαν οἱ Δανιελιάν, Σχίζας καὶ Λίβας Ι.

ΡΑΠΙΝΤ-ΦΡΑΝΚΦΟΡΤ 3:1

Εἰς τὸ Ὀλυμπιακὸν στάδιον τοῦ Βερολίνου, παρουσίᾳ 70 χιλιάδων περίπου θεατῶν συνηντήθησαν εἰς τελικὸν ἀγῶνα διὰ τὸ κύπελλον Τσάμερ Οὖν Ὄστεν αἱ ὁμάδες «Φράνκφορτ» τῆς Φρανκφούρτης καὶ «Ραπὶντ» τῆς Βιέννης. Νικήτρια ἀνεδείχθη ἡ δευτέρα μὲ τέρματα 3:1.

ΦΕΡΕΝΤΣΒΑΡΟΣ - ΓΚΡΑΤΖΙΑΝΣΚΥ

Ἡ γνωστή μας «Φερεντσβάρος», ἐπιστρέφουσα εἰς τὴν ἕδραν της, ἀντεμετώπισεν εἰς τὰ Σκόπια τὴν «Γκρατζιάνσκυ», τὴν ὁποίαν καὶ ἐνίκησε μὲ τέρματα 5:0.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ: Ἐν τῇ Στοᾷ Πεσμαζόγλου Λεωφόρος Πανεπιστημίου γραφεῖα καὶ καταστήματα ἀπὸ δρχ. 1000 καὶ ἄνω. Πληροφορίαι παρὰ τῷ θυρωρῷ καὶ τῷ δικηγόρῳ κ. Παξιμάδη.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ: Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φειδίου 5γ' τέσσαρα δωμάτια κατάλληλα διὰ γραφεῖα πρὸς δρχ. 1000 ἕκαστον. Πληροφορίαι παρὰ τῷ θυρωρῷ καὶ τῷ δικηγόρῳ κ. Παξιμάδη, Στοὰ Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ὁ β' ὄροφος τῆς ἐπὶ τῆς πλατείας Συντάγματος καὶ Μητροπόλεως 2 οἰκοδομῆς δωμ. 7, χώλ, ἐξῶσται, ἀσανσέρ. Ἐπίσης ὁ Α' ὄροφος 3 δωμάτια συνεχόμενα. Πληροφορίαι ἐντός.

ΤΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟΝ

ΤΡΙΤΗ 10)1)39 Ὥρα Ἀθηνῶν

7.20 μ.μ. Μόναχον. Μουσικὴ δωματίου τοῦ Φράντς Σοῦμπερτ.

8.25 μ.μ. Λονδῖνον. Κοντσέρτο πιάνου εἰς λὰ ἐλ. τοῦ Γκρήκ.

10 μ.μ. Βόρειον Ἰταλικὸν συγκρότημα. «Χορὸς μετημφιεσμένων», ὄπερα τοῦ Βέρντι.

10 μ.μ. Βαρσοβία. Συμφωνικὴ συναυλία. Μπάχ: Κοντσέρτο πιάνου εἰς ρὲ ἐλ. Μπετόβεν: Συμφωνία ἀριθ. 5 εἰς ντὸ ἐλ.

Εἰδήσεις μεταδίδουν:

Γαλλιστί οἱ σταθμοί: Παρὶ - Ραντιὸ τὴν 11.30 μ.μ. Παρὶ - Τ.Τ.Τ. τὴν 8.15 καὶ 9 μ.μ. Στρασβοῦργον τὴν 9 μ.μ. καὶ 0.30 πρὸ μεσημβρίας.

Ἀγγλιστί: Ὁ Ἀγγλικὸς Ἐθνικὸς Σταθμὸς τὴν 8 καὶ 11 μ.μ. καὶ τὸ Λονδῖνον τὴν 9 καὶ 11 μ.μ.

Γερμανιστί: Ὅλοι οἱ γερμανικοὶ σταθμοὶ 9 καὶ 11 μ.μ.

ΑΘΗΝΑΙ (κχ. 600.60, μ. 499.50). 1.30 μ.μ. Χρηματιστήριον. 1.40 μ.μ. Εἰδήσεις. 2 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. Συγκρότημα Κ. Μπέζου. 2.45 μ.μ. Ἀνακοινώσεις καὶ μετεωρολογικὸν δελτίον 6.10 Ἀποσπάσματα ἀπὸ ὄπερες τοῦ Μότσαρτ. «Ἡ ἀπαγωγὴ ἀπὸ τὸ Σεράι». «Οἱ γάμοι τοῦ Φιγκαρῶ». «Ντὸν Τζοζάντι». «Ἔτσι κάνουν ὅλες». «Ὁ μαγεμένος αὐλός». 6.45 μ.μ. Ἡ ὥρα τῆς κυρίας. 7 μ.μ. Ἡ ὥρα τοῦ παιδιοῦ. 7.30 μ.μ. Μανδολῖνο καὶ κιθάρα (Λ. Βαρότση — Σ. Βούλγαρης). 8 μ.μ. Ἡ ὥρα τοῦ ἀγρότου. 8.15 μ.μ. Ρεσιτὰλ πιάνου (δὶς Ραγκαβῆ) 9 μ.μ. Ὁμιλία τοῦ κ. Φ. Μιχαλοπούλου μὲ θέμα: «Πῶς ἐτραγούδησεν ἡ δημοτικὴ μας ποίησι τὸν ἔρωτα». 9.15 μ.μ. Ποικίλη μουσική. 9.30 μ.μ. Εἰδήσεις. 9.45 μ.μ. Μικρὰ ὀρχήστρα. 10.45 μ.μ. Εἰδήσεις. 11 μ.μ. Ἑλληνικὴ χορῳδία, διεύθυνσις Γλυκοφρίδη. 11.30 μ.μ. Συνέχεια τῆς μικρᾶς Ὀρχήστρας. 12 μεσονύκτιον μουσικὴ χοροῦ.

ΑΓΓΛΙΚΟΣ ΕΘΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ (κχ. 200, μ. 1500). 7 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσικὴ καὶ τραγούδια. 8.25 μ.μ. Ὄργανον. 9 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική 10 μ.μ. Ποικίλη μετάδοσις. 0.20 π.μ. Συνθέσεις Χάϋντν. 0.55 π.μ. Μουσικὴ χοροῦ.

ΑΜΒΟΥΡΓΟΝ (κχ. 904, μ. 332). 7 μ.μ. Δίσκοι: Εὔθυμες συνθέσεις. 8 μ.μ. Χάϋντν: «Τὸ μεσημέρι», συμφωνία εἰς ντὸ μεῖζ. Μότσαρτ: Ἄρια. Δύο σονάτες δι' ὄργανον καὶ ὀρχήστραν εἰς ντὸ μεῖζ. 9.10 μ.μ. Εὔθυμη μετάδοσις. 11.30 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσικὴ καὶ χορός.

ΒΑΡΣΟΒΙΑ (κχ. 224, μ. 1339). 6 μ.μ. Διάφορες ρωμάνς. 6.30 μ.μ. Τραγούδια. 8 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας μὲ σόλο ᾄσματος. 10 μ.μ. Μπάχ: Κοντσέρτο πιάνου εἰς ρὲ ἐλ. Μπετόβεν: Συμφωνία ἀριθ. 5 εἰς ντὸ ἐλ. 11.15 μ.μ. Χορός.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ (κχ. 686, μ. 437). 5.45 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας. 7.20 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 9 μ.μ. Συνθέσεις διὰ βιολοντσέλλο τοῦ Χάϋντν. 9.30 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 10.30 μ.μ. Δίσκοι. 11.15 μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ (κχ. 841, μ. 357). 7 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας μὲ ἔργα ἐλαφρᾶς μουσικῆς. 8 μ.μ. Δίσκοι: Συνθέσεις ἐκτελούμεναι ὑπὸ ὀρχήστρας ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν διασήμων διευθυντῶν. 9.10 μ.μ. Ποικίλη βραδυὰ 11.30 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσικὴ καὶ χορός.

ΒΙΕΝΝΗ (κχ. 592, μ. 507). 7.35 μ.μ. Παραφράσεις συνθέσεων τῶν Σοῦμπερτ, Ρ. Βάγνερ καὶ Βέρντι ἀπὸ τὸν Λίστ. 9.10 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας. 10 μ.μ. Συνθέσεις Χάϋντ. 12 μεσονύκτιον ἐλαφρὰ μουσικὴ καὶ χορός.

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (κχ. 546, μ. 530). 8 μ.μ. Πιάνο. 8.20 μ.μ. Δίσκοι. 9.45 μ.μ. Τσιγγάνικη μουσική. 11 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 0.10 π.μ. Μουσικὴ χοροῦ.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (κχ. 823, μ. 365). 5.15 μ.μ. Δίσκοι. 7.15 μ.μ. Ντουέττα πιάνου. 7.40 μ.μ. Ἆσμα. 9 μ.μ. Συμφωνικὴ συναυλία 10.15 μ.μ. Δίσκοι. 11.15 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική.

ΛΕΙΨΙΑ (κχ. 785, μ. 382). 8 μ.μ. Μότσαρτ: Εἰσαγωγὴ «Ἡ ἀπαγωγὴ ἀπὸ τὸ Σεράι». Γκλούκ: Μπαλλέτο - σουΐτα ἀριθ. 2. Σβέντσεν: Ρωμάνς. Σοπέν: Δύο βάλς κ. ἄ. 11.30 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσικὴ καὶ χορός.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (κχ. 877, μ. 342). 8 μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ. 8.25 μ.μ. Κοντσέρτο πιάνου εἰς λὰ ἐλ. τοῦ Γκρήκ. 10 μ.μ. Βιολὶ καὶ πιάνο. 11 μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ. 11.30 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας. 0.25 π.μ. Μουσικὴ χοροῦ.

ΜΙΛΑΝΟΝ (κχ. 814, μ. 369). 6.15 μ.μ. Πιάνο. 10 μ.μ. «Χορὸς μετημφιεσμένων» ὄπερα τοῦ Βέρντι ἀπὸ τὸ θέατρον Λὰ Φενίτσε. Εἰς τὸ διάλειμμα: Εἰδήσεις.

ΜΟΝΑΧΟΝ (κχ. 740, μ. 405). 7.20 μ.μ. Διάφοροι συνθέσεις μουσικῆς δωματίου τοῦ Σοῦμπερτ. 8.15 μ.μ. Τσίτερ. 10.20 μ.μ. Ποικίλη μουσική. 11.35 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας.

ΜΠΡΕΣΛΑΟΥ (κχ. 950, μ. 316). 7.15 μ.μ. Μουσικὴ δωματίου. Μπάχ: Ἄρια. Μπετόβεν: Ρωμάνς εἰς σὸλ μεῖζ. Λοκατέλλι: Σονάτα δωματίου. 9.10 μ.μ. Συνθέσεις Ἰωάννου καὶ Ἰωσὴφ Στράους. 10 μ.μ. Μετάδοσις Χάϋντν. 11.35 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσικὴ καὶ χορός.

ΠΑΡΙ - ΡΑΝΤΙΟ (κχ. 182, μ. 1648). 6.25 μ.μ. Δίσκοι. 6.30 μ.μ. Διάφορα σόλι. 7.30 μ.μ. Μουσικὴ βιολιοῦ. 8.15 μ.μ. Πιάνο. 9 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 0.15 π.μ. Μουσικὴ δωματίου.

ΠΑΡΙ - Τ.Τ.Τ. (κχ. 695, μ. 432). 6.25 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 8.05 μ.μ. Βιολί. 8.30 μ.μ. Συναυλία ἀπὸ τὴν Νίκαια. 9.30 μ.μ. Τραγούδια. 10.15 μ.μ. Ὄπερες τοῦ Μπιζὲ ἀπὸ τὴν Ὀπερὰ κωμίκ: «Δαμιλέ», «Ἁλιεῖς μαργαριτῶν».

ΠΡΑΓΑ (κχ. 638, μ. 470). 5.10 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 6.30 μ.μ. Χριστουγεννιάτικα τραγούδια. 8.25 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 10.10 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας μὲ σόλο ᾄσματος. 11.20 μ.μ. Δίσκοι.

ΜΕΣΗ ΙΤΑΛΙΑ (κχ. 713, μ. 421). 6.15 μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ. 8.30 μ.μ. Ποικίλη μουσική. 11.20 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσικὴ καὶ τραγοῦδι. 0.15 π.μ. Χορός.

ΣΟΦΙΑ (κχ. 850, μ. 353). 5.45 μ.μ. Λαϊκὰ τραγούδια. 6.30 μ.μ. Στρατιωτικὴ συναυλία. 7.15 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 8.30 μ.μ. Μουσικὴ πιάνου τοῦ Μπετόβεν. 9 μ.μ. Ἆσμα. 9.15 μ.μ. Ρωσικὲς ρωμάνς. 10.25 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική.

ΣΤΟΥΤΓΑΡΔΗ (κχ. 574, μ. 523). 10 μ.μ. Μετάδοσις Χάϋντν. 11.35 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσικὴ καὶ χορός. 1 π.μ. Ρ. Στράους: «Μάκβεθ», συμφωνικὸν ποίημα. Νῆμαν: Νέαι συνθέσεις γιὰ πιάνο. Μπράμς: Νέα τραγούδια ἀγάπης. Σοῦμαν. Συμφωνία ἀριθ. 4 εἰς ρὲ ἐλ.

ΦΡΑΓΚΦΟΥΡΤΗ (κχ. 1195, μ. 251). 8.30 μ.μ. Τραγούδια, χορός, εὐθυμία. 9.15 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας. Ἔργα Σμάλστις, Μαρτῶ, Σουλεμπουργκ, Βάλτερ κ. ἄ. 10 μ.μ. Μετάδοσις Χάϋντν. 11.35 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσικὴ καὶ χορός.

ΤΟ ΑΥΡΙΑΝΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΑΘΗΝΑΙ (κχ. 600.60, μ. 499.50). 1.30 μ.μ. Χρηματιστήριον. 1.40 μ.μ. Εἰδήσεις. 2 μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 2.45 μ.μ. Ἀνακοινώσεις καὶ μετεωρολογικὸν δελτίον. 6.10 μ.μ. Μετάδοσις ἐκ τοῦ «Θεάτρου Ἀλίκης» τῆς παιδικῆς κωμῳδίας «Ὁ τελευταῖος λόρδος», πρώτης παιδικῆς παραστάσεως τοῦ θιάσου Ἀνδρεάδη διὰ τὴν Ε.Ο.Ν. 8 μ.μ. Ἡ ὥρα τοῦ ἀγρότου. 8.15 μ.μ. Ποικίλη μουσική. 8.45 μ.μ. Συνέχεια τῆς ὁμιλίας τοῦ κ. Φ. Μιχαλοπούλου μὲ θέμα: «Πῶς ἐτραγούδησεν ἡ δημοτική μας ποίησις τὸν ἔρωτα». 9 μ.μ. Ἀποσπάσματα ἀπὸ ὀπερέττες. 9.45 μ.μ. Εἰδήσεις. 10 μ.μ. Κουαρτέττο Ἀθηνῶν. 10.30 μ.μ. Μικρὰ ὀρχήστρα. 11 μ.μ. Εἰδήσεις. 11.15 μ.μ. Συνέχεια μικρᾶς ὀρχήστρας 11.45 μ.μ. Ἐλαφρὸ τραγοῦδι καὶ πιάνο ὑπὸ τῆς κ. Μ. Λάζου.

ΠΙΑΝΑ εὐκαιρίας ἀπὸ 14.000 καὶ ἄνω. Εὐκολίαι, ἐπισκευαί, ἀνταλλαγαί, λουστραρίσματα. Πατρ. Ἰωακεὶμ 12.

Εὐχάριστο καὶ ὑγιεινὸ ἄρωμα ἔχει ἡ ἀρίστης ποιότητος παρκετίνη «ΦΟΙΝΙΞ».

ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ Ε. Π.
ΕΔΡΑ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝῼ
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1839
Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΤΩΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ - ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ - ΘΗΣΑΥΡΟΦΥΛΑΚΙΑ

ΓΚΡΕΚΑ
ΖΗΤΕΙΤΕ ΠΑΝΤΟΥ
Μαυροδάφνη
Βερμούτ
Κονιάκ
Οὖζο
ΒΟΤΡΥΣ
ΕΛΛ. ΕΤΑΙΡ. ΟΙΝΩΝ & ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΝ

ΝΟΜΙΚΟΝ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ Στυμφαλιάδου (Σπυρ. Τρικούπη 6). Νέα Τμήματα τελειοφοίτων.

ΚΩΝΣΤ. ΣΤΑΜΟΥΛΗΣ Μαιευτὴρ — Χειρουργὸς — Γυναικολόγος Μετσόβου 8. Τηλ. 22-332.

Ροζαμόντ Λέμαν

Σκόνη

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Οἱ μαθήτριες κουνοῦσαν τὸ κεφάλι δαγκώνοντας τὶς πέννες τους.

Κάπου, ἐκείνη ποὺ σφύριζε πάντα μέσα στὰ δόντια της, χαιρόταν τὸ μονότονο σκοπό της. Αὐτὴ ποὔμοιαζε μὲ μιὰν ἀγελάδα σήκωνε τὰ μάτια, σκόρπιζε γύρω της ἕνα ἤρεμο χαμόγελο καὶ ἐξακολουθοῦσε νὰ γράφῃ μὲ φροντίδα, λίγο ἐνοχλημένη ἀπὸ τὸ στῆθος της.

Ἄλλη μιὰν ὥρα πέρασε. Τὸ πληκτικὸ ἦταν ὅτι ἔπρεπε νὰ ἔχῃς πολλὰ νὰ πῇς, περισσότερο ἀπὸ ἀρκετά. Ὅλη ἡ σάλα ἤτανε ξυλιασμένη, ζοφερὴ ἀπὸ τὴν κοινὴ προσπάθεια. Ὕστερα ἔγιναν ὁρμητικὲς κινήσεις, θόρυβος, ἀνήσυχη βουή: μιὰ νέα σηκώθηκε καὶ ὥρμησε ἔξω ἀπὸ τὴ σάλα, κρατούμενη ἀπὸ κάποια ἐπόπτρια, βαστώντας στὴ μύτη της κάποιο μαντήλι βουτηγμένο στὸ αἷμα. Μπῆκε ὕστερα ἀπὸ λίγο χλωμὴ καὶ κλαμμένη, ξαναπῆρε τὴ θέσι της κι' ἔσκυψε πάλι στὸ χαρτί της.

Ἦταν τρεῖς ὧρες περασμένες. Τέλειωσε. Ἀδύνατο νὰ θυμηθῇ τί ἔγραφε· μὰ ποτὲ δὲν αἰσθάνθηκε τὸ μυαλό της τόσο καθαρό, τόσο γερό. Ἡ ζωὴ ἦταν πειὸ σιμὰ κατὰ τρεῖς ὧρες.

Ἀκόμα μιὰ φορὰ στὸ δρόμο, κάτω ἀπὸ τὸν ἀδυσώπητο καὶ φλογερὸ ἥλιο τοῦ μεσημεριοῦ. Μὰ οἱ ἀχτῖδες του φαίνονταν ἐξασθενημένες: ἡ θέρμη του διαπερνοῦσε μόλις τὰ παγωμένα χέρια καὶ πόδια, τὶς ἀνατριχιασμένες καὶ κουρασμένες πλάτες.

Μιὰ συντροφιὰ σπουδαστῶν βγαίνοντας ἀπὸ μιὰ σάλα ἐξετάσεων πέρασε. Ἤτανε χαρούμενοι. Σώριαζαν τὰ χαρτιὰ στὶς τσέπες τους, ἄναβαν τὶς πίπες τους, χασμουριῶντο καὶ πήγαιναν εὐθὺς στὸ ρεστωράν. Τὰ κορίτσια ἔβγαιναν ἀργά, σὲ μικρὲς ὁμάδες, συζητῶντας σοβαρά, παραβάλλοντας τὰ ἀντίγραφά τους:

— Ἀπάντησες σ' αὐτό;

— Τί ἔβαλες γιὰ κεῖνο;

Ἦταν ἡ στιγμὴ ν' ἀσχοληθῇ γιὰ τὴ Μάμπελ: εὐγνωμονοῦσα, γαλήνια, ἤπιε τὸν καφέ, μὰ ἀρνήθηκε νὰ φάῃ. Δὲν ἔκοψε τὴ βαρειὰ σιωπή, παρὰ μιὰ φορὰ γιὰ νὰ πῇ μὲ ἤρεμο χαμόγελο: «Φυσικά, βλέπω τώρα πῶς δὲν θὰ περάσω... εἶνε σκληρό, ὕστερα ἀπὸ τόσο κόπο. Τὸ μνημονικό μου ἔχει χαθῆ....»

Γυρισμὸς στὴ σάλα τῶν ἐξετάσεως, γιὰ ἄλλες τρεῖς ὧρες.

Ἔξαφνα στὴ γωνιὰ τοῦ κτιρίου φάνηκε ἕνας νέος, λεπτός, καστανός. Λίγο σκυμμένος μπροστά, περπατοῦσε μὲ νωχελῆ χάρι. Ἡ ἁπαλή του ὁμοιότητα μὲ τὸν Ρόντυ ἔκανε τὴν καρδιὰ τῆς Ἰουδὴθ νὰ κτυπήσῃ· εἶχε ὕφος κουρασμένο καὶ πεισμωμένο σὰν κι' ἐκεῖνον, ὅταν περνοῦσε τὸ ἀπόγευμα κάνοντας βαρετὲς συντροφιές...

Ἡ Ἰουδὴθ πρὶν γυρίσῃ στὴ σάλα, στράφηκε. Τὰ μάτια τοῦ νέου ἦταν φλογερὰ ριγμένα σ' αὐτὴ καὶ τοῦ χαμογέλασε. Ἐκεῖνος γοητεύθηκε. Ἡ φαιδρὴ μορφή του χαμογέλασε, τεντώθη, ἔγινε ὅλη ματιὲς καὶ δειλὰ τῆς πέταξε ἕνα θαρρετὸ νεῦμα πρὶν χαθῇ στὴ στροφή.

Ἦταν σὰν ἕνα μήνυμα τοῦ Ρόντυ, ποὔρχόταν νὰ τὴν συναντήσῃ στὸ κατώφλι τῆς νέας της ζωῆς, γιὰ νὰ τῆς πῇ: «Θυμήσου πῶς πλησιάζω».

Ἡ ἡμέρα αὐτὴ πέρασε. Κι' ὕστερα ἄλλη. Οἱ μέρες γέρνοντας πρὸς τὰ βράδυα ποὺ τὸ ἁγιόκλημα γέμιζε μὲ τὸ ἄρωμά του, ἔφερναν σὲ σούρουπα χλωμὰ καὶ φανταστικά, γεμᾶτα λουλούδια κι' ἀστέρια.... Οἱ μέρες ἀδιόρατα ἔφθαναν στὸ τέρμα τους. Ἔξαφνα, δὲν ὑπῆρχαν πειὰ ἀπαντήσεις νὰ δοθοῦν, ἀπὸ τὶς ἐννιὰ ἕως τὸ μεσημέρι, ἀπὸ τὶς δύο ἕως τὶς πέντε: ὄχι πειὰ μαθήματα, ὄχι ἐπαναλήψεις, ὄχι σημειώσεις, ὄχι ὧρες δουλειᾶς. Ἀντὶ ὅλων αὐτῶν, τεμπελιὰ κάτω ἀπὸ τὴν ὁποία αἰσθανόσουν τὸν ἑαυτόν σου χαμένον καὶ πιεσμένον. Τὰ χρόνια τῆς σπουδῆς τέλειωσαν γιὰ πάντα.

(Ἀκολουθεῖ)

648 ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ ΤΗΣ «ΠΡΩΪΑΣ»

Τὰ ἀρχικὰ γράμματα ὅλων τῶν καθέτων λέξεων, διαβαζόμενα εἰς τὴν σειρὰν τῶν ἐν τῷ κάτωθι κειμένῳ ἀναφερομένων ἐννοιῶν δίδουν ἕνα ὄνομα, τὸ ὁποῖον ἀπασχολεῖ τὰς ἡμέρας αὐτὰς ὅλους τοὺς φιλομούσους Ἀθηναίους.

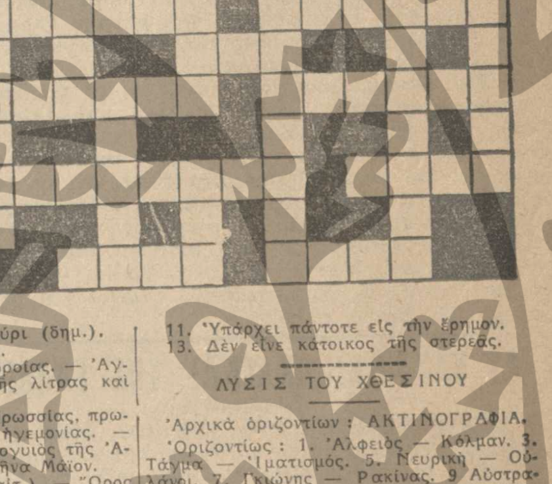

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΛΕΞΕΩΝ

Ὁριζοντίως:

1. Πόλις τῆς Βυτεμβέργης, ἐπὶ τοῦ Δουνάβεως ὅπου οἱ Αὐστριακοὶ παρεδόθησαν τῷ 1805 εἰς τὸν Ναπολέοντα Α'. — Σύνηθες ἐν Γερμανίᾳ γυναικεῖον ὄνομα.
3. Ἐπίρρημα τῆς καθομιλουμένης σημαῖνον στρωτά, μὲ τελείαν ἐφαρμογήν. — Ἀλοιφὴ παρασκευαζομένη ἀπὸ τὸ λίπος τοῦ ἐρίου.
5. Διακεκριμένος Ἕλλην ζωγράφος ἐκ Τήνου. — Ἀνάπαυσις, χουζούρι (δημ.).
6. Γράμμα τοῦ ἀλφαβήτου.
7. Πόλις τῆς ἐπαρχίας Βερροίας. — Ἀγγλικὴ ὀνομασία τῆς ἀγγλικῆς λίτρας καὶ λίρας.
9. Βιομηχανικὴ πόλις τῆς Πρωσσίας, πρωτεύουσα ἄλλοτε ὁμωνύμου ἡγεμονίας. — Ὁ ἀνισόρροπος αὐτὸς μοναχογυιὸς τῆς Ἀφροδίτης δρᾷ συνήθως τὸν μῆνα Μάϊον.
11. Μὴν τοῦ ἔτους (δημ. αἰτ.). — Ὄρος τῆς Μακεδονίας.

Καθέτως:

1. Προάστιον τῶν Ἀθηνῶν.
3. Μουσικὴ σύνθεσις διὰ.... ἄτομα.
4. Τέτοια συμφέροντα ἔχουν πάντοτε σχέσιν μὲ τὰ λεπτά.
6. Ἀντικαθιστᾷ πολλάκις τὸ ναί.— Θεὸς τῶν δασῶν.
8. Ὑποθετ. σύνδεσμος. — Ἀκάθαρτος.
10. Γένος σαυροειδῶν καὶ θεὸς τῶν Ἀμμωνιτῶν.
11. Ὑπάρχει πάντοτε εἰς τὴν ἔρημον.
13. Δὲν εἶνε κάτοικος τῆς στερεᾶς.

ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΧΘΕΣΙΝΟΥ

Ἀρχικὰ ὁριζοντίων: ΑΚΤΙΝΟΓΡΑΦΙΑ.

Ὁριζοντίως: 1. Ἀλφειὸς — Κόλμαν. 3. Τάγμα — Ἱματισμός. 5. Νευρική — Οὐλάνοι. 7. Γκιώνης — Ρακίνας. 9 Αὐστραλὸς — Φυγάς. 11. Ἴντσας — Ἀσσυρία.

Καθέτως: 1. Ἀετὸν — Γκάς. 3. Φαγοῦ — Ἴασιν. 5. Ἱλαρίων — Ρός. 7. Σμίλη — Σέλας. 9. Κυανὸ — Ρωσία. 11. Λεί — Λυκόφως. 13. Αἶμον — Νίγηρ. 15. Ἴσον — Σῶμα.

ΑΠΟΛΥΤΗΡΙΟΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

Τὴν 11ην Ἰανουαρίου θέλει γίνει ἔναρξις εἰδικοῦ προπαρασκευαστικοῦ τμήματος δι' ἀπολυτηρίους ἐξετάσεις γυμνασίου ἐν τῷ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙῼ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Π. ΚΛΑΔΑΚΗ — Μαθηματικοῦ. Ἱπποκράτους 10Α (Γ' ὄροφος). Πληροφορίαι καὶ ἐγγραφαὶ καθ' ἑκάστην.

ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟΝ 14 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ — ΔΡΧ. 3
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΠΑΝΘΕΟΝ
Τὸ περιοδικὸν τῆς προόδου—πολυτελέστατον— Μὲ τὰ θαυμασιώτερα μυθιστορήματα καὶ διηγήματα: εὔθυμα, τραγικά, αἰσθηματικά, ἀστυνομικά. Μὲ τὰ ὡραιότερα ἀποσπάσματα ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν μυθολογίαν.—Μὲ ἐπικαιρότητες, ἀθλητικά, κινηματογραφικά, καμπάνιες, μουσικὸ κομμάτι καὶ σάτυρα.—Πῶς θὰ μάθουμε ἕνα ὄργανο χωρὶς δάσκαλο. Πῶς θὰ διορθώνουμε τὸ ραδιόφωνό μας μόνοι μας καὶ χίλια δυὸ ἄλλα.
50 ΜΕΓΑΛΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΕΣΩΦΥΛΛΟΝ ΟΦΣΕΤ — ΤΕΤΡΑΧΡΩΜΙΕΣ — ΔΡΧ. 3.
«ΔΙΤΣ»

5η ΠΡΩΙΝΗ

ΘΑ ΑΡΘΟΥΝ ΑΙ ΑΝΤΙΡΡΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΡΑ·Ι·Χ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝ ΟΥΓΓΡΟΠΟΛΩΝΙΚΩΝ ΣΥΝΟΡΩΝ;

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΤΑΞΙΔΙΟΥ ΤΟΥ κ. ΜΠΕΚ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 9. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Οἱ ἐνταῦθα πολωνικοὶ κύκλοι ἐκφράζουν τὴν γνώμην ὅτι κατόπιν τῆς ἐπισκέψεως τοῦ Πολωνοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μπὲκ εἰς Μπερχτεσγκάντεν εἶνε λίαν πιθανὴ ἡ ἀπ' εὐθείας συνεννόησις μεταξὺ Γερμανίας καὶ Πολωνίας. Ἡ Πολωνία θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸ Ράϊχ τὴν κατασκευὴν αὐτοκινητοδρόμου διὰ τοῦ πολωνικοῦ διαδρόμου, εἰς ἀντάλλαγμα δὲ τὸ Ράϊχ θὰ ἄρῃ τὰς ἀντιρρήσεις του ἐπὶ τῆς δημιουργίας κοινῶν οὐγγροπολωνικῶν συνόρων εἰς βάρος τῆς Ὑποκαρπαθικῆς Οὐκρανίας.

Ἀφ' ἑτέρου, κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Βαρσοβίας, οἱ ἐκεῖ κυβερνητικοὶ κύκλοι φρονοῦν ὅτι ὡς ἀπέδειξεν ἡ συνάντησις Χίτλερ — Μπὲκ αἱ πληροφορίαι περὶ τῶν γερμανικῶν σχεδίων εἰς τὴν ἀνατολικὴν Εὐρώπην ἦσαν «ὑπὲρ τὸ δέον ὑπερβολικαί». Οἱ καλῶς ἐνημερωμένοι κύκλοι ἡρμήνευον τὴν πληροφορίαν αὐτὴν ὡς δεικνύουσαν ὅτι ὁ Χίτλερ παρέσχε διαβεβαιώσεις ὅσον ἀφορᾷ τὸ οὐκρανικὸν πρόβλημα. Οἱ κυβερνητικοὶ κύκλοι προσέθετον ὅτι διὰ τῶν συνομιλιῶν τοῦ Μπερχτεσγκάντεν διεπιστώθη ὅτι αἱ γερμανοπολωνικαὶ συμφωνίαι τοῦ 1934 παραμένουν ἀμετάβλητοι.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 9. (Ἀθην. Πρακτ.).— Ἀγγέλλεται ἐκ Βαρσοβίας, ὅτι, κατὰ πληροφορίας θετικῆς πηγῆς, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τοῦ Ράϊχ φὸν Ρίμπεντροπ, προσκληθείς, θὰ ἀνταποδώσῃ προσεχῶς τὴν ἐπίσκεψιν, ἣν ἔκαμε κατ' αὐτὰς εἰς Βερολῖνον ὁ Πολωνὸς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μπέκ, διὰ νὰ συνεχισθοῦν ἐν Βαρσοβίᾳ αἱ ἀρξάμεναι εἰς Μπερχτεσγκάντεν καὶ Μόναχον συνομιλίαι. Πρόκειται περὶ ζητημάτων ἐνδιαφερόντων τὰς σχέσεις τῶν δύο κρατῶν, ὡς τὸ πρόβλημα τῶν γερμανικῶν μειονοτήτων ἐν Πολωνίᾳ, ὅπερ ἐτέθη ὑπὸ τοῦ Ράϊχ ὡς ζήτημα, τοῦ ὁποίου ἐπιβάλλεται ἀμέσως ἡ ἐπίλυσις. Κατὰ τὰς πληροφορίας τῶν ἐφημερίδων, ὁ κ. Ρίμπεντροπ θὰ μεταβῇ εἰς Βαρσοβίαν τὴν 26ην τοῦ μηνός, ὁπότε συμπληροῦται καὶ ἡ πέμπτη ἐπέτειος ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ συμφώνου μὴ ἐπιθέσεως μεταξὺ Γερμανίας καὶ Πολωνίας.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 9. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Ἡ ἐξ Ἄγγλων, Γάλλων καὶ Σουηδῶν ἐπιτροπὴ ἡ ἐπιφορτισθεῖσα ὑπὸ τῆς Κ.Τ.Ε. μὲ τὸ ζήτημα τοῦ Ντάντσιχ, θὰ συνέλθῃ τὸ Σάββατον ἢ τὴν Κυριακὴν εἰς Γενεύην, κατὰ δὲ τοὺς καλῶς πληροφορημένους κύκλους, θὰ ἀποφασίσῃ τὴν ἀνάκλησιν τοῦ ὑπάτου ἁρμοστοῦ ἐκ Ντάντσιχ, πλὴν ἂν ἡ Πολωνία ζητήσῃ τὴν παραμονήν του.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 9. (Ἀθην. Πρακτ.). — Ὁ «Ἡμερήσιος Τηλέγραφος» δημοσιεύει συνέντευξιν μὲ τὸν πρωθυπουργὸν τῆς Καρπαθικῆς Οὐκρανίας σεβασμιώτατον Βολοσίν, ὁ ὁποῖος ἐπιδοκιμάζει τὴν ἵδρυσιν ἀνεξαρτήτου Οὐκρανίας, περιλαμβανούσης ὅλους τοὺς Οὐκρανούς. Ὁ κ. Βολοσὶν ἐκφράζει τὴν ἐλπίδα, ὅτι οἱ ἐν τῷ κόσμῳ Οὐκρανοὶ θὰ παραμερίσουν τὰς διαφοράς των καὶ θὰ συγκεντρώσουν τὰς ἐνεργείας των πρὸς δημιουργίαν μιᾶς μεγάλης Οὐκρανίας. Ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Καρπαθικῆς Οὐκρανίας πιστεύει σταθερῶς, ὅτι ἡ μεγάλη Οὐκρανία θὰ δημιουργηθῇ εἰς τὸ ἐγγὺς μέλλον καὶ ὅτι οἱ Οὐκρανοί, οἱ διεσκορπισμένοι εἰς διάφορα σημεῖα τοῦ κόσμου, θὰ δυνηθοῦν νὰ ἐπιστρέψουν εἰς τὴν πατρίδα των.

«ΟΙ ΠΑΛΑΙΟΙ ΠΛΟΥΣΙΟΙ ΘΑ ΓΙΝΟΥΝ ΠΤΩΧΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΝΕΟΙ ΠΤΩΧΟΙ ΘΑ ΓΙΝΟΥΝ ΠΛΟΥΣΙΟΙ»

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΦΟΥΝΚ ΕΝ ΙΤΑΛΙΑ

ΡΩΜΗ, 9. (Ἀθην. Πρακτ.).— Ὁ ἐνταῦθα πρεσβευτὴς τῆς Γερμανίας παρέθεσε χθὲς πρόγευμα πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Φοὺνκ, ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας τοῦ Ράϊχ, εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησαν ὁ Ἰταλὸς ὑπουργὸς τῶν Συντεχνιῶν κ. Λαντίνι καὶ ὁ ὑπουργὸς τῆς ἰταλικῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Γκουαρνέρι.

Ὁ κ. Φοὺνκ μετὰ τὴν συνομιλίαν, τὴν ὁποίαν ἔσχε τὸ ἀπόγευμα μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Συντεχνιῶν κ. Λαντίνι ἀνεχώρησε μετὰ τῆς συζύγου του διὰ Βερολῖνον.

Χθὲς τὴν ἑσπέραν ὁ κ. Γκουαρνέρι παρέθεσε γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Φοὺνκ. Εἰς τὸ γεῦμα τοῦτο παρεκάθησαν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γερμανίας καὶ πολλαὶ ἄλλαι προσωπικότητες. Οἱ δύο ὑπουργοὶ ἀντήλλαξαν προπόσεις, ἐξάραντες τὰς σχέσεις, αἱ ὁποῖαι ὑφίστανται μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν.

«Ἡ Γερμανία καὶ ἡ Ἰταλία, εἶπεν ὁ κ. Γκουαρνέρι, εὑρίσκονται ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ προβλήματος καὶ ὀφείλουν νὰ διαπιστώσουν ὅτι εἶνε ἀνάγκη νὰ χρησιμοποιήσουν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον τοὺς ἰδίους των πόρους. Τοῦτο δὲν σημαίνει ὅτι ἡ Γερμανία καὶ ἡ Ἰταλία ἔχουν τὴν πρόθεσιν νὰ χωρισθοῦν ἀπὸ τὸν λοιπὸν κόσμον καὶ νὰ σχηματίσουν ἀνεξαρτήτους ἀγοράς. Ἡ ἀνάπτυξις τοῦ μεταξὺ Γερμανίας καὶ Ἰταλίας ἐμπορίου ἀποτελεῖ τὴν καλυτέραν ἀπόδειξιν τῆς ἀπόψεως ταύτης».

Ὁ κ. Φοὺνκ, ἀπαντῶν, εἶπεν, ὅτι αἱ οἰκονομικαὶ διαπραγματεύσεις μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Γερμανίας ἔσχον ὡς ἀποτέλεσμα μίαν πλήρη συνεννόησιν ἐφ' ὅλων τῶν ζητημάτων. Ὁ Γερμανὸς ὑπουργὸς ἐτόνισεν, ὅτι ἤκουσε μετ' εὐχαριστήσεως, ὅτι ἡ Ἰταλία πρόκειται νὰ κινητοποιήσῃ ὅλας τὰς οἰκονομικάς της δυνάμεις καὶ ὅλην τὴν ἐνεργητικότητα τοῦ ἔθνους πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν πνευματικῶν καὶ πολιτικῶν αὐτοῦ σκοπῶν. Καταλήγων ὁ κ. Φοὺνκ, εἶπεν: «Οἱ παλαιοὶ πλούσιοι θὰ καταστοῦν πτωχοὶ καὶ οἱ νέοι πτωχοὶ θὰ γίνουν πλούσιοι».

ΑΙ ΝΑΥΤΙΚΑΙ ΑΝΑΓΚΑΙ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 9. (Ἀθην. Πρακτ.).— Καθ' ἃ πληροφορεῖται ἐκ Παρισίων τὸ ἡμιεπίσημον γερμανικὸν πρακτορεῖον, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν τῆς Γαλλίας κ. Καμπενκί, εἰς συνέντευξίν του πρὸς τὴν ἐφημερίδα «Ἀδιάλλακτος» ἐδήλωσε μεταξὺ ἄλλων τὰ ἑξῆς:

Ἡ ἄμυνα τῶν ἀκτῶν τῆς Γαλλίας εἶνε ἐξαιρετικῶς καλὰ ὠργανωμένη. Ἐν τούτοις ὅμως ἡ Γαλλία ἔχει ἀνάγκην μεγάλων πολεμικῶν σκαφῶν καὶ ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ 1939 προβλέπει πιστώσεις 8.500.000.000 φράγκων διὰ τὸ πολεμικὸν ναυτικόν. Ὁ πόλεμος τῆς Ἱσπανίας ἔκαμε τὴν Γαλλίαν νὰ ἀντιληφθῇ τὴν στρατηγικὴν σπουδαιότητα τῆς Μεσογείου, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου ὁ πόλεμος εἰς τὴν Ἄπω Ἀνατολὴν προσεγγίζει τὰ σύνορα τῆς Ἰνδοκίνας. Ἐὰν ἡ Γαλλία δὲν καταβάλῃ ναυτικὴν προσπάθειαν θὰ χάσῃ μέχρι τοῦ 1944 τὰ ἐν τῇ Μεσογείῳ πρωτεῖα. Ὁ γαλλικὸς πολεμικὸς στόλος ἔχει συνολικὸν ἐκτόπισμα 500.000 τόννων καὶ ὁ ἰταλικὸς πολεμικὸς στόλος ἔχει 450.000 τόννων. Ἡ Γαλλία ναυπηγεῖ ἤδη πολεμικὰ σκάφη συνολικοῦ ἐκτοπίσματος 120.000 τόννων καὶ ἡ Ἰταλία 150.000 τόννων. Ἡ Γαλλία θὰ κατασκευάσῃ μέχρι τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1939 τὰ ἑξῆς πολεμικὰ σκάφη: 2 θωρηκτὰ τῆς γραμμῆς, 1 καταδρομικόν, 7 ὑποβρύχια καὶ ἐλαφρὰ καὶ βοηθητικὰ σκάφη συνολικοῦ ἐκτοπίσματος 20.000 τόννων. Αἱ ναυπηγήσεις αὗται προστέθησαν εἰς ἐκείνας αἱ ὁποῖαι προεβλέποντο ὑπὸ τοῦ τακτικοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ αἱ ὁποῖαι περιελάμβανον: 2 ἀεροπλανοφόρα, 1 καταδρομικόν, 10 τορπιλλοβόλα καὶ 5 ὑποβρύχια.

ΕΙΣ ΕΝΤΑΣΙΝ ΑΙ ΡΩΣΟΪΑΠΩΝΙΚΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 9. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Μόσχας, ἡ ρωσοϊαπωνικὴ διένεξις ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ζητήματος τῆς ἁλιείας, συνεχίζεται ὀξυτάτη. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Λιτβίνωφ ἐδήλωσε σήμερον εἰς τὸν Ἰάπωνα πρεσβευτὴν κ. Τόγκο, ὅτι αἱ σοβιετικαὶ ἀρχαὶ δὲν θὰ ἐπιτρέψουν τὴν ἄσκησιν τῆς ἁλιείας ἐντὸς τῶν σοβιετικῶν χωρικῶν ὑδάτων πρὸ τοῦ προσεχοῦς Φεβρουαρίου, προσέθεσε δὲ ὅτι ἐν ᾗ περιπτώσει ἤθελον σημειωθῆ παραβάσεις τῆς ἀνωτέρω ἀπαγορεύσεως ἡ ρωσικὴ κυβέρνησις ἀπεκδύεται πάσης εὐθύνης.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΕΓΕΝΕΤΟ ΧΘΕΣ
Η ΒΑΠΤΙΣΙΣ ΤΗΣ ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΗΣ ΤΟΥ ΔΙΑΔΟΧΙΚΟΥ ΖΕΥΓΟΥΣ
ΩΝΟΜΑΣΘΗ ΣΟΦΙΑ

Χθὲς τὴν 12.15' εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τῶν ὑποδοχῶν τῶν Ἀνακτόρων τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ἐγένετο ἡ βάπτισις τῆς πριγκιπίσσης θυγατρὸς τῆς Α.Β.Υ. τοῦ Διαδόχου. Κατ' αὐτὴν παρέστησαν ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεύς, αἱ Α.Α. Β.Β. Υ.Υ. οἱ ὑψηλοὶ γονεῖς τῆς νεοφωτίστου, αἱ Α.Α. Β.Β. Υ.Υ. αἱ πριγκίπισσαι Εἰρήνη καὶ Αἰκατερίνη, ἡ Α. Α. Υ. ἡ πριγκίπισσα Ἑλένη, αἱ Α.Α. Β.Β. Υ.Υ. ὁ δοὺξ καὶ ἡ δούκισσα τοῦ Μπροῦνσβικ καὶ τοῦ Λούνεμπουργκ, καὶ οἱ πρίγκιπες Γεώργιος, Γουλιέλμος καὶ Γουέλφος - Ἔρρικος τοῦ Ἀννοβέρου, ἀδελφοὶ τῆς πριγκιπίσσης Φρειδερίκης, μετὰ τῶν ἀκολουθιῶν αὐτῶν, οἱ πρεσβευταὶ Ἀγγλίας καὶ Ἰταλίας, ὁ πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ὁ πρόεδρος καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου, ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὁ φρούραρχος Ἀθηνῶν, ὁ δήμαρχος καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου Ἀθηναίων καὶ ὁ πρόεδρος τῆς κοινότητος Ψυχικοῦ. Ἐπίσης παρέστησαν ὁ μαιευτὴρ καθηγητὴς κ. Ν. Λοῦρος, καὶ ὁ παιδίατρος κ. Διαμαντόπουλος.

Ἀνάδοχοι ἦσαν ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεύς, αἱ Α.Α. Μ.Μ. ἡ Βασίλισσα τῆς Δανίας, ἡ Βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας, ἡ Βασίλισσα τῆς Ἰταλίας καὶ ἡ Α. Β. Υ. ἡ πριγκίπισσα Εἰρήνη. Τὴν βάπτισιν ἐτέλεσεν ὁ μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Χρύσανθος. Εἰς τὴν νεοφώτιστον πριγκίπισσαν ἐδόθη τὸ ὄνομα Σοφία.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς βαπτίσεως τῆς πριγκιπίσσης ὅλαι αἱ ὁδηγοὶ τῆς Ἑλλάδος ἔπλεξαν μάλλινα ζηπουνάκια, τὰ ὁποῖα ἐμοίρασαν εἰς τὰ ἄπορα μωρὰ τῆς πόλεώς των, μαζὶ μὲ μίαν μικρὰν φωτογραφίαν τῆς πριγκιπίσσης.

Ἐπὶ τῷ εὐτυχεῖ γεγονότι τῆς βαπτίσεως τῆς μικρᾶς πριγκιπίσσης Σοφίας, θυγατρὸς τῆς Α.Β.Υ. τοῦ Διαδόχου Παύλου καὶ τῆς Α.Β.Υ. τῆς Πριγκιπίσσης Φρειδερίκης, ὁ κυβερνητικὸς ἐπίτροπος τῆς Ε.Ο.Ν. ἀπέστειλε τὰ κάτωθι τηλεγραφήματα ἐκ μέρους τῆς διασκέψεως τῶν περιφερειακῶν διοικητῶν, τῶν βαθμοφόρων καὶ τῶν μελῶν τῆς ὀργανώσεως.

«Α.Β.Υ. Διάδοχον Παῦλον. Περιφερειακοὶ διοικηταί, διοικήτριαι Ε.Ο.Ν. Ἑλλάδος, συνελθόντες εἰς πρώτην διάσκεψιν, εὐλαβῶς παρακαλοῦν τὴν Υ.Β.Υ. ὅπως εὐδοκήσῃ δεχθῇ ἔκφρασιν τοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ τῆς βαθυτάτης συγκινήσεως τῶν μελῶν ἐπὶ τῇ βαπτίσει τῆς Α.Β.Υ. πριγκιπίσσης Σοφίας καὶ πριγκιπίσσης σκαπανίσσης τῆς Ε.Ο.Ν. Διοικηταί, διοικήτριαι, βαθμοφόροι, φαλαγγῖται, φαλαγγίτισσαι, σκαπανεῖς, σκαπανίσσαι καὶ ἐγώ, προσωπικῶς δραττόμεθα εὐκαιρίας ἵνα καὶ αὖθις ὑποβάλωμεν εὐλαβῶς τὴν ἔκφρασιν τῶν αἰσθημάτων τῆς βαθυτάτης πίστεως καὶ ὑπερτάτης ἀφοσιώσεως τῆς Ε.Ο.Ν. πρὸς Υ.Β.Υ. καὶ Ἐθνικὴν Δυναστείαν μετὰ τῶν πλέον ὁλοψύχων εὐχῶν καὶ συγχαρητηρίων. Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος Νεολαίας.

«Α.Β.Υ. Πριγκίπισσαν διαδόχου Φρειδερίκην. Περιφερειακοὶ διοικηταί, διοικήτριαι Ε.Ο.Ν. Ἑλλάδος, συνελθόντες εἰς πρώτην διάσκεψιν εὐλαβῶς παρακαλοῦν Υ.Β.Υ. ὅπως εὐδοκήσῃ καὶ δεχθῇ τὴν ἔκφρασιν τοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ βαθυτάτης συγκινήσεως πάντων τῶν μελῶν, ἐπὶ τῷ εὐτυχεῖ γεγονότι τῆς βαπτίσεως τῆς Α.Β.Υ. πριγκιπίσσης Σοφίας καὶ πριγκιπίσσης σκαπανίσσης Ἐθν. Ὀργ. Νεολαίας, διοικηταί, διοικήτριαι, βαθμοφόροι, φαλαγγῖται, φαλαγγίτισσαι, σκαπανεῖς, σκαπανίσσαι καὶ ἐγὼ προσωπικῶς δραττόμεθα εὐκαιρίας ἵνα καὶ αὖθις ὑποβάλωμεν τὴν ἔκφρασιν τῶν αἰσθημάτων τῆς βαθυτάτης πίστεως καὶ ὑπερτάτης ἀφοσιώσεως τῆς Ε.Ο.Ν. πρὸς Υ.Β.Υ. Ἐπίτιμον Γενικὸν Διοικητὴν αὐτῆς. Κυβερνητικὸς ἐπίτροπος Ε.Ο.Ν.».

Ἐπίσης τὴν 5ην μ.μ. τμήματα φαλαγγιτῶν καὶ φαλαγγιτισσῶν, ἀποτελούμενα ἐκ 2,000, ἀνελθόντα εἰς τὰ ἐν Ψυχικῷ ἀνάκτορα τῆς Α.Β.Υ. τοῦ Διαδόχου Παύλου καὶ Γενικοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ε.Ο.Ν., παρετάχθησαν ἔμπροσθεν τῶν ἀνακτόρων καὶ προέβησαν εἰς ἐνθουσιωδεστάτας ἐκδηλώσεις. Ἡ Α.Β.Υ. ὁ Διάδοχος, συνοδευόμενος ὑπὸ τῆς Α.Β.Υ. τῆς Πριγκιπίσσης Διαδόχου Φρειδερίκης, ἐξῆλθε τῶν Ἀνακτόρων καὶ ἐπεθεώρησε τὰ παρατεταγμένα τμήματα, ἐνῷ οἱ φαλαγγῖται καὶ αἱ φαλαγγίτισσαι ἐν ἐξάλλῳ ἐνθουσιασμῷ ἐξητωκραύγαζον ὑπὲρ τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως, τῆς Α.Β.Υ. τοῦ Διαδόχου Παύλου, τῆς Α. Β. Υ. τῆς πριγκιπίσσης Φρειδερίκης καὶ τῆς Α.Β.Υ. τῆς πριγκιπίσσης Σοφίας καὶ ἔψαλαν τὸν ἐθνικὸν ὕμνον καὶ τοὺς ὕμνους τῆς Νεολαίας καὶ τῆς 4ης Αὐγούστου.

Η ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν.

Εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ ὑπουργείου Δικαιοσύνης συνεχίσθησαν χθὲς αἱ ἐργασίαι τῆς πρώτης διασκέψεως τῶν περιφερειακῶν διοικητῶν καὶ διοικητριῶν τῆς Ε. Ο. Ν. Ἑλλάδος, συνεζητήθησαν δὲ πρὸ μεσημβρίας θέματα ἀφορῶντα εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ γραφείου προνοίας, τοῦ γραφείου ψυχαγωγίας καὶ τοῦ γραφείου γενικοῦ ἀρχείου καὶ διεκπεραιώσεως, κατόπιν εἰσηγήσεως τῶν ἁρμοδίων διευθυντῶν τῆς κεντρικῆς διοικήσεως. Μετὰ μεσημβρίαν συνεχίσθη ἡ συζήτησις τῶν θεμάτων τοῦ ΙΙΙ γραφείου τῆς κεντρικῆς διοικήσεως καὶ εἰδικῶς τοῦ γραφείου ἰδεολογικῆς διαφωτίσεως.

Τὴν 7.30' μ. μ. ὁ κυβερνητικὸς ἐπίτροπος τῆς Ε. Ο. Ν. καὶ ἅπαντες οἱ βαθμοφόροι παρηκολούθησαν τὴν γενομένην διάλεξιν εἰς τὸν «Παρνασσὸν» ὑπὸ τοῦ ὑφυπουργοῦ Τύπου καὶ Τουρισμοῦ κ. Νικολούδη, ἥτις εἶνε ἡ τρίτη κατὰ σειρὰν ἐκ τῶν διοργανωθεισῶν ὑπὸ τῆς Ε. Ο. Ν.

Τὴν 9.30' μ. μ. παρετέθη γεῦμα ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς κυβερνήσεως κ. Ἰωάννου Μεταξᾶ εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ ξενοδοχείου «Βασιλεὺς Γεώργιος», εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησαν οἱ κ. κ. ὑπουργοί, πολλοὶ ἐπίσημοι, ὁ κυβερνητικὸς ἐπίτροπος τῆς Ε. Ο. Ν. ὁ γενικὸς γραμματεύς, οἱ διευθυνταὶ τῶν γραφείων, τὸ ἐπιτελεῖον τῆς κεντρικῆς διοικήσεως, οἱ περιφερειακοὶ διοικηταὶ καὶ διοικήτριαι, οἱ διοικηταὶ καὶ ὑποδιοικηταὶ τῶν διοικήσεων καὶ ὑποδιοικήσεων τῆς περιφερείας πρωτευούσης, τὰ ἐπιτελεῖα των, οἱ διοικηταὶ τῶν τομέων καὶ ὑποτομέων καὶ ἄλλοι βαθμοφόροι τῆς ὀργανώσεως.

Η ΔΕΚΑΕΤΙΑ
ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Σήμερον τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας θὰ συνέλθῃ εἰς πανηγυρικὴν συνεδρίασιν ἐπὶ τῇ συμπληρώσει δεκαετίας ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως αὐτοῦ.

Τὴν συνεδρίασιν θὰ τιμήσουν ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ κ. πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως. Κατ' αὐτήν, ὁ πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου κ. Παπαφράγκος θὰ ἐκθέσῃ τὰ πεπραγμένα αὐτοῦ κατὰ τὴν πρώτην δεκαετίαν τῆς ὑπάρξεώς του, ὁ δὲ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης κ. Ταμπακόπουλος θὰ ἀπευθύνῃ χαιρετισμὸν ἐκ μέρους τῆς κυβερνήσεως.

Ο ΝΕΟΣ ΓΑΛΛΟΣ ΠΡΕΣΒΕΥΤΗΣ

Ἀφίκετο προχθὲς ὁ νέος πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας κ. Μογκρά. Ὁ Γάλλος διπλωμάτης θὰ ἐπιδώσῃ, ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος πιθανώτατα, τὰ διαπιστευτήριά του.

ΔΙΕΡΧΟΝΤΑΙ ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΚ ΠΑΡΙΣΙΩΝ Ο κ. ΤΣΑΜΠΕΡΛΑΙΝ ΚΑΙ Ο ΛΟΡΔΟΣ ΧΑΛΙΦΑΞ

Η ΑΓΓΛΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΕΠΙΔΟΚΙΜΑΖΕΙ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΚΗΝ ΘΕΣΙΝ ΔΙΑ ΤΑΣ ΙΤΑΛΙΚΑΣ ΑΞΙΩΣΕΙΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 9. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Ὁ Ἄγγλος πρωθυπουργὸς κ. Τσάμπερλαιν καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν λόρδος Χάλιφαξ φθάνουν ἐνταῦθα αὔριον (σήμερον) περὶ ὥραν 5ην μ.μ., μετὰ παραμονὴν δὲ ὀλίγων ὡρῶν, καθ' ἃς θὰ συνομιλήσουν μετὰ τῶν κ.κ. Νταλαντιὲ καὶ Μποννέ, θὰ συνεχίσουν τὴν 7.30' τὸ ταξίδιόν των εἰς Ρώμην. Αὔριον τὴν πρωΐαν θὰ συνέλθῃ τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, τὸ ὁποῖον θὰ ἐξετάσῃ τὴν ἐξωτερικὴν κατάστασιν καὶ κυρίως τὰ τῶν γαλλοαγγλικῶν συνομιλιῶν, αἱ ὁποῖαι θὰ γίνουν περὶ ὥραν 17ην. Ὁ κ. Νταλαντιὲ ἦλθεν ἤδη χθὲς τὴν ἑσπέραν εἰς ἐπαφὴν μὲ τοὺς ὑπουργοὺς πρὸς προετοιμασίαν τοῦ συγκληθησομένου ὑπουργικοῦ συμβουλίου, καθορισμὸν τῶν θεμάτων, τὰ ὁποῖα θὰ ἀπασχολήσουν τὴν Βουλήν, καθὼς καὶ τῶν σχετικῶν μὲ τὰς συνομιλίας, αἱ ὁποῖαι θὰ γίνουν μὲ τοὺς κ. κ. Τσάμπερλαιν καὶ Χάλιφαξ κατὰ τὴν ἐκ Παρισίων διέλευσίν των. Αἱ συνομιλίαι θὰ λάβουν χώραν κατὰ τὴν διάρκειαν τεΐου, τὸ ὁποῖον οἱ κ. κ. Νταλαντιὲ καὶ Μποννὲ θὰ προσφέρουν εἰς τοὺς Ἄγγλους συναδέλφους των εἰς τὸ Καὶ ντ' Ὀρσαί.

Κατ' ἐγκύρους πληροφορίας, ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις εἰδοποίησεν ἤδη τὴν γαλλικὴν ὅτι οἱ κ.κ. Τσάμπερλαιν καὶ Χάλιφαξ θὰ ἀρνηθοῦν νὰ μεσολαβήσουν εἰς τὴν γαλλοϊταλικὴν διένεξιν καὶ θὰ συμβουλεύσουν τὸν κ. Μουσσολίνι νὰ ἔλθῃ εἰς ἀπ' εὐθείας συνεννόησιν μὲ τὴν Γαλλίαν διὰ τὴν ἐξομάλυνσιν τῶν γαλλοϊταλικῶν σχέσεων, ἐὰν οὗτος θέσῃ τὸ ζήτημα τοῦτο κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν συνομιλιῶν τῆς Ρώμης. Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας, τὸ παρατιθέμενον αὔριον (σήμερον) τεΐον εἰς τὸ Καὶ ντ' Ὀρσαὶ θὰ δώσῃ τὴν εὐκαιρίαν νὰ τονισθῇ ἐκ νέου ἡ ταυτότης τῶν ἀγγλογαλλικῶν ἀπόψεων, ἥτις ἐπετεύχθη διὰ προκαταρκτικῆς ἀνταλλαγῆς γνωμῶν διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ τὰς τελευταίας ἡμέρας.

Ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις, κατὰ τοὺς ἐγκύρους κύκλους, ἐνέκρινε πλήρως τὴν γαλλικὴν θέσιν ἔναντι τῶν ἰταλικῶν ἀξιώσεων ἐχούσαν ὡς ἑξῆς: 1) Ἡ Γαλλία ἀρνεῖται τὴν παραχώρησιν καὶ σπιθαμῆς ἐδάφους ὡς ἐτόνισεν ὁ κ. Μποννὲ πρὸς τὴν Βουλὴν τὴν 19ην Δεκεμβρίου «καὶ δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ ποτὲ νὰ θιγῇ ἡ ἀκεραιότης τοῦ ἀποικιακοῦ της κράτους εἴτε ἀμέσως, εἴτε ἐμμέσως» ὡς ἐδήλωσεν ὁ κ. Νταλαντιὲ κατὰ τὴν περιοδείαν του εἰς τὴν Βόρειον Ἀφρικήν. 2) Ἡ Γαλλία ἀρνεῖται νὰ συζητήσῃ οἱανδήποτε ἐδαφικὴν ἀξίωσιν ἐπὶ τοῦ Τζιμπουτί. 3) Ἡ Γαλλία εἶνε ἑτοίμη νὰ συνεργασθῇ μὲ τὴν Ἰταλίαν σχετικῶς μὲ τὴν λειτουργίαν τοῦ σιδηροδρόμου Τζιμπουτί — Ἀντὶς Ἀμπέμπα καὶ ἀπέδειξε τὰς διαλλακτικὰς διαθέσεις της ὅταν ἐβοήθησεν εἰς τὴν ἐκχώρησιν 2.500 μετοχῶν τοῦ σιδηροδρόμου τούτου εἰς τὴν ἰταλικὴν κυβέρνησιν. 4) Ἡ σημερινὴ συμμετοχὴ τῆς Γαλλίας εἰς τὴν διοίκησιν τῆς διώρυγος τοῦ Σουέζ — 19 Γάλλοι, 10 Ἄγγλοι, 2 Αἰγύπτιοι καὶ εἷς Ὁλλανδὸς — δικαιολογεῖται ἀπὸ τὰ συμφέροντα τῶν Γάλλων μετόχων, οἱ ὁποῖοι κατέχουν 800.000 μετοχάς, ἡ δὲ Αἴγυπτος εἶνε ἡ κυρίως θιγομένη ἐκ τῶν ἰταλικῶν ἀξιώσεων, διότι ἡ διῶρυξ θὰ περιέλθῃ εἰς τὴν Αἴγυπτον ὅταν λήξῃ ἡ παροῦσα παραχώρησις τὸ 1968. 5) Ἡ Τυνησία εἶνε γαλλικὴ δυνάμει ἐλευθέρας συγκαταθέσεως ὅλων τῶν κατοίκων της, ὡς ἀπεδείχθη ἀπὸ τὰς ὁμοφώνους ἐκδηλώσεις νομιμοφροσύνης κατὰ τὴν τελευταίαν περιοδείαν τοῦ κ. Νταλαντιέ. 6) Ἡ Γαλλία τηρεῖ τὸν λόγον, τὸν ὁποῖον ἔδωσε τὸ 1935 καὶ διατηρεῖ τὴν ἀξίαν τῆς ὑπογραφῆς της, παρὰ τὴν ὑπὸ τῆς Ἰταλίας καταγγελίαν τῆς συμφωνίας. 7) Ἡ Γαλλία εἶνε ἑτοίμη νὰ ἀρχίσῃ διαπραγματεύσεις μὲ τὴν Ἰταλίαν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν συμφωνιῶν τοῦ 1935 διὰ τὴν συνομολόγησιν συμπληρωματικῶν πρωτοκόλλων, ὡς προβλέπουν αἱ ἐν λόγῳ συμφωνίαι, ἐὰν καὶ ὅταν ἡ ἰταλικὴ κυβέρνησις ἐπιθυμῇ νὰ συνεχίσῃ τὰς συνομιλίας, τὰς ὁποίας ἤρχισεν ὁ Γάλλος ἐπιτετραμμένος ἐν Ρώμῃ κ. Ζὺλ Μπλοιτὲλ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1938.

Η ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΣΠΑΝΙΑΝ

ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΕΙΣ ΣΤΡΑΤΟΥ ΑΠΟ ΜΕΤΩΠΟΥ ΕΙΣ ΜΕΤΩΠΟΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 9. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Αἱ ἐξ Ἱσπανίας πληροφορίαι ἀναφέρουν ὅτι συνεχίζονται αἱ μάχαι εἰς ἀμφότερα τὰ μέτωπα τῆς Καταλανίας καὶ τῆς Ἐστρεμαδούρας, προσθέτουν ὅμως ὅτι τὸ κύριον χαρακτηριστικὸν τῆς σημερινῆς ἡμέρας ἀπετέλουν αἱ μετακινήσεις στρατευμάτων ἀπὸ μετώπου εἰς μέτωπον. Εἰδικώτερον, διὰ τὴν ἐξέλιξιν τῶν δύο μαχῶν μεταδίδεται ὅτι εἰς τὴν Καταλανίαν οἱ ἐθνικισταὶ ἐξακολουθοῦν νὰ σημειώνουν ἐπιτυχίας, προσπαθοῦντες ἰδίᾳ νὰ ἐκκαθαρίσουν τὸ πρὸ τῆς Λέριντα κεντρικὸν τμῆμα τοῦ κυβερνητικοῦ μετώπου, τὸ ὁποῖον ἐξακολουθεῖ νὰ ἀνθίσταται, μολονότι οἱ ἐπιτιθέμενοι κατώρθωσαν ἤδη νὰ εἰσχωρήσουν ἐντὸς τοῦ κυβερνητικοῦ ἐδάφους εἰς τὰ δύο ἄκρα τοῦ μετώπου καὶ ἰδίως εἰς τὴν νοτίαν πλευρὰν αὐτοῦ, ὅπου αἱ δυνάμεις τοῦ στρατηγοῦ Φράνκο ἔχουν προωθήσει τὰς γραμμάς των μέχρις ἀποστάσεως 40 περίπου χιλιομέτρων ἀπὸ τὴν πόλιν Ταρραγκόνα.

Εἰς τὴν Ἐστρεμαδούραν οἱ κυβερνητικοί, μετὰ τὰς πρώτας τοπικὰς ἐπιτυχίας, τὰς ὁποίας οἱ ἐθνικισταὶ ἀποδίδουν εἰς τὸ αἰφνιδιαστικὸν τῆς ἀντεπιθέσεως, προσπαθοῦν νὰ αὐξήσουν τὰ ὑπὲρ αὐτῶν ἐδαφικὰ κέρδη. Οἱ ἐθνικιστικοὶ κύκλοι, ἀναφερόμενοι εἰς τὴν μάχην τῆς Ἐστρεμαδούρας, παρατηροῦν ὅτι οἱ κυβερνητικοὶ εἶνε τοῦ λοιποῦ καταδικασμένοι νὰ μὴ δυνηθοῦν νὰ προχωρήσουν περαιτέρω, διότι συγκεντροῦνται ἐγκαίρως ἐνισχύσεις, ἐλήφθησαν δὲ σύντονα μέτρα πρὸς ἀποτελεσματικὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ἐπιθέσεως. Προστίθεται ὅτι ἐνῷ τὰ ἐθνικιστικὰ ἐδαφικὰ κέρδη εἰς τὴν Καταλανίαν, ζωτικὴν λόγῳ τῶν βιομηχανιῶν τῆς περιοχὴν τῆς κυβερνητικῆς Ἱσπανίας, ὑπερβαίνουν κατὰ πολὺ τὰ 1000 τετρ. χιλιόμετρα, τὸ ἐκκενωθὲν ἔδαφος τῆς Ἐστρεμαδούρας εἶνε ἐλάχιστον. Προστίθεται ἐξ ἄλλου ὅτι ὁ στρατηγὸς Κέϊπο ντὲ Λιάνο, ἀρχηγὸς τῶν ἐθνικιστικῶν δυνάμεων τῆς Νοτίου Ἱσπανίας μὲ κέντρον τὴν Σεβίλλην, ἀπηλλάγη τῶν καθηκόντων του.

Διὰ τὴν σημειουμένην εἰς τὸ καταλανικὸν μέτωπον ὕφεσιν μεταδίδεται ὅτι ὀφείλεται εἰς τὴν προσπάθειαν ἐκκαθαρίσεως τῆς καταληφθείσης μέχρι σήμερον εὐρείας ἐδαφικῆς ἐκτάσεως καὶ τὸν ἐντοπισμὸν τοῦ ἀγῶνος εἰς τὸ κέντρον τοῦ μετώπου, ὅπου αἱ ἐθνικισταὶ φάλαγγες τοῦ βορείου καὶ τοῦ νοτίου μετώπου προσπαθοῦν νὰ ἑνωθοῦν.

Ὡς πρὸς τὰς ἐπιχειρήσεις τοῦ λήξαντος εἰκοσιτετραώρου ἀγγέλλεται ὅτι εἰς τὸ κέντρον τοῦ μετώπου αἱ ἐθνικισταὶ θέσεις εὑρίσκονται ἤδη εἰς ἀπόστασιν 15 χιλιομέτρων πρὸς τὰ ἀνατολικὰ τῆς Λέριντα. Ἀπὸ τὴν κυβερνητικὴν πλευρὰν μεταδίδεται ὅτι ἡ μάχη συνεχίζεται ἰδίως εἰς τὸν πρὸς νότον τῆς Μπόρχας Μπλάνκας τομέα, ὅπου ὡς ἀναγνωρίζει ἡ Βαρκελώνη, οἱ ἐθνικισταὶ ἐσημείωσαν ἐπιτυχίας, προστίθεται δὲ ὅτι ὁ ἀγὼν ἔχει εἰσέλθῃ εἰς στάδιον σχετικῆς ὑφέσεως. Καθ' ἃ μεταδίδεται ὑπὸ τῶν ἐν Ἀνταὶ Ἄγγλων ἀνταποκριτῶν, οἱ Κυβερνητικοὶ τῆς Καταλανίας προετοιμάζουν ὡς φαίνεται ἀντεπίθεσιν διότι παρετηρήθησαν σιδηροδρομικοὶ συρμοὶ πλήρεις ἀνδρῶν, τὰνκς καὶ πυροβολικὸν εἰς τὸν τομέα τῆς Πουΐγκθέρντα καὶ τοῦ Σέο ντὲ Οὔργκελ τῶν Πυρηναίων, ἀκριβῶς πρὸς νότον τῆς γαλλικῆς μεθορίου. Οἱ ἁρμόδιοι κύκλοι τῆς Βαρκελώνης ἑρμηνεύοντες τὰς πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν μετακινήσεις παρατηροῦν ὅτι θεωροῦν ἐπαρκῆ τὴν ἄμυναν πρὸς τὴν ἑτέραν πλευρὰν τοῦ μετώπου, δηλαδὴ πρὸς νότον, διότι ἐνισχύεται αὕτη ἀπὸ τὰ ὀχυρὰ τοῦ Λευκοῦ Ὄρους, τὰ ὁποῖα κεῖνται πρὸς τὰ βορειοδυτικὰ τῆς Ταρραγκόνα, εἰς τὸν τομέα δηλαδὴ ὅπου ἔχει σημειωθῆ μέχρι σήμερον ἡ κυριωτέρα προέλασις τῶν ἐθνικιστῶν.

Διὰ τὴν ἐξέλιξιν τῶν ἐπιχειρήσεων εἰς τὸ μέτωπον τῆς Καταλανίας μεταδίδεται ἐκ τῆς ἐθνικιστικῆς πλευρᾶς ὅτι, χωρὶς νὰ ἐλαττωθῇ ἡ πίεσις πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τοῦ Λευκοῦ Ὄρους καὶ τῆς Ταρραγκόνα (νότιος τομεύς), ἡ κυρία ἐπίθεσις θὰ κατευθυνθῇ κυρίως κατὰ τῆς Ταρέγκα (κεντρικὸς τομεύς), ἀπὸ τὴν ὁποίαν αἱ ἐθνικιστικαὶ προφυλακαὶ ἀπέχουν περὶ τὰ 15 χιλιόμετρα. Ἡ Ταρέγκα δεσπόζει στρατηγικῆς ὁδοῦ ἐκ τῆς ὁποίας εἶνε δυνατὸν νὰ μεταφερθοῦν στρατεύματα καὶ νὰ προκληθοῦν πλήμμυραι εἰς τὴν γραμμήν, ἥτις ἄγει πρὸς τὸ Ρέους καὶ τὸ Ἀγκραμόιτε.

Διὰ τὰς ἐπιχειρήσεις τῆς Ἐστρεμαδούρας συνεχίζονται μεταδιδόμενοι ἐκ τῆς κυβερνητικῆς πλευρᾶς οἱ ἰσχυρισμοὶ περὶ ἐδαφικῶν ἐπιτυχιῶν, τὰς ὁποίας ὅμως διαψεύδουν οἱ ἐθνικισταί. Ἡ κυρία ἐπίθεσις κατευθύνεται κατὰ τοῦ Μόντε Ρούμπιο καὶ τῶν συγκοινωνιακῶν περιοχῶν τῆς μεταλλειοφόρου περιοχῆς τῆς Πεναρρόγια. Τὸ πιθανώτερον πάντως εἶνε ὅτι αἱ μάχαι εἰς τὸ μέτωπον αὐτό, παρὰ τὴν ἔκτασίν των, δὲν ἔλαβον εἰσέτι ἀνάλογον ἔντασιν. Πιστεύεται ὅμως ὅτι ἐντὸς τοῦ ἀρξαμένου εἰκοσιτετραώρου θὰ ἐκδηλωθῇ ἰσχυρὰ ἀντίδρασις τῶν ἐθνικιστῶν, οἱ ὁποῖοι συγκεντροῦν ἐκεῖ ἰσχυρὰς δυνάμεις. Οὕτως ὁ ἐν Γιβραλτὰρ ἀνταποκριτὴς τοῦ πρακτορείου Ρώϋτερ μεταδίδει ὅτι κατὰ πληροφορίας ληφθείσας ἐκεῖ, ἐθνικὰ στρατεύματα καὶ σώματα πολιτοφυλακῆς ἐκ Λαλίνεα, Ἀλχεθίρας καὶ Ταρίφα ἀπεστάλησαν ἐσπευσμένως εἰς Σεβίλλην καὶ ἐκεῖθεν κατευθύνονται πρὸς τὸ μέτωπον τῆς Ἐστρεμαδούρας. Ἐπίσης ἐκ Θέουτα τοῦ Ἱσπανικοῦ Μαρόκου ἀφίχθησαν σήμερον εἰς τὸν λιμένα τῆς Ἀλχεθίρας πολλαὶ ἑκατοντάδες Μαροκινῶν καὶ φαλαγγιτῶν καὶ κατηυθύνθησαν ἀμέσως εἰς Κόρδοβαν.

Διὰ τὴν διένεξιν μεταξὺ Μ. Βρεταννίας καὶ Φράνκο ἐξ ἀφορμῆς τῆς συλλήψεως τοῦ Ἄγγλου προξένου τοῦ Ἁγίου Σεβαστιανοῦ μεταδίδεται ὅτι ὁ ἐν Μποῦργκος ἀσκῶν τὰ καθήκοντα τοῦ Ἄγγλου πράκτορος κ. Τζεράμ διετάχθη νὰ μεταβῇ ἐκ Σαὶν Ζὰν Ντὲ Λοὺζ, ὅπου εὑρίσκεται, εἰς Μποῦργκος καὶ νὰ ζητήσῃ παρὰ τῶν ἐθνικῶν ἀρχῶν ὅπως ἀφ' ἑνὸς μὲν ἴδῃ τὸν κρατούμενον ἐπίτιμον Ἄγγλον πρόξενον κ. Γκόλντινγκ, ἀφ' ἑτέρου δὲ πληροφορηθῇ τὰ αἴτια διὰ τὰ ὁποῖα κρατεῖται οὗτος. Ὁ κ. Τζερὰμ θὰ ζητήσῃ ἐπίσης ὅπως ὁ κ. Γκόλντινγκ παρουσιασθῇ εἰς τὴν ἀνάκρισιν τὴν ὁποίαν διενεργοῦν αἱ ἐπιτόπιοι ἀγγλικαὶ ἀρχαί.

Τέλος, μεταδίδεται ἐκ Βασιγκτῶνος ὅτι ἐντείνεται καὶ ἐκεῖ ἡ κίνησις διὰ τὴν παροχὴν βοηθείας εἰς τοὺς κυβερνητικούς, συνεκλήθη δὲ δι' ἀπόψε συγκέντρωσις μὲ θέμα τὴν ἄρσιν τῶν εἰς βάρος τῆς Ἱσπανίας διατάξεων τοῦ περὶ οὐδετερότητος νόμου.

ΠΩΣ ΔΙΕΞΑΓΕΤΑΙ Η ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΕΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΑΓΓΛΙΚΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 9. (Ἀθην. Πρακτ.) — Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν εἰς ἀνακοινωθὲν αὐτοῦ, ἐκδοθὲν τὴν νύκτα, ἀναφέρει ὅτι λόγῳ τῶν ἀπολύτως ἀνυποστάτων διαδόσεων, αἱ ὁποῖαι τίθενται εἰς κυκλοφορίαν ὑπὸ προσώπων καὶ ὀργανώσεων μὴ φιλικῶς διακειμένων πρὸς τὴν Μεγ. Βρεταννίαν περὶ ὠμοτήτων, τὰς ὁποίας διέπραξαν δῆθεν τὰ ἀγγλικὰ στρατεύματα ἐν Παλαιστίνῃ, κρίνει ἀναγκαῖον νὰ ἐκθέσῃ ἐνώπιον τοῦ κοινοῦ πῶς ἔχει πράγματι ἡ κατάστασις εἰς τὴν χώραν ταύτην καθὼς καὶ τὰ μέτρα, τὰ ὁποῖα ἐλήφθησαν πρὸς ἀντιμετώπισιν αὐτῆς.

Ὁ χαρακτὴρ τοῦ Ἄγγλου στρατιώτου— λέγει τὸ ἀνακοινωθὲν— εἶνε ἀρκούντως γνωστός, ὥστε νὰ μὴ ἔχῃ ἀνάγκην ὑπερασπίσεως. Γεγονὸς ὅμως εἶνε ὅτι διατυποῦνται κατ' αὐτοῦ ὡρισμέναι κατηγορηματικαὶ αἰτιάσεις ἐπιμελῶς διασπειρόμεναι εἰς τὰς ξένας χώρας. Ἡ κατωτέρω αὐθεντικὴ περιγραφὴ τῶν συμβαινόντων σήμερον ἐν Παλαιστίνῃ—συνεχίζει τὸ ἀνακοινωθὲν— παρέχει τὴν ἀπάντησιν εἰς τὰς ἀναξίας πίστεως κατηγορίας ταύτας. Μολονότι ὑπάρχει σήμερον ἔνοπλος ἀνταρσία ἐν Παλαιστίνῃ, τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν δηλοῖ κατηγορηματικῶς ὅτι δὲν ὑφίσταται ὠργανωμένος ἀνταρτικὸς στρατὸς ὑπὸ τὴν παραδεδεγμένην ἔννοιαν τοῦ ὁρισμοῦ τούτου, ἐναντίον τοῦ ὁποίου νὰ δύναται νὰ δράσῃ ὁ ἀγγλικὸς στρατός, ἐξαιρουμένων ἐκ τοῦ κύκλου τούτου τῆς δράσεώς του τῶν ἄλλων φιλησύχων πολιτῶν. Ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς χώρας ἀντάρται ἐν δράσει καὶ φιλήσυχοι πολῖται εἶνε ἀναμεμιγμένοι κατὰ τόπον, ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ γίνῃ διάκρισις μεταξύ των. Τὸ σύνολον τῆς μονίμως ἐν δράσει ἀνταρτικῆς δυνάμεως ἐν ὅλῃ τῇ χώρᾳ δὲν ὑπερβαίνει τοὺς χιλίους ἢ χιλίους πεντακοσίους ἄνδρας, κατανεμημένους εἰς μικρὰ σώματα ὑπὸ τὴν διοίκησιν διαφόρων ἀρχηγῶν. Τὰ σώματα ταῦτα ἐνισχύονται, ἀναλόγως τῆς ἀνάγκης, διὰ προσωρινῶν ἀποσπασμάτων ἐνόπλων ἰθαγενῶν ἐκ τῶν παρακειμένων χωρίων. Ἡ μέθοδος διὰ τῆς ὁποίας ἐπιτυγχάνεται ἡ ἐνίσχυσις τῶν συμμοριῶν τούτων ποικίλλει. Εἰς τὰ τμήματα ἐκεῖνα τῆς χώρας, ὅπου οἱ ἀντάρται τυγχάνουν μεγάλων συμπαθειῶν καὶ ὅπου εἶνε καλύτερον ὠργανωμένοι, συντηροῦνται ὑπὸ τῶν χωρίων τῆς περιφερείας των ἀποσπάσματα μὲ ἀρχηγοὺς καὶ τὰ ἀναγκαιοῦντα πυρομαχικά. Ἀλλοῦ πάλιν οἱ χωρικοὶ ἐξαναγκάζονται εἰς ὑπηρεσίαν ὑπὸ τῶν μονίμως ὑφισταμένων συμμοριῶν δι' ὡρισμένην περίοδον ἐφοδιαζόμενοι ὑπὸ τῶν ἰδίων μὲ ὅπλα.

Ὑπάρχουν καὶ τμήματα τῆς χώρας, εἰς τὰ ὁποῖα δὲν ὑφίστανται τακτικῶς ὠργανωμέναι συμμορίαι, ἀλλὰ μικραὶ ὁμάδες συμπαθῶς διακείμεναι πρὸς τοὺς ἀντάρτας καὶ αἱ ὁποῖαι ἐπιδίδονται τὴν νύκτα εἰς ἀνιχνευτικὰς ἐπιχειρήσεις ἢ ἄλλας ἐγκληματικὰς πράξεις, διὰ τὰς ὁποίας λαμβάνουν τὴν δέουσαν ἀμοιβήν. Ἐπὶ τοῦ παρόντος, οἱ ἀντάρται προσπαθοῦν, ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶνε δυνατόν, ν' ἀποφεύγουν συγκρούσεις πρὸς τὸν στρατόν. Ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων ἐκείνων, καθ' ἃς ἡ συμμορία καταλαμβάνεται ἐπ' αὐτοφώρῳ μὲ τὰ ὅπλα εἰς χεῖρας, ὁ ἀγὼν δὲν ἐμφανίζεται ἀλλαχοῦ ὠργανωμένος.

Τὴν ἡμέραν οἱ μόνιμοι καὶ οἱ προσωρινοὶ ἀντάρται ἀποκρύπτουν τὰ ὅπλα καὶ τὰς στολάς των καὶ ἀναμιγνύονται, χωρὶς νὰ δύνανται νὰ διακριθοῦν, μὲ τοὺς φιλησύχους πολίτας. Σχεδὸν κάθε χωρίον εἰς ὅλην τὴν χώραν ἔχει τὰς ὥρας του καθ' ἃς παρέχει ἄσυλον καὶ ὑποστηρίζει ἀντάρτας ἢ βοηθεῖ ὥστε νὰ μὴ γίνῃ γνωστὴ ἡ ταυτότης των εἰς τὰς κυβερνητικὰς δυνάμεις. Παρ' ὅλον ὅτι τοῦτο πολλάκις συμβαίνει διὰ λόγους συμπαθείας, οἱ τρομοκράται ἐπιτυγχάνουν τοῦ σκοποῦ των. Ἐπὶ μῆνας ἤδη διεξάγεται συνεχὴς καταδίωξις καὶ δολοφονικαὶ ἐνέδραι στήνονται κατὰ οἱουδήποτε Ἄραβος ὑπόπτου ὅτι εὐνοεῖ τὴν κυβέρνησιν ἢ ὅτι παρέχει εἰς αὐτὴν πληροφορίας ἐναντίον τῶν ἀνταρτῶν. Τὰ χωρία ἑπομένως, τῶν ὁποίων ἡ πλειονότης τῶν κατοίκων θὰ ἤθελε νὰ συντρέξῃ τὴν κυβέρνησιν, τρομοκρατοῦνται ὑπὸ τῆς ἀνταρτικῆς μειονότητος, ἥτις ἀναγκάζει τοὺς πολλοὺς νὰ τὴν ὑποβοηθοῦν.

Δὲν ὑπάρχει κεντρικὴ διοίκησις ἢ ὀργάνωσις ἐπαναστατικῶν συμμοριῶν. Τὴν γενικὴν πολιτικὴν κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον διευθύνει ὁ μουφτῆς καὶ ἡ ἀνωτάτη ἐπιτροπὴ Ἀράβων, ἀλλ' ἐντὸς τῆς Παλαιστίνης οἱ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν συμμοριῶν εἶνε σχεδὸν ἀνεξάρτητοι εἰς τὰς περιφερείας, εἰς τὰς ὁποίας δρῶσιν. Οἱ δύο κυριώτεροι ἀρχηγοὶ εἶνε ὁ Ἀμπτοὺλ Ραχὴμ Ἐλ Χὰζ Μωχαμέτ, τιτλοφορούμενος ἀνώτατος διοικητὴς τῶν δυνάμεων, αἵτινες δρῶσιν ἐν Σαμαρείᾳ καὶ ὁ Ἀρὲφ Ἀμπτοὺλ Ρατζήκ, ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ ὁποίου εὑρίσκονται ἀνταρτικαὶ συμμορίαι, ἀριθμοῦσαι καὶ αὐταὶ πολλὰ μέλη καὶ δρῶσαι εἰς τὴν ἰδίαν περιοχήν. Οἱ δύο οὗτοι ἀρχηγοὶ εὑρίσκονται εἰς τόσον κακὰς σχέσεις μεταξύ των, ὥστε πλειστάκις ἦλθον εἰς σύγκρουσιν. Ὁ Ἀμπτοὺλ Ραχὴμ εἶνε γόνος καλῆς οἰκογενείας καὶ τυγχάνει σχετικῆς μορφώσεως, εἶνε δὲ εὐθὺς τὸν χαρακτῆρα καὶ ἄγεται ἐξ ἁγνῶν πατριωτικῶν ἐλατηρίων, τῶν ὁποίων στερεῖται ἡ πλειονότης τῶν ἀνταρτῶν. Οὗτος προσεπάθησεν, ἐφ' ὅσον τοῦ ἦτο δυνατόν, νὰ διεξαγάγῃ τὸν ἀγῶνα εὐπρεπῶς καὶ ἀποκρούει τὰς μεθόδους τῶν δολοφονιῶν καὶ ἐκφοβισμοῦ ἐναντίον ὅλων τῶν μετριοπαθῶν ἀραβικῶν στοιχείων, τὰ ὁποῖα θὰ ἠδύναντο ν' ἀντιταχθοῦν κατὰ τῆς πολιτικῆς τοῦ μουφτῆ.

Εἰς τὰς περιοχὰς ὅπου ὑπάρχουν μεγάλα κέντρα ἐπικρατοῦν δύο κυρίως ἀνταρτικὰ στοιχεῖα: ἡ τάξις τῶν μᾶλλον ἀνεπτυγμένων (τῶν ἐφέντη) καὶ ἡ τάξις τῶν κατωτέρας μορφώσεως, οἱ ὁποῖοι καὶ ἀσκοῦν τὴν τρομοκρατίαν ὠμῶς. Οἱ «ἐφέντη» τρομοκρατοῦν ἐμβάλλοντες μόνον τὸν φόβον εἰς τοὺς φιλησύχους πληθυσμοὺς καὶ λαμβάνουν συμβουλάς, ὄχι διαταγάς, ἀπὸ τὸν μουφτῆν καὶ τοὺς λοιποὺς ἰθύνοντας μετ' αὐτοῦ.

Ἀναφερόμενον εἰς τὴν τακτικήν, ἡ ὁποία ἀκολουθεῖται ὑπὸ τοῦ ἀγγλικοῦ στρατοῦ εἰς τὰς ἀναζητήσεις, τὰς ὁποίας ἐνεργεῖ οὗτος εἰς τὰς διαφόρους περιφερείας πρὸς σύλληψιν καὶ ἀνακάλυψιν κρυπτομένων ἀνταρτῶν, τὸ ἀνακοινωθὲν ἐκθέτει τὰ ἑξῆς: «Ἀναμφιβόλως ἡ τακτικὴ αὕτη συνεπάγεται σκληρότητας τινάς, καθόσον ἀθῷοι καὶ ἔνοχοι εἶνε ἀδύνατον νὰ διαχωρισθοῦν, ἀλλ' ὡς ἔχουν τὰ πράγματα, δὲν ὑπάρχει ἄλλος τρόπος ἐνεργείας. Κατὰ τὰς ἀναζητήσεις του ταύτας ὁ ἀγγλικὸς στρατὸς προειδοποιεῖ τοὺς κατοίκους ὅπως ἀφήσουν τὰς θύρας τῶν οἰκιῶν καὶ τῶν καταστημάτων των ἀνοικτάς, ὥστε νὰ μὴ προξενοῦνται ζημίαι πέραν τοῦ δέοντος. Αἱ γυναῖκες δὲν ἐλέγχονται, ἐνεργεῖται δὲ μόνον ἔρευνα ἐπ' αὐτῶν ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν γυναῖκες ἀστυνόμοι ἐντεταλμέναι πρὸς τοῦτο. Οἱ Ἄγγλοι στρατιῶται δὲν εἰσέρχονται εἰς τὰ τεμένη δι' ἀναζητήσεις, ἐκτὸς ἐὰν ἤθελον προσκληθῆ ὑπὸ τοῦ φύλακος καὶ τοῦ «μουκτὰρ» τοῦ χωρίου καὶ τότε πάλιν μόνον ἐὰν ἡγῆται αὐτῶν ἀξιωματικός. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὁμαδικὴν τιμωρίαν, οἱ ἐπικρίνοντες ταύτην φαίνεται ὅτι ἀγνοοῦν τὴν ἀρχὴν τῆς ὁμαδικῆς εὐθύνης δι' ἐγκλήματα, διαπραττόμενα ἐντὸς διαμερισμάτων, ἀρχήν, ἄλλωστε, ἡ ὁποία ἀναγνωρίζεται πλήρως καὶ κατανοεῖται ὑπὸ τῶν ἐν Παλαιστίνῃ Ἀράβων. Εἶνε αὕτη ἡ μόνη μέθοδος, ἡ ὁποία δύναται νὰ κάμῃ ἐντύπωσιν εἰς τὴν φιλήσυχον, ἀλλὰ τρομοκρατημένην μειονότητα καὶ νὰ ἐπαναφέρῃ ταύτην εἰς τὴν συναίσθησιν ὅτι δέον νὰ παρέχῃ τὴν συνδρομήν της εἰς τὰ ὄργανα τῆς τάξεως καὶ τοῦ νόμου καὶ νὰ μὴ ὑποκύπτῃ εἰς ἐκφοβισμούς. Ὑπάρχουν δύο τύποι ὁμαδικῶν ποινῶν, αἱ ὁποῖαι ἐφαρμόζονται: Πρῶτον τὸ ὁμαδικὸν πρόστιμον, τὸ ὁποῖον δὲν εἶνε στρατιωτικὸν μέτρον, ἀλλ' ἐπιβάλλεται καὶ ὁρίζεται ὑπὸ τῶν πολιτικῶν ἀρχῶν, μολονότι τὴν εὐθύνην τῆς καταστάσεως εἰς τὴν παροῦσαν περίπτωσιν ὑπέχουν οἱ στρατιωτικοὶ διοικηταὶ καὶ δεύτερον ἡ ὁμαδικὴ κατεδάφισις, ἡ ὁποία γίνεται μόνον κατόπιν προειδοποιήσεως καὶ ἐφαρμόζεται εἰς περιπτώσεις σαμποτάζ».

ΑΙ ΗΝΩΜΕΝΑΙ ΠΟΛΙΤΕΙΑΙ ΘΑ ΝΑΥΠΗΓΗΣΟΥΝ ΔΥΟ ΘΩΡΗΚΤΑ ΤΩΝ 45.000 ΤΟΝΝΩΝ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, 9. (Ἀθ. Πρακτ.) Κατὰ πληροφορίας τῶν ἐφημερίδων τὸ νέον ναυτικὸν πρόγραμμα τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν, τὸ ὁποῖον θὰ ὑποβληθῇ προσεχῶς εἰς τὸ κογκρέσσον θὰ περιλαμβάνῃ τὴν ναυπήγησιν δύο θωρηκτῶν, τὰ ὁποῖα θὰ εἶνε τὰ ταχύτερα ἐν τῷ κόσμῳ. Τὰ σκάφη ταῦτα θὰ εἶνε χωρητικότητος 45.000 τόννων ἕκαστον.

ΑΙ ΑΘΛΗΤΙΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ κ. ΜΕΤΑΞΑΝ

Ἐπὶ τῇ ἀναλήψει τῆς γενικῆς ἡγεσίας τοῦ ἑλληνικοῦ ἀθλητισμοῦ προσωπικῶς ὑπὸ τοῦ κ. προέδρου τῆς κυβερνήσεως, ἅπαντες οἱ ἀθλητικοὶ σύλλογοι καὶ τὰ ἀθλητικὰ σωματεῖα τῶν Ἀθηνῶν καὶ ὅλης τῆς Ἑλλάδος δι' ἀθρόων τηλεγραφημάτων των πρὸς τὸ πολιτικὸν γραφεῖον τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ἐκφράζουν τὴν μεγάλην των χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν διὰ τὸ ἱστορικὸν αὐτό, ὡς τὸ χαρακτηρίζουν γεγονός, καὶ διαδηλοῦν τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν μελῶν τοῦ ἑλληνικοῦ ἀθλητισμοῦ, διὰ τὸν ὁποῖον οὕτω προοιωνίζονται ἡμέραι δόξης καὶ ἐθνικοῦ μεγαλείου. Δημοσιεύομεν μερικὰ ἐκ τῶν ληφθέντων τηλεγραφημάτων:

ΕΚ ΒΟΛΟΥ. Θερμότατα συγχαρητήρια διὰ τὴν ἀνάληψιν προεδρίας, πεπεισμένοι φωτεινὴν ἡγεσίαν σας προαγωγὴν ποδοσφαίρου. Ἀθλητικὸς ὅμιλος Βόλου «Ὀδυσσεὺς» Κοπτορίγας.

ΕΞ ΑΓΡΙΝΙΟΥ. Μετ' ἀκράτου χαρᾶς καὶ ἐνθουσιασμοῦ χαιρετῶμεν ἀνάληψιν εἰς δεξιὰς ὑμῶν χεῖρας ἀθλητισμοῦ πεποιθότες ἀνατείλωσιν εὐτυχεῖς ἡμέραι δι' αὐτὸν ὑπὸ θερμὴν πνοὴν μεγάλου κυβερνήτου. Πρόεδρος Παναιτωλικοῦ γυμναστικοῦ Συλλόγου Ἀγρινίου Ἐμμ. Θεοδωρόπουλος.

ΕΚ ΒΟΛΟΥ. Διαδηλοῦντες χαρὰν ἀθλητικοῦ κόσμου Θεσσαλίας εὐφροσύνῳ ἀγγέλματι ἡγεσίας παρὰ ὑμετέρας ἐξοχότητος ἀθλητισμοῦ ὑποβάλλομεν ὑμῖν αἰσθήματα πίστεως ἀναφωνοῦντες: «Ζῆθι ἐθνικὲ κυβερνῆτα ἐπ' ἀγαθῷ ἀναπλάσεως ἑλληνικῆς ἐθνικῆς νεολαίας». Ἕνωσις ποδοσφαιρικῶν σωματείων Θεσσαλίας.

ΕΚ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ. Ἐπὶ ἀναλήψει ἀρχηγίας ἑλληνικοῦ ἀθλητισμοῦ τὰ ὑπερδιακόσια μέλη τοῦ Ναυτικοῦ Ὁμίλου Θεσ)νίκης συγχαίρουσιν ἐγκαρδίως τὴν ὑμετέραν ἐξοχότητα καὶ ἐκφράζουσιν ἄκρατον αὐτῶν ἐνθουσιασμόν. Ὁ πρόεδρος Δ. Συμβουλίου, Α. Ζαβιτσιάνος.

ΕΚ ΠΥΡΓΟΥ. Ἐνθουσιωδῶς χαιρετίζομεν ἀνάληψιν ἀρχηγίας ἀθλητισμοῦ παρ' ὑμετέρας ἐξοχότητος προοιωνίζουσαν ἀπὸ ἐμπνευσμένην ὑμῶν καθοδήγησιν ἀπαρχὴν νέας περιόδου ἐθνικῆς δράσεως καὶ δόξης ἑλληνικοῦ ἀθλητισμοῦ. Σύλλογος Ἀθλητικὸς Ἠλείων ὁ «Ἡρακλῆς».

ΕΞ ΑΙΓΙΟΥ.Φίλαθλοι Αἰγίου μὲ ἐπὶ κεφαλῆς Παναιγιάλειον Γυμναστικὸν Σύλλογον προσελθόντες σήμερον ἐνώπιον ἡμῶν ἐζήτησαν ὅπως διαβιβάσω ὑμετέραν ἐξοχότητα εὐγνωμοσύνην ἀθλουμένης νεότητος δι' εὐγενῆ χειρονομίαν ἀναλήψεως ἡγεσίας ἀθλητισμοῦ, βέβαιοι ὄντες ὅτι θὰ ἀνατείλουν διὰ τὸν ἀθλητισμόν, ὁ ὁποῖος ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων εἶνε καθαρῶς ἑλληνικὸς νέαι ἡμέραι δόξης καὶ μεγαλείου. Δήμαρχος Αἰγίου Σταυρόπουλος.

ΕΚ ΠΑΤΡΩΝ. Χαιρετίζομεν μὲ ἄφατον χαρὰν ἀπόφασιν ὑμετέρας ἐξοχότητος ὅπως τεθῇ ἐπὶ κεφαλῆς ἀθλητισμοῦ. Ἀθλητικὴ ἰδεολογία εὑρίσκει ἐν τῷ προσώπῳ σας τὸν ἔνθεον ζῆλον τῆς εὐγενοῦς ἐν τῇ ἀθλητικῇ κονίστρᾳ ἁμίλλης τῆς ἑλληνικῆς νεολαίας Θεωρούμεθα ὑπερήφανοι ἔχοντες ὑμᾶς ὁδηγὸν καὶ ἡγέτην μας ἐν τῇ φιλάθλῳ προσπαθείᾳ μας. Βοΐλας, πρόεδρος ἀντισφαιρίσεως Πατρῶν.

ΕΚ ΠΑΤΡΩΝ. Μὲ ἐνθουσιασμὸν χαιρετίζομεν τὴν ὑφ' ἡμῶν ἀνάληψιν τῆς ἀθλητικῆς ἡγεσίας Ἑλλάδος εὐχόμενοι ὁδηγήσητε ἑλληνικὸν ἀθλητισμὸν πρὸς νέας δόξας. «Ἐθνικὸς» Πατρῶν.

ΝΑΥΑΓΙΟΝ ΦΟΡΤΗΓΟΥ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 9. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Κατὰ πληροφορίας τοῦ κεντρικοῦ λιμεναρχείου, τὸ πετρελαιοκίνητον «Ἀριστείδης», 250 τόννων, μεταφέρον γενικὰ ἐμπορεύματα, ἐξώκειλεν εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Κασσάνδρας, λόγῳ τῆς ἐπικρατούσης κακοκαιρίας. Τὸ πλήρωμα ἐσώθη.

Β'ΕΚΔΟΣΙ

Η ΓΑΛΛΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣ ΘΑ ΕΙΣΗΓΗΘΗ ΕΚΛΟΓΙ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΙΝ ΚΑΙ ΛΗ ΝΕΩΝ ΣΟΒΑΡΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΜΕ

ΣΗΜΕΡΟΝ ΘΑ ΣΥΝΕΛΘΟΥΝ ΑΙ ΒΟ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 9. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία πρωθυπουργὸς κ. Νταλαντιὲ μετὰ ὀκταήμερ οδείαν ἀνὰ τὴν Κορσικήν, τὴν Τύνιδα καὶ γερίαν, ἐπανῆλθεν εἰς Παρισίους, τὴν 9 καὶ χθές. Ἅμα τῇ εἰσόδῳ τῆς ἁμαξοστοιχίας σταθμὸν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Νταλαντιέ, μ τῆλθε τοῦ ὀχήματος προτοῦ ἀκόμη ἡ ἁμαξ σταματήσῃ. Ἐχαιρέτησε τὸν κ. Σωτὰν καὶ τὴν χεῖρα πολλῶν ἄλλων παρισταμένων καὶ ἰσχυρὰν φωνὴν ἐδήλωσε πρὸ τοῦ μικροφώ ποῖον εἶχον προσκομίσει οἱ ραδιορεπόρτερ

«Εἶμαι λίαν εὐτυχὴς διότι κατὰ τὸ ταξί διεπίστωσα τὴν βαθεῖαν προσήλωσιν τῶν νων τῆς Ἀλγερίας καὶ τῆς Τύνιδος εἰς τὴν καὶ τὴν στενὴν ἑνότητά των. Διεπίστωσα μεθ' ἱκανοποιήσεως τὴν ἐπιθυμίαν τῶν Γάλλους ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἡνωμένους πιτέλεσιν τῶν μεγάλων ἔργων, τὰ ὁποῖα μένουν». Ἀκολούθως ὁ κ. Νταλαντιὲ ἐδέχθη ον του, τὸν ὁποῖον καὶ ἐνηγκαλίσθη. Ὁ γὸς κατηυθύνθη εἶτα εἰς τὸ αὐτοκίνητόν νεχώρησεν ὑπὸ τὰς ἐνθουσιώδεις ἐπευφη παρισταμένων εἰς τὸν σταθμὸν καὶ τοῦ πλ ὁποῖον εἶχε συγκεντρωθῆ εἰς τὰ πέριξ. Ὁ λαντιὲ περὶ τὴν μεσημβρίαν μετέβη εἰς καὶ ἐξέθεσεν εἰς τὸν πρόεδρον τῆς Δημοκρ τοῦ ταξιδίου του, παραμείνας περὶ τὴν ὥρ τῷ κ. Λεμπρέν. Εἰς ἀνακοινωθέν, τὸ ὁποῖο ἐκ τῶν Ἠλυσίων ὑπογραμμίζεται ἰδιαιτέρ δοχή, ἡ ὁποία ἐγένετο ὑπὸ τοῦ ἰθαγενοῦς σμοῦ τῆς Ἀφρικῆς εἰς τὸν πρωθυπουργόν ὁποῖον ὁ κ. Λεμπρὲν ἐξέφρασε τὰς εὐχαρισ χώρας. Αὔριον τὴν πρωΐαν θὰ συνέλθῃ τὸ κὸν συμβούλιον ἐνώπιον τοῦ ὁποίου ὁ κ. Ντ θὰ ἐκθέσῃ τὰ τοῦ ταξιδίου του, οἱ δὲ ὑπουρ καταρτίσουν τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῶν ἐρ τῶν Βουλῶν, τῶν ὁποίων ἡ τακτικὴ συνοδ ζει αὔριον περὶ ὥραν 15ην.

Κατὰ πληροφορίας τῶν ἁρμοδίων κύκ τῶν πρώτων μέτρων, τὰ ὁποῖα προτίθεται βάλῃ ἡ κυβέρνησις εἰς τὰς Βουλάς, θὰ εἶ λογικὴ μεταρρύθμισις καὶ νέα σοβαρὰ οἰκ μέτρα, ἐν οἷς καὶ ἡ ἀνατίμησις τῶν εἰς χρυσ θεμάτων τῆς Τραπέζης τῆς Γαλλίας, καθὼς ἀναπροσαρμογὴ τοῦ δημοσίου χρέους. Δὲν εἶ στῇ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡ στάσις τῆς ἀριστ ἀφορμῆς τῆς ὀξύτητος, ἡ ὁποία ἐδημιουργήθ τὴν ψήφισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τὴν τελευτ ἑβδομάδα τοῦ λήξαντος ἔτους εἰς τὰς σχέσει καὶ τῆς κυβερνήσεως, προβλέπεται ὅμως ὅτι τάστασις θὰ διαλευκανθῇ τὴν Τετάρτην κ ἐκλογὴν διὰ τὴν ἀνάδειξιν τοῦ προεδρείου τ λῆς, ἡ ὁποία ἔχει πάντοτε πολιτικὸν χαρακτῆ διὰ μὲν τὸν πρόεδρον τῆς Βουλῆς κ. Ἑρριὸ πάρχει ἀμφιβολία, ὅτι θὰ ἐπανεκλεγῇ διὰ φοῦ ὅλων τῶν κομμάτων, ὁ ἀγὼν ὅμως θὰ διὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ ἀντιπροέδρου, ὅπου τὰ κ τα τοῦ κέντρου καὶ τῆς δεξιᾶς θὰ καταπολ ἀσφαλῶς τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ κομμουν Ντυκλό. Ἀποδίδεται ἰδίως σημασία εἰς τὴ τὴν ὁποίαν θὰ τηρήσουν ἐπὶ τοῦ προκειμένο ζοσπαστοσοσιαλισταί.

ΝΕΑ ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚ ΜΕ ΤΗΝ ΟΥΓΓΑΡΙΑΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΟΛ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 9. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Τ γραφοῦν ἐκ Βαρσοβίας, ὅτι περὶ ὥραν 1ην μ. μερον ἐσημειώθη πολωνοτσεχοσλοβακικὸν ἐπεισ ον. Κατὰ τὸν ἐν Πράγᾳ ἀνταποκριτὴν τοῦ ἡμι μου πολωνικοῦ πρακτορείου Πάτ, ἄνδρες τῆς ὀρ νώσεως τῆς ἐθνοφρουρᾶς, τῆς ὁποίας ἡγεῖτ Καρπαθοουκρανὸς πρωθυπουργὸς κ. Βολοσίν θοβόλησαν τὸ ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῆς Ὑποκαρπ Οὐκρανίας Σέβλιους πολωνικὸν προξενεῖον. Ἡ στυνομία ἠρνήθη νὰ ἐπέμβῃ. Ὁ ἐν Πράγᾳ Πολ ἐπιτετραμμένος ἐζήτησε πλήρη ἱκανοποίησιν ἐ ρους τῶν κυβερνήσεων τῆς Σλοβακίας καὶ τῆ ποκαρπαθικῆς Οὐκρανίας. Ἀνακοινωθὲν τῆς κ νήσεως τῆς Ὑποκαρπαθικῆς Οὐκρανίας ἀνα ὅτι τὸ ἐπεισόδιον προεκλήθη ἀπὸ πράκτορας (προβοκατέρ).

ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ, 9. (Ἀθην. Πρακτ.).— Τὸ πίσημον οὐγγρικὸν πρακτορεῖον ἀγγέλλει ὅτι ἡ γρικὴ μεθοριακὴ φρουρὰ τοῦ Ναζιζεζὲκ ὑπέστ πίθεσιν ἀπὸ οὐκρανικὴν συμμορίαν, τῆς ὁποίας μέλη ἀνήρχοντο εἰς διακόσια περίπου. Τὸ ἀνακ θὲν ἀναφέρει ἐπὶ λέξει τὰ ἑξῆς: Κατὰ πληροφο προερχομένας ἐξ Οὐγκβὰρ τακτικὰ τσεχικὰ στρ τεύματα καὶ οὐκρανικαὶ συμμορίαι ἐπετέθ περὶ ὥραν 21ην τοῦ Σαββάτου κατὰ τοῦ Σαρ οὐγγρικοῦ μεθοριακοῦ σταθμοῦ εἰς τὸ Να πλησίον τοῦ Οὐγκβάρ. Ἐπὶ τόπου ἀπεστά στρατιωτικαὶ ἐνισχύσεις ἐξ Οὐγκβάρ».

Ἀφ' ἑτέρου ἀγγέλλεται ἐπισήμως ἐκ Πρ ὅτι χθὲς τὴν πρωΐαν Οὔγγροι ἐπετέθησαν Τσεχοσλοβάκων μεθοριακῶν φρουρῶν εἰς τὸ Μ χέ, οὐχὶ μακρὰν τοῦ Οὐγκβάρ. Ἡ διεξαχθεῖσα πλοκὴ διήρκεσεν ἡμίσειαν ὥραν. Εἰς Τσεχοσλ κος ἀξιωματικὸς ἐτραυματίσθη σοβαρῶς.

Κατὰ τὰς πληροφορίας τῶν οὐγγρικῶν πολι κύκλων, αἱ ἀνακρίσεις διὰ τὰ ἐπεισόδια τοῦ γκατς συνεχίζονται. Ἡ οὐγγρικὴ κυβέρνησις βάνει μέτρα πρὸς προάσπισιν τῶν συνόρων. Δι ἐν Πράγᾳ ἐπιτετραμμένον τῆς Οὐγγαρίας ἐγ νέον διάβημα πρὸς τὴν τσεχοσλοβακικὴν κυβέ σιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐτονίσθη, ὅτι τὰ διαπραχ κατὰ τῶν Οὔγγρων πρέπει νὰ ἐπανορθωθοῦν ὁ δήποτε. Ὁ ἐν Πράγᾳ πρεσβευτὴς τῆς Οὐγγαρίας Γιόχαν Βετστάϊν φὸν Βεστερσάϊμπ ἀπεμακρύνθ τῆς θέσεώς του μέχρι νεωτέρας διαταγῆς. τὰς πληροφορίας τῶν ἐφημερίδων, ὁ ἐν λόγῳ σβευτὴς θὰ ἀναμείνῃ ὁδηγίας τῆς κυβερνήσεω προτοῦ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν Πράγαν.

Δύο ὑπάλληλοι τῆς κυβερνήσεως τῆς Καρπα Οὐκρανίας, ἐγένοντο τὴν πρωΐαν δεκτοὶ εἰς τὸ θυπουργικὸν γραφεῖον τῆς Οὐγγρικῆς πρωτευού Κατὰ τὰς ἐν λόγῳ πληροφορίας, οἱ ἐν λόγῳ ληλοι εἶνε κομισταὶ προτάσεως τῆς κυβερνή Βολοσίν,ἀφορώσης τὴν ἐκχώρησιν τοῦ Μ τοῦ Οὐγκβὰρ εἰς τὴν Τσεχοσλοβακίαν, ἔναντι σαρτήσεως εἰς τὴν Οὐγγαρίαν εἰκοσιπέντε οὐκρα κῶν χωρίων.

ΑΙ ΕΞΑΓΩΓΑΙ ΠΟΛΕΜΕΦΟΔΙΩΝ ΕΞ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 9 (Ἀθην. Πρακτ.).— Κατὰ πλη φορίας τοῦ πρακτορείου Ρώυτερ ἐξ Οὐάσιγκτ ἔκκλησις,τὴν ὁποίαν εἶχεν ἀπευθύνει ὁ ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν κ. Κόρντελ Χὰλλ πρὸς τὰ ἀμερικα ἐργοστάσια κατασκευῆς ἀεροπλάνων ὅπως μὴ ἐ γουν ταῦτα βόμβας ἢ ἀεροπλάνα εἰς χώρας τῶ ποίων αἱ ἔνοπλοι δυνάμεις κατηγοροῦνται ὅτι β βαρδίζουν ἀμάχους πληθυσμούς, ἐπέτυχε σχε καθ' ὁλοκληρίαν. Ἐκ τῆς ἐτησίας ἐκθέσεως τῆς πιτροπῆς ἐλέγχου ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν πυρομαχ προκύπτει ὅτι δὲν ἐγένοντο τοιαῦται ἀποστολα Ἰαπωνίαν ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουλίου τοῦ παρελθόν ἔτους ὁπότε ὁ κ. Χὰλλ ἀπηύθυνε τὴν ἐν λόγῳ ἔκ σίν του πρὸς τοὺς Ἀμερικανοὺς ἐργοστασιάρ Κατὰ τοὺς πρώτους ἓξ μῆνας τοῦ παρελθόντος τους εἶχον ἐξαχθῆ εἰς Ἰαπωνίαν ἀεροπλάνα καὶ ε βαι ἀξίας ἑνὸς ἑκατομμυρίου δολλαρίων.

Η ΚΑΤΑΝΑΛΩΣΙΣ ΚΑΦΕ ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 9. (Ἀθην. Πρακτ.).— Ἀνεκοι θη σήμερον, ὅτι ἡ Γερμανία ἀπεφάσισε νὰ περιορ τὴν κατανάλωσιν τοῦ καφὲ εἰς τὰ 75% τῆς μέ τοῦδε καταναλώσεως. Κατὰ τὸ ἔτος 1937 τὸ Ρ εἰσήγαγε 1.779.000 σάκκους καφὲ τῶν 100 κιλῶ καστον. Τὸ ἐν τρίτον τοῦ ποσοῦ τούτου προήρχ ἐκ Βραζιλίας, μετὰ τὴν ὁποίαν ἤρχοντο κατὰ σ ρὰν ὡς ἐξαγωγεῖς καφὲ εἰς τὸ Ράϊχ ἡ Κολομ τὸ Μεξικόν, ἡ Βενεζουέλα, ἡ Γουατεμάλα καὶ ἄλ καφεπαραγωγοὶ χῶραι τῆς Κεντρικῆς Ἀμερικῆς τῶν Ὁλλανδικῶν Ἰνδιῶν.